

PRAKSISOVERSIGTER • SAMLET UDGAVE

Praksis fra *Pressenævnet*

Klager over medier – god presseskik, genmæle, ærekrænkelser og privatliv.

OVERSIGTER

11

AFGØRELSE

342

PERIODE

2000–2026

11 OVERSIGTER

Indhold

01	Berigtigelse af faktuelle fejl	23 afg.
02	Billedbrug og samtykke i medier	38 afg.
03	Identifikation af sigtede og dømte i pressen	52 afg.
04	Kritisk omtale af virksomheder	22 afg.
05	Omtale af børn og mindreårige i medier	29 afg.
06	Omtale af selvmord og afdøde	15 afg.
07	Pressenævnets kompetence og klageproces	23 afg.
08	Pressenævnets sanktion og offentliggørelse	18 afg.
09	Privatlivskrænkelser i medieomtale	61 afg.
10	Rubrik, dækning og vinkling	22 afg.
11	Skjult kamera og skjulte optagelser i medier	39 afg.

Hver oversigt er et selvstændigt kapitel med introduktion, principper, gennemgang, lovgrundlag og citerede afgørelser. Titlerne er klikbare, og kapitlerne findes også som bogmærker i PDF-læseren.

01

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over berigtigelse af faktuelle fejl

Mediets pligt til af egen drift at rette urigtige faktiske oplysninger – Pressenævnets praksis efter medieansvarslovens § 34 og de vejledende regler

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 23 afgørelser · 2016-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt samler Pressenævnets praksis om mediernes pligt til af egen drift at berigtige urigtige meddelelser af faktisk karakter – en pligt, der følger af god presseskik efter medieansvarslovens § 34 og de vejledende reglers afsnit A, og som er adskilt fra den enkeltes ret til genmæle. Gennemgangen viser, hvad Pressenævnet gentagne gange lægger vægt på, når det vurderer, om en rettelse er sket rettidigt (snarest), tydeligt og på mediets eget initiativ, og hvordan dokumentationskravet trækker mod kritik, når mediet ikke kan underbygge skadelige faktiske påstande. Endelig belyses sagsgangen ved Pressenævnet og samspillet med domstolenes parallelle behandling af redaktøransvar og ærekrænkelser.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Medierne skal AF EGEN DRIFT berigtige urigtige meddelelser af faktisk karakter, så snart de får kendskab til fejl af betydning – uden at afvente, at den omtalte selv kræver genmæle (de vejledende reglers punkt A.7).
- 02** Pressenævnet kræver, at berigtigelsen sker uden unødigt ophold; en korrespondance med klageren om rettelsens nøjagtige ordlyd fritager ikke mediet for pligten til at rette fejlen hurtigt.
- 03** Pressenævnet kræver, at berigtigelsen er tydelig: på digitale platforme er det normalt ikke nok stiltiende at rette inde i den oprindelige artikel – der skal som udgangspunkt bringes en SÆRSKILT meddelelse i nyhedsstrømmen om rettelsen.
- 04** Pressenævnet accepterer, at en hurtig og loyal rettelse af en mindre, ikke-skadelig fejl kan fjerne grundlaget for kritik.
- 05** Pressenævnet afviser at lade et tilbud om interview eller rettelse EFTER offentliggørelsen træde i stedet for den rettidige kontrol og forelæggelse forud for offentliggørelsen.
- 06** Jo mere agtelsesforringende og skadelig en oplysning er, desto strengere er kravene til mediets research; manglende dokumentation for skadelige faktiske påstande trækker mod kritik og udløser ofte en berigtigelsespligt.

07 Pressenævnet kan udtale kritik og i medfør af medieansvarslovens § 49 pålægge offentliggørelse, men kan ikke idømme straf, erstatning eller godtgørelse – det hører under domstolene.

08 Berigtigelsespligten (mediets egen pligt efter god presseskik, § 34) er retligt adskilt fra den enkeltes genmæleret (§ 36), der først udløses af en anmodning fra den krænkede.

Berigtigelsespligten: § 34, god presseskik og de vejledende reglers afsnit A

§ 1

Mediets pligt til at rette urigtige faktiske oplysninger hviler ikke på en udtrykkelig paragraf, men på generalklausulen i [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#): massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det nærmere indhold af »god presseskik« fastlægges af de *Vejledende regler for god presseskik*, der er optaget som bilag til loven og udarbejdet af mediebranchen selv.

Reglernes afsnit A om »Korrekte meddelelser« rummer både kontrolpligten og selve berigtigelsespligten:

- **Punkt A.1** – kontrolpligten: »så langt det er muligt, skal det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte«.
- **Punkt A.3** – skærpet efterprøvelse: »Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende«.
- **Punkt A.7** – berigtigelsen: rettelse af urigtige meddelelser skal ske på mediets **eget initiativ**, **så snart** man får kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser, og i en form, der giver læserne klar mulighed for at opdage rettelsen.

Det er punkt A.7, der bærer den egentlige berigtigelsespligt. Pressenævnet anvender standarden direkte som målestok; i kendelsen af 23. januar 2026 ([Pressenævnets kendelse af 23. januar 2026 \(Se og Hør\)](#)) formulerede nævnet kravet sådan:

»Pressenævnet vurderer, at dette ikke lever op til kravet om at berigtige urigtige meddelelser, så snart man får kendskab til fejl af betydning.«

At pligten er mediets egen – og ikke afhænger af, om den omtalte beder om en rettelse – fremgår tydeligt af, at Se og Hør i kendelsen af 19. september 2024 ([2024-02246](#)) selv påberåbte sig punkt A.7's ordlyd om, at berigtigelse »skal finde sted på mediets eget initiativ«.

Forarbejderne understøtter denne konstruktion. [Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar, s. 322](#) anbefalede generalklausulen som »en retlig standard«, hvis nærmere indhold skulle udfyldes af de presseetiske regler og af klageorganets praksis, og [s. 295](#) beskriver afsnit A om »Korrekte meddelelser« som kernen i beskyttelsen mod urigtige meddelelser.

Afgrænsning. Berigtigelsespligten er mediets *egen* pligt efter presseskikken. Den skal holdes adskilt fra den enkeltes *ret til genmæle* efter [§ 36, stk. 1](#), der først udløses af en anmodning fra den krænkede og er underlagt egne betingelser – se den særskilte oversigt om [genmæle](#). Spørgsmål om overskrifters og vinklingers dækning behandles under [rubrik, dækning og vinkling](#), og god presseskik i bredere forstand under [god presseskik](#).

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 36, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab		23.01.2026
	Pressenævnet · Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager		19.09.2024

§ 2 Pressenævnets prøvelse: en retlig standard og to slags »egen drift«

Pressenævnet prøver klager over berigtigelse inden for rammerne af en retlig standard, ikke en præcis lovregel. Det betyder, at nævnet udøver et **konkret skøn** i hver sag. [Betænkning nr. 1320/1996 om medierne i demokratiet, s. 313](#) fremhæver, at nævnet »gennemfører et individuelt skøn over elementerne i hver enkelt klagesag«, og at end ikke princippet om forudgående forelæggelse kan betragtes som »et uomgængeligt krav«:

»Der kan således ikke generelt siges at være indført nogen grundfæstet norm i kraft af Pressenævnets praksis.«

Nævnets prøvelseskompetence er afgrænset i [Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#) til at afgøre, om der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om der skal bringes genmæle. Nævnet kan **ikke** tage stilling til, om straffelovens injurieregler er overtrådt, eller tilkende straf, erstatning eller godtgørelse – det fremhæves også i [Betænkning nr. 1573/2020 \(Ytringsfrihedskommissionen\), s. 157](#).

To begreber må ikke forveksles. Topicen handler om *mediets* pligt til af egen drift at berigtige. Det er noget andet end *Pressenævnets* adgang til at optage en sag »af egen drift« efter [§ 44, stk. 2](#). Nævnets egen-drift-kompetence er snæver og kræver, at sagen er af »væsentlig eller principiel betydning«, og at et flertal af samtlige medlemmer stemmer for. I [16-70-00921](#) afviste nævnet at tage en påstået faktuel fejl i DR Detektor op af egen drift, da den klageberettigede ikke selv ønskede sagen behandlet, og den ikke var principiel. I [2019-80-0278](#) tilføjede nævnet, at det netop *ikke* bør behandle sager af egen drift, hvis der er »væsentlig tvivl om de faktiske forhold (faktum)«.

Når nævnet selv begår fejl i en kendelse, er det undergivet officialmaksimen og retter den. I [2018-80-0118](#) foretog nævnet »visse sproglige berigtigelser« i en tidligere kendelse, men fandt, at berigtigelsen ikke var af væsentlig betydning og derfor ikke kunne føre til genoptagelse.

LOV	Medieansvarsloven § 43, stk. 1	Medieansvarsloven § 44, stk. 2	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnets afvisning af anmodning om behandling af egen drift vedrørende TV 2's dækning af valgpåvirkning		03.04.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om digital sletning af artikel om erhvervskonkurs		26.05.2018
	Pressenævnet · Afslag på anmodning om behandling af klage over DR Detektor af egen drift		02.03.2016

Hvad Pressenævnet lægger vægt på: rettidighed – af egen drift og snarest

Den faktor, der oftest afgør udfaldet, er **hvor hurtigt** mediet handlede, efter at det fik kendskab til fejlen. Pressenævnet lægger afgørende vægt på, om berigtigelsen skete »så snart« kendskabet til fejlen indgik, jf. punkt A.7.

I [2022-80-0937](#) blev Sjællandske gjort opmærksom på en faktuel fejl samme dag som offentliggørelsen (17. november), men rettede først digitalt den 23. november og i den trykte avis den 12. december. Nævnet udtalte kritik:

»Dette lever ikke op til kravet i medieansvarsloven om at berigtige fejl af betydning så snart, kendskabet til dem indgår.«

Selv en forsinkelse på få dage kan være for lang. I [Pressenævnets kendelse af 23. januar 2026 \(Se og Hør\)](#) blev mediet gjort opmærksom på en forkert oplysning om et ægteskab den 7. maj, men rettede først den 9. maj. Nævnet fastslog, at en igangværende korrespondance om rettelsens ordlyd ikke kunne undskylde forsinkelsen:

»Det forhold, at der var en korrespondance om rettelsens ordlyd, fritog ikke mediet for pligten til at rette fejlen hurtigere.«

At mediet var i besiddelse af de korrekte oplysninger forud for offentliggørelsen skærper både kontrolsvigtet og forventningen om hurtig rettelse. I [2023-80-0987](#) havde NORDJYSKE skriftligt fået de korrekte opsigelsestaler før tryk; den digitale rettelse skete først fra 27. februar til 22. marts, hvilket nævnet fandt for langsomt. At en fejl er rettet *flere gange* uden tilstrækkelig kontrol kan være skærpende: i [15-70-00870](#) bragte Sjællandske Medier for anden gang den fejlagtige oplysning, at klageren var dømt for hacking (han var frifundet), og at avisen allerede i 2014 var kritiseret for samme fejl, vejede skærpende – selv om der senere blev bragt en rettelse.

Modsat fjerner en hurtig og loyal rettelse af en mindre, ikke-skadelig fejl grundlaget for kritik. I [2020-80-0465](#) havde Vejle Amts Folkeblad fejlagtigt omtalt klageren som »bilist« i stedet for »passager«, men da fejlen blev rettet hurtigt og ikke i sig selv var skadelig (klageren var ikke navngivet), fandt nævnet ikke anledning til kritik.

Sag	Faktuel fejl	Kendskab → berigtigelse	Udfald
2022-80-0937 (Sjællandske)	urigtig påstand om LLO-advarsel	samme dag → digitalt 6 dage / trykt ca. 3½ uge	Kritik
2023-80-0987 (- NORDJYSKE)	forkerte opsigelsestaler (havde korrekte før tryk)	digital rettelse efter ca. 3 uger	Kritik
Se og Hør 2026	forkert ægteskab	7. maj → 9. maj (2 dage)	Kritik
2024-02246 (Se og Hør)	dømt for vold mod eks (forkert)	rettet i artiklen < 1 time, men ingen særskilt nyhed	Kritik
2020-80-0465 (Vejle Amts Folkeblad)	»bilist« i stedet for passager	rettet hurtigt, ikke skadelig	Ingen kritik

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab	23.01.2026
Pressenævnet · Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager	19.09.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af NORDJYSKE for faktuelle fejl og utilstrækkelig berigtigelse i sag om arbejdsmiljø	24.08.2023
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske for forsinket berigtigelse og mangelfuld forelæggelse	02.05.2023
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Vejle Amts Folkeblad for brug af citater fra sociale medier efter ulykke	25.04.2020
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske Medier for gentagne faktuelle fejl og manglende kontrol af voldsbeskyldninger	05.02.2016

§ 4 Hvad Pressenævnet lægger vægt på: berigtigelsens tydelighed og placering

Det er ikke nok at *rette* fejlen – rettelsen skal være **tydelig**, så læserne får »klar mulighed for at blive opmærksom på« den, jf. punkt A.7. Pressenævnet har udviklet et fast mønster for digitale medier: en stiltiende rettelse inde i den oprindelige artikel er som udgangspunkt ikke tilstrækkelig, fordi de læsere, der allerede har set den oprindelige (forkerte) version, ikke kan forventes at vende tilbage.

I [2024-02246](#) havde Se og Hør rettet selve artiklen hurtigt, men nævnet udtalte alligevel kritik for **utilstrækkelig rettelse**, fordi der ikke blev bragt en særskilt nyhed om rettelsen i den løbende nyhedsstrøm:

»Nævnet vurderer, at læsere af den oprindelige artikel ikke kan forventes at klikke ind på samme artikel igen for at opdage rettelsen.«

Samme krav stillede nævnet i [2023-80-0987](#): selv om NORDJYSKE bragte rettelser, var berigtigelsen utilstrækkelig, bl.a. fordi der ikke blev bragt en særskilt nyhed om, at artiklen var rettet.

At **afvise** at berigtige en misvisende oplysning er i sig selv kritisabelt. I [Pressenævnets kendelse af 4. oktober 2025 \(Bornholms Tidende\)](#) brugte avisen ordet »falsk« om en rapport uden dækning; nævnet vægtede udtrykkeligt, at avisen »afviste at berigtige dette efterfølgende«, og udtalte kritik bl.a. for den manglende berigtigelse af overskriften.

Kravet om et **retvisende samlet indtryk** rækker videre end ren urigtighed. I [Pressenævnets kendelse af 27. august 2025 \(Radio IIII\)](#) udtalte nævnet kritik, fordi mediet havde *udeladt* en parts forklaring:

»Nævnet har lagt vægt på, at udeladelsen af oplysningerne om, at selskabet har oplyst, at der er tale om en fejl, kan give læserne et indtryk af, at der fra selskabets side var tale om en bevidst handling.«

Og i [Pressenævnets kendelse af 31. oktober 2025 \(Fyens Stiftstidende\)](#) blev en faktaboks kritiseret, fordi den fik det til at fremstå, som om to politikere havde rejst et bestemt spørgsmål, »hvilket der ikke er dækning for i deres udtalelser«. Faktabokse vurderes altså efter samme krav til faktuel korrekthed som brødteksten.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Kritik for misvisende faktaboks om kommunale midler i klubkasse	31.10.2025
	Pressenævnet · Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse.	04.10.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Radio IIII for utilstrækkelig gengivelse af kildes forklaring	27.08.2025
	Pressenævnet · Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager	19.09.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af NORDJYSKE for faktuelle fejl og utilstrækkelig berigtigelse i sag om arbejdsmiljø	24.08.2023

§ 5 Dokumentations- og beviskravet: skadelige oplysninger og bevisbyrden

Berigtigelsespligten hænger tæt sammen med dokumentationskravet. Pressenævnet lægger vægt på, at **jo mere skadelig og agtelsesforringende** en faktisk oplysning er, desto strengere er kravene til mediets research og

dokumentation (punkt A.1 og A.3). Kan mediet ikke dokumentere en skadelig faktisk påstand, trækker det mod kritik – og pligten til at berigtige aktualiseres.

Manglende dokumentation var udslagsgivende i [2019-80-0282](#): Lokalavisen Aarhus efterlod et indtryk af, at det var et faktum, at antallet af fejl i hjemmeplejen var stigende, men erkendte selv at mangle dokumentation herfor. Da der ikke var »dækning for de faktuelle konstateringer«, udtalte nævnet kritik.

Ved alvorlige beskyldninger sker efterprøvelsen først og fremmest ved **forelæggelse** for den, det vedrører. I [Pressenævnets kendelse af 28. oktober 2025 \(JydskeVestkysten\)](#) var påstande om våbentræning og bandelignende struktur »af så alvorlig og faktisk karakter«, at de skulle have været forelagt – og da det ikke skete, var god presseskik tilsidesat. Tilsvarende i [Pressenævnets kendelse af 4. oktober 2025 \(Bornholms Tidende\)](#), hvor en alvorlig ekspertvurdering ikke var forelagt den udsatte part.

Nævnet placerer **bevisbyrden** for, at mediet har gjort en tilstrækkelig indsats for kontakt, hos mediet. I [Pressenævnets kendelse af 27. november 2024 \(Sjællandske Nyheder\)](#) havde mediet bragt en udokumenteret beskyldning om hashdyrkning; nævnet fandt, at et enkelt opslag i folkeregisteret ikke var nok, og at et **tilbud om interview EFTER offentliggørelsen** ikke kunne erstatte den rettidige forelæggelse:

»Et tilbud om interview efter offentliggørelse kan ikke erstatte kravet om rettidig forelæggelse.«

De samme krav genfindes i [Pressenævnets kendelse af 27. marts 2025 \(Magasinet Ridehesten\)](#), hvor skadelige faktiske oplysninger om priser i et læserbrev skulle have været forelagt, uanset læserbrevets vide rammer for frisporg.

Når mediet derimod bygger på en troværdig myndighedskilde og **retter, så snart kilden selv berigtiger**, overholdes reglerne. I [Pressenævnets kendelse af 31. oktober 2025 \(Frihedsbrevet\)](#) fandt nævnet, at mediet havde rimelig grund til at stole på en kommunal opgørelse, og at de presseetiske regler var overholdt, »da mediet rettede tallene, efter kommunen selv berigtigede dem« – kritikken i sagen angik alene en urimelig kort svarfrist, ikke faktatjekket.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Frihedsbrevet for urimelig kort svarfrist i kompleks sag	31.10.2025
	Pressenævnet · JydskeVestkysten kritiseres for at bringe krænkende, uforefattede beskyldninger i faktaboks.	28.10.2025
	Pressenævnet · Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse.	04.10.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Magasinet Ridehesten for manglende forelæggelse af anklager mod dyrlægeklinik	27.03.2025
	Pressenævnet · Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk	27.11.2024
	Pressenævnet · Lokalavisen Aarhus får kritik for udokumenterede påstande om stigning i fejl i hjemmeplejen	16.10.2019

§ 6 Klagebehandling, frister og sanktion ved Pressenævnet

En klage over manglende eller mangelfuld berigtigelse kan rettes enten til mediet selv eller direkte til Pressenævnet. Klagefristen er **12 uger** efter offentliggørelsen, jf. [Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#); fristen blev forlænget fra 4 til 12 uger ved en ændring af medieansvarsloven i 2013 (i kraft 1. januar 2014). For DR, TV

2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal klagen efter [§ 34, stk. 3](#) altid først indgives til mediet selv.

Nævnets kompetence følger af [§ 43, stk. 1](#): det afgør, om der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om der skal bringes genmæle. Formanden kan afvise klager, der åbenbart falder uden for kompetencen eller er åbenbart grundløse, klager fra personer uden retlig interesse, og klager indgivet for sent. At kompetencen er afgrænset, ses i [kendelse af 23. december 2023 \(Politiken\)](#), hvor nævnet afviste at tage stilling til straffelovsovertrædelser og offentlighedsloven, og i [kendelse af 22. januar 2026 \(Fiskeri Tidende\)](#), hvor klagen over mediets hjemmeside blev afvist, fordi den ikke var tilmeldt Pressenævnet – kun den trykte udgave kunne prøves.

Sagsbehandlingen er hurtig. Efter [§ 46](#) skal sager fremmes mest muligt; svarer mediet ikke inden 7 dage, kan sagen afgøres på det foreliggende grundlag. Et medlem, der er tilknyttet det indklagede medie, er inhabilt, jf. [§ 47](#).

Retsvirkningen er central for forståelsen af nævnets praksis: Pressenævnet kan udtale kritik og efter [§ 49](#) pålægge redaktøren snarest muligt at offentliggøre kendelsen på en fremtrædende måde uden kommenterende tilføjelser. Nævnet kan derimod ikke idømme straf, erstatning eller godtgørelse. Selv ved konstateret kritik kan nævnet undlade at pålægge offentliggørelse, hvis mediet selv har rettet op – i [kendelse af 28. oktober 2025 \(JyskeVestkysten\)](#) fritog nævnet mediet for offentliggørelse, fordi faktaboksen var fjernet, klageren var tilbudt at kommentere, og der var bragt en særskilt beklagelse. De nærmere regler om sanktion og offentliggørelse behandles i oversigten om [Pressenævnets sanktion og offentliggørelse](#).

Selve berigtigelsesnormen (§ 34 sammenholdt med de vejledende regler) er uændret; der er ingen vedtagne, men ikke-konsoliderede ændringer til § 34 eller § 36. En ændring fra 2018 (i kraft 2019) udvider alene kredsen af omfattede medier til elektroniske nyhedsmedier, der modtager redaktionel produktionsstøtte, så disse automatisk er omfattet uden anmeldelse – det berører hvilke medier en berigtigelsesklage kan rettes imod, ikke selve pligtens indhold.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#)[Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 46](#)[Medieansvarsloven § 49](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Fiskeri Tidende for faktatjek af formands udtalelser om markedsandele	22.01.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder medie for dækning af politianmeldelse om omfattende chikane	23.02.2024
	Pressenævnet · Politiken frifundet af Pressenævnet i sag om dækning af projekt om kvindedrab	23.12.2023

Samspillet med domstolene: berigtigelse, mortifikation og redaktøransvar

§ 7

Pressenævnet og domstolene udgør to parallelle spor, der kan køre samtidig. Nævnet afgør spørgsmål om god presseskik og genmæle og kan ikke tilkende erstatning; domstolene behandler ærekrænkelser efter straffeloven (sigtelser efter [§ 267](#) og [§ 268](#)), mortifikation efter [§ 270](#) samt godtgørelse efter [Erstatningsansvarsloven § 26](#). Denne arbejdsdeling beskrives også i [Betænkning nr. 1563/2017 \(Straffelovrådet\)](#), s. 34.

Konkurskarantæne-sagskomplekset illustrerer samspillet. I byretten ([BS-25045/2018-KOL](#)) var medierne forinden blevet kritiseret af Pressenævnet på enkelte punkter (bl.a. brug af ordet »hovedskurken« og manglende

forelæggelse), men retten frifandt alligevel for ærekrænkelse, fordi de stærke vendinger var vurderinger (value judgments) med tilstrækkeligt faktuel grundlag. Retten understregede samtidig, at det netop er Pressenævnet – ikke domstolene – der kan pålægge berigtigelse/genmæle:

»Kompetencen til at pålægge et medie at give genmæle tilkommer Pressenævnet i henhold til Medieansvarsloven § 40. Da Pressenævnet ikke var part i sagen, og retten ikke havde kompetence til at give genmæle, blev Sagsøgte frifundet.«

Vestre Landsret stadfæstede frifindelsen ([BS-27184/2020-VLR](#)) med vægt på pressens vidtgående ytringsfrihed som offentlighedens kontrolorgan, sammenholdt med, at der forelå et tilstrækkeligt faktuel grundlag. Sagsparret viser, at en kritik fra Pressenævnet og en domstolsafgørelse kan trække i hver sin retning, fordi de prøver forskellige normer.

Redaktøransvaret er domstolenes domæne. Efter [Medieansvarsloven § 27, stk. 2](#) er redaktøren medansvarlig for indholdet, og medieansvarsloven indeholder et særligt – til dels objektivt – redaktøransvar, jf. [Betænkning nr. 1563/2017, s. 34](#). I byretsdommen [SS-5722/2024-ODE](#) blev en ansvarshavende redaktør og en journalist tiltalt efter mediernes ansvarsregler, men frifundet efter en samlet afvejning af ytringsfrihed og privatliv.

Højesteret har ikke i det tilgængelige materiale taget stilling specifikt til den presseetiske berigtigelsespligt; spørgsmålet om urigtige faktiske oplysninger i medierne afgøres ved domstolene som ærekrænkelse/mortifikation og erstatning, mens selve berigtigelses- og genmælekompetencen er henlagt til Pressenævnet.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 26](#)[Medieansvarsloven § 27, stk. 2](#)[Medieansvarsloven § 40](#)[Straffeloven § 267](#)

PRAKSIS

Landsretten · Landsrettens dom i sag om ærekrænkelse i medieomtale af konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed

10.03.2022

Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar

30.04.2025

Byretten · Frifindelse i sag om ærekrænkelse: Artikelserie om konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed

17.06.2020

§ 8 Sammenfatning: berigtigelse som mediets egen pligt

Pressenævnets praksis tegner et klart og stabilt billede af berigtigelsespligten efter [Medieansvarsloven § 34](#) og de vejledende reglers punkt A.7:

- **Initiativet ligger hos mediet.** Pligten udløses, så snart redaktionen får kendskab til en fejl af betydning – uafhængigt af, om den omtalte kræver genmæle.
- **Rettidighed afgør ofte sagen.** Forsinkelser på dage til uger fører til kritik ([2022-80-0937](#), [Se og Hør 2026](#)), mens en hurtig rettelse af en bagatelagtig fejl kan fjerne grundlaget for kritik.
- **Tydelighed kræver mere end en stille rettelse.** På nettet skal der normalt en særskilt meddelelse til, så de oprindelige læsere kan opdage rettelsen ([2024-02246](#)).
- **Skadelighed skærper kravene.** Jo mere agtelsesforringende oplysningen er, desto strengere er research- og dokumentationskravet, og desto mindre rum er der for at undlade berigtigelse ([kendelse af 28. oktober 2025 \(JydskeVestkysten\)](#)).
-

Nævnet kan kun udtale kritik og pålægge offentliggørelse efter § 49; straf, erstatning og mortifikation hører under domstolene.

Berigtigelsespligten skal holdes adskilt fra de nærtliggende emner: den enkeltes ret til [genmæle](#) efter §§ 36-40, vurderingen af [rubrik, dækning og vinkling](#), [god presseskik](#) i bredere forstand og reglerne om [Pressenævnets sanktion og offentliggørelse](#). For den, der er ramt af en urigtig oplysning, er berigtigelsen ofte den hurtigste og mest effektive oprejsning – men den forudsætter, at mediet selv lever op til pligten, eller at Pressenævnet konstaterer, at det ikke er sket.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49	
PRAKSIS	Pressenævnet · Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab		23.01.2026
	Pressenævnet · JyskeVestkysten kritiseres for at bringe krænkende, ufremførte beskyldninger i faktaboks.		28.10.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske for forsinket berigtigelse og mangelfuld forelæggelse		02.05.2023

REFERENCE Lovgrundlag 5 paragraffer

Medieansvarsloven § 27	stk. 2	Medieansvarsloven § 34	stk. 1
Medieansvarsloven § 36	stk. 1	Medieansvarsloven § 43	stk. 1
Medieansvarsloven § 49			

MATERIALE Citerede afgørelser 23 afgørelser

LANDSRETTE	ANKEINSTANS		1
10.03.2022	Landsrettens dom i sag om ærekrænkelse i medieomtale af konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed		2679-3192
BYRETTE	FØRSTE INSTANS		2
30.04.2025	Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar		9662-11276
17.06.2020	Frifindelse i sag om ærekrænkelse: Artikelserie om konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed		2595-3091
PRESSENÆVNET	NÆVN / KLAGEINSTANS		20
23.01.2026	Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab		W20260914225
22.01.2026	Pressenævnet udtaler ikke kritik af Fiskeri Tidende for faktatjek af formands udtalelser om markedsandele		W20260913625
31.10.2025	Pressenævnet kritiserer Frihedsbrevet for urimelig kort svarfrist i kompleks sag		W20251005925
31.10.2025	Kritik for misvisende faktaboks om kommunale midler i klubkasse		W20251006325

28.10.2025	JydskeVestkysten kritiseres for at bringe krænkende, ufremførte beskyldninger i faktaboks.	W20251004925
04.10.2025	Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse.	W20250995825
27.08.2025	Pressenævnet udtaler kritik af Radio IIII for utilstrækkelig gengivelse af kildes forklaring	W20250986325
27.03.2025	Pressenævnet udtaler kritik af Magasinet Ridehesten for manglende forelæggelse af anklager mod dyrlægeklinik	
27.11.2024	Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk	
19.09.2024	Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager	
23.02.2024	Pressenævnet frifinder medie for dækning af politianmeldelse om omfattende chikane	
23.12.2023	Politiken frifundet af Pressenævnet i sag om dækning af projekt om kvindedrab	
24.08.2023	Pressenævnet udtaler kritik af NORDJYSKE for faktuelle fejl og utilstrækkelig berigtigelse i sag om arbejdsmiljø	2023-80-0987
02.05.2023	Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske for forsinket berigtigelse og mangelfuld forelæggelse	2022-80-0937
25.04.2020	Pressenævnet udtaler ikke kritik af Vejle Amts Folkeblad for brug af citater fra sociale medier efter ulykke	2020-80-0465
16.10.2019	Lokalavisen Aarhus får kritik for udokumenterede påstande om stigning i fejl i hjemmeplejen	2019-80-0282
03.04.2019	Pressenævnets afvisning af anmodning om behandling af egen drift vedrørende TV 2's dækning af valgpåvirkning	2019-80-0278
26.05.2018	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om digital sletning af artikel om erhvervskonkurs	2018-80-0118
02.03.2016	Afslag på anmodning om behandling af klage over DR Detektor af egen drift	16-70-00921
05.02.2016	Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske Medier for gentagne faktuelle fejl og manglende kontrol af voldsbeskyldninger	15-70-00870

FORARBEJDE Betænkninger

4 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

1990 · Justitsministeriet

Betænkning om medierne i demokratiet (Betænkning nr. 1320)

1996 · Statsministeriet

Straffelovrådets betænkning om freds- og ærekrænkelser

2017 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen
2020 · Justitsministeriet

02

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over billedbrug og samtykke i medier

Pressenævnets praksis om offentliggørelse af fotos og optagelser af genkendelige personer – med parallel domstolspraksis efter straffelovens § 264 d

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 38 afgørelser · 2015-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Billedet er en selvstændig krænkelsesform i presseetikken: en person kan være korrekt omtalt i teksten og alligevel krænket af det foto, mediet vælger. Pressenævnet afgør sådanne klager efter generalklausulen i [medieansvarsloven § 34](#) og de vejledende regler for god presseskik, navnlig punkt B.1 om privatlivets fred og personlig anseelse. Nævnets faste udgangspunkt er, at medier gerne må fotografere og offentliggøre billeder af personer på offentligt tilgængelige steder uden samtykke – men at der skal udvises varsomhed over for de implicerede og den sammenhæng, billedet indgår i. Denne oversigt kortlægger, hvornår Pressenævnet alligevel kræver udtrykkeligt samtykke, hvordan nævnet behandler arkivbilleder, sløring og aftalebrud, og hvordan domstolene i det parallelle spor efter [straffeloven § 264 d](#) og [erstatningsansvarsloven § 26](#) har afvejet ytringsfrihed mod privatliv.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnet accepterer som udgangspunkt, at medier fotograferer og filmer personer på offentligt tilgængelige steder og offentliggør billederne uden samtykke – men kræver, at der udvises varsomhed af hensyn til de implicerede og de sammenhænge, billederne indgår i.
- 02** Pressenævnet kræver udtrykkeligt samtykke, når den afbildede er billedets primære motiv i en eksponerende eller sårbar situation, og billedet kun har begrænset sammenhæng med det stof, det illustrerer.
- 03** Pressenævnet lægger afgørende vægt på, om billedet viser personen i en privat situation eller i en arbejds-/erhvervsmæssig kontekst; sidstnævnte accepteres langt bredere uden samtykke.
- 04** Pressenævnet afviser klager over billeder, hvor klageren ikke er identificerbar for en bredere kreds – sløring, manglende navns nævnelse og fravær af øvrige identifikationsoplysninger er gennemgående frifindelsesgrunde.
- 05** Pressenævnet kræver udtrykkeligt samtykke, før et medie viser en tilskadekommen ved en ulykke på en måde, hvor vedkommende kan genkendes, hvis offentliggørelsen kan være krænkende for den pågældende.

- 06** Pressenævnet accepterer brug af arkivbilleder uden fornyet samtykke, når billedet viser klageren i professionel sammenhæng og ikke i en krænkende situation – også selvom arkivbilledet i sig selv har begrænset nyheds- og informationsværdi.
- 07** Pressenævnet kræver, at samtykke til medvirken er frivilligt, specifikt og informeret; et samtykke til optagelse til ét formål dækker ikke offentliggørelse i en anden ramme.
- 08** Pressenævnet udtaler kritik, når et medie bringer et billede i strid med en konkret indgået aftale om ikke at bringe det, selv hvor billedet i sig selv ikke krænker privatlivet.
- 09** Pressenævnet kan ikke føre bevis og tager derfor ikke stilling til, hvem der reelt er afbildet på et fotografi, eller hvad der præcist blev aftalt mellem fotograf og klager, når forklaringerne er modstridende.
- 10** Pressenævnet afviser klager om erstatning, tortgodtgørelse, ophavsret, straffelovsovertrædelser og GDPR som liggende uden for nævnets kompetence efter medieansvarslovens § 43.
- 11** Krav om efterfølgende sletning eller anonymisering af billeder imødekommes kun, når billedet indeholder oplysninger, der er så følsomme eller private, at de er særligt belastende for klageren.
- 12** Domstolene fortolker straffelovens § 264 d i lyset af EMRK artikel 8 og 10, så en offentliggørelse kun er "uberettiget", hvis privatlivskrænkelsen vejer tungere end ytringsfriheden – og efterladte kan ikke kræve tortgodtgørelse på afdødes vegne.

§ 1 Retsgrundlaget: generalklausulen i medieansvarsloven § 34 og de vejledende regler punkt B.1

Pressenævnets bedømmelsesgrundlag i billedsager er generalklausulen i [medieansvarsloven § 34, stk. 1](#), hvorefter massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Bestemmelsen blev indsat med medieansvarsloven i 1991 og bygger på Medieansvarsudvalgets arbejde i [Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar](#).

Af forarbejderne til § 34 fremgår udtrykkeligt, at generalklausulen ikke er en programmerklæring, men en materiel norm, og at ordet »indhold« ikke kun dækker en teksts objektive udsgn:

"Ordet »indhold« sigter således ikke udelukkende til indholdet eller ordlyden af en tekst eller et billedes »objektive« udsgn, men også til måden og formen, hvorpå indholdet fremtræder eller vises."

Det er netop dette, der gør billedbrug til en selvstændig presseetisk problemstilling: sammenstillingen af rubrik, billedtekst og foto kan krænke, selv om brødteksten er korrekt. Forarbejderne fastslår videre, at »de vejledende etiske regler ... skal være grundlaget for det nærmere indhold af begrebet »god presseskik«, og at nævnets egen praksis udbygger og konkretiserer normen.

Den centrale regel er punkt B.1, som Pressenævnet gengiver næsten ordret i sine kendelser, jf. bl.a. [Netavisen Gribskov-sagen](#):

"Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse."

Alt redaktionelt stof – »både tekst og billeder« og også afdøde personer – er omfattet, jf. [betænkning nr. 1205/1990, s. 297](#). Baggrunden for, at etikken blev lagt hos et nævn frem for i detaljeret lovgivning, er beskrevet i [Ytringsfrihedskommissionens betænkning nr. 1573/2020, s. 157](#), hvor det anføres, at reglerne er en faglig norm, som ikke egner sig til udtømmende lovregulering, bl.a. fordi den skal følge med tiden. Allerede [Straffelovrådets betænkning nr. 601/1971 om privatlivets fred](#) forudsatte, at en udbygning af det presseetiske system ville indskrænke behovet for at anvende de almindelige strafferegler over for pressen.

LOV

Medieansvarsloven § 34, stk. 1

PRAKSIS

Pressenævnet · Netavisen Gribkov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse

25.04.2024

§ 2 Pressenævnets prøvelseskompetence i billedsager – og hvad nævnet konsekvent afviser

Pressenævnets kompetence er udtømmende afgrænset i [medieansvarsloven § 43, stk. 1](#): nævnet træffer alene afgørelse om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om der er krav på genmæle. Det giver en meget markant kompetenceafgrænsning i billedsager, hvor klagerne typisk også påberåber sig andre regelsæt.

Nævnet afviser konsekvent følgende spørgsmål som liggende uden for kompetencen:

- **Straffeloven og databeskyttelse.** I [gårdejer-sagen](#) præciserede nævnet indledningsvis, at spørgsmål om erstatning, overtrædelse af straffeloven eller databeskyttelseslovgivningen hører under domstolene eller Datatilsynet.
- **Tortgodtgørelse.** I [sagen om billedet af en badende kvinde på forsiden](#) blev klagerens krav om torterstatning afvist som liggende uden for nævnets kompetence, selv om nævnet udtalte kritik af selve billedbrugen.
- **Ophavsret.** I [sagen om hundebillederne på nordjyske.dk](#) fandt nævnet, at klagen reelt vedrørte ophavsret og vederlag, hvilket er et privatretligt anliggende for domstolene; klagen blev afvist efter § 43, stk. 2, nr. 1.
- **Journalisten som part.** I [Politiken-sagen om et kunstfoto](#) fastslog nævnet, at det efter § 34 er massemediets – ikke den enkelte journalist eller skribents – indhold og handlemåde, der prøves.

Hertil kommer to formelle filtre. **Retlig interesse** er en betingelse: klageren skal selv være omtalt, afbildet eller identificeret. I [Politiken-sagen](#) blev klagen alligevel realitetsbehandlet, fordi klageren gjorde gældende at være afbildet, mens klagen i [brandulykke-sagen mod BPLN.dk](#) alene kunne behandles for klagerens eget vedkommende og ikke for brandofferets. **Medietilknytning** er det andet filter: klager over Facebook-sider, der ikke er anmeldt efter [medieansvarsloven § 8, stk. 1](#), jf. § 1, nr. 3, afvises, jf. [TV2 Nord-sagen](#) og [SE og HØR-sagen om en livstidsdømts privatliv](#). I [brandulykke-sagen](#) realitetsbehandlede nævnet dog en klage over et medie, der på udgivelsestidspunktet endnu ikke formelt var anmeldt, fordi mediet førte Pressenævnets logo på sin side og efterfølgende agerede som part – klageren havde derfor en berettiget forventning om behandling.

Endelig gælder en særlig – og mildere – ramme for billeder i **massemediers informationsdatabaser**. I [HLTV.org-sagen om et portrætfoto](#) bedømte nævnet klagen efter [lov om massemediers informationsdatabaser § 8, stk. 2](#) og fastslog, at et portrætfoto af en spiller i officiel sportssammenhæng hverken er følsomt eller privat –

og at det i den sammenhæng er **uden betydning, om der foreligger samtykke fra den afbildede**. Denne linje er nu så fast, at formanden i [afgørelsen fra juni 2026](#) afviste en tilsvarende klage som åbenbart grundløs under henvisning til nævnets faste praksis gennem mere end tre år, jf. [§ 43, stk. 2](#).

LOV	Lov om massemediers informationsdatabaser § 8, stk. 2	Medieansvarsloven § 8, stk. 1
	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 1, 2
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet: Ingen kritik af Politiken i sag om uklar identifikation af person på kunstfoto i anmeldelse	25.08.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage om sletning af spillerprofil-foto på HLTV.org som åbenbart grundløs	16.06.2026
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	20.02.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke	25.10.2024
	Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	10.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	28.03.2023
	Pressenævnet · Afvisning af anmodning om sletning af portrætfoto på e-sportshjemmesiden HLTV.org	19.11.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af SE og HØR i sag om livstidsdømt privatliv og forældremyndighed	20.03.2018

§ 3 Hovedreglen: billeder taget på offentligt tilgængelige steder kræver ikke samtykke

Pressenævnet formulerer i praksis udgangspunktet i næsten identiske vendinger fra sag til sag. Fra [Netavisen Gribskov-sagen](#):

"Det er som udgangspunkt ikke i strid med god presseskik, at medier fotograferer eller filmer personer eller virksomheder, der befinder sig på offentligt tilgængelige steder, og offentliggør billeder af denne art, selv om de pågældende ikke har samtykket hertil" – men der skal "udvises varsomhed af hensyn til de implicerede, herunder til de sammenhænge, hvori de indgår".

Det er stedets tilgængelighed, ikke ejerforholdet, der er afgørende. I [sagen om Mosbjerg Folkefest](#) var billedet taget på privatejet jord, men nævnet lagde vægt på deltagerantallet (ca. 200) og på, at der ikke var andre adgangskrav end køb af en billet til 250 kr. – anvendelsen af det private område til en folkefest ændrede begivenhedens karakter, og der var derfor ikke tale om en privat begivenhed i presseetisk forstand.

Modsat vejer det tungt, at optagelsen sker et sted, hvor den afbildede med rette forventer at være i fred. I [TV 2-sagen om svindlen i Socialstyrelsen](#) understregede nævnet, at området foran klagerens hus må betragtes som privat grund – og udtalte kritik, fordi den samfundsmæssige interesse ikke klart oversteg beskyttelsen af privatlivet. (Selve skjult kamera-metoden behandles i [skjulte-optagelser-medier](#).) I [Politiken-sagen om en privat plantage](#) blev der derimod ikke udtalt kritik, fordi optagelserne viste familiemedlemmerne i arbejde og ikke i en privat situation, kun blev vist kortvarigt, og de tilstedeværende havde givet samtykke til selve optagelsen.

Bemærk endelig, at også **baggrunden** i et billede kan påklages. I [sagen om en diskoteksfacade](#) – hvor facaden optrådte bag en interviewperson i en artikel om senfølger efter seksuelle overgreb – udtalte nævnet ikke kritik,

fordi billedet var taget på en offentlig gade, artiklen overhovedet ikke omtalte diskoteket, og skiltet ikke var billedets centrale fokus. Nævnet gentog dog kravet om varsomhed med den kontekst, billeder indgår i.

LOV Medieansvarsloven § 34, stk. 1

PRAKSIS	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over diskoteksfacade som baggrund i artikel om overgreb	05.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation	20.11.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	17.09.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet godkender offentliggørelse af foto fra folkefest på privat område	27.05.2016

§ 4 § 4 Hvad Pressenævnet lægger vægt på: mønstre i afvejningen af billede mod almen interesse

På tværs af kendelserne er det muligt at udlede et forholdsvis stabilt vurderingsmønster. Pressenævnet lægger gennemgående vægt på følgende faktorer, som tilsammen afgør udfaldet:

- **Privat situation eller arbejdssituation?** Dette er den mest udslagsgivende sontring. I [arkivfoto-sagen fra fiskefabrikken](#) skrev nævnet ordret: *"billedet ikke viser klager i en privat situation, men som led i hendes daværende arbejde på fabrikken, og ... billedet ikke viser klager i en krænkende situation."* Samme ræsonnement bærer [Livgarde-sagen](#) og [DR-dokumentaren om momssvindel](#), hvor billeder fra klagerens **åbne** profiler på sociale medier blev accepteret, netop fordi de dokumenterede hans aktive rolle i selskabet frem for hans privatliv.
- **Er billedet i sig selv krænkende?** Nævnet spørger, om motivet viser "forhold, der er egnede til at krænke privatlivet". Et neutralt motiv frifinder, jf. [trafikuheld-sagen mod Local Eyes](#) og [brandulykke-sagen](#).
- **Eksponeringsgrad og billedets placering.** Er personen hovedmotiv eller baggrund? I [badebro-sagen](#) var kvinden i bikini forsidens **primære fokus**, og nævnet krævede udtrykkeligt samtykke. I Livgarde-sagen indgik klagerne derimod i en gruppe på mere end ti personer i et tre sekunders klip, og i fiskefabrik-sagen stod klageren i baggrunden.
- **Billedets relevans for stoffet.** Nævnet vejer, om illustrationen faktisk understøtter historien. I badebro-sagen var illustrationen kun "i begrænset omfang relateret til nyhedsstoffet" om indvielsen – en central grund til kritikken.
- **Klar almen interesse.** Grundvandsbeskyttelse, trafikulykker, brandulykker, økonomisk kriminalitet og en "drengerøvskultur" i en statslig institution er alle blevet anerkendt som emner af klar almen interesse, der bærer billedbruken.
- **Selvvalgt offentlighed.** Har klageren selv opsøgt offentligheden, svækkes beskyttelsen. I [gårdejer-sagen](#) havde klageren selv inviteret mediet for at få dækket sin konflikt med kommunen, og i [SE og HØR-sagen om den livstidsdømte](#) havde klageren udgivet en selvbiografi om sit liv bag tremmer og måtte tåle en mere nærgående omtale – også af private fængselsbilleder, herunder et kompromitterende "halsgrebsbillede", som nævnet dog bemærkede var taget ud af sin sammenhæng.
- **Identificerbarhed.** Se særskilt sektion nedenfor – det er ofte den faktor, der afgør sagen alene.

LOV [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	20.02.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af dækbilleder i dokumentar om Livgarden	27.01.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	11.07.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over manglende sløring af fotograf og bil efter uheld	31.10.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke	25.10.2024
	Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	10.10.2023
	Pressenævnet · DR frifundet for navngivelse og brug af billeder fra sociale medier i dokumentar om omfattende momssvindl	24.08.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af SE og HØR i sag om livstidsdømts privatliv og forældremyndighed	20.03.2018

§ 5 Når hovedreglen brydes: krav om udtrykkeligt samtykke ved eksponerende, private og sårbare billeder

Selv om et billede er optaget lovligt på et offentligt tilgængeligt sted, kan offentliggørelsen krænge – og her går Pressenævnets grænse.

Den klareste nyere afgørelse er [badebro-sagen mod Sjællandske Nyheder](#). Avisen var inviteret til en offentlig indvielse på et frit tilgængeligt sted, fotografen stod synligt med professionelt kamera, og klageren gik tæt forbi uden indvendinger. Alligevel udtalte nævnet kritik: fordi kvinden i bikini var forsidenes hovedmotiv og illustrationen kun i begrænset omfang relaterede sig til nyhedsstoffet, krævede en samlet vurdering, at avisen **havde indhentet et udtrykkeligt samtykke før publicering på forsiden**. Avisen blev pålagt at offentliggøre kendelsen på forsiden efter [medieansvarsloven § 49](#).

Den anden centrale linje er **krænkende rammesætning**. I [DR-sagen om dokumentarserien "Mor, han er dansker"](#) blev en mand filmet på Folkemødet – et offentligt tilgængeligt sted, med synligt kamera. Nævnet udtalte alligevel kritik og lagde vægt på, at klageren blev indsat i en fortælling og en ramme skabt af DR, som han ikke var bekendt med; da klippet fokuserede på en personlig interaktion i en dating-relateret sammenhæng, var offentliggørelsen krænkende uden hans accept. Nævnet fremhævede også, at optagelserne af netop ham havde **begrænset nyheds- og informationsværdi** i forhold til krænkelsen – selv om serien som helhed havde almen interesse.

Sammenstilling af billeder og tekst kan i sig selv udgøre krænkelsen. I [SE og HØR-sagen om et kendispar](#) kritiserede nævnet specifikt, at bladet gennem **layout og rubrikker** kobledede generelle ekspertudtalelser fra en sexolog direkte sammen med klagerens navne og billeder, så det fremstod, som om eksperten havde konkret kendskab til deres intime relation.

Endelig gælder et skærpet hensyn ved **død og sorg**. I [B.T.-sagen om et narkodødsfald](#) udtalte nævnet alvorlig kritik for billeder af den unge mand taget kort efter hans død og af hans åbne kiste, og fastslog, at publicering af så følsomt materiale **kræver samtykke fra de nærmeste efterladte, uanset om kilden til billederne har givet tilladelse**. Tilsvarende i [DR-dokumentaren "Krigsfotografen"](#), hvor optagelser fra en privat bisættelse blev bragt uden de pårørendes samtykke:

"Da optagelserne ikke indeholder sådanne konkrete optagelser af almen interesse, at der var grundlag for at bringe dem uden klagernes samtykke, udtaler nævnet kritik af DR."

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49	
PRAKSIS	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke		20.02.2026
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"		19.09.2020
	Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke		09.06.2020
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald		25.06.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af SE OG HØR for krænkende dækning af kendispar privatliv		01.03.2016

§ 6 Arkivbilleder og genbrug af fotos i en ny sammenhæng

Arkivbilleder er et af de hyppigste klage temaer, og Pressenævnets linje er gennemgående medievenlig: det ligger inden for redaktørens redigeringsret at vælge og fravælge materiale, herunder arkivbilleder, så længe det samlede indtryk er retvisende.

I [sagen om et kulturhus tiltalt for ulovlig billeddeling](#) klagede formanden over, at et flere år gammelt billede af ham og kulturchefen **smilende** ved et mødebord blev brugt til at illustrere en seriøs sag om brandstiftelse. Nævnet udtalte ikke kritik og formulerede en generel regel: det er normal praksis at anvende arkivbilleder af personer i deres professionelle egenskab uden at indhente fornyet samtykke, så længe situationen ikke er privat eller krænkende. Samme resultat i [TV 2 Østjylland-sagen](#), hvor arkivbilleder af en tidligere kommunaldirektør blev bragt uden samtykke i en historie om en politianmeldelse – nævnet lagde vægt på, at der var tale om en offentlig person i en professionel arbejdskontekst.

At et billede er et egentligt **portrætbillede**, ændrer ikke i sig selv resultatet. I [LAG-sagen mod Fyns Amts Avis](#) fandt nævnet, at arkivbilledet i sig selv havde begrænset nyhedsværdi, men at det alligevel var berettiget at bringe det uden fornyet samtykke, fordi det viste klageren i en professionel sammenhæng med heste, ikke i en privat eller krænkende situation, og fordi hun selv havde udtalt sig til den påklagede omtale.

[Fiskefabrik-sagen](#) viser den fulde afvejning. Nævnet anerkendte, at det konkrete arkivbillede havde begrænset nyheds- og informationsværdi, men frifandt under vægtning af, at billedteksten eksplicit angav "Arkivfoto", at klageren havde en mindre fremtrædende position i baggrunden, og at artiklen ikke gav indtryk af, at billedpersonerne var involveret i ejerskiftet.

Det er netop dét sidste – **den fejlagtige kobling** – der er den reelle risikofaktor ved arkivbilleder. Grænsen tegnes af to sager:

Sag	Billedbrug	Udfald
Rockerborg-sagen	Billedfrise med den tidligere landsholdsspiller ved siden af en svindeldømt under rubrikken om "rockerborgs nye ejere"	Ingen kritik – brødteksten redegjorde korrekt for, at klageren var indsat som stråmand uden sit vidende og havde handlet i god tro

Berlingske-sagen om hærværksaktionen	En fotograf blev omtalt som deltager i en hærværksaktion, som han alene dækkede journalistisk	Kritik – koblingen til et strafbart forhold var ukorrekt og skadelig, og berigtigelsen kom hverken hurtigt nok (4-7 dage) eller i tilstrækkelig form
--------------------------------------	---	--

Mønsteret er: en negativ **sammenstilling** i sig selv udløser ikke kritik, hvis teksten utvetydigt friholder den afbildede – men bliver koblingen til et strafbart forhold en faktisk (og forkert) påstand, udtaler nævnet kritik og stiller krav til berigtigelsens hastighed og form.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	11.07.2025
	Pressenævnet · Eks-landsholdsspiller får ikke medhold i klage over vinkling af artikel om rockerborg-salg	02.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder medie for brug af arkivbillede i sag om ulovlig billeddeling	21.01.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender TV 2 Østjylland for brud på god presseskik i sag om citatbrug og arkivbilleder	24.11.2020
	Pressenævnet · Avis frifundet af Pressenævnet for brug af arkivfoto i sag om LAG-støtte	23.05.2019

§ 7 Sløring, identificerbarhed og hensynet til ofre for ulykker og forbrydelser

Pressenævnet har ikke opstillet et generelt sløringspåbud. Det afgørende er, om den afbildede kan **identificeres for en bredere kreds** – og om offentliggørelsen i givet fald kan være krænkende.

Den mest præcise formulering findes i [Local Eyes-sagen om et trafikuheld](#):

"Der må imidlertid af hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred ikke uden udtrykkeligt samtykke offentliggøres billeder fra en trafikulykke, hvor en tilskadekommen person vises på en sådan måde, at det – sammen med de oplysninger, der i øvrigt bringes – er muligt for personer med eller uden kendskab til den tilskadekomne at genkende vedkommende, hvis offentliggørelsen kan være krænkende for den tilskadekomne."

Dette er en betinget regel med tre led: (1) genkendelighed, (2) sammenholdt med de øvrige oplysninger, og (3) krænkelsespotentialer. Nævnet frifandt konkret Local Eyes, fordi optagelsen var foretaget på offentligt tilgængelig vej, klageren ikke var nævnt ved navn, og uheldets karakter ikke i sig selv var krænkende – heller ikke sammen med bilens registreringsnummer. Mediets principielle standpunkt om ikke at sløre personer og nummerplader på offentlig vej, medmindre vægtige hensyn taler for det, blev accepteret som redigeringsret. Samme regel blev gentaget for brandulykker i [BPLN.dk-sagen](#), hvor klageren ikke var impliceret i selve ulykken:

"Nævnet finder, at anvendelsen af billedet af [Klager], som er taget på en offentlig tilgængelig vej, ikke kan anses for at indebære en krænkelse af [Klager]s privatliv. Nævnet har lagt vægt på, at [Klager] ikke var impliceret i den afbildede brandulykke, og at det anvendte billede ikke viser forhold, der i sig selv kan anses for krænkende for [Klager]."

Hvor mediet **har** sløret, frifindes det stort set altid. I [Netavisen Gribskov-sagen](#) var lastbilchaufføren sløret og ikke nævnt ved navn og kunne derfor ikke identificeres for en bredere kreds – sammen med grundvandsbeskyttelsens klare almene interesse gav det frifindelse. I [gårdejer-sagen](#) var klageren fotograferet **bagfra** uden synligt ansigt, hvilket nævnet anså for ikke-krænkende i presseetisk forstand – selv om han udtrykkeligt havde frabedt sig fotografering både forfra og bagfra.

Efterfølgende sløring kan reparere en tvist. I [TV2 Nord-sagen om en studerende](#) fandt nævnet ikke § 34 tilsidesat, da mediet efter klagerens henvendelse slørede ham i alle versioner og slettede råmateriale – også selv om han hævdede, at hans oprindelige nej var blevet tilsidesat. Kravet om **fuldstændig** sletning blev derimod afvist, fordi optagelserne fra et klasselokale hverken var følsomme eller særligt belastende.

Omvendt er sløring ikke et frikort ved krænkende rammesætning: i DR's dating-dokumentar var klageren netop genkendelig i en sammenhæng, han ikke havde accepteret, og det førte til kritik.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over manglende sløring af fotograf og bil efter uheld	31.10.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke	25.10.2024
	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024
	Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	10.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	28.03.2023
	Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	09.06.2020

Samtykke, aftaler og dokumentation – beviskrav og nævnets

§ 8 bevisgrænser

Samtykkets kvalitet. Pressenævnet stiller i billedsager samme krav til samtykke som til medvirken i øvrigt. I ["Krigsfotografen"-sagen](#) slog nævnet fast, at et gyldigt samtykke skal være **frivilligt, specifikt og informeret**. Da DR ikke kunne dokumentere, at klagerne havde tilladt, at optagelserne fra bisættelsen indgik i en offentlig udsendelse – den oprindelige forespørgsel angik dokumentation til børnene og eventuelt en anden film – lagde nævnet til grund, at der ikke forelå gyldigt samtykke. Bevisbyrden for samtykkets rækkevidde ligger dermed reelt hos mediet.

Stiltiende samtykke. Omvendt kan samtykke udledes af klagerens egen adfærd. I [Midtjyllands Avis-sagen](#) fandt nævnet, at fremsendelse af et billede til en avis generelt må betragtes som et stiltiende samtykke til offentliggørelse i den relevante kontekst – også tre måneder senere, da artiklen omhandlede netop den dom, billedet indgik i.

Aftaler om billedbrug. Har mediet indgået en konkret aftale, holdes det fast på den. [Nordjyske-sagen om et gravsted](#) er den ledende afgørelse: journalisten havde skriftligt bekræftet, at billedet fra kirkegården ikke ville blive brugt, men en medarbejder i redaktionssekretariatet fandt det alligevel og satte det på forsiden. Nævnet fandt ikke, at billedet **i sig selv** krænkede privatlivets fred, men udtalte kritik for aftalebruddet, fordi klagerne havde en berettiget forventning om, at aftalen blev overholdt. Nævnet undlod dog at pålægge offentliggørelse efter § 49, bl.a. fordi avisen straks havde beklaget og dokumenteret ændrede interne procedurer. Er der derimod

aftalt fotografering til en artikel, er billedvalget redaktørens: i [Fyens Stiftstidende-sagen](#) fastholdt nævnet, at det ligger inden for redigeringsretten at vælge det konkrete billede, når der foreligger en aftale om at blive fotograferet.

Nævnets bevisgrænser. Pressenævnet er en skriftlig instans uden bevisførelse, og det sætter en hård grænse for, hvad der kan afgøres. To formuleringer er centrale:

- Om modstridende forklaringer på optagestedet, jf. [TV2 Nord-sagen](#): der var uenighed om, hvad der blev aftalt mellem klageren og fotografen, og da nævnet ikke har mulighed for at føre bevis, kunne det ikke fastslå, hvilken forklaring der var korrekt.
- Om selve billedets indhold, jf. [Politiken-sagen om et kunstfoto](#):

"Pressenævnet skal i den forbindelse bemærke, at nævnet ikke kan tage bevismæssig stilling til, hvilken person der optræder på billedet. På den baggrund finder nævnet heller ikke anledning til at kritisere Politiken for at bringe omtalen sammen med billedet."

I den sag havde klageren fremlagt billeder af sig selv fra 2004, skriftlige vidneudsagn fra flere navngivne personer og en sms-korrespondance, hvor anmelderen selv udtrykte usikkerhed – og alligevel kunne nævnet ikke afgøre identifikationsspørgsmålet. Den praktiske lære er, at klager, hvis kerne er et **bevisspørgsmål** om identitet eller aftaleindhold, sjældent fører til kritik ved Pressenævnet og i stedet må føres for domstolene.

Endelig kan mediets efterfølgende adfærd indgå: at BPLN.dk fjernede billedet, at TV2 Nord slørede, og at Fyens Stiftstidende skiftede arkivbilledet online, bemærkes udtrykkeligt i kendelserne som formildende omstændigheder.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet: Ingen kritik af Politiken i sag om uklar identifikation af person på kunstfoto i anmeldelse 25.08.2026	
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke 25.10.2024	
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale 28.03.2023	
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder medie for brug af arkivbillede i sag om ulovlig billeddeling 21.01.2023	
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte 17.05.2022	
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen" 19.09.2020	
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod Fyens Stiftstidende om privatliv og citatbrug 12.08.2020	
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af foto og dækning af sag om trusselbetinget behandlingsdom 19.03.2015	

§ 9 Klagebehandling ved Pressenævnet: frister, sagsgang, sanktioner og krav om sletning

Klagefrist. Efter [medieansvarsloven § 34, stk. 2](#) er klagefristen 12 uger efter offentliggørelsen, uanset om klagen rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet; mediets egen afgørelse kan indbringes for nævnet senest 12 uger efter, at den er kommet frem. For DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder

skal klagen efter [§ 34, stk. 3](#) først indgives til mediet selv inden 12 uger. Fristen var oprindeligt fire uger og blev forlænget til 12 uger med virkning fra 1. januar 2014; af forarbejderne fremgår, at forslaget indebar, at klager "skal indgives til massemediets selv eller til Pressenævnet senest 12 uger efter offentliggørelsen". Fristen håndhæves konsekvent: formanden **afviser** for sene sager, jf. [§ 43, stk. 3](#), og i [skoleleder-sagen](#) blev klagen over den ældste artikels indhold afvist, mens anonymiseringsanmodningen blev behandlet. Samme tvedeling ses i [fiskefabrik-sagen](#): for artiklerne fra 2020 kunne kun mediets afslag på sletning prøves, mens både billedbrug og sletningsafslag kunne prøves for artiklen fra 2024. En for sen klage kan dog realitetsbehandles, hvis mediet ikke selv har taget forbehold for fristoverskridelsen i korrespondancen, jf. [POV International-sagen](#).

Sagsgang. Efter [forretningsordenens § 8](#) indhenter nævnet en skriftlig udtalelse fra det indklagede medie og kan kræve udleveret et eksemplar af skriftet eller en optagelse af udsendelsen; svarer mediet ikke inden 7 dage, kan sagen behandles på det foreliggende grundlag. Nævnets møder er ikke offentlige, jf. [§ 9](#), og et medlem kan ikke deltage i en sag om det medie, vedkommende er tilknyttet, jf. [§ 10](#). Nævnet består af formand, næstformand og seks medlemmer, jf. [medieansvarsloven § 41](#). Kendelser afsiges normalt af fire medlemmer – i [Netavisen Gribskov-sagen](#) fremgår deltagerne udtrykkeligt, og der var ingen dissens.

Sanktioner. Nævnets afgørelse er en kendelse med udtalelse af kritik eller ikke-kritik. Efter [medieansvarsloven § 49](#) kan nævnet pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen "uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges". Pålæggets udformning tilpasses krænkelsen: i badebro-sagen skulle kendelsen bringes både på forsiden og inde i bladet med logo og tekst; i "Krigsfotografen"-sagen skulle DR både bringe et resumé på DR2 og indsætte en henvisning ved starten af udsendelsen på dr.dk, så seerne ikke kunne tilgå dokumentaren uden først at blive gjort bekendt med kritikken. Omvendt kan nævnet **udtale kritik uden at pålægge offentliggørelse**, som i [gravsted-sagen](#). Nævnet kan derimod ikke tilkende godtgørelse eller pålægge sletning som selvstændig retsfølge.

Sletning og anonymisering (punkt B.8 / D.1). Krav om efterfølgende afpublicering, anonymisering eller afindeksering af billeder vurderes efter de vejledende reglers punkt D.1 (tidligere B.8). Tærsklen er høj: nævnet kritiserer som udgangspunkt kun et afslag, hvis oplysningerne er **særligt belastende**. I fiskefabrik-sagen formulerede nævnet det sådan, at billedet i sammenhæng med artiklerne ikke indeholdt oplysninger, som måtte anses for følsomme eller private i en sådan grad, at de var særligt belastende for klageren – et billede fra en almindelig, ikke-privat arbejdssituation opnår ikke den status. Samme resultat i [TV2 Nord-sagen](#) og i [Livgarde-sagen](#), hvor nævnet knyttede sletningsvurderingen direkte til, at optagelsen ikke indeholdt en konkret beskyldning mod de pågældende. I [førstehjælper-sagen](#) blev et krav om fjernelse af navn og billede fra en otte år gammel artikel afvist, bl.a. fordi mediet kunne dokumentere en mailkorrespondance, hvor klageren selv havde indsendt billedet og godkendt artiklen.

LOV

[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 8](#)[Medieansvarsloven § 34, stk. 2, 3](#)[Medieansvarsloven § 41, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 43, stk. 3](#)[Medieansvarsloven § 49](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	20.02.2026
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af dækbilleder i dokumentar om Livgarden	27.01.2026
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	11.07.2025
Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	28.03.2023
Pressenævnet · Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte	17.05.2022

Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"

19.09.2020

§ 10 Domstolssporet: straffelovens § 264 d og tortgodtgørelse efter erstatningsansvarsloven § 26

Fordi Pressenævnet hverken kan straffe eller tilkende godtgørelse, ligger den retlige sanktionering af krænkende billedbrug hos domstolene. Den centrale strafbestemmelse er [straffeloven § 264 d, stk. 1](#), hvorefter det straffes at *"uberettiget videregive meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget en bredere offentlighed"* – også når billedet vedrører en afdød person. Ordet "uberettiget" er nøglen: bestemmelsen skal fortolkes i lyset af EMRK artikel 8 og 10.

Den ledende afgørelse er Højesterets dom af 23. februar 2024 i sagen om [en bloggers offentliggørelse af et billede af et terroroffer](#). Instansforløbet illustrerer, hvor fint afvejningen balancerer: [Retten i Aarhus frifandt](#), Vestre Landsret domfældte med 3 måneders betinget fængsel, og Højesteret ophævede landsrettens dom. Højesteret lagde vægt på, at bloggens funktion efter omstændighederne kunne sidestilles med de traditionelle mediers rolle som offentlighedens vagthund (jf. [Magyar Helsinki Bizottság mod Ungarn](#)), at emnet havde væsentlig samfundsmæssig interesse, og – afgørende for billedspørgsmålet – at kvindens ansigt delvist var dækket, så hun ikke umiddelbart var genkendelig for en bredere offentlighed:

"Under de anførte omstændigheder finder Højesteret, at hensynet til ytringsfriheden vejer tungere end hensynet til privatlivet. Videregivelsen af billedet kan herefter ikke anses for uberettiget."

Højesteret opsummerede afvejningskriterierne fra EMD's praksis ([Bild GmbH og Co. mod Tyskland](#)): bidraget til debat af offentlig interesse, den berørtes genkendelighed, forudgående adfærd, indhold, form og konsekvenser af offentliggørelsen. Genkendelighed er dermed et fælles omdrejningspunkt for både domstolene og Pressenævnet.

Landsretspraksis viser, at § 264 d har et **snævert** anvendelsesområde. I [Østre Landsrets dom om videooptagelser af nøgenbadende mænd](#), lagt på YouTube under titler som "perverse svin", skete der frifindelse, og i [Vestre Landsrets dom om et manipuleret nøgenbillede](#) fandt landsretten ikke billedet omfattet af bestemmelsen. Byretspraksis peger samme vej, hvor materialet allerede er offentligt: i [dommen om et krænkende blogindlæg](#) blev bloggeren frifundet for § 264 d, fordi sagsøgeren selv havde publiceret billederne på frit tilgængelige sider uden login, hvorfor videregivelsen var påregnelig – men blev **samtidig** dømt til at betale 15.000 kr. i tortgodtgørelse efter [erstatningsansvarsloven § 26](#), fordi sammenstillingen af billederne med kritikken af idrættens inklusionsanbefalinger insinuerede en sammenhæng, der "rækker udover, hvad der kan tillades i en debat om et samfundsrelevant emne". Det er den civilretlige pendant til Pressenævnets lære om krænkende rammesætning.

For tortgodtgørelse efter [erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#) satte Højesteret en klar grænse i [dommen om medieomtale af et selvmord](#):

"Appellanterne kan således ikke kræve tortgodtgørelse på vegne af H, men alene hvis de selv har været udsat for en tortberettigende krænkelse af deres eget privatliv."

Det er en væsentlig forskel fra presseetikken, hvor nære pårørende **har** retlig interesse i at klage over omtale og billeder af en afdød – som i B.T.-sagen om billeder af den afdøde og hans åbne kiste og i gravsted-sagen. En efterladt kan altså få medhold ved Pressenævnet uden at kunne få godtgørelse ved domstolene.

Endelig behandler domstolene den forudgående kontrol, som Pressenævnet ikke kan foretage: midlertidige forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser. [Højesteret har fastslået](#), at en redaktør bevarer retlig interesse i at få prøvet lovligheden af et forbud, selv efter at det er ophævet. I [Københavns Byrets kendelse om en TV 2-dokumentar](#) blev et forbud nægtet, fordi kilden selv havde taget initiativ til projektet og afgivet et frivilligt og oplyst samtykke – samme samtykkestandard som Pressenævnet anvender. Og i [Østre Landsrets kendelse om aktivistoptagelser fra svinestalde](#) blev et byretsforbud ophævet, idet EMRK artikel 10 vejede tungere end artikel 8 – selv om optagelserne var tilvejebragt ved ulovlig indtrængen.

Kommende ændring: Strafferammen i [straffeloven § 264 d, stk. 1](#) hæves fra 6 måneder til 1 års fængsel ved [lov nr. 263 af 11. februar 2026](#) med ikrafttræden **1. januar 2027**, med skærpet straffniveau for digitale seksuelle krænkelser. Ændringen er endnu ikke konsolideret ind i lovteksten.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1	Straffeloven § 264d, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed		23.02.2024
	Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord		24.01.2022
	Højesteret · Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar		28.09.2021
	Landsretten · Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde		26.01.2026
	Landsretten · T frifindes for uberettiget videregivelse af nøgenbillede: Landsretten finder ikke billedet omfattet af Straffeloven § 264 d		03.05.2017
	Landsretten · Frifindelse i sag om offentliggørelse af videooptagelser af nøgenbadende mænd på internettet		06.07.2015
	Byretten · Kvinde tilkendt 15.000 kr. i tortgodtgørelse for krænkende blogindlæg, men blogger frifundet for uberettiget videregivelse af billeder		09.09.2025
	Byretten · Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser		07.05.2024
	Byretten · Frifindelse i sag om offentliggørelse af billede af afdød person og overtrædelse af navneforbud		08.11.2022
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte		17.05.2022
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald		25.06.2019

§ 11 Sammenfatning: sådan afgøres en billedsag ved Pressenævnet

Pressenævnets praksis om billedbrug og samtykke lader sig sammenfatte i en trinvis prøvelse.

Først afgrænses **kompetencen**: nævnet prøver alene god presseskik og genmæle efter [medieansvarsloven § 43](#). Erstatning, straffelovsovertrædelser, ophavsret og GDPR henvises til domstolene og Datatilsynet, klageren skal have retlig interesse, mediet skal være omfattet af loven, og klagen skal være indgivet inden 12 uger.

Dernæst anvendes **hovedreglen**: billeder optaget på offentligt tilgængelige steder må som udgangspunkt offentliggøres uden samtykke. Det er stedets faktiske tilgængelighed – ikke ejerforholdet – der er afgørende, som folkefest-sagen viser.

Så foretages den **konkrete afvejning** af de faktorer, der gentagne gange bærer udfaldet: viser billedet klageren i en privat eller i en arbejdsmæssig situation; er motivet i sig selv krænkende; er klageren hovedmotiv eller baggrundsfigur; har billedet reel relevans for det stof, det illustrerer; er der klar almen interesse; har klageren selv opsøgt offentligheden; og – ofte udslagsgivende – er klageren identificerbar for en bredere kreds.

Udfaldsmønsteret er tydeligt. **Frifindelse** er langt det hyppigste, når personen optræder i sit arbejde (fiskefabrik, arkivbilleder af ledere og embedsmænd, dækbilleder af gardere), er sløret eller vist bagfra, eller ikke er nævnt ved navn. **Kritik** falder, når personen er hovedmotiv i en eksponerende situation uden nyhedsværdi (badebro-sagen), når billedet indsætter vedkommende i en fortælling, han ikke kendte (DR's dating-dokumentar), når layout og billeder kobler personen til påstande, der ikke har dækning (SE og HØR-sagen), når hensynet til efterladte tilsidesættes (B.T.-sagen og "Krigsfotografen"), eller når mediet bryder en indgået aftale (gravsted-sagen).

Et særskilt praktisk forhold: Pressenævnet **kan ikke føre bevis**. Er sagens kerne, hvem der er på billedet, eller hvad der blev aftalt mundtligt på optagestedet, ender den typisk uden kritik – ikke fordi mediet frifindes materielt, men fordi spørgsmålet ligger uden for nævnets prøvelsesevne. Det henviser klageren til domstolene, hvor [straffeloven § 264 d](#) og [erstatningsansvarsloven § 26](#) udgør sanktionssporet – men hvor ytringsfriheden efter Højesterets praksis vejer tungt, og hvor § 264 d har et snævert anvendelsesområde, navnlig når billederne i forvejen var offentligt tilgængelige.

Emnet støder op til flere beslægtede spor: skjult kamera som metode behandles i [skjulte-optagelser-medier](#), informationskrænkelser ved omtale i [privatlivskrænkelser-medieomtale](#), navngivning af sigtede og dømte i [identifikation-kriminalsager-presse](#), deling af intime billeder i [deling-intime-billeder-uden-samtykke](#), og de generelle presseetiske normer i [god-presseskik](#).

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#)
[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)
[Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#)
[Straffeloven § 264d, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed	23.02.2024
	Byretten · Kvinde tilkendt 15.000 kr. i tortgodtgørelse for krænkende blogindlæg, men blogger frifundet for uberettiget videregivelse af billeder	09.09.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet: Ingen kritik af Politiken i sag om uklar identifikation af person på kunsthoto i anmeldelse	25.08.2026
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	20.02.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af dækbilleder i dokumentar om Livgarden	27.01.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	11.07.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	28.03.2023
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte	17.05.2022
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	19.09.2020
	Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	09.06.2020
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	25.06.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet godkender offentliggørelse af foto fra folkefest på privat område	27.05.2016
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af SE OG HØR for krænkende dækning af kendispar privatliv	01.03.2016

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Erstatningsansvarsloven § 26	stk. 1	Lov om massemediers informationsdatabaser § 8	stk. 2
Medieansvarsloven § 34	stk. 1	Medieansvarsloven § 43	stk. 1
Medieansvarsloven § 49		Straffeloven § 264d	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

38 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

23.02.2024	Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed	4781-5753
24.01.2022	Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	bs-47189-2020-hjr
28.09.2021	Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar	bs-35975-2020-hjr

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

3

26.01.2026	Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde	10574-12482
03.05.2017	T frifindes for uberettiget videregivelse af nøgenbillede: Landsretten finder ikke billedet omfattet af Straffeloven § 264 d	V.L. S-2273-16
06.07.2015	Frifindelse i sag om offentliggørelse af videooptagelser af nøgenbadende mænd på internettet	S-401-15

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

3

09.09.2025	Kvinde tilkendt 15.000 kr. i tortgodtgørelse for krænkende blogindlæg, men blogger frifundet for uberettiget videregivelse af billeder	10000-11700
07.05.2024	Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	5544-6638
08.11.2022	Frifindelse i sag om offentliggørelse af billede af afdød person og overtrædelse af navneforbud	4320-5179

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

29

25.08.2026	Pressenævnet: Ingen kritik af Politiken i sag om uklar identifikation af person på kunstfoto i anmeldelse	
16.06.2026	Pressenævnet afviser klage om sletning af spillerprofil-foto på HLTV.org som åbenbart grundløs	
20.02.2026	Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	W20260926425

27.01.2026	Pressenævnet afviser klage over brug af dækbilleder i dokumentar om Livgarden	W20260914925
11.07.2025	Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	W20250960725
02.05.2025	Eks-landsholdsspiller får ikke medhold i klage over vinkling af artikel om rockerborg-salg	2024-10902
31.10.2024	Pressenævnet afviser klage over manglende sløring af fotograf og bil efter uheld	
25.10.2024	Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke	
25.04.2024	Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	
10.10.2023	Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	
05.10.2023	Pressenævnet afviser klage over diskoteksfacade som baggrund i artikel om overgreb	
28.03.2023	Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	2022-80-0921
21.01.2023	Pressenævnet frifinder medie for brug af arkivbillede i sag om ulovlig billeddeling	2022-80-0932
17.05.2022	Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte	2022-80-0806
19.11.2021	Afvisning af anmodning om sletning af portrætfoto på e-sportshjemmesiden HLTV.org	2021-80-0702
24.08.2021	DR frifundet for navngivelse og brug af billeder fra sociale medier i dokumentar om omfattende momssvindel	2021-80-0620
24.11.2020	Pressenævnet frikender TV 2 Østjylland for brud på god presseskik i sag om citatbrug og arkivbilleder	2020-80-0507
20.11.2020	Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation	2020-80-0439
19.09.2020	Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	2020-80-0461
12.08.2020	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod Fyens Stiftstidende om privatliv og citatbrug	2020-80-0518
09.06.2020	DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	2019-80-0424
17.09.2019	TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	2019-80-0289
25.06.2019	B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	2019-80-0241
23.05.2019	Avis frifundet af Pressenævnet for brug af arkivfoto i sag om LAG-støtte	2018-80-0233
16.04.2019	Pressenævnet frifinder medie for kritik i sag om drabssag og brug af private barndomsbilleder	2018-80-0182

20.03.2018	Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af SE og HØR i sag om livstidsdømts privatliv og forældremyndighed	2017-80-0054
27.05.2016	Pressenævnet godkender offentliggørelse af foto fra folkefest på privat område	16-70-00967
01.03.2016	Pressenævnet udtaler kritik af SE OG HØR for krænkende dækning af kendisars privatliv	15-70-00900
19.03.2015	Pressenævnet afviser klage over brug af foto og dækning af sag om trusselbetinget behandlingsdom	15-70-00753

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

nr. 1205 · 1990 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen

nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet

Straffelovrådets betænkning om privatlivets fred (Betænkning nr. 601/1971)

nr. 601 · 1971 · Justitsministeriet

03

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over identifikation af sigtede og dømte i pressen

Pressenævnets afvejning af almen interesse, uskyldsformodning og resocialisering i retsreportagen

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 52 afgørelser · 2000-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Pressens identifikation af sigtede, tiltalte og dømte er et af de mest velbelyste områder i Pressenævnets praksis. Retsgrundlaget er generalklausulen om god presseskik i medieansvarslovens § 34, stk. 1, som udfyldes af de presseetiske retningslinjer – navnlig punkt B.1 om personlig anseelse og privatlivets fred, punkt C.1, C.3 og C.6 om retsreportagen samt punkt D.1 (tidligere punkt B.8) om efterfølgende at hindre tilgængeligheden af belastende oplysninger. Oversigten kortlægger, hvad Pressenævnet konkret lægger vægt på: hvornår en person overhovedet anses for identificeret, hvornår almen interesse berettiger navngivning, hvilken vægt mediets egen faste linje har, og hvornår hensynet til resocialisering efter mange år vender afvejningen. Emnet dækker presseetikken – ikke rettens navneforbud, som behandles under [navneforbud](#).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnet kræver, at identifikation af en sigtet eller tiltalt kan begrundes i en almen interesse; foreligger den ikke, bør navn eller anden identificering udelades, jf. de presseetiske retningslinjers punkt C.6.
- 02** Pressenævnet accepterer angivelse af alder, køn, bopælsby og erhvervsmæssigt virke, når oplysningerne kun kan identificere den omtalte for personer, der i forvejen har kendskab til sagen.
- 03** Pressenævnet vurderer alene de identificerende oplysninger, mediet selv har offentliggjort – identifikation, der først opstår ved tredjemands deling eller ved forhåndskendskab, udløser ikke kritik af mediet.
- 04** Pressenævnet lægger afgørende vægt på, om mediet har fulgt sin egen faste, saglige linje for navngivning; en afvigelse fra egen offentliggjorte praksis udløser kritik, også når den skyldes en fejl.
- 05** Pressenævnet afviser krav om sletning eller anonymisering af ældre straffesager, når kriminaliteten er grov og straffen lang – sagens alvor og straffens længde forlænger den periode, hvor oplysningerne må forblive tilgængelige.

- 06 Pressenævnet kræver ikke tidsubegrænset tilgængelighed: efter 16 år har nævnet kritiseret medier for at fastholde søgbarheden på navnet for en person, der hverken var offentlig person eller indtog en fremtrædende stilling.
- 07 Pressenævnet tillægger det væsentlig vægt, om den omtalte havde en særligt betroet eller fremtrædende stilling, og om forholdet blev begået i den stilling.
- 08 Pressenævnet kræver, at et medie, der er bekendt med en verserende anmodning om navneforbud, selvstændigt afholder sig fra identificerende omtale – uafhængigt af om retten endnu har taget stilling.
- 09 Pressenævnet accepterer, at pligten til at følge en omtalt straffesag til dørs opfyldes ved en tydelig opdatering øverst i den oprindelige artikel frem for en selvstændig ny artikel.
- 10 Pressenævnet afviser klager fra personer, der ikke selv er omtalt, afbildet eller identificeret – retlig interesse er en ufravigelig betingelse for realitetsbehandling.
- 11 Pressenævnet kan hverken tilkende erstatning, tage stilling til overtrædelse af straffeloven eller håndhæve databeskyttelsesreglerne; det hører under domstolene og Datatilsynet.
- 12 Pressenævnet foretager ikke egentlig bevisførelse – ved modstridende partsforklaringer om faktum udtaler nævnet ikke kritik.

Retsgrundlaget: generalklausulen i medieansvarsloven og de presseetiske retningslinjer om retsreportage

§ 1

Pressenævnets prøvelse af identifikation i kriminalsager hviler på én materiel norm: [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#), hvorefter massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Normen gælder for de massemedier, der er opregnet i [Medieansvarsloven § 1](#) – periodiske skrifter, DR/TV 2 og de elektroniske nyhedsmedier, der er omfattet af § 1, nr. 3.

Generalklausulen er bevidst udformet som en retlig standard, der udfyldes af nævnets egen praksis. Af forarbejderne til medieansvarsloven fremgår:

Indførelsen af en sådan standard i loven indebærer, at det overlades til det klageorgan, der skal håndhæve de etiske regler, inden for normens rammer at skønne, om der i et konkret tilfælde er sket offentliggørelse i strid med god presseskik.

og videre:

Klageorganets praksis vil herefter være et væsentligt bidrag til at udbygge og konkretisere indholdet af de generelle principper, som er grundlaget for generalklausulens norm »god presseskik«.

Det er derfor Pressenævnets egen praksis – ikke lovteksten – der bærer retstilstanden på dette område.

De retningslinjer, nævnet konkret anvender i identifikationssager

•

Punkt B.1 – det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, og privatlivets fred må ikke krænkes, medmindre klar almen interesse berettiger offentlig omtale.

- **Punkt C.1** – de almindelige presseetiske retningslinjer gælder også for retsreportagen.
- **Punkt C.3** – retsreportagen bør være objektiv, og mediet skal tilstræbe en kvalitativt ligelig gengivelse af anklagemyndighedens og forsvarers synspunkter.
- **Punkt C.6** – der bør i videst muligt omfang følges en klar saglig linje for, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne nævnes; en sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for offentliggørelse.
- **Punkt D.1** (indtil 1. januar 2024: **punkt B.8**) – tilgængeligheden af tidligere offentliggjorte følsomme eller private oplysninger kan efter anmodning hindres ved afindeksering, anonymisering eller afpublicering, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

Skiftet fra punkt B.8 til punkt D.1 skyldes de retningslinjer, Danske Medier og Dansk Journalistforbund vedtog i efteråret 2023 med ikrafttræden 1. januar 2024. Nævnet afgør efter det regelsæt, der gjaldt, da anmodningen blev rettet til mediet – i [narkosagen mod Folketidende](#) blev sagen således afgjort efter punkt B.8, fordi anmodningen var indgivet den 21. november 2023.

Den bredere retspolitiske ramme er beskrevet i **Ytringsfrihedskommissionens betænkning nr. 1573/2020, del 2**, der bl.a. gennemgår Pressenævnets rolle som uafhængigt tvistorgan og nævnets sammensætning efter [Medieansvarsloven § 41](#).

LOV

[Medieansvarsloven § 1](#)[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 41](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet

22.08.2024

Pressenævnets prøvelseskompetence – og hvad nævnet ikke kan prøve

§ 2

Efter [Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#) træffer Pressenævnet afgørelse om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om et medie er forpligtet til at bringe et genmæle efter [Medieansvarsloven § 36](#). Kompetencen er gentaget i [forretningsordenens § 3](#).

Uden for kompetencen falder konsekvent:

- Erstatnings- og godtgørelseskrav. I [retsreportagen om voldssagen mod en butiksindehaver](#) fastslog nævnet udtrykkeligt, at spørgsmålet om overtrædelse af straffelovens bestemmelser og klagerens eventuelle ret til erstatning hører under domstolene.
- Overtrædelse af straffeloven, herunder ærekrænkelse. I [sagen mod Folketidende om nabokonflikten](#) præciserede nævnet, at krav om godtgørelse for injurier henhører under domstolene.
- Databeskyttelsesretten. I [sagen om den bortviste direktør](#) og i [gårdejersagen](#) henviste nævnet spørgsmål efter databeskyttelseslovgivningen til Datatilsynet eller domstolene.
- Om mediet har overholdt sine egne interne etiske regelsæt som selvstændigt regelsæt. I [chikanedomssagen mod Fyens Stiftstidende](#) afviste nævnet at vurdere, om mediets interne retningslinjer var overholdt. Som vist nedenfor inddrages mediets faste linje derimod som et *presseetisk* kriterium under punkt C.6.

Retlig interesse er en ufravigelig betingelse. Formanden afviser efter [Medieansvarsloven § 43, stk. 2, nr. 2](#) klager fra personer uden retlig interesse. I [klagen over omtalen af en drabssigtet](#) blev en fritidsjournalists principielle interesse i sløringspraksis afvist, fordi han ikke selv var omtalt eller afbildet. Samme resultat i [klagen over dækningen af en politianmeldelse mod en kommunalpolitiker](#). I [behandlingsdomssagen mod Sjællandske Nyheder](#) fandt nævnet, at den dømte havde retlig interesse, mens hans familiemedlemmer – uanset et sjældent efternavn – ikke havde en tilstrækkelig direkte, væsentlig og individuel interesse.

Redigeringsretten sætter grænsen for prøvelsesintensiteten. Nævnet gentager systematisk, at redaktøren som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad der bringes, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede. Prøvelsen er derfor ikke en fuld efterprøvelse af de redaktionelle valg, men en rimelighedskontrol af, om grænsen for god presseskik er overskredet.

Endelig er nævnet ikke en bevisinstans. I [hælerisagen mod Sjællandske Nyheder](#) havde parterne afgivet modstridende oplysninger om værdien af hælervarerne; på grund af de begrænsede muligheder for bevisførelse kunne nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring der var rigtig, og udtalte derfor ikke kritik. Bevisrisikoen for et bestridt faktum bæres altså reelt af klageren.

En ikke-konsolideret ændring har betydning for kredsen af medier under nævnet: ved ændringsloven af 28. december 2018 blev [Medieansvarsloven § 8](#) suppleret, så elektroniske nyhedsmedier med redaktionel produktionsstøtte eller projektstøtte automatisk omfattes af loven uden anmeldelse. Ændringen trådte i kraft 1. januar 2019, men er endnu ikke rullet ind i lovbekendtgørelsen fra 2014.

LOV	Medieansvarsloven § 8, stk. 1	Medieansvarsloven § 36	Medieansvarsloven § 43, stk. 1-3
PRAKSIS	Pressenævnet · Afvisning af klage fra borger over dækning af politianmeldelse mod kommunalpolitiker 13.12.2025 Pressenævnet · Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom 31.10.2024 Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af identitetsbeskyttelse og balance i retsreportage om voldssag 20.09.2024 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Sjællandske Nyheder for retsreportage om hæleri 22.06.2024 Pressenævnet · Pressenævnet afviser krav om sletning og anonymisering af artikel om bortvist direktør 26.10.2023 Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej 10.10.2023 Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte 21.12.2019 Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Folketidende i sag om berigtigelse og identifikation af sigtet 17.09.2019 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikel om drabssigtet grundet manglende retlig interesse 02.07.2019		

Identifikationstesten: hvornår er den omtalte overhovedet identificeret?

§ 3

Før nævnet overhovedet når til afvejningen mellem almen interesse og privatliv, afgør det, om mediets oplysninger *kan tjene til identifikation*. Testen er konsekvent formuleret negativt: oplysningerne må ikke kunne identificere den omtalte, **medmindre man i forvejen havde kendskab til**, at klageren var den pågældende.

I [hælerisagen](#) formulerede nævnet standarden således:

Pressenævnet finder, at Sjællandske Nyheders omtale ikke kan anses for at indebære en krænkelse af [Klager]s privatliv. Nævnet har lagt vægt på, at Sjællandske Nyheders angivelse af [Klager]s alder, køn og bynavn for det omtalte lagerrum, ikke kan tjene til identificering af ham, medmindre man i forvejen havde kendskab til, at [Klager] var den dømte person.

Mønstre i praksis:

Oplysninger bragt af mediet	Sag	Resultat
Alder, køn, bynavn	Hæleri, Sjællandske Nyheder (2024)	Ikke identificerende
Alder, køn, erhverv (butiksindehaver), bynavn	Vold i Facebook-gruppe, Fyens Stiftstidende (2024)	Ikke identificerende
Alder, bopælsby (ca. 14.000 indb.), uddannelsesønske	Bedrageri med luksusure, Helsingør Dagblad (2026)	Ikke identificerende
"En beboer på [vejnavn]" i en lille landsby	Nabokonflikt, Folketidende (2019)	Ikke identificerende for den brede offentlighed
"En bornholmsk ejendomsmægler", omtalt som "NN"	Ejendomsmægler, Bornholms Tidende (2019)	Ikke identificerende for offentligheden

To underprincipper har afgørende betydning for udfaldet:

- Kun mediets egne oplysninger tæller.** I voldssagen mod butiksindehaveren bemærkede nævnet udtrykkeligt, at vurderingen af, om oplysninger kan tjene til identifikation, alene angår de oplysninger, det indklagede medie selv har offentliggjort. Klagerens argument om, at den forurettede havde delt artiklen i Facebook-grupper og understreget, hvem der var omtalt, kunne derfor ikke føre til kritik af mediet.
- Efterfølgende afhjælpning tæller med.** Samme sted lagde nævnet vægt på, at mediet efter klagerens henvendelse havde opdateret artiklen, så forretningens beliggenhed blev angivet ved landsdel i stedet for by.

Nævnet er dog opmærksomt på, at *kombinationen* af detaljer kan tippe vurderingen. I [artikelserien om tvangsfjernelsen i Jammerbugt](#) bemærkede nævnet, at det havde været mest hensigtsmæssigt at udelade det præcise antal børn for at mindske identifikationsrisikoen – men fandt samlet, at den almene interesse i omtalen af kommunens injuriesøgsmål vejede tungere. Tilsvarende blev i [den anonymiserede omtale af en Facebook-"like"-sag](#) lagt vægt på, at identifikation var begrænset til personer med forhåndskendskab til den konkrete kommentartråd.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet frikender medie for identifikation i sag om bedrageri med luksusure	20.02.2026
Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af identitetsbeskyttelse og balance i retsreportage om voldssag	20.09.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Sjællandske Nyheder for retsreportage om hæleri	22.06.2024
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Folketidende i sag om berigtigelse og identifikation af sigtet	17.09.2019
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over identifikation og dækning af sag mod ejendomsmægler	25.06.2019

§ 4 Hvad Pressenævnet lægger vægt på, når navnet faktisk bringes

Når mediet har identificeret personen ved navn eller billede, foretager nævnet en samlet afvejning under punkt C.6 og B.1. Praksis viser et fast sæt af kriterier, som gentagne gange afgør udfaldet:

- **Sagens karakter og grovhed.** Nævnet udtaler generelt, at omtale af straffesager har offentlig interesse. Jo grovere forholdet er, desto stærkere står identifikationen.
- **Straffens længde.** I [sagen om den tidligere generalkonsul](#) – 16 års fængsel for indsmugling af ca. 700 kilo ketamin – indgik straffens længde udtrykkeligt i begrundelsen.
- **Særligt betroet eller fremtrædende stilling.** Nævnet lagde i samme sag vægt på, at klageren havde indtaget en fremtrædende stilling i samfundet som generalkonsul, der i forhold til offentligheden må anses for særlig betroet.
- **Sammenhæng mellem forholdet og stillingen.** I [sagen om kommandørkaptajnen og stripklubben på Malta](#) var det afgørende, at det strafbare forhold blev begået, mens klageren bestred en ledende stilling i Forsvaret og var i tjeneste.
- **Tidligere offentlig eksponering.** I [straffesagen mod en psykolog](#) lagde nævnet vægt på, at tiltalens karakter gav sagen klar almen interesse, at klageren tidligere havde været eksponeret i medierne, og at der ikke var nedlagt navneforbud.
- **Relevant sammenhæng mellem den identificerende oplysning og sagen.** Om det tidligere navn i generalkonsul-sagen udtalte nævnet:

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at angivelsen af [Klager]s tidligere navn, som han havde på tidspunktet for forholdene, som dommen omfatter, har en relevant sammenhæng med omtalen af hans straffedom, og at angivelsen af det tidligere navn i den konkrete sammenhæng ligger inden for rammerne af redaktørens redigeringsret.

- **Aktualitet.** I [tiltalen mod en erhvervsmand for skyldnersvig](#) angik afvejningen netop tiltaltes ret til anonymitet inden domfældelse over for den almene interesse i alvorlige økonomiske kriminalitetsanklager og ledelsesansvar i konkursforløb; nævnet fandt intet grundlag for kritik.

At en verserende anke ikke i sig selv afskærer identifikation, fremgår af [dokumentarsagen om våbenmekanikeren](#), hvor TV 2 navngav og viste portrætbillede af en mand, der i byretten var idømt 7½ års fængsel og havde anket til frifindelse. Nævnet lagde vægt på sagens grove karakter og den store offentlige interesse for ulovlig våbenhandel – og på, at mediet loyalt havde oplyst om anken, hvilket sikrede en objektiv retsreportage efter punkt C.3.

Omvendt kan omtale af en tidligere straffedom i en ny sammenhæng udløse kritik på andre punkter end selve identifikationen: i [sagen mod Licitationen](#) fandt nævnet, at omtalen af en bestikkelsesdom havde relevant sammenhæng med artiklens emne om ledelsesændringer, men kritiserede mediet for utilstrækkelig forelæggelse, fordi det ikke havde oplyst klageren om, at straffedommen ville være et centralt element, og fordi fristen på få timer gjorde forelæggelsen illusorisk.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over navngivning af svindeltalt erhvervsmand i landsdækkende avis	28.05.2025
	Pressenævnet · Identificering af tidligere generalkonsul i sag om omfattende narkosmugling var berettiget	20.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet godkender identifikation af våbenmekaniker i dokumentar om ulovlig våbenhandel	02.05.2023

Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Licitationen for manglende forelæggelse af oplysninger om straffedom	29.04.2023
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over navngivning og dækning af straffesag mod psykolog	24.11.2021
Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af krav om anonymisering i digitale nyhedsarkiver efter straffedom	26.06.2019

Mediets egen faste, saglige linje som selvstændigt vurderingskriterium

§ 5

Det mest karakteristiske træk ved Pressenævnets nyere praksis om navngivning er, at nævnet ikke selv opstiller en tærskel for, hvornår navne må nævnes – men prøver, om mediet har **fulgt sin egen klare saglige linje**. Punkt C.6 kræver netop, at der "i videst muligt omfang" følges en klar saglig linje for, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne nævnes.

Når linjen følges, udtales ikke kritik. I [generalkonsul-sagen](#) havde JydskeVestkysten en offentliggjort praksis om at nævne navne, når dommen lyder på mindst et års ubetinget fængsel, og efter dom i første instans:

Nævnet har lagt vægt på, at JydskeVestkysten i den konkrete sag har fulgt mediets faste praksis om at nævne navn på den dømte, når dommen er på mindst et års ubetinget fængsel og efter dom i første instans, som er tilfældet i den omtalte straffesag. JydskeVestkysten har derved i den konkrete omtale fulgt en klar saglig linje for omtale af navne på dømte personer i overensstemmelse med de presseetiske retningslinjer punkt C. 6.

Når linjen brydes, udtales kritik – også ved fejl. I [behandlingsdomssagen](#) havde Sjællandske Nyheder en intern regel om navngivning ved ubetinget fængsel på to år eller derover og en fast praksis om **ikke** at navngive personer, der idømmes behandlingsdomme. Mediet nævnte alligevel den dømtes fulde navn 20 gange i en artikel om en dom til psykiatrisk anbringelse og erkendte selv fejlen. Nævnet udtalte kritik:

Pressenævnet finder, at offentliggørelsen af [Klager]s navn i forbindelse med omtalen af hans anbringelsesdom er en tilsidesættelse af god presseskik. Nævnet har lagt vægt på, at Sjællandske Nyheder i den konkrete sag ikke har fulgt mediets faste praksis om ikke at nævne navn på den dømte i sager, hvor personen idømmes en behandlingsdom ... Sjællandske Nyheder har derved ikke i den konkrete omtale fulgt en klar saglig linje for omtale af navne på dømte personer i strid med de presseetiske retningslinjer punkt C. 6.

At mediet efterfølgende havde fjernet navnet og indsat en beklagelse, afværgede ikke kritikken – men de øvrige klagepunkter om sensationspræget stil, gengivelse af tatoveringer, adfærd og en tidligere dom førte ikke til kritik, da valg og fravalg lå inden for redigeringsretten og parternes synspunkter var ligeligt gengivet.

Praktisk konsekvens: For medierne er den sikreste vej gennem en klage at kunne dokumentere en offentliggjort, konsekvent anvendt navngivningspraksis. For klagere er den stærkeste indsigelse ikke, at navngivning generelt er urimelig, men at netop dette medie afveg fra sin egen linje.

De samme mediepraksisser gennemsyrrer sletningssagerne: i [narkosagen mod Folketidende](#) redegjorde mediet for en trappet praksis, hvorefter navn nævnes ved mindst et års ubetinget fængsel, og hvor afindeksering eller anonymisering først kommer på tale, når dommen ikke længere fremgår af straffeattesten.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 49](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom

31.10.2024

Pressenævnet · Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet	22.08.2024
Pressenævnet · Identificering af tidligere generalkonsul i sag om omfattende narkosmugling var berettiget	20.08.2024

§ 6 Skærpet varsomhed på sigtelsesstadiet og ved verserende anmodning om navneforbud

Uskylldsformodningen slår igennem i nævnets praksis som en skærpet varsomhed, jo tidligere i processen omtalen sker.

Den selvstændige presseetiske forpligtelse ved anmodning om navneforbud. Den principielt vigtigste nyere afgørelse er [kritikken af Nordjyske](#). Mediet identificerede den 3. februar 2025 en kendt nordjysk ejendomsudvikler i forbindelse med politiets ransagninger for moms- og skattesvig, selv om redaktionen var bekendt med, at klagerens advokat den 31. januar 2025 havde anmodet Retten i Aalborg om navneforbud. Retten nedlagde først forbud den 14. februar 2025. Flertallet lagde til grund, at medier har en **selvstændig presseetisk forpligtelse** til ikke at offentliggøre identificerende oplysninger, når de er bekendt med en anmodning om navneforbud i den strafferetlige sag. Uanset at klageren var en offentlig person, vejede hensynet til privatlivets fred tungere på grund af sagens tidlige stadie, og det fandtes ikke nødvendigt for den almene interesse at fremhæve hans fulde navn. Nævnet kritiserede tillige den manglende anonymisering, efter at retten faktisk havde nedlagt forbud, og pålagde efter [Medieansvarsloven § 49](#) offentliggørelse af kritikken. Et mindretal ville frifinde under henvisning til klagerens høje profil og sagens åbenlyse offentlige karakter.

Afgørelsen er presseetisk og ikke identisk med den strafferetlige vurdering efter [retsplejelovens § 31, stk. 1](#) – jf. afgrænsningen til [navneforbud](#) – men den viser, at god presseskik kan gå videre end forbuddets formelle rækkevidde.

Sprogbrug om ikke-dømte. Nævnet accepterer, at et medie tematiserer sigtelser med ord som "bedrageri", når det tydeligt fremgår, at der endnu ikke er faldet dom. I [ejendomsmæglersagen](#) var klageren faktisk sigtet for adskillige tilfælde af bedrageri, og det fremgik tydeligt af teksten, at hun ikke var dømt; der var derfor ikke grundlag for kritik. Tilsvarende i [sagen om pølsevognsbranden](#), hvor nævnet lagde vægt på omtalens væsentlige offentlige interesse og på, at mediet hurtigt rettede en potentielt misvisende overskrift, og i [omtalen af en buschauffør efter en dødsulykke](#), hvor overskriften "Chauffør risikerer fængsel" havde dækning i brødteksten.

Præcision i den processuelle terminologi. I [omtalen af en dansk-svensk partileder](#) og den parallelle sag mod [Viborg Stifts Folkeblad](#) fandt nævnet, at oversættelsen af svensk "misstänkt" til dansk "sigtet" var **unøjagtig**, og at det havde været hensigtsmæssigt med en mere præcis gengivelse af sagens stadie – men at fejlen ikke var tilstrækkelig væsentlig til kritik, fordi rettighederne ved status som "misstänkt" i høj grad svarer til en dansk sigtelse.

Forurettede og andre involverede. Skærpet hensyn gælder også ofre. I [kritikken af Kontrast](#) udtalte nævnet kritik for manglende forelæggelse og privatlivskrænkelser over for forurettede i en voldtægtssag – men ikke for anonymiseringen som sådan. I [dækningen af voldssagen mod en dørmænd](#) klagede den forurettede diskoteksgæst forgæves, og i [retsreportagen med omtale af en afdød](#) fandt nævnet heller ikke grundlag for kritik af identificeringen.

PRAKSIS

§ 7 Gamle sager, resocialisering og kravet om sletning, anonymisering eller afindeksering

Den største sagsgruppe angår ikke selve publiceringen, men afslag på at fjerne navnet fra et digitalt arkiv år senere. Prøvelsen sker efter punkt D.1 (før 2024: punkt B.8), og nævnet indleder næsten altid med samme forbehold: **muligheden for at kritisere et medie for ikke at imødekomme en anmodning bør som udgangspunkt kun anvendes, når oplysningerne er særligt belastende for den omtalte.**

Domfældelse for kriminalitet anses altid som følsom og som udgangspunkt særligt belastende. Alligevel falder afvejningen ganske overvejende ud til mediets fordel. De faktorer, der gentagne gange bærer resultatet, er:

- Forholdets grovhed og straffens længde
- Den forløbne tid siden dommen
- Om klageren var/er offentlig person eller indtog en fremtrædende stilling
- Om forholdet er begået i en betroet stilling eller i erhvervsmæssig sammenhæng
- Om klageren selv har holdt sagen i live i offentligheden
- Hvilke afhjælpende skridt mediet har taget (opdatering, afindeksering, navneændring)

Tidslinjen i praksis

Tid siden dom	Sag	Udfald
ca. 1 år	Chikanedom, Fyens Stiftstidende	Ingen kritik
godt 3 år	Grov voldtægt og frihedsberøvelse, Ekstra Bladet	Ingen kritik
godt 3 år	Efterlysning, hjemmerøveri, Newsbreak.dk	Ingen kritik
ca. 4½ år	Chikane mod offentligt ansatte, Fyens Stiftstidende	Ingen kritik
ca. 5½ år	"Tys-tys-kilden", Ekstra Bladet	Ingen kritik
7 år	Narko og våben, B.T.	Ingen kritik (afindeksering tilbudt)
ca. 8 år	14 års fængsel for narko, Folketidende	Ingen kritik
10 år	Præstens fængsling, Ekstra Bladet	Ingen kritik
14 år	Bandedriminalitet, Jyllands-Posten	Ingen kritik
16 år	Drabsforsøg begået af sygeplejerske, DR og NORDJYSKE	Kritik (flertal)

Den 14-årige bandesag illustrerer, hvor højt tærsklen ligger: uanset at der var gået 14 år, klageren levede lovlydigt med familie og job, og artiklen belastede hans børn, var domfældelse for banderelateret kriminalitet med tre års fængsel nok til, at afslaget ikke var i strid med god presseskik. Nævnet bemærkede samtidig, at det ikke kunne tage stilling til afindeksering, fordi klageren ikke specifikt havde anmodet mediet herom – **anmodningens præcise indhold afgrænser prøvelsen.**

I [B.T.-sagen fra 2025](#) formulerede nævnet resultatet sådan:

•

Pressenævnet finder imidlertid, at det ikke kan anses for en overtrædelse af god presseskik, at B. T. har afvist anmodningen om at anonymisere artiklen syv år efter dommens afsigelse. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på sagens karakter og alvor sammenholdt med den tid, der er gået.

Her indgik det tillige, at klageren havde ændret navn (hvilket mindsker risikoen for identifikation via det gamle navn), og at mediet havde indvilget i afindeksering.

Resocialiseringsargumentet slår sjældent igennem alene. Klagernes anbringender om jobsøgning, prøveløsladelse, hensynet til børn og social udstødelse anerkendes rutinemæssigt som reelle, men opvejes af sagens alvor. Det ses i narkosagerne mod [Jyllands-Posten](#) og [Fyens Stiftstidende](#) samt i mandatsvigssagerne mod [Dagbladet Holstebro-Struer](#) og [TV MIDTVEST](#), hvor klagerens rolle som betroet leder af en kommunal havn bar afgørelsen.

Selvvalgt offentlighed vender afvejningen imod klageren. I [præstesagen](#) lagde nævnet afgørende vægt på, at klageren selv havde inddraget sagen i sit senere virke, på sin hjemmeside og i henvendelser til Folketingets Retsudvalg.

At Google har afindekeret, forpligter ikke mediet. I [chikanesagen fra 2023](#) fastslog nævnet, at søgemaskinens afindeksering ikke i sig selv forpligter mediet til at anonymisere på sin egen platform. Tilsvarende er det ikke afgørende, at **andre medier** har imødekommet en tilsvarende anmodning – et argument klagerne fremfører i næsten alle sagerne, uden at det bærer resultatet.

Den modsatte pol udgøres af de to 16-års-sager fra 2021, hvor et flertal fandt, at der ikke var særlige grunde til, at oplysningerne fortsat skulle være tilgængelige ved søgning på klagerens tidligere navn. Flertallet lagde vægt på tidsforløbet på 16 år, at klageren ikke var en offentlig person, og at hun ikke indtog en fremtrædende stilling i samfundet. Mindretallet lagde omvendt vægt på kriminalitetens særdeles alvorlige karakter og på, at forbrydelsen var begået i offentlig tjeneste med permanent frakendelse af autorisation til følge.

LOV	Medieansvarsloven § 1	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Afslag på anonymisering af artikler om tidligere betroet ansats dom for mandatsvig		29.10.2025
	Pressenævnet · Afslag på anonymisering af artikler om højtstående embedsmands dom for mandatsvig		29.10.2025
	Pressenævnet · Afvisning af krav om anonymisering i syv år gammel artikel om alvorlig narkokriminalitet		20.06.2025
	Pressenævnet · Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet		22.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser anmodning om anonymisering af artikler om omfattende narkokriminalitet		22.08.2024
	Pressenævnet · Afslag på anmodning om anonymisering af artikel om grov narkokriminalitet		22.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet fastholder navns offentliggørelse i sag om omfattende chikane mod offentligt ansatte		01.12.2023
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning af digital efterlysning efter domfældelse		23.03.2023
	Pressenævnet · Afvisning af anonymisering af "tys-tys-kilden" i sag om systematisk overvågning af kendte		07.04.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af DR for manglende afindeksering af 16 år gammel artikel om alvorlig straffesag		03.11.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel		03.11.2021
	Pressenævnet · Afvisning af anonymisering af mand dømt for grov voldtægt og frihedsberøvelse		18.12.2020

Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af anmodning om anonymisering i 14 år gammel sag om bandekriminalitet	18.12.2020
Pressenævnet · Pressenævnet afviser sletning af 10 år gamle artikler om præsts fængsling og tjenestesag	20.11.2020
Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte	21.12.2019

Praksisskiftet 2021-2022: afindekseringens tekniske virkning og genoptagelse

§ 8

Pressenævnet havde siden 2013 opereret med en **graduering** mellem tre indgreb af stigende styrke: afindeksering (mindst indgribende), anonymisering og afpublicering. På det grundlag udtalte nævnet den 3. november 2021 kritik af en række medier – bl.a. [DR](#) og [NORDJYSKE](#) – for ikke at afindekser 16 år gamle artikler om en sygeplejerske dømt for drabsforsøg mod en 88-årig patient.

Medierne, støttet af Danske Medier, anmodede herefter om genoptagelse med den begrundelse, at nævnet havde lagt en teknisk forkert forståelse til grund: afindeksering kan **ikke** målrettes et bestemt søgeord (fx et navn), men fjerner artiklen fra søgemaskinernes resultater på samtlige parametre – og svarer dermed reelt til en sletning fra det offentligt søgbare rum.

Den 12. marts 2022 imødekom nævnet genoptagelsesanmodningerne fra bl.a. [Fyens Stiftstidende](#), [NORDJYSKE](#), [Jyllands-Posten](#) og [Kristeligt Dagblad](#). Nævnet udtalte:

Pressenævnet finder, at det ikke kan udelukkes, at de nye oplysninger om den tekniske virkning af en afindeksering kunne have været af betydning for sagens afgørelse i relation til den presseetiske vurdering.

Genoptagelsen skete efter [forretningsordenens § 14, stk. 1](#), hvorefter de nævnsmedlemmer, der har afgjort en sag, også træffer afgørelse om genoptagelse; formanden kan efter stk. 2 afvise en anmodning, når det er åbenbart, at den ikke bør imødekommes.

Betydningen for senere praksis er, at afindeksering nu behandles som et **reelt indgribende** skridt, der skal proportionalitetsafvejes – men samtidig som et anerkendt kompromis, når mediet selv tilbyder det. I [B.T.-sagen fra 2025](#) blev mediets tilbud om afindeksering udtrykkeligt tillagt vægt som en rimelig løsning, der begrænser synligheden uden at slette historikken. Samme model ses i [narkosagen mod Folketidende](#), hvor mediets trappede praksis knytter afindeksering til det tidspunkt, hvor dommen ikke længere fremgår af straffeattesten.

Genoptagelsesadgangen anvendes restriktivt over for klagere. I [sagen om B.T.'s navngivning af en krisecenterdirektør](#) afviste nævnet genoptagelse, selv om anklagemyndigheden i juli 2024 havde opgivet sigtelsen efter [retsplejelovens § 721, stk. 1](#), og selv om andre medier havde anonymiseret hende.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49	Retsplejeloven § 721, stk. 1
PRAKSIS			
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse efter opgivet sigtelse mod navngiven person		09.08.2025
	Pressenævnet · Afvisning af krav om anonymisering i syv år gammel artikel om alvorlig narkokriminalitet		20.06.2025
	Pressenævnet · Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet		22.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet genoptager sag om afindeksering efter nye tekniske oplysninger fra Danske Medier		12.03.2022

Pressenævnet · Genoptagelse af sag om afindeksering af artikel om tidligere straffet sygeplejerske grundet tekniske usikkerheder	12.03.2022
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af DR for manglende afindeksering af 16 år gammel artikel om alvorlig straffesag	03.11.2021
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel	03.11.2021

§ 9 Frifindelse, påtaleopgivelse og pligten til at følge sagen til dørs

De presseetiske retningslinjer foreskriver, at omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning – uanset om den ender med domfældelse eller frifindelse. Pressenævnet har præciseret, at **pligten også gælder, når den sigtede er anonymiseret i dækningen**, jf. [lækagesagen mod Jyllands-Posten](#).

Pligten er dog knyttet til, at den oprindelige omtale havde karakter af **retsreportage**. I samme sag fandt nævnet ikke pligt til opfølgning, fordi den oprindelige artikel var et fødselsdagsportræt af en departementschef, hvor henvisningen til politianmeldelsen af "en fjendtlig medarbejder" kun udgjorde en mindre, kontekstuel del.

Formen for opfølgning ligger inden for redigeringsretten. I [den parallelle sag mod DR](#) havde klageren krævet en selvstændig artikel på forsiden af netavisen. Nævnet fandt, at DR opfyldte forpligtelsen ved at indsætte kursiverede noter øverst i den oprindelige artikel om både påtaleopgivelsen og frifindelsen, og lagde vægt på, at opdateringerne var placeret tydeligt i begyndelsen af artiklen.

Opdatering kan afværge et sletningskrav. Mønstret går igen i sletningssagerne:

- I [sagen om efterlysningen på Frihedens Stemme](#) var klageren efterfølgende frifundet for røveri. Nævnet lagde vægt på, at mediet hurtigt indsatte en fremtrædende opdatering om frifindelsen og linkede til en ny artikel om udfaldet, og at der ikke var forløbet så lang tid, at afpublicering eller anonymisering var rimeligt.
- I [sagen om den bortviste direktør](#) havde politiet indstillet efterforskningen uden tiltale. TV 2 Øst indsatte en tydelig rød faktaboks øverst i artiklen; kombineret med klagerens fremtrædende rolle som direktør for et offentligt finansieret botilbud var afslaget på sletning ikke i strid med god presseskik.
- I [chikanedomssagen](#) blev det tillagt vægt, at mediet havde opdateret artiklerne med oplysning om, at straffen var halveret i landsretten.
- I [svindelsagen mod Ekstra Bladet](#) kunne politiets beslutning om at standse en efterforskning vedrørende et forhold i 2018 ikke føre til en anden vurdering af en artikel fra 2017. Nævnet lagde vægt på, at artiklen redegjorde for grundlaget for koblingen, og at klagerens afvisning af beskyldningerne var medtaget.

Praktisk regel: En påtaleopgivelse eller frifindelse forpligter mediet til at markere udfaldet tydeligt – men giver ikke i sig selv krav på afpublicering eller anonymisering, når mediet har opdateret artiklen loyalt.

LOV	Medieansvarsloven § 12	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser krav om sletning og anonymisering af artikel om bortvist direktør		26.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over manglende sletning af artikel efter frifindelse i straffesag		23.11.2022
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af pligten til at bringe opfølgende omtale efter frifindelse i lækagesag		18.05.2022
	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om DR's opfølgning på straffesag efter frifindelse og påtaleopgivelse		18.05.2022

Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om sletning og afindeksering af artikel vedrørende svindelanklager	26.08.2020
Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte	21.12.2019

§ 10 Klagebehandling, frister og sanktioner ved Pressenævnet

Klagevej og frister. Efter [Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#) kan klager rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet, i begge tilfælde inden 12 uger efter offentliggørelsen; mediets afgørelse kan indbringes for nævnet inden for yderligere 12 uger. For DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal klagen efter [Medieansvarsloven § 34, stk. 3](#) **først** indgives til mediet selv. Fristen var oprindeligt 4 uger og blev forlænget til 12 uger ved ændringsloven af 28. december 2013 om **forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode** med virkning fra 1. januar 2014. Forarbejderne beskriver ændringen som en ren fristforlængelse begge steder i stk. 2 og stk. 3.

Fristoverskridelse fører til afvisning ved formandsbeslutning, jf. [Medieansvarsloven § 43, stk. 3](#) og [forretningsordenens § 6](#). I [chikanedomssagen](#) var klagen over artiklernes oprindelige indhold indgivet for sent, hvorfor nævnet **kun** kunne prøve afslaget på sletning/anonymisering. Det samme mønster ses i [logesagen mod Horsens Folkeblad](#). En anmodning om sletning starter derimod en ny frist, regnet fra mediets afslag – det er derfor punkt D.1-sporet, der holder gamle sager prøvelsesegnede.

At fristreglen ikke er absolut i praksis, viser [NORDJYSKE-sagen fra 2021](#), hvor nævnet valgte at realitetsbehandle en for sent indgivet klage på grund af sagens principielle karakter og sammenhæng med en række parallelle sager.

Sagens oplysning. Efter [forretningsordenens § 8](#) indhenter nævnet en skriftlig udtalelse fra mediet, kan kræve kopi af det offentliggjorte materiale udleveret og kan indkalde til mundtlig forhandling. Svarer mediet ikke inden 7 dage, kan sagen afgøres på det foreliggende grundlag. Bevisførelse i egentlig forstand finder ikke sted – det er baggrunden for, at nævnet i hælerisagen afstod fra at afgøre en bestridt talstørrelse.

Afgørelsesform og dissens. Efter [forretningsordenens § 12](#) træffes afgørelsen ved begrundet kendelse efter stemmeflerhed, med formandens stemme som udslagsgivende ved stemmelighed, og dissenser skal anføres med navns nævnelse. Identifikationssagerne er netop et område med hyppige dissenser: 16-års-afindekseringssagerne og [Nordjyske-sagen fra 2026](#) blev alle afgjort med mindretal.

Sanktion. Nævnets eneste reaktion er kritik kombineret med et pålæg efter [Medieansvarsloven § 49](#) om, at redaktøren snarest muligt offentliggør kendelsen uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges. I [behandlingsdomssagen](#) blev pålægget udmøntet detaljeret: selvstændig digital artikel prioriteret på forsiden i mindst et døgn, foran betalingsmur, samt trykt offentliggørelse. Omvendt undlod nævnet i [DR-sagen fra 2021](#) at pålægge offentliggørelse, fordi klageren ikke ønskede kendelsen bragt – offentliggørelse ville netop have genaktualiseret navnet.

Nævnet kan derimod **ikke** pålægge sletning, anonymisering eller afindeksering som eksigibel forpligtelse; afgørelsen fastslår alene, om afslaget var i strid med god presseskik.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 43, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Navneforbud og god presseskik: Kritik af Nordjyske for identifikation af sigtet erhvervsmand		03.03.2026

Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning og afindeksering af medlemsoplysninger i artikel om lokal loge	24.01.2025
Pressenævnet · Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom	31.10.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Sjællandske Nyheder for retsreportage om hæleri	22.06.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel	03.11.2021
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af DR for manglende afindeksering af 16 år gammel artikel om alvorlig straffesag	03.11.2021
Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte	21.12.2019

Sammenhængen med domstolspraksis: navneforbud, § 264 d og

§ 11 tortgodtgørelse

Pressenævnets presseetiske prøvelse løber parallelt med tre strafferetlige og erstatningsretlige spor, som domstolene afgør. Det er vigtigt at holde sporene adskilt: nævnets kritik er ikke en dom, og en frifindelse ved domstolene udelukker ikke presseetisk kritik – og omvendt.

1. Navneforbud efter retsplejelovent. Det tydeligste eksempel på sammenløbet er sagen om to artikler i et lolland-falstersk dagblad. Byretten behandlede i [SS-5617/2022-NYK](#) tiltalen mod journalisten, og af sagsfremstillingen fremgår udtrykkeligt, at Pressenævnet havde kritiseret de samme artikler. [Østre Landsret idømte i S-450-23](#) journalisten en bøde, og [Højesteret stadfæstede den 21. april 2026 med 4 stemmer mod 1](#) en bøde på 10.000 kr. Oplysninger om den beskyttedes alder, køn, ansættelsessted i kommunens forvaltning og navnet på hans sektionschef var tilstrækkelige til identifikation uden for en helt snæver kreds efter [retsplejelovens § 31, stk. 1](#), og håndhævelsen var forenelig med EMRK artikel 10.

Det er værd at notere, at domstolenes identifikationstest ("uden for en helt snæver kreds") og Pressenævnets test ("medmindre man i forvejen havde kendskab til") ikke er identiske: nævnet frifinder rutinemæssigt for kombinationer af alder, køn, erhverv og bynavn, som i navneforbudssammenhæng kan være strafbare. Se også [Københavns Byrets dom af 21. maj 2026](#), hvor to journalister og en chefredaktør blev idømt bøder på 25.000 og 50.000 kr., selv om de forud havde indhentet vejledning fra en presseadvokat og fra dommeren. Området er nærmere behandlet under [navneforbud](#).

2. Privatlivskrænkelser efter straffelovens § 264 d. Domstolene afvejer her ytringsfrihed mod privatliv efter EMD's kriterier. I [Højesterets dom af 23. februar 2024](#) blev en blogger frifundet for offentliggørelse af et billede af en afdød terroroffer, og [Retten i Odense frifandt den 30. april 2025 en redaktør og en journalist](#) for § 264 d i en dokumentar med skjulte optagelser, idet straf ville udgøre et uforholdsmæssigt indgreb i ytringsfriheden. Tærsklen for **strafansvar** ligger dermed markant højere end tærsklen for presseetisk kritik.

3. Tortgodtgørelse ved uberettiget identifikation. Her har domstolene den sanktion, nævnet mangler. [Vestre Landsrets dom i S-1155-00](#) angik tortgodtgørelse til to personer, der fejlagtigt blev identificeret som mistænkte i et tv-indslag. Omvendt viser [Højesterets dom af 24. januar 2022](#) om efterladtes tortgodtgørelse ved medieomtale af et selvmord – hvor [Vestre Landsret havde frifundet](#) – at kravene til krænkelser art og grovhed er høje.

Konklusion om samspillet: Pressenævnet er i praksis den eneste realistiske vej for den, der er blevet identificeret i en kriminalsag, men prøvelsen er begrænset til god presseskik og sanktionen til offentliggjort kritik. Ønskes erstatning eller straf, må sagen føres ved domstolene efter et andet og strengere målestok.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Retsplejeloven § 31, stk. 1	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Navneforbud og ytringsfrihed: Journalist idømt 10.000 kr. bøde for identificerende avisartikler om straffesag 21.04.2026 Højesteret · Frifindelse i Højesteret for offentliggørelse af billede af afdød terroroffer på blog 23.02.2024 Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord 24.01.2022 Landsretten · Landsret idømmer journalist bøde for overtrædelse af navneforbud i sag om kommunalt misbrug 21.05.2025 Landsretten · Erstatning for tort efter uberettiget identifikation i tv-indslag 23.08.2000 Byretten · Journalister og chefredaktør dømt for overtrædelse af navneforbud i sag om velfærdssvindel 21.05.2026 Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar 30.04.2025 Byretten · Journalist tiltalt for overtrædelse af navneforbud i sag om kommunalt magtmisbrug 20.01.2023		

§ 12 Sammenfatning: den praktiske checkliste

Pressenævnets praksis om identifikation i kriminalsager kan sammenfattes i seks led, der i praksis afgør sagerne:

- Er klageren overhovedet identificeret af mediet selv?** Alder, køn, bopælsby og erhverv er som udgangspunkt ikke identificerende, medmindre kredsen af mulige personer er meget lille. Kun mediets egne oplysninger indgår i vurderingen; forhåndskendskab og tredjemands deling er uden betydning.
- Foreligger der en almen interesse i navnet?** Nævnet lægger til grund, at omtale af straffesager generelt har offentlig interesse, men punkt C.6 kræver en *konkret* begrundelse for netop navngivningen. Sagens grovhed, straffens længde, en fremtrædende eller særligt betroet stilling og en sammenhæng mellem forholdet og stillingen er de tungeste momenter.
- Har mediet fulgt sin egen faste, saglige linje?** Dette er blevet det centrale kriterium. Følges linjen – typisk en tærskel som mindst et års ubetinget fængsel efter dom i første instans – udtales ikke kritik; brydes den, udtales kritik, også når afvigelsen skyldes en fejl, jf. [behandlingsdomssagen](#).
- Hvor tidligt i processen sker omtalen?** Jo tidligere, jo skarpere afvejning. Er mediet bekendt med en anmodning om navneforbud, gælder en selvstændig presseetisk pligt til at afholde sig fra identificerende omtale, jf. [Nordjyske-sagen](#).
- Er sagen fulgt til dørs?** En omtalt straffesag skal følges op med sagens afslutning, også ved anonymiseret omtale, men formen – typisk en tydelig opdatering øverst i den oprindelige artikel – ligger inden for redigeringsretten.
- Hvor lang tid er der gået, og hvor grov var sagen?** Resocialiseringshensynet er anerkendt, men vejer i praksis først tungt efter meget lang tid og kun for personer uden fremtrædende stilling. Praksis viser afslag godkendt helt op til 14 år ved banderelateret kriminalitet, mens kritik først indtrådte efter 16 år over for en ikke-offentlig person. Efter genoptagelsessagerne i 2022 behandles afindeksering som et reelt indgribende skridt, men accepteres samtidig som et rimeligt kompromis, når mediet selv tilbyder det.

Samlet tegner praksis et billede af et nævn, der udøver **rimelighedskontrol snarere end fuld prøvelse**: nævnet efterprøver ikke, om identifikationen var journalistisk nødvendig, men om mediets skøn holdt sig inden for en saglig og konsekvent linje, og om afvejningen mellem den almene interesse og den enkeltes beskyttelse ikke er åbenbart forrykket.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS		

Pressenævnet · Navneforbud og god presseskik: Kritik af Nordjyske for identifikation af sigtet erhvervsmand	03.03.2026
Pressenævnet · Afvisning af krav om anonymisering i syv år gammel artikel om alvorlig narkokriminalitet	20.06.2025
Pressenævnet · Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom	31.10.2024
Pressenævnet · Identificering af tidligere generalkonsul i sag om omfattende narkosmugling var berettiget	20.08.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel	03.11.2021
Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af anmodning om anonymisering i 14 år gammel sag om bandekriminalitet	18.12.2020

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Medieansvarsloven § 1		Medieansvarsloven § 34	stk. 1
Medieansvarsloven § 43	stk. 1	Medieansvarsloven § 49	
Retsplejeloven § 31	stk. 1	Straffeloven § 264d	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

52 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

21.04.2026	Navneforbud og ytringsfrihed: Journalist idømt 10.000 kr. bøde for identificerende avisartikler om straffesag	10678-12663
23.02.2024	Frifindelse i Højesteret for offentliggørelse af billede af afdød terroroffer på blog	92/2023
24.01.2022	Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	bs-47189-2020-hjr

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

2

21.05.2025	Landsret idømmer journalist bøde for overtrædelse af navneforbud i sag om kommunalt misbrug	S-450-23
23.08.2000	Erstatning for tort efter uberettiget identifikation i tv-indslag	S-1155-00

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

3

21.05.2026	Journalister og chefredaktør dømt for overtrædelse af navneforbud i sag om velfærdssvindel	10882-13992
30.04.2025	Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	9662-11276
20.01.2023	Journalist tiltalt for overtrædelse af navneforbud i sag om kommunalt magtmisbrug	10113-11863

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

43

03.03.2026	Navneforbud og god presseskik: Kritik af Nordjyske for identifikation af sigtet erhvervsmand	W20260928825
------------	--	--------------

20.02.2026	Pressenævnet frikender medie for identifikation i sag om bedrageri med luksusure	W20260926825
13.12.2025	Afvisning af klage fra borger over dækning af politianmeldelse mod kommunalpolitiker	W20251023525
29.10.2025	Afslag på anonymisering af artikler om tidligere betroet ansats dom for mandatsvig	W20251005325
29.10.2025	Afslag på anonymisering af artikler om højtstående embedsmands dom for mandatsvig	W20251005425
09.08.2025	Pressenævnet afviser genoptagelse efter opgivet sigtelse mod navngiven person	2021-80-0766
20.06.2025	Afvisning af krav om anonymisering i syv år gammel artikel om alvorlig narkokriminalitet	W20250952825
20.06.2025	Pressenævnet frifinder medie for dækning af sigtelse efter pølsevognsbrand	W20250953225
28.05.2025	Pressenævnet afviser klage over navngivning af svindeltalt erhvervsmand i landsdækkende avis	W20250944725
24.01.2025	Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning og afindeksering af medlemsoplysninger i artikel om lokal loge	
31.10.2024	Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom	
24.09.2024	Pressenævnet frifinder medie for identifikation af afdød person i retsreportage	
20.09.2024	Pressenævnets vurdering af identitetsbeskyttelse og balance i retsreportage om voldssag	
22.08.2024	Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet	
22.08.2024	Afslag på anmodning om anonymisering af artikel om grov narkokriminalitet	
22.08.2024	Pressenævnet afviser anmodning om anonymisering af artikler om omfattende narkokriminalitet	
20.08.2024	Identificering af tidligere generalkonsul i sag om omfattende narkosmugling var berettiget	
22.06.2024	Pressenævnet udtaler ikke kritik af Sjællandske Nyheder for retsreportage om hæleri	
07.05.2024	Pressenævnet frifinder medie for kritik i dækning af voldssag mod dørmænd	
01.12.2023	Pressenævnet fastholder navns offentliggørelse i sag om omfattende chikane mod offentligt ansatte	
26.10.2023	Pressenævnet afviser krav om sletning og anonymisering af artikel om bortvist direktør	
10.10.2023	Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	
02.05.2023	Pressenævnet godkender identifikation af våbenmekaniker i dokumentar om ulovlig våbenhandel	2022-80-0931
29.04.2023	Pressenævnet kritiserer Licitationen for manglende forelæggelse af oplysninger om straffedom	2022-80-0935

23.03.2023	Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning af digital efterlysning efter domfældelse	2022-80-0925
23.11.2022	Pressenævnet afviser klage over manglende sletning af artikel efter frifindelse i straffesag	2022-80-0885
18.05.2022	Pressenævnets vurdering af pligten til at bringe opfølgende omtale efter frifindelse i lækagesag	2022-80-0807
18.05.2022	Pressenævnets afgørelse om DR's opfølgning på straffesag efter frifindelse og påtaleopgivelse	2022-80-0811
07.04.2022	Afvisning af anonymisering af "tys-tys-kilden" i sag om systematisk overvågning af kendte	2022-80-0814
12.03.2022	Genoptagelse af sag om afindeksering af artikel om tidligere straffet sygeplejerske grundet tekniske usikkerheder	2022-80-0787
12.03.2022	Pressenævnet genoptager sag om afindeksering efter nye tekniske oplysninger fra Danske Medier	2022-80-0792
24.11.2021	Pressenævnet afviser klage over navngivning og dækning af straffesag mod psykolog	2021-80-0711
03.11.2021	Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel	2021-80-0667
03.11.2021	Pressenævnet udtaler kritik af DR for manglende afindeksering af 16 år gammel artikel om alvorlig straffesag	2021-80-0670
18.12.2020	Pressenævnets vurdering af anmodning om anonymisering i 14 år gammel sag om bandekriminalitet	2020-80-0524
18.12.2020	Afvisning af anonymisering af mand dømt for grov voldtægt og frihedsberøvelse	2020-80-0542
20.11.2020	Pressenævnet afviser sletning af 10 år gamle artikler om præsts fængsling og tjenestesag	2020-80-0505
26.08.2020	Pressenævnets afgørelse om sletning og afindeksering af artikel vedrørende svindelanklager	2020-80-0458
21.12.2019	Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte	2019-80-0336
17.09.2019	Pressenævnet frifinder Folketidende i sag om berigtigelse og identifikation af sigtet	2019-80-0313
02.07.2019	Pressenævnet afviser klage over artikel om drabssigtet grundet manglende retlig interesse	2019-80-0345
26.06.2019	Pressenævnets vurdering af krav om anonymisering i digitale nyhedsarkiver efter straffedom	2019-80-0262
25.06.2019	Pressenævnet afviser klage over identifikation og dækning af sag mod ejendomsægler	2018-80-0223

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

16.12.2024	Fortolkningsstrid om p-skive og licenskrav uden for tidsbegrænsede perioder i Valby	park-11276
------------	---	------------

FORARBEJDE **Betænkninger**

1 reference

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet

04

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over kritisk omtale af virksomheder

Pressenævnets praksis om forelæggelse, balanceret gengivelse og juridiske personers klageadgang efter medieansvarsloven § 34

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 22 afgørelser · 2016-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Når medierne retter kritisk fokus mod virksomheder og erhvervsdrivende – forbrugerprogrammer, afsløringer om brug af offentlige midler, dårlige arbejdsvilkår eller tvivlsomme forretningsmetoder – afgør Pressenævnet, om dækningen er sket i overensstemmelse med god presseskik efter medieansvarsloven § 34 og de vejledende regler for god presseskik. Denne oversigt samler Pressenævnets egen praksis om, at også juridiske personer kan klage, at skadelige beskyldninger mod en virksomhed skal forelægges inden offentliggørelse, og at virksomhedens væsentlige synspunkter skal gengives i selve artiklen. Oversigten inddrager desuden den parallelle domstolspraksis om ærekrænkelse og erstatning (straffeloven § 267-268 og erstatningsansvarsloven § 26), hvor nævnet ikke har kompetence. Den dækker ikke god presseskik generelt ([god-presseskik](#)), genmæle for virksomheder ([genmæle](#)), injurier på sociale medier ([injurier-aerek-sociale-medier](#)) eller illoyal B2B-markedsføring ([markedsfoeringsret-b2b-illoyal-konkurrence](#)).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Også juridiske personer – virksomheder, foreninger og institutioner – kan klage til Pressenævnet over tilsidesættelse af god presseskik, forudsat klageren er identificerbar i omtalen og har retlig interesse.
- 02** Pressenævnet kræver, at skadelige og agtelsesforringende beskyldninger mod en virksomhed forelægges for virksomheden inden offentliggørelse, og at forelæggelsen er konkret nok til at omfatte kernen i de enkelte beskyldninger.
- 03** Pressenævnet accepterer ikke, at et tilbud om interview eller en rettelse EFTER offentliggørelsen erstatter rettidig forelæggelse.
- 04** Pressenævnet kræver, at virksomhedens svar på alvorlige beskyldninger fremgår af selve artiklen – angreb og svar skal bringes i sammenhæng, og et link til tidligere artikler er ikke tilstrækkeligt.
- 05** Mediet bærer bevisbyrden for, at det har gjort en tilstrækkelig og ihærdig indsats for at få virksomheden i tale; et enkelt opslag i folkeregisteret eller én e-mail til en forældet adresse er ikke nok.

- 06** Pressenævnet afviser klager, når omtalen ligger inden for redaktørens redigeringsret og det samlede billede er retvisende – herunder når mediet fravælger positive kilder eller bygger på subjektive ekspertvurderinger.
- 07** Faktiske beskyldninger om strafbare eller kritisable forhold kræver dækning i de faktiske forhold, mens markedsmæssige og subjektive vurderinger har vide rammer.
- 08** Pressenævnet behandler kun god presseskik; injurier, erstatning og forbud hører under domstolene, og en frifindelse efter straffeloven er ikke i sig selv afgørende for presseskiksvurderingen.
- 09** Erhvervsdrivende og offentlige personer må tåle en mere nærgående og kritisk omtale end privatpersoner, navnlig om forhold af klar almen interesse.
- 10** Klagefristen er 12 uger, og nævnets kritik offentliggøres efter medieansvarsloven § 49 – men nævnet kan ikke tilkende erstatning eller godtgørelse.

Lovgrundlaget og rammen for Pressenævnets prøvelse af erhvervsomtale

§ 1

Pressenævnets afgørelser om kritisk omtale af virksomheder hviler på generalklausulen i [Medieansvarsloven § 34](#), hvorefter massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det nærmere indhold udfyldes af de vejledende regler for god presseskik, der er optrykt som bilag til lovforslagets bemærkninger. Af forarbejderne til § 34 (lovforslaget til medieansvarsloven og **Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar**, hvortil bemærkningerne henviser, s. 326-336) fremgår det udtrykkeligt, at der er tale om mere end en hensigtserklæring:

"...en sådan generalklausul [er] ikke blot en »programerklæring«, men tillige en materiel norm, som er egnet til at danne grundlag for retsudviklingen."

Nævnet udøver inden for normens rammer et skøn over, om en konkret offentliggørelse er sket i strid med god presseskik. Prøvelsen er afgrænset: Pressenævnet udtaler sig **kun** om presseetik. Spørgsmål om injurier, erstatning, straffelov og databeskyttelse falder uden for nævnets kompetence og hører under domstolene eller Datatilsynet, jf. [Medieansvarsloven § 43](#). Det fastslog nævnet bl.a. i [Pressenævnets kendelse af 5. oktober 2023](#), hvor det blev præciseret, at nævnets kompetence er begrænset til presseskik, mens injurispørgsmål hører under domstolene.

At nævnets standard er en anden end straffelovens, illustreres af [sag nr. 16-70-00911](#): en redaktør var ved Vestre Landsret frifundet for bagvaskelse om de samme udsagn, men nævnet fastholdt, at en strafferetlig frifindelse ikke nødvendigvis har betydning for vurderingen efter [Medieansvarsloven § 34](#), som er en anden retlig standard. Hvilke medier der er omfattet, afgøres efter [Medieansvarsloven § 1](#); i [Pressenævnets kendelse af 24. september 2025](#) blev mediet Redox anset for omfattet som massemedie efter [§ 1, nr. 3](#). Reagerer mediet ikke, er nævnets eneste sanktion at pålægge offentliggørelse af kritikken efter [Medieansvarsloven § 49](#) – nævnet kan ikke tilkende erstatning.

Medieansvarsloven § 49

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Redox for kritik i sag om portrætartikel af aktivist	24.09.2025
	Pressenævnet · B.T. får kritik for udokumenterede påstande om PET-overvågning og mangelfuld forelæggelse	05.10.2023
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik	16.02.2016

§ 2 Juridiske personers og erhvervsdrivendes adgang til at klage

Det er fast antaget i Pressenævnets praksis, at også juridiske personer kan klage over tilsidesættelse af god presseskik. Nævnet realitetsbehandler rutinemæssigt klager fra selskaber, foreninger og institutioner, der mener sig urimeligt fremstillet:

- I [sag nr. 2022-80-0930](#) klagede selve væggtabsvirksomheden sammen med dens direktør over DR-programmet *Kontant*.
- I [Pressenævnets kendelse af 10. september 2025](#) klagede ejeren af et privat bo- og dagtilbud over Politikens undersøgende dækning.
- I [Pressenævnets kendelse af 25. februar 2026](#) klagede uddannelsesinstitutionen UC SYD sammen med rektor.
- I [Pressenævnets kendelse af 31. oktober 2025](#) klagede Dansk Palæstinensisk Venskabsforening.
- I [sag nr. 2019-80-0323](#) klagede en forvaltning i Københavns Kommune (en offentlig juridisk person) sammen med sin juridiske chef.

Klageadgangen forudsætter dog **retlig interesse**, som typisk kræver, at klageren er identificeret eller identificerbar i omtalen. I [sag nr. 15-70-00852](#) afviste nævnet at behandle klagen for den ene advokat, fordi hun ikke var identificeret i DR's dækning og dermed manglede retlig interesse. For erhvervsomtale betyder det, at en virksomhed både kan klage på egne vegne over omtale af virksomhedens forretningsmetoder og – sammen med navngivne ledere – over omtale af deres erhvervsudøvelse.

LOV

Medieansvarsloven § 1

Medieansvarsloven § 34

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer JyskeVestkysten for ensidig dækning af sag om UC Syd	25.02.2026
	Pressenævnet · Frihedsbrevet frifundet for misvisende reportage om Palæstina-foredrag fra offentligt møde	31.10.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender Politiken for kritik efter undersøgende dækning af privat botilbud	10.09.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder DR's Kontant for kritik af væggtabsfirmaet [Klager 1]	28.03.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer B.T. for mangelfuld forelæggelse i sag om millionudgifter til advokater	18.10.2019
	Pressenævnet · DR frikendt for brud på god presseskik i dækning af uetiske metoder i samværssager	31.05.2016

§ 3 Forelæggelse af skadelige beskyldninger mod virksomheden

Kernen i beskyttelsen af virksomheder er kravet om forelæggelse. De vejledende regler kræver, at oplysninger, der kan være skadelige, krænkende eller agtelsesforringende, efterprøves i særlig grad – og det sker først og

fremmest ved at forelægge dem for den, kritikken retter sig mod, inden offentliggørelse. Pressenævnet udtaler kritik, når dette svigter, og frifinder, når forelæggelsen har været reel.

Forelæggelsen skal være konkret. I [sag nr. 2019-80-0323](#) fik B.T. ikke kritik for selve påstanden om brud på udbudsreglerne, men derimod for ikke specifikt at have foreholdt forvaltningens juridiske chef de konkrete udsagn fra en anonym kilde og indholdet af et internt dokument, før det blev brugt som bevis for, at hun personligt stod bag ulovligheder. At klageren havde svaret på *overordnede* spørgsmål var ikke nok, når de *konkrete* beskyldninger ikke var forelagt.

Skadelige forhold mod erhvervsdrivende kræver høring. I [sag nr. 17-70-01083](#) fik mediet Søfart kritik for at omtale en medejer "bortvisning" og påståede uberettigede kundekontakt uden at indhente hans kommentar, og i [sag nr. 2020-80-0526](#) fik Sjællandske Medier kritik for at bringe en klients hårde kritik af sin advokat uden forelæggelse.

Mediet bærer bevisbyrden for ihærdige kontaktforsøg. I [sag nr. 2024-10855](#) var ét forsøg på at sende en e-mail til en forældet adresse ikke tilstrækkeligt, og i [Pressenævnets kendelse af 27. november 2024](#) understregede nævnet, at et folkeregisteropslag ikke var nok, og at **et tilbud om interview efter offentliggørelsen ikke kan erstatte rettidig forelæggelse.**

Reel forelæggelse frifinder. Omvendt blev medierne frifundet, hvor forelæggelsen var fyldestgørende: I [Pressenævnets kendelse af 10. september 2025](#) havde Politiken forelagt ejeren kritikken gennem 42 skriftlige spørgsmål, og afvisningen blev loyalt gengivet. I [Pressenævnets kendelse af 24. september 2025](#) var en 35 minutter lang telefonsamtale tilstrækkelig. I [Pressenævnets kendelse af 24. oktober 2025](#) udtalte nævnet, at journalisten som udgangspunkt ikke er forpligtet til at sende sin dokumentation forud for et interview:

"Nævnet finder, at Ekstra Bladet i tilstrækkeligt omfang og i rimelig tid gjorde [Klager] bekendt med kritikpunkterne i artiklen... Nævnet har også lagt vægt på, at Ekstra Bladet efter den fastsatte svarfrist afventede [Klager]s eventuelle kommentar."

Ved loyal gengivelse fra et offentligt møde er der derimod ingen selvstændig forelæggelsespligt, jf. [Pressenævnets kendelse af 31. oktober 2025](#).

LOV Medieansvarsloven § 34

PRAKSIS	Pressenævnet · Frihedsbrevet frifundet for misvisende reportage om Palæstina-foredrag fra offentligt møde	31.10.2025
	Pressenævnet · Kritik af Ekstra Bladet for utilstrækkelig forelæggelse af artikel om politiker og 'fake news'.	24.10.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Redox for kritik i sag om portrætartikel af aktivist	24.09.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender Politiken for kritik efter undersøgende dækning af privat botilbud	10.09.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer TønderNYT for manglende forelæggelse af grove beskyldninger i sag om projekt Plastikstorm	14.05.2025
	Pressenævnet · Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk	27.11.2024
	Pressenævnet · Sjællandske Medier får kritik for manglende forelæggelse af advokatkritik i sag om miljøbøde	18.12.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer B.T. for mangelfuld forelæggelse i sag om millionudgifter til advokater	18.10.2019
	Pressenævnet · Onlinemedie får kritik for manglende partshøring og fejlagtig omtale af bortvisning	27.04.2017

§ 4 Balanceret gengivelse – angreb og svar skal bringes i sammenhæng

Ud over selve forelæggelsen kræver Pressenævnet, at virksomhedens væsentlige synspunkter rent faktisk kommer til udtryk i omtalen. Det er ikke nok, at virksomheden er blevet hørt; svaret skal gengives, og det skal stå i sammenhæng med angrebet.

Det skærpede krav fremgår tydeligst af [Pressenævnets kendelse af 25. februar 2026](#) om UC SYD: da JyskeVestkysten i nye artikler gentog alvorlige beskyldninger om rektorens brug af kreditkort, burde institutionens svar have fremgået **direkte af teksten**. Et link til de tidligere artikler, hvor svaret stod, var ikke tilstrækkeligt – det skal tydeligt fremgå i selve artiklen, hvordan den kritiserede part forholder sig til de gentagne angreb, navnlig når de er agtelsesforringende.

Samme linje fulgte nævnet i [Pressenævnets kendelse af 3. juni 2025](#): en faktaboks med subjektive beskyldninger mod en afskediget direktør for aggressioner og udskamning af medarbejdere skulle have været ledsaget af direktørens afvisning i samme sammenhæng – det var ikke nok, at hun havde fået lov at svare i tidligere artikler flere måneder før.

Kravet om balance er dog ikke et krav om symmetri i kildevalget. Det falder inden for redaktørens redigeringsret at fravælge positive kilder, så længe det samlede billede er retvisende. I [sag nr. 2022-80-0930](#) afviste nævnet således klagen over, at DR bevidst havde udeladt tilfredse kunder af programmet om vægttabsvirksomheden.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer JyskeVestkysten for ensidig dækning af sag om UC Syd	25.02.2026
Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Kristeligt Dagblad for ensidig dækning af direktørafskedigelse	03.06.2025
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder DR's Kontant for kritik af vægttabsfirmaet [Klager 1]	28.03.2023

§ 5 Markedsmæssig kritik kontra korrekt faktagrundlag – redigeringsret, vurderinger og dokumentation

Pressenævnet sonderer skarpt mellem faktiske oplysninger, der skal have dækning, og subjektive vurderinger, der har vide rammer – også når kritikken er markedsmæssigt hård.

Forbrugerprogrammer og redigeringsret. I [sag nr. 2022-80-0930](#) frifandt nævnet DR's *Kontant* for kritik af en vægttabsvirksomhed. Nævnet fandt, at DR havde udvist tilstrækkelig kildekritik, idet ekspertens udtalelser fremstod som dennes faglige vurdering, og at omtalen af virksomheden lå inden for mediets redigeringsret. Da virksomhedens egen hjemmeside markedsførte onlineforløb med coaching, var DR berettiget til at beskrive den som en coachingvirksomhed.

Optagelser af virksomheder på offentligt sted. I [sag nr. 2019-80-0386](#) – DR's *Kontant* om "kødklister" – udtalte nævnet det generelle princip:

"Det er som udgangspunkt ikke i strid med god presseskik, at medier fotograferer eller filmer personer eller virksomheder, der befinder sig på offentligt tilgængelige steder, og offentliggør billeder af denne art, selvom de pågældende ikke har samtykket hertil."

Dokumentationsgrundlag. I [Pressenævnets kendelse af 10. september 2025](#) lagde nævnet vægt på, at Politikens dækning var solidt funderet i aktindsigter i regnskaber og tilsynsrapporter, og bemærkede, at medier som udgangspunkt kan betragte oplysninger fra offentlige myndigheder som troværdige.

Faktiske beskyldninger kræver dækning. I [Pressenævnets kendelse af 26. april 2024](#) gjaldt det, at selv i debatindlæg med vide rammer for frisporg kræver faktiske beskyldninger om strafbare forhold dækning: påstande om "fiffel med vold og narko" uden dokumentation udløste kritik, mens den subjektive fortolkning om "omgang med Hells Angels", der havde en vis dækning i forelagte videoer, ikke gjorde det.

LOV

[Medieansvarsloven § 34](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet frikender Politiken for kritik efter undersøgende dækning af privat botilbud	10.09.2025
Pressenævnet · Avisen.dk får kritik af Pressenævnet for udokumenterede anklager om narko og vold i debatindlæg	26.04.2024
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder DR's Kontant for kritik af vægttabsfirmaet [Klager 1]	28.03.2023
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder DR for optagelser af vagt i programmet Kontant om kødklister	24.01.2020

§ 6 Hvad Pressenævnet lægger vægt på – gennemgående mønstre

På tværs af afgørelserne om kritisk erhvervsomtale kan man udlede de faktorer, der gentagne gange er afgørende for udfaldet:

- **Den almene interesse.** Jo større samfundsmæssig interesse (forbrugerbeskyttelse, brug af offentlige midler, arbejdsmiljø), jo mere nærgående omtale accepteres. Det vægtede tungt i frifindelserne i [sag nr. 2019-80-0386](#) og [Pressenævnets kendelse af 10. september 2025](#).
- **Beskyldningens skadelighed.** Jo mere agtelsesforringende beskyldningen er for virksomheden eller dens ledelse, jo strengere er kravet til efterprøvelse og forelæggelse – afgørende for kritikken i [sag nr. 2019-80-0323](#).
- **Forelæggelsens grundighed og loyal gengivelse af svaret.** Reel, konkret forelæggelse og loyal gengivelse frifinder; mangelfuld eller for sen forelæggelse udløser kritik. Sammenlign frifindelsen i [Pressenævnets kendelse af 24. oktober 2025](#) med kritikken i [Pressenævnets kendelse af 25. februar 2026](#).
- **Faktum eller vurdering.** Faktiske udsagn kræver dækning; subjektive vurderinger har vide rammer, jf. [Pressenævnets kendelse af 26. april 2024](#).
- **Offentlig kontra privat aktør.** Erhvervsdrivende og offentligt kendte personer må tåle mere end privatpersoner.

Mønsteret kan sammenfattes: Pressenævnet **lægger afgørende vægt på**, om virksomheden er blevet konkret forelagt de skadelige beskyldninger og fået sit svar bragt i sammenhæng – og **frifinder**, når kritikken hviler på et dokumenteret faktagrundlag og ligger inden for redigeringsretten.

Afgørelse	Erhvervskontekst	Udfald	Bærende grund
sag nr. 2022-80-0930	Vægttabsvirksomhed	Ikke kritik	Kildekritik + redigeringsret
Kendelse 10.09.2025	Privat botilbud	Ikke kritik	42 spørgsmål + aktindsigt
sag nr. 2019-80-0323	Kommunal forvaltning + chef	Kritik	Konkrete beskyldninger ikke forelagt

Kendelse 25.02.2026	Uddannelsesinstitution	Kritik	Svar ikke bragt i sammenhæng
---------------------	------------------------	--------	------------------------------

LOV Medieansvarsloven § 34

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer JyskeVestkysten for ensidig dækning af sag om UC Syd	25.02.2026
	Pressenævnet · Kritik af Ekstra Bladet for utilstrækkelig forelæggelse af artikel om politiker og 'fake news'.	24.10.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender Politiken for kritik efter undersøgende dækning af privat botilbud	10.09.2025
	Pressenævnet · Avisen.dk får kritik af Pressenævnet for udokumenterede anklager om narko og vold i debatindlæg	26.04.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder DR's Kontant for kritik af vægttabsfirmaet [Klager 1]	28.03.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder DR for optagelser af vagt i programmet Kontant om kødklister	24.01.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer B.T. for mangelfuld forelæggelse i sag om millionudgifter til advokater	18.10.2019

§ 7 Klagebehandling, frister og sanktioner ved Pressenævnet

En klage kan indgives af enhver med retlig interesse – herunder juridiske personer – enten direkte til Pressenævnet eller til mediet selv. Klagefristen er **12 uger** efter offentliggørelsen, jf. [Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#); fristen blev forlænget fra 4 til 12 uger ved en lovændring i 2013 for at give borgere og organisationer mere tid. For DR, TV 2 og de regionale TV 2-virksomheder skal klagen først indgives til mediet, jf. [§ 34, stk. 3](#).

Fristen håndhæves: i [Pressenævnets kendelse af 3. juni 2025](#) afviste nævnet de ældste artikler, fordi klagen var indgivet efter 12-ugers fristen, og der ikke var tale om en sammenhængende artikelserie, der kunne begrunde en fravigelse. Omvendt blev en artikel realitetsbehandlet på trods af fristoverskridelse i [sag nr. 17-70-01083](#), fordi den var tæt forbundet med en senere dækning af samme sag.

Nævnets eneste sanktion er at pålægge mediet at offentliggøre kritikken med nævnets logo efter [Medieansvarsloven § 49](#). Nævnet kan undlade pålæg om offentliggørelse, hvor mediet hurtigt selv har rettet op – fx ved hurtig sløring i [Pressenævnets kendelse af 10. december 2025](#) – eller hvor klagerens svar allerede var bragt. Manglende efterlevelse af et pålæg kan medføre strafansvar, og nævnet fastholdt i [sag nr. 2023-80-0986](#) alvorlig kritik af et medie for udokumenterede beskyldninger. Genoptagelse forudsætter nye faktiske oplysninger eller en sagsbehandlingsfejl, jf. afvisningen i [sag nr. 16-70-00911](#). Der er pr. seneste konsolidering ingen vedtagne, ikke-ikrafttrådte ændringer af § 34.

LOV Medieansvarsloven § 34, stk. 2 Medieansvarsloven § 49

PRAKSIS	Pressenævnet · DR får kritik for manglende sløring af navne i Kontant-udsendelse om dyre bobestyrere	10.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Kristeligt Dagblad for ensidig dækning af direktørafskedigelse	03.06.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod dkdox.tv om krænkende beskyldninger og manglende genmæle	18.03.2023
	Pressenævnet · Onlinemedie får kritik for manglende partshøring og fejlagtig omtale af bortvisning	27.04.2017
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik	16.02.2016

§ 8 Sammenhæng med domstolspraksis – injurier, erstatning og forbud

Pressenævnet og domstolene supplerer hinanden. Nævnet behandler god presseskik; en virksomhed, der vil have erstatning eller mortifikation af ærekrænkende beskyldninger, må gå til domstolene. Det fremgår direkte af nævnets praksis: i [Pressenævnets kendelse af 10. oktober 2023](#) præciserede nævnet, at spørgsmål om erstatning, straffeloven og databeskyttelse falder uden for kompetencen, og i [Pressenævnets kendelse af 5. oktober 2023](#) henviste nævnet injurispørgsmål til domstolene.

De to spor anvender forskellige standarder. Som nævnt i [sag nr. 16-70-00911](#) er en strafferetlig frifindelse for bagvaskelse ved Vestre Landsret ikke afgørende for presseskiksvurderingen – en virksomhed kan derfor tabe ved domstolene og vinde ved nævnet, eller omvendt.

Ved domstolene er retsgrundlaget ærekrænkelsesreglerne i [Straffeloven § 267](#) og [§ 268](#) samt godtgørelse for tort efter [Erstatningsansvarsloven § 26](#). Den kvalificerede bestemmelse i [Straffeloven § 268](#), nr. 2, rammer netop beskyldninger udbredt gennem et massemedie (forstået i overensstemmelse med medieansvarslovens § 1), når de er egnet til væsentligt at skade den forurettede, jf. [Rigsadvokatmeddelelsen om freds- og ærekrænkelser](#); bestemmelsen finder anvendelse, uanset om der er klaget til Pressenævnet.

Domstolene foretager den samme afvejning mod ytringsfriheden, som nævnet anlægger mod den almene interesse. I [Østre Landsrets kendelse af 27. maj 2024 \(BS-22906/2024-OLR\)](#) nægtede landsretten et forbud mod en TV 2-dokumentar om samspillet mellem den kriminelle underverden og forretningsverdenen: udsendelsens tema var af væsentlig samfundsmæssig interesse, mediets interesse i offentliggørelse oversteg den medvirkendes modstående interesse, og der var ikke tungtvejende grunde til indgreb i ytringsfriheden (med henvisning til bl.a. straffelovens § 267-269 om ærekrænkelser og sandhedsbevis). Endelig viser [Pressenævnets kendelse af 3. marts 2026](#) samspillet med straffeprocessen: nævnet kritiserede Nordjyske for at identificere en sigtet ejendomsudvikler ([Straffeloven § 289](#)), mens en anmodning om navneforbud verserede ved retten – et presseetisk hensyn, der eksisterer ved siden af de processuelle regler om navneforbud.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26	Straffeloven § 267	Straffeloven § 268	Straffeloven § 289
PRAKSIS	Landsretten · Stadfæstelse af byrettens kendelse om forbud mod tv-udsendelse Pressenævnet · Navneforbud og god presseskik: Kritik af Nordjyske for identifikation af sigtet erhvervsmand Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej Pressenævnet · B.T. får kritik for udokumenterede påstande om PET-overvågning og mangelfuld forelæggelse Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik			27.05.2024 03.03.2026 10.10.2023 05.10.2023 16.02.2016

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Erstatningsansvarsloven § 26	Medieansvarsloven § 1
Medieansvarsloven § 34	Medieansvarsloven § 43
Medieansvarsloven § 49	Straffeloven § 267
Straffeloven § 268	

MATERIALE Citerede afgørelser

22 afgørelser

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

1

27.05.2024	Stadfæstelse af byrettens kendelse om forbud mod tv-udsendelse	5587-6686
------------	--	-----------

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

21

03.03.2026	Navneforbud og god presseskik: Kritik af Nordjyske for identifikation af sigtet erhvervsmand	W20260928825
25.02.2026	Pressenævnet kritiserer JyskeVestkysten for ensidig dækning af sag om UC Syd	W20260927725
10.12.2025	DR får kritik for manglende sløring af navne i Kontant-udsendelse om dyre bobestyrere	W20251021925
31.10.2025	Frihedsbrevet frifundet for misvisende reportage om Palæstina-foredrag fra offentligt møde	W20251006125
24.10.2025	Kritik af Ekstra Bladet for utilstrækkelig forelæggelse af artikel om politiker og 'fake news'.	W20251002925
24.09.2025	Pressenævnet frifinder Redox for kritik i sag om portrætartikel af aktivist	W20250991525
10.09.2025	Pressenævnet frikender Politiken for kritik efter undersøgende dækning af privat botilbud	W20250988825
03.06.2025	Pressenævnet kritiserer Kristeligt Dagblad for ensidig dækning af direktørafskedigelse	W20250945825
14.05.2025	Pressenævnet kritiserer TønderNYT for manglende forelæggelse af grove beskyldninger i sag om projekt Plastikstorm	2024-10855
27.11.2024	Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk	
26.04.2024	Avisen.dk får kritik af Pressenævnet for udokumenterede anklager om narko og vold i debatindlæg	
10.10.2023	Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	
05.10.2023	B.T. får kritik for udokumenterede påstande om PET-overvågning og mangelfuld forelæggelse	
28.03.2023	Pressenævnet frifinder DR's Kontant for kritik af vægttabsfirmaet [Klager 1]	2022-80-0930
18.03.2023	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod dkdox.tv om krænkende beskyldninger og manglende genmæle	2023-80-0986
18.12.2020	Sjællandske Medier får kritik for manglende forelæggelse af advokatkritik i sag om miljøbøde	2020-80-0526
24.01.2020	Pressenævnet frifinder DR for optagelser af vagt i programmet Kontant om kødklister	2019-80-0386

18.10.2019	Pressenævnet kritiserer B.T. for mangelfuld forelæggelse i sag om millionudgifter til advokater	2019-80-0323
27.04.2017	Onlinemedie får kritik for manglende partshøring og fejlagtig omtale af bortvisning	17-70-01083
31.05.2016	DR frikendt for brud på god presseskik i dækning af uetiske metoder i samværssager	15-70-00852
16.02.2016	Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik	16-70-00911

05

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over omtale af børn og mindreårige i medier

Pressenævnets praksis om identifikation, samtykke og sløring af børn og unge i medierne

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 29 afgørelser · 2015-2026

[Læs online](#)**INTRODUKTION**

Omtale og afbildning af børn og mindreårige hører til de områder, hvor Pressenævnet stiller de skarpeste krav til medierne. Retsgrundlaget er generalklausulen i [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#) om god presseskik, som udfyldes af de vejledende regler for god presseskik og af Pressenævnets egen praksis. Nævnet behandler børn som en særligt sårbar gruppe: hovedreglen er samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, kravet til effektiv anonymisering måles på, om barnet kan genkendes i sit skole- og lokalmiljø, og identificerende omtale i en belastende sammenhæng kræver tungtvejende grunde. Praksis viser samtidig, at nævnet ikke automatisk giver forældre medhold – modne unge kan medvirke uden forældresamtykke, og positiv, samtykkebaseret omtale kan ikke kræves slettet, blot fordi samtykket senere trækkes tilbage.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Pressenævnet kræver, at medier udviser særlig varsomhed over for børn og unge – jo yngre barnet er, desto mindre kan det forventes selv at kunne overskue konsekvenserne af at blive eksponeret.
- 02 Pressenævnet kræver som hovedregel samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, når et barn identificeres eller medvirker i en følsom sammenhæng.
- 03 Pressenævnet accepterer fravigelse af forældresamtykket, når den unge er moden (i praksis 15-16 år), selv ønsker at medvirke, udtaler sig loyalt og emnet har betydelig samfundsmæssig interesse.
- 04 Pressenævnet afviser, at et barns egen adfærd i det offentlige rum i sig selv legitimerer identificerende omtale med navn og billede.
- 05 Effektiv anonymisering måles på identifikationskredsen: ansigtssløring er ikke nok, hvis fornavn, alder, hjem, søskende eller påklædning gør barnet genkendeligt på skolen og i lokalmiljøet.
- 06 Identifikation af en forælder kan i sig selv være presseetisk kritisabel, når navnet i praksis identificerer barnet som offer for en forbrydelse.

- 07** Pressenævnet afviser, at fortrolige udtalelser fra børnesamtaler hos myndighederne må gengives – børn har en berettiget forventning om, at sådanne udtalelser ikke offentliggøres i et massemedie.
- 08** Pressenævnet kræver, at krænkende oplysninger og fotos af et barn forelægges forældrene INDEN publicering; et efterfølgende tilbud om interview opfylder ikke forelæggelseskravet.
- 09** Sletning, anonymisering og afindeksering forudsætter, at oplysningerne er »særligt belastende« – hvilket normalt er opfyldt, når en mindreårig er hængt ud, men ikke ved positiv, samtykkebaseret omtale.
- 10** Pressenævnet accepterer stiltiende samtykke fra forældre, når mediet har haft en berettiget forventning om accept, og efterfølgende voldsomme reaktioner på sociale medier ændrer ikke vurderingen.
- 11** Pressenævnet kan hverken tilkende erstatning eller tage stilling til straffelovens fredskrænkelser og databeskyttelsesretten – nævnet kan alene udtale kritik og pålægge offentliggørelse.
- 12** Forældre kan kun klage på barnets vegne med særskilt fuldmagt som værge; klageretten forudsætter, at barnet selv er omtalt, afbildet eller identificeret.

Retsgrundlaget: generalklausulen i medieansvarsloven og de presseetiske reglers hensyn til børn

§ 1

Pressenævnets afgørelser om omtale af børn hviler ikke på en særskilt lovbestemmelse om mindreårige, men på generalklausulen i [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#):

»Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik.«

Bestemmelsen blev indsat på grundlag af Medieansvarsudvalgets arbejde. Af de oprindelige lovforarbejder til § 34 fremgår, at generalklausulen ikke blot er en programmerklæring, men »en materiel norm, som er egnet til at danne grundlag for retsudviklingen«, og at det overlades til klageorganet »inden for normens rammer at skønne, om der i et konkret tilfælde er sket offentliggørelse i strid med god presseskik«. Forarbejderne fastslår samtidig, at *De vejledende regler for god presseskik* – optrykt som bilag til lovforslagets bemærkninger – »skal være grundlaget for det nærmere indhold af begrebet «god presseskik», og at klageorganets praksis vil være »et væsentligt bidrag til at udbygge og konkretisere indholdet af de generelle principper«.

Udvalget afviste bevidst at kodificere de presseetiske regler i lovteksten. I [Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar, s. 322](#) hedder det, at etiske regler er udtryk for »den faglige standard, som pressen selv har fastsat som norm«, at en sådan standard »ikke på udtømmende måde [kan] udtrykkes gennem konkrete lovregler«, og at nye situationer kan opstå, som ikke lader sig bedømme efter den gældende målestok. Netop derfor er den særlige beskyttelse af børn i dag et *praksis*-produkt: den er ikke skrevet ind i loven, men udviklet gennem Pressenævnets kendelser.

Betydningen af hensynet til bestemte persongrupper er senere beskrevet af Ytringsfrihedskommissionen. I [Betænkning nr. 1573/2020, s. 157](#) anføres, at medierne efter de presseetiske regler skal tage »særligt hensyn til bestemte persongrupper – f.eks. mindreårige – og i bestemte situationer – f.eks. ved omtale af selvmord eller ved reportage om straffesager«. De vejledende regler i deres nugældende affattelse (vedtaget 2013) er optrykt

i [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017, s. 339](#), hvor det bl.a. fremgår, at reglerne omfatter »omtalte og afbildede personer«.

Diskussionen om, hvor tæt staten bør regulere presseetikken, er ældre end nævnets nuværende praksis. I [Betænkning nr. 1320/1996 om medierne i demokratiet, s. 312](#) advarede kritikere mod, at »et centralt pressenævn gennem sin praksis kan risikere at cementere de vejledende presseetiske regler til en grundfæstet presseetisk norm«. Netop på børneområdet er det imidlertid præcis dét, der er sket: kravene til samtykke, sløring og forelæggelse ved omtale af børn står i dag skarpere i nævnets kendelser end i reglernes ordlyd.

Nævnets sammensætning følger [Medieansvarsloven § 41](#) – formand og næstformand beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident, to medlemmer efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, to fra de redaktionelle ledelser og to som offentlighedens repræsentanter.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 41, stk. 1](#)

§ 2 Pressenævnets prøvelseskompetence i sager om børn – hvad nævnet kan og ikke kan prøve

Nævnets kompetence er udtømmende afgrænset i [Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#): nævnet afgør, om der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om et medie er forpligtet til at bringe et genmæle. Denne afgrænsning har markant betydning i børnesager, hvor klagerne ofte rejser flere retlige spor på én gang.

- **Erstatning og straf ligger uden for.** Nævnet kan ikke tilkende godtgørelse eller straffe. Det er udtrykkeligt beskrevet i [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017, s. 35](#): »Pressenævnet kan derimod ikke idømme straf, erstatning eller på anden måde sikre den omtalte person ... økonomisk compensation.«
- **Straffelov og databeskyttelse afvises.** I [2020-80-0471](#) – hvor en mor klagede over, at DR havde interviewet hendes 15-årige søn – afviste nævnet klagepunkter om injurier, databeskyttelse og forvaltningsret, fordi de henhører under domstolene eller Datatilsynet.
- **Uanmeldte platforme falder udenfor.** Samme kendelse fastslår, at et medies Facebook-side ikke er omfattet, når den ikke er anmeldt efter [Medieansvarsloven § 8, stk. 1](#), jf. [§ 1, nr. 3](#). Det samme skete i kendelsen af 20. maj 2025 om [artiklerne om barnets kårning som Årets Førstehjælper](#), hvor klagen over ugeavisens Facebook-opslag ikke blev realitetsbehandlet. Forældre, der klager over eksponering af deres barn på sociale medier, får altså ofte kun prøvet en del af den eksponering, de klager over.
- **Nævnet fører ikke bevis.** Hvor forklaringerne står mod hinanden – fx om der er indgået en aftale om samtykke – konstaterer nævnet blot, at det ikke kan afgøres. Det ses i de to parallelle ulve-kendelser af 20. december 2025, hvor nævnet afstod fra at tage stilling til den præcise afstand til dyret, jf. [Medieansvarsloven § 43](#).

Proessen er reguleret i [bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet](#). Nævnet indhenter skriftlig udtalelse fra mediet, kan kræve kopi af udsendelsen udleveret og kan behandle sagen på det foreliggende grundlag, hvis mediet ikke svarer inden 7 dage, jf. [§ 8](#). Nævnet kan endvidere af egen drift optage en sag, »hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning«, jf. [§ 7](#) – en mulighed der er relevant netop i børnesager, hvor den krænkede part typisk ikke selv klager.

Proportionalt til den begrænsede kompetence er sanktionen: nævnet kan udtale kritik og efter [Medieansvarsloven § 49](#) pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen »på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges«.

LOV

[Medieansvarsloven § 1](#)[Medieansvarsloven § 8, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 43, stk. 1-2](#)[Medieansvarsloven § 49](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikler om drenge observation af formodet ulv	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af samtykke og hensyn til børn i sag om ulve-observation	20.12.2025
	Pressenævnet · Afslag på sletning af artikler om barns kåring som Årets Førstehjælper	28.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse	19.09.2020

Hvad Pressenævnet lægger vægt på ved omtale af børn og mindreårige

§ 3

På tværs af kendelserne træder et fast vurderingsmønster frem. Pressenævnet lægger navnlig vægt på:

- **Barnets alder og modenhed.** Alderen bruges som en glidende skala for, hvor stor selvbestemmelse barnet tilkendes. I [2021-80-0734](#) fandt nævnet, at en 12-årig »ikke [kan] forventes at overskue konsekvenserne af sin optræden i en ophidset situation«. I [2022-80-0887](#) blev den 15-årige heller ikke antaget at have været »fuldt bevidst om de vidtrækkende konsekvenser af eksponeringen« – mens den 15-årige (snart 16-årige) i [2020-80-0471](#) blev anset for moden nok til selv at bestemme.
- **Omtalens belastende karakter.** Nævnet skelner skarpt mellem positiv/neutral og belastende sammenhæng. Kåring som Årets Førstehjælper er »ikke i presseetisk forstand ... følsom eller privat« (kendelsen af 20. maj 2025), mens beskyldninger om jødehad, spytten og »antidemokratisk angreb« udløser kritik.
- **Identifikationskredsen.** Det afgørende er ikke, om barnet kan genkendes af hele landet, men om det kan genkendes af en ikke ubetydelig kreds – typisk skole og lokalmiljø. I [15-70-00803](#) var ansigterne slørede, men børnene alligevel genkendelige.
- **Forældremyndighedsindehaverens samtykke.** Manglende samtykke er gennemgående det forhold, der tipper vurderingen til kritik.
- **Den almene interesse – og om den kunne varetages uden identifikation.** Nævnet spørger konsekvent, om historien kunne være fortalt anonymt. I [15-70-00838](#) anerkendte nævnet emnets væsentlige offentlige interesse, men fandt, at problemstillingen kunne være belyst »uden at identificere den 16-årige pige ved fornavn«.
- **Om barnet bruges som middel mod en anden.** Et selvstændigt skærpende moment. I [2021-80-0734](#) konkluderede nævnet, at omtalen »fremstod som et forsøg på at ramme drengens mor gennem barnet«.
- **Følsomme baggrundsuplysninger uden relevans.** Etnisk oprindelse, adoptionsbaggrund og religiøst tilhørsforhold blev i samme sag anset for at have »ingen almen interesse i den konkrete sammenhæng« og udgjorde derfor en selvstændig krænkelse.

Omvendt lægger nævnet **ikke** afgørende vægt på, at barnet selv har opsøgt situationen eller optrådt provokerende: i begge Frihedens Stemme-sager gjorde mediet gældende, at den mindreårige selv havde medvirket til optagelsen og var bevidst om at blive filmet – et argument nævnet i begge tilfælde forkastede.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Afslag på sletning af artikler om barns karing som Årets Førstehjælper	28.05.2025
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	16.12.2022
Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	19.03.2022
Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse	19.09.2020
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af TV 2 for identificerbar omtale af ungt selvmordsoffer mod familiens ønske	31.10.2015
Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt	20.08.2015

Samtykke til børns medvirken – hovedreglen, undtagelsen og grænserne for stiltiende accept

§ 4

Pressenævnets udgangspunkt er, at et gyldigt samtykke skal være **frivilligt, specifikt og informeret**. Kravet blev formuleret generelt i [2020-80-0461](#) om optagelser fra en privat bisættelse, og det anvendes uændret i børnesagerne. Ved mindreårige skal samtykket som hovedregel komme fra forældremyndighedsindehaveren.

Sag	Barnets alder	Samtykke	Udfald
15-70-00803	6 og 9 år	Nej – faren havde eneforældremyndighed og nægtede	Alvorlig kritik
2019-80-0389	16 år	Forældresamtykke ikke indhentet	Kritik
2020-80-0471	15 år	Moderen nægtede udtrykkeligt	Ingen kritik
2021-80-0734	12 år	Nej	Alvorlig kritik
2022-80-0887	15 år	Nej	Kritik
Ulve-kendelserne af 20. december 2025	11 og 12 år	Ja – dels udtrykkeligt, dels stiltiende	Ingen kritik

Undtagelsen – den modne unge. [2020-80-0471](#) er den ledende kendelse for, hvornår forældresamtykket kan fraviges. Nævnet anerkendte hovedreglen om forældresamtykke, men fandt konkret grundlag for at fravige den, fordi drengen var 15 år og fremstod moden, selv ønskede at medvirke, plejeforældrene var indforståede, emnet (langtrukne genoptagelser af anbringelsessager) havde betydelig samfundsmæssig interesse, barnet udtalte sig loyalt om sin mor, og hverken barnet eller moderen kunne identificeres af den brede offentlighed. Alle seks momenter skulle være opfyldt – kendelsen er ikke hjemmel for, at 15-årige generelt kan medvirke uden forældrenes accept.

Stiltiende samtykke fra forældre. I ulve-kendelserne af 20. december 2025 accepterede nævnet, at samtykke ikke behøver være skriftligt. I den ene sag udgjorde moderens mail om »en rigtig fin artikel« et gyldigt samtykke til den samlede publikation inklusive billeder og video. I den anden – hvor det andet forældrepar aldrig var kontaktet direkte – lagde nævnet vægt på en sms fra den ene mor (»Det er i orden med [Klager]s forældre«) og på, at klagerens far var til stede ved interviewets afslutning uden at protestere; mediet havde derfor en berettiget forventning om, at samtykket dækkede begge børn.

Deling på sociale medier. Samme kendelser afklarer, at samtykke til trykt og online publicering indebærer et stiltiende samtykke til mangfoldiggørelse på mediets øvrige kanaler:

»Pressenævnet finder imidlertid, at man ved deltagelse i medieindhold, der bringes såvel trykt som online, må forvente, at indholdet også vil kunne blive mangfoldiggjort via andre af mediets platforme, f.eks. sociale medier.«

Nævnet anerkendte samtidig, at det generelt bør oplyses over for børn og forældre, at der planlægges deling på sociale platforme – men manglende oplysning herom var ikke i sig selv kritisabelt. Og:

»Det forhold, at artiklen efterfølgende har medført voldsomme reaktioner over for klager og dennes familie kan ikke føre til en anden vurdering.«

Det er en væsentlig begrænsning i beskyttelsen: efterfølgende shitstorms og trusler mod børnene ændrer ikke den presseetiske bedømmelse af den oprindelige publicering.

Tilbagekaldt samtykke. Et samtykke, der trækkes tilbage efter publicering, ophæver ikke retmæssigheden af det allerede offentliggjorte. I kendelsen af 20. maj 2025 om [Årets Førstehjælper](#) udtalte nævnet, at »[d]et forhold, at [Klager] efter det oplyste har trukket sit samtykke til omtalen tilbage over for Røde Kors, kan ikke føre til en anden vurdering«. Modsætningsvis kan et samtykke, der trækkes tilbage **før** publicering, godt fjerne grundlaget for offentliggørelse af følsomme oplysninger, jf. [15-70-00866](#).

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikler om drenges observation af formodet ulv	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af samtykke og hensyn til børn i sag om ulve-observation	20.12.2025
	Pressenævnet · Afslag på sletning af artikler om barns kåring som Årets Førstehjælper	28.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	16.12.2022
	Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	19.03.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse	19.09.2020
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren ”Krigsfotografen”	19.09.2020
	Pressenævnet · Berlingske får kritik af Pressenævnet for vildledende brug af billede af 16-årig i kriminalitetsartikel	25.02.2020
	Pressenævnet · Avis kritiseret for at bringe følsomme oplysninger trods tilbagetrukket samtykke	17.12.2015
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt	20.08.2015

Identifikation og sløring – kravet om effektiv anonymisering af barnet

Den ledende kendelse om sløring af børn er [15-70-00803](#) om TV 2-dokumentarserien om en samværskonflikt. Børnene på 6 og 9 år havde slørede ansigter, men nævnet fandt anonymiseringen utilstrækkelig, fordi kombinationen af flere forhold gjorde dem genkendelige for en større kreds, herunder på deres skole:

- børnenes rigtige fornavne og alder blev bragt,
- deres halvsøster blev interviewet og vist usløret,

- genkendelige træk som hårfarve og specifikt tøj fremgik trods sløringen,
- optagelser af børnenes hjem indgik.

Det centrale er altså **den kumulative effekt**: ansigtssløring er ikke i sig selv nok. Pressenævnet vurderer alle identificerende elementer under ét, og målestokken er lokalmiljøet – ikke landsoffentligheden.

Samme identifikationsstandard anvendes uden for børnesagerne. I kendelsen af 15. august 2024 om [tvangsfjernelsen af en 17-årig pige](#) udtalte nævnet kritik af JyskeVestkysten for manglende sløring af en ikke-ledende socialrådgiver i videoen fra anbringelsen, netop fordi kredsen, der kunne genkende hende, »ikke var ubetydelig lille« – selv om hun ikke var genkendelig for den brede offentlighed. Nævnet formulerede den generelle regel således:

»Det er Pressenævnets opfattelse, at offentlige myndigheder i højere grad end privatpersoner må acceptere at være genstand for en kritisk medieomtale. Det er samtidig nævnets opfattelse, at et medie, der kritiserer en virksomhed eller myndighed, i den forbindelse ikke bør omtale eller vise ikke-ledende medarbejdere på en sådan måde, at de ud fra mediets oplysninger kan identificeres.«

Kendelsen er dobbelt lærerig for børneområdet: dels bekræfter den identifikationskreds-testen, dels illustrerer den, at nævnet i samme sag ikke fandt grundlag for at kræve selve videoen af den 17-årige tvangsfjernelse slettet, fordi optagelserne dokumenterede myndighedsudøvelse af klar offentlig interesse.

Hvor mediet omvendt reagerer og slører, når det bliver gjort opmærksom på problemet, undgår det typisk kritik. Det ses i [2021-80-0611](#)-linjen om sløringsgrad og i [2021-80-0675](#), hvor sløringen af en bolig blev anset for tilstrækkelig, fordi huset kun kunne genkendes af en snæver kreds med forhåndskendskab.

LOV

Medieansvarsloven § 34, stk. 1

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af JyskeVestkysten for manglende sløring af socialrådgiver i video om tvangsfjernelse

24.08.2024

Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2-dokumentar om forsvunden kvinde og barn

23.11.2021

Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt

20.08.2015

§ 6 Børn i og omkring straffesager – når identifikation af forælderen identificerer barnet

Et selvstændigt spor i praksis er sager, hvor barnet ikke selv omtales, men bliver identificeret **gennem** omtalen af en forælder eller gerningsmand.

Den klareste afgørelse er [2022-80-0860](#). Fyens Stiftstidende navngav en far, der ved Retten i Svendborg blev dømt for grov mishandling af sin en måned gamle datter, herunder 12 knoglebrud. Klagen kom fra den dømtes bror, som påpegede, at identifikationen af faderen i en lille by automatisk identificerede det spæde offer. Pressenævnet udtalte kritik med henvisning til de vejledende regler punkt C. 6 om en klar saglig linje ved identifikation i retsreportager, og lagde vægt på, at navnet »direkte medvirker til at identificere det spæde offer for mishandlingen« – og at avisen dermed havde fraveget sit eget etiske regelsæt, som netop undtager sager om alvorlige overgreb mod børn fra navngivningspraksis. Pointen er, at **offerets** beskyttelsesbehov begrænser retten til at navngive **gerningsmanden**, når de to er familiemæssigt forbundne.

Omvendt vej går [2019-80-0389](#), hvor en 16-årig dreng blev interviewet på en boldbane om trygheden i sit boligområde, hvorefter hans portræt blev placeret direkte under en overskrift om politisigtelser i et Facebook-opslag. Nævnet udtalte kritik:

»Selv om billedet af [Klager] og citaterne fra interviewet med ham isoleret set ikke er af belastende karakter for ham, så kan kombinationen af overskrift og billede i Facebook-opslaget give det indtryk, at [Klager] er kriminel.«

Nævnet understregede, at der i sager om ungdomskriminalitet påhviler mediet et **skærpet ansvar** for, at uskyldige kilder ikke eksponeres som kriminelle – et ansvar der blev yderligere skærpet af, at Berlingske havde undladt at indhente forældrenes samtykke.

I [2022-80-0887](#) bragte mediet fuldt navn og to genkendelige portrætbilleder af en 15-årig, der havde fremsat antisemitiske udtalelser, samt oplysninger om moderens navn, profession og blog. Nævnet anerkendte den almene interesse i at dokumentere antisemitisme, men fastslog, at medier »skal udvise særlig varsomhed, når børn og unge gøres til genstand for omtale«, og at grovheden af den unges egne udtalelser ikke ophævede beskyttelsen. Omtalen førte til direkte trusler mod drengens liv i mediets kommentarfelt.

Når barnet er **offer** for en seksualforbrydelse, går hensynet den anden vej ved spørgsmål om senere anonymisering af gerningsmanden: i [2024-10177](#) godkendte nævnet, at B.T. afviste at anonymisere artikler fra 2016 om en mands dom for seksuelle overgreb mod mindreårige, fordi sagens alvor og karakter vejede tungere end klagerens privatliv. Og i kendelsen af 9. maj 2026 om [Kontrasts artikler om en voldtægtssag](#) udtalte nævnet kritik for manglende forelæggelse og for ikke at have udvist størst muligt hensyn til forurettede – samme hensynsnorm, som bærer børnesagerne.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Kontrast for grove beskyldninger mod voldtægtsoffer uden forelæggelse i anonymiserede artikler om straffesag 09.05.2026 Pressenævnet · Pressenævnet godkender mediehus' afvisning af anonymisering i sag om seksuelle overgreb mod mindreårige 24.05.2025 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad 16.12.2022 Pressenævnet · Kritik af Fyens Stiftstidende for navngivning af far dømt for mishandling af spædbarn 22.09.2022 Pressenævnet · Berlingske får kritik af Pressenævnet for vildledende brug af billede af 16-årig i kriminalitetsartikel 25.02.2020	

Børn i anbringelses-, samværs- og skolesager – den mest følsomme sagstype

Sager om anbringelse, samvær og forældremyndighed er den kategori, hvor nævnet stiller de strengeste krav, fordi omtalen af barnet uundgåeligt indebærer oplysninger om barnets rent private forhold.

Fortrolige børnesamtaler. [15-70-00803](#) indeholder et princip, der rækker ud over sløringsspørgsmålet: TV 2 blev kritiseret for at bringe citater fra fortrolige børnesagkyndige samtaler. Nævnet fastslog, at børn har en berettiget forventning om, at deres udtalelser til myndigheder i en samværstvist ikke bliver offentliggjort i et massemedie – og at det forhold, at udtalelserne var centrale for morens udlægning af sagen, ikke kunne retfærdiggøre krænkelsen af børnenes tillidsforhold til systemet. Nævnet udtalte alvorlig kritik og pålagde bl.a. TV 2 at fjerne udsendelsen fra TV 2 PLAY.

Antallet af børn som identificerende oplysning. I [2019-80-0339](#) klagede forældrene til seks tvangsfjernede børn over Nordjyske Stiftstidendes omtale af en kommunes injuriesag mod en rådgiver. Nævnet udtalte ikke kritik, fordi omtalen af kommunens søgsmål havde betydelig almen interesse, men bemærkede, at det »havde været mest hensigtsmæssigt at udelade det specifikke antal børn for at mindske risikoen for identifikation«. Kendelsen viser både, at antal og dato kan være identificerende i et lokalmiljø, og at nævnet i sådanne blandede sager foretager en åben afvejning frem for at anvende en absolut beskyttelsesregel.

Anbragte børn som kilder. [2020-80-0471](#) og [2017-80-0057](#) trækker i samme retning: nævnet er tilbageholdende med at afskære anbragte børn og unge fra at fortælle deres historie, når emnet er myndighedernes svigt. I sidstnævnte sag om TV 2-dokumentarerne om Vildmarksprojektet fandt nævnet, at anbringelse af børn i udlandet havde væsentlig almen interesse, og at det ikke var i strid med god presseskik at anonymisere en af de unge kilder.

Eksekution af anbringelser. Kendelsen af 15. august 2024 om [videoen af tvangsfjernelsen af en 17-årig](#) illustrerer, at nævnet accepterer offentliggørelse af optagelser fra selve indgrebet i hjemmet: nævnet afviste både, at der var tale om skjulte optagelser, og at videoen skulle slettes, fordi den dokumenterede kommunens effektivering af en afgørelse om anbringelse uden samtykke.

Skolesager. Klageretten er her ofte den reelle barriere. I [15-70-00836](#) om DR's dækning af en episode ved en skoles morgensamling, hvor to drenge angiveligt blev klædt af, afviste nævnet at behandle den del af klagen, der vedrørte drengene – fordi den ene drengs mor kun havde givet fuldmagt på egne vegne og ikke som værge for barnet. Nævnet fastholdt afvisningen i [genoptagelsesafgørelsen i sag nr. 15-70-00836](#). Forældre, der vil have prøvet krænkelsen af deres barn, skal derfor udtrykkeligt klage **på barnets vegne** som værge.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 2
PRAKSIS		
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af JydskeVestkysten for manglende sløring af socialrådgiver i video om tvangsfjernelse	24.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse	19.09.2020
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af identifikation og privatliv i sag om tvangsfjernelse	19.12.2019
	Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for kritik af dokumentarer om svigt af anbragte børn og Vildmarksprojektet	23.05.2018
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesag mod DR vedrørende retlig interesse for forældregruppe	28.11.2015
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af klageberettigelse for forældregruppe i sag om kontroversiel morgensamling på privatskole	07.11.2015
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt	20.08.2015

§ 8 Forelæggelse over for forældrene og pligten til at berigtige

Forelæggelseskravet har en særlig skarp udformning i børnesager. I [2021-80-0734](#) fastslog Pressenævnet, at de krænkende beskyldninger og fotos af den 12-årige burde have været forelagt **forældrene** – og udtrykkeligt, at *et efterfølgende tilbud om interview ikke opfylder kravet om forelæggelse*. Mediet havde forsøgt at kontakte moderen for en kommentar, men først efter de første publiceringer. Det var ikke tilstrækkeligt.

Det skal ses i lyset af nævnets almindelige praksis om, at oplysninger af skadelig og agtelsesforringende karakter kræver særlig grundig efterprøvelse gennem forelæggelse – som i [2022-80-0948](#) om en fratrådt børnechef, hvor et kort telefonopkald om selve fratrædelsen ikke opfyldte kravet, når de konkrete beskyldninger ikke var præsenteret. I børnesager er adressaten for forelæggelsen imidlertid forældremyndighedsindehaveren – ikke barnet selv.

Berigtigelsespligten følger samme mønster. I [2022-80-0948](#) fandt nævnet det utilstrækkeligt at rette i selve artiklen og indsætte en note, når der ikke blev bragt en særskilt nyhed om rettelsen i nyhedsstrømmen – læsere, der havde læst den fejlbehæftede artikel, kunne ikke forventes at klikke ind på den igen. Omvendt undgik mediet kritik i [15-70-00758](#), fordi fejlen om servering for mindreårige blev rettet hurtigt og tydeligt i både overskrift og brødtekst.

Genmæleadgangen efter [Medieansvarsloven § 36, stk. 1](#) er derimod sjældent en farbar vej i børnesager, fordi den forudsætter forkerte oplysninger af **faktisk karakter**, som er egnet til at påføre skade af betydning. Kritik af eksponering som sådan udløser ikke genmæle – det ses fx i [2019-80-0241](#), hvor B.T. modtog kritik for privatlivskrænkelser og manglende hensyn til pårørende, men hvor genmælekravet blev afvist.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 36, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årige privatliv		19.03.2022
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald		25.06.2019

§ 9 Sletning, anonymisering og afindeksering af omtale af børn

Anmodninger om at få fjernet ældre omtale behandles efter de vejledende reglers punkt om hindring af tilgængeligheden (tidligere punkt B. 8, i de nyere kendelser punkt D. 1). Nævnets tærskel er høj og formuleres stort set identisk fra sag til sag:

»Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af punkt D. 1 i retningslinjerne for god presseskik og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.«

For mindreårige er det afgørende, om eksponeringen var **belastende**:

Sag	Omtalens karakter	Sletning
2022-80-0887	15-årig navngivet og afbildet i sag om jødehad	Kritik for afvisning – oplysningerne »særligt belastende« for en mindreårig
2021-80-0734	12-årig hængt ud med navn, foto, etnicitet og religion	Kritik for at afvise fjernelse/anonymisering
Kendelsen af 20. maj 2025 om Årets Førstehjælper	9-årig reddede sin lillebror; positiv omtale via pressemeddelelse	Ingen kritik af afvisningen
Ulve-kendelserne af 20. december 2025	Øjenvidneberetning fra 11- og 12-årige; efterfølgende trusler	Ingen kritik – mediet havde frivilligt anonymiseret

Mønstret er dermed: **belastende identificerende omtale af et barn skal kunne fjernes; positiv eller neutral omtale skal ikke**. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, hvordan oplysningerne oprindeligt kom frem – i

Årets Førstehjælper-sagen på, at hændelsen fremgik af en pressemeddelelse, som byggede på moderens egne oplysninger.

Hos voksne trækker praksis mod, at tidsforløb og manglende offentlig status kan begrunde afindeksering, jf. flertalsafgørelserne i [2021-80-0667](#) og [2021-80-0668](#), hvor hensynet til klagerens børn – som i dag bærer det efternavn, artiklerne indeholdt – indgik i argumentationen. Modsat blev afindeksering nægtet i [2023-08019-linjen om alvorlig kriminalitet](#), hvor sagens principielle karakter vejede tungere end klagerens og sønnens privatliv. Hensynet til barnet er altså et **moment** i afvejningen, ikke en selvstændig ret for barnet til at få forældrens fortid slettet.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikler om drenges observation af formodet ulv	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af samtykke og hensyn til børn i sag om ulve-observation	20.12.2025
	Pressenævnet · Afslag på sletning af artikler om barns kåring som Årets Førstehjælper	28.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	16.12.2022
	Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	19.03.2022

§ 10 Klagebehandling, frister og retlig interesse når klagen angår et barn

Hvem kan klage. Efter [Medieansvarsloven § 43, stk. 2, nr. 2](#) kan formanden afvise klager fra personer uden retlig interesse. Nævnet fortolker kravet snævert: man skal selv være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret. En generel eller ideologisk interesse rækker ikke, jf. [2019-80-0281](#). For børn har det den praktiske konsekvens, at forældre skal indsende fuldmagt **som væрге for barnet** – gør de ikke det, afvises netop den del af klagen, der handler om barnet, jf. [15-70-00836](#). Nære pårørende har omvendt selvstændig retlig interesse i omtale af afdøde familiemedlemmer, jf. [15-70-00838](#) og [2019-80-0241](#).

Frister. Klagefristen er 12 uger efter offentliggørelsen, jf. [Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#). Klager over DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal altid først indgives til virksomheden selv, jf. [§ 34, stk. 3](#), og virksomhedens afgørelse kan derefter indbringes for nævnet inden 12 uger. Fristen blev forlænget fra 4 til 12 uger med virkning fra 1. januar 2014; af forarbejderne til ændringen fremgår, at forslaget indebar, at klager »skal indgives til massemediets selv eller til Pressenævnet senest 12 uger efter offentliggørelsen«. Ved anmodninger om sletning løber 12-ugersfristen fra mediets afslag, jf. [2018-80-0226](#). En genudsendelse udløser en ny frist, fordi mediet aktivt drager forholdet frem på ny, jf. [16-70-00991](#). Der er **ingen dispensationsadgang** – formanden *skal* afvise for sent indgivne klager, jf. [Medieansvarsloven § 43, stk. 3](#) og [2022-80-0858](#).

Sagsgangen. Det er gratis at klage, og nævnets sagsbehandling er skriftlig; nævnets møder er ikke offentlige, jf. [bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 9](#). Nævnets virksomhed finansieres af massemediernes selv efter en fordelingsnøgle, jf. [§ 16](#) – en konstruktion, der ifølge [Betænkning nr. 1573/2020, s. 155](#) skal understøtte nævnets uafhængighed og mediernes selvjustits.

Sanktion og virkning. Afgørelserne er **bindende** i den forstand, at nævnet efter [Medieansvarsloven § 49](#) kan pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen – men de indebærer ingen økonomisk compensation. I børnesager fastlægger nævnet ofte et detaljeret offentliggørelsespålæg: i [15-70-00803](#) skulle kritikken læses op i tv, bringes på tv2.dk og udsendelsen fjernes fra TV 2 PLAY; i [2022-80-0887](#) skulle kritikken stå fremtrædende i mindst et døgn med link fra den oprindelige artikel og med Pressenævnets logo. Omvendt kan **klageren**

fravælge offentliggørelsen af hensyn til barnet: i både [2021-80-0734](#) og [2022-80-0860](#) undlod nævnet at pålægge offentliggørelse, netop fordi klageren ønskede at undgå yderligere eksponering af barnet.

Ikke-konsolideret ændring. Ved ændringslov af 28. december 2018 blev [Medieansvarsloven § 8](#) ændret, så elektroniske nyhedsmedier, der modtager redaktionel produktionsstøtte eller projektstøtte efter mediestøtteleven, automatisk er omfattet af medieansvarsloven uden anmeldelse. Ændringen trådte i kraft 1. januar 2019, men er endnu ikke rullet ind i den seneste lovebekendtgørelse (LBK af 14. august 2014). Den udvider Pressenævnets kompetence – også i børnesager mod netmedier, der ikke selv har anmeldt sig.

LOV

[Medieansvarsloven § 8, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 34, stk. 2-3](#)[Medieansvarsloven § 43, stk. 2-3](#)[Medieansvarsloven § 49](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	16.12.2022
	Pressenævnet · Kritik af Fyens Stiftstidende for navngivning af far dømt for mishandling af spædbarn	22.09.2022
	Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	19.03.2022
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	25.06.2019
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af klageberettigelse for forældregruppe i sag om kontroversiel morgensamling på privatskole	07.11.2015
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af TV 2 for identificerbar omtale af ungt selvmordsoffer mod familiens ønske	31.10.2015
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt	20.08.2015

§ 11 Sammenhæng med domstolspraksis – presseetik og erstatningsret er to forskellige målestokke

Pressenævnets kendelser er ikke bindende for domstolene, og domstolene anvender en anden og højere tærskel. Højesteret har endnu ikke prøvet en konkret pressenævnskendelse om omtale af børn, men flere afgørelser rammer problemstillingen tæt.

Mest instruktiv er [BS-47189/2020-HJR](#), hvor forældre og søskende til en ung, der havde begået selvmord, krævede tortgodtgørelse efter [Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#) af tre ansatte hos en tv-station, som i en udsendelse kortvarigt havde omtalt selvmordet og den afdødes navn. Faktum ligger meget tæt på det, Pressenævnet bedømte i [15-70-00838](#) – afskedsvideo på YouTube, forudgående lokal omtale, mindeside på Facebook. Højesteret frifandt:

»Appellanterne kan således ikke kræve tortgodtgørelse på vegne af H, men alene hvis de selv har været udsat for en tortberettigende krænkelse af deres eget privatliv.«

»På denne baggrund finder Højesteret efter en samlet vurdering, at appellanterne ikke har været udsat for en sådan retsstridig krænkelse af deres eget privatliv, at der er grundlag for at tilkende dem tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1.«

Sammenholdt med nævnets kritik i den presseetiske sag illustrerer dommen præcist forskellen: **en presseetisk krænkelse af et barn eller dets pårørende er ikke i sig selv en retsstridig krænkelse, der udløser godtgørelse.**

Kravet ved domstolene er en culpøs krænkelse af en vis grovhed, og Højesteret lagde vægt på, at oplysningerne allerede var offentligt tilgængelige, og at tv-stationen havde udvist hensyn ved at udelade dele af afskedsvideoen.

Andre relevante linjer:

- **Forbud mod offentliggørelse.** Ved byretterne afvises forbudsbegæringer mod dokumentarudsendelser konsekvent, medmindre krænkelsen er meget grov. I [BS-53471/2024-FRB](#) fastslog retten, at et indgreb i ytrings- og informationsfriheden kræver »en krænkelse af en sådan grovhed, at hensynet til den krænkede overstiger hensynet til offentlighedens informationsadgang«. Samme resultat i [BS-21838/2024-KBH](#), hvor et frivilligt og oplyst samtykke og den offentlige interesse i afdækning af kriminalitet vejede tungere end kildens sikkerhedsrisiko. Østre Landsret ophævede tilsvarende et forbud i [BS-58456/2025-OLR](#) med den begrundelse, at EMRK artikel 10 vejede tungere end artikel 8. Højesteret har i [BS-35975/2020-HJR](#) fastslået, at en redaktør bevarer retlig interesse i at få prøvet lovligheden af et forbud, selv efter det er ophævet. Forældre, der vil standse en udsendelse om deres barn, står altså med en langt tungere bevisbyrde end ved Pressenævnet.
- **Strafferetlig beskyttelse af barnets privatliv.** [Straffeloven § 264 d](#) beskytter mod uberettiget videregivelse af meddelelser og billeder vedrørende private forhold. Bestemmelsen anvendes i praksis navnlig mod privatpersoner, ikke mod redigerede medier – se fx [AM2025.08.22B](#) om digital deling mellem mindreårige. Højesteret har i [BS-14031/2020-HJR](#) (Operation Umbrella) fastlagt grænserne for tortgodtgørelse ved deling af materiale med mindreårige.
- **Navneforbud.** Hvor der er nedlagt navneforbud, gælder en selvstændig strafsanktioneret pligt ved siden af presseetikken. Højesteret stadfæstede i [82/2025](#) en bøde på 10.000 kr. til en journalist for at bringe identificerende oplysninger trods navneforbud, og fandt ikke EMRK artikel 10 krænkelse. Pressenævnet håndhæver ikke navneforbud som sådan, men vurderer, om mediet har fulgt en klar saglig linje – jf. kritikken i kendelsen af 3. marts 2026 om [Nordjyskes identifikation af en sigtet erhvervsmand](#).

Den praktiske konsekvens for forældre: Pressenævnet er den hurtige, gratis og – på børneområdet – mest fintfølende vej, mens domstolene tilbyder økonomisk kompensation, men kun ved kvalificerede krænkelser.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Straffeloven § 264d
PRAKSIS	Højesteret · Journalist idømt bøde for overtrædelse af navneforbud i § 220-sag – ytringsfrihed versus privatliv og uskyldsformodning 21.04.2026		
	Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord 24.01.2022		
	Højesteret · Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar 28.09.2021		
	Højesteret · Højesterets afgørelse om grænser for tortgodtgørelse i sagskomplekset om ulovlig deling af pornografiske videoer (Operation Umbrella) 12.08.2020		
	Landsretten · Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde 26.01.2026		
	Byretten · Betinget fængsel for deling af seksuelt materiale med mindreårig, forsøg på tvang og overtrædelse af privatlivets fred 22.08.2025		
	Byretten · Forbudssag vedrørende TV2 dokumentar "Titel" 07.11.2024		
	Byretten · Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser 07.05.2024		
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af TV 2 for identificerbar omtale af ungt selvmordsoffer mod familiens ønske 31.10.2015		

§ 12 Sammenfatning – den røde tråd i Pressenævnets børnepraksis

Pressenævnets praksis om omtale af børn og mindreårige lader sig sammenfatte i fem sætninger.

For det første er beskyttelsen af barnet ikke en lovregel, men et praksis-produkt. Generalklausulen i [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#) blev bevidst holdt åben – jf. [Betænkning nr. 1205/1990, s. 322](#) – og det er nævnets egne kendelser, der har givet den indhold på børneområdet.

For det andet er samtykke fra forældremyndighedsindehaveren hovedreglen, men ikke et absolut krav. Undtagelsen i [2020-80-0471](#) forudsætter modenhed, barnets eget ønske, betydelig almen interesse, loyal omtale og reel anonymitet – kumulativt.

For det tredje afgøres identifikationsspørgsmålet i lokalmiljøet, ikke i landsoffentligheden. [15-70-00803](#) og kendelsen af 15. august 2024 om [den 17-åriges tvangsfjernelse](#) viser, at en »ikke ubetydelig lille« genkendelseskreds er nok til kritik.

For det fjerde er den skarpeste kritik forbeholdt de sager, hvor et barn identificeres i en belastende sammenhæng, det ikke selv kan overskue – [2021-80-0734](#) og [2022-80-0887](#) – eller hvor omtalen af en voksen i praksis identificerer et barn som offer, jf. [2022-80-0860](#).

For det femte er beskyttelsen mindre robust, end den umiddelbart ser ud. Efterfølgende trusler og chikane mod børnene ændrer ikke bedømmelsen af den oprindelige publicering; stiltiende forældresamtykke rækker langt og dækker også deling på sociale medier; tilbagekaldt samtykke ophæver ikke en lovlig publicering; klager over uanmeldte platforme afvises; og nævnet kan hverken tilkende erstatning eller føre bevis. Vil man økonomisk oprejsning, skal man til domstolene – hvor tærsklen efter [BS-47189/2020-HJR](#) er markant højere end den presseetiske.

Afgrænsning: generel privatlivskrænkelser af voksne behandles i [privatlivskrænkelser-medieomtale](#), identifikation af sigtede og dømte i [identifikation-kriminalasager-presse](#), navneforbud i [navneforbud](#), og de generelle presseetiske normer i [god-presseskik](#).

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord		24.01.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af JydskeVestkysten for manglende sløring af socialrådgiver i video om tvangsfjernelse		24.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad		16.12.2022
	Pressenævnet · Kritik af Fyens Stiftstidende for navngivning af far dømt for mishandling af spædbarn		22.09.2022
	Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årige privatliv		19.03.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse		19.09.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt		20.08.2015

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Erstatningsansvarsloven § 26	stk. 1	Medieansvarsloven § 34	stk. 1, 2-3
Medieansvarsloven § 36	stk. 1	Medieansvarsloven § 43	stk. 2

Medieansvarsloven § 49

Straffeloven § 264d

MATERIALE Citerede afgørelser 29 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 4

21.04.2026	Journalist idømt bøde for overtrædelse af navneforbud i § 220-sag – ytringsfrihed versus privatliv og uskyldsformodning	82-2025
24.01.2022	Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	bs-47189-2020-hjr
28.09.2021	Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar	bs-35975-2020-hjr
12.08.2020	Højesterets afgørelse om grænser for tortgodtgørelse i sagskomplekset om ulovlig deling af pornografiske videoer (Operation Umbrella)	bs-14031-2020-hjr-og-bs-1403

LANDSRETTE · ANKEINSTANS 1

26.01.2026	Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde	10574-12482
------------	---	-------------

BYRETTE · FØRSTE INSTANS 3

22.08.2025	Betinget fængsel for deling af seksuelt materiale med mindreårig, forsøg på tvang og overtrædelse af privatlivets fred	AM2025.08.22B
07.11.2024	Forbudssag vedrørende TV2 dokumentar "Titel"	6551-7864
07.05.2024	Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	5544-6638

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 21

09.05.2026	Pressenævnet kritiserer Kontrast for grove beskyldninger mod voldtægtsoffer uden forelæggelse i anonymiserede artikler om straffesag	W20260949925
20.12.2025	Pressenævnet afviser klage over artikler om drenges observation af formodet ulv	W20251026825
20.12.2025	Pressenævnets vurdering af samtykke og hensyn til børn i sag om ulve-observation	W20251027025
28.05.2025	Afslag på sletning af artikler om barns karing som Årets Førstehjælper	W20250944425
24.05.2025	Pressenævnet godkender mediehus' afvisning af anonymisering i sag om seksuelle overgreb mod mindreårige	2024-10177
24.08.2024	Pressenævnet udtaler kritik af JyskeVestkysten for manglende sløring af socialrådgiver i video om tvangsfjernelse	
16.12.2022	Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	2022-80-0887
22.09.2022	Kritik af Fyens Stiftstidende for navngivning af far dømt for mishandling af spædbarn	2022-80-0860
19.03.2022	Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	2021-80-0734

23.11.2021	Pressenævnet afviser klage over TV 2-dokumentar om forsvunden kvinde og barn	2021-80-0675
19.09.2020	Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	2020-80-0461
19.09.2020	Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse	2020-80-0471
25.02.2020	Berlingske får kritik af Pressenævnet for vildledende brug af billede af 16-årig i kriminalitetsartikel	2019-80-0389
19.12.2019	Pressenævnets vurdering af identifikation og privatliv i sag om tvangsfjernelse	2019-80-0339
25.06.2019	B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	2019-80-0241
23.05.2018	TV 2 frifundet af Pressenævnet for kritik af dokumentarer om svigt af anbragte børn og Vildmarksprojektet	2017-80-0057
17.12.2015	Avis kritiseret for at bringe følsomme oplysninger trods tilbagetrukket samtykke	15-70-00866
28.11.2015	Afslag på genoptagelse af klagesag mod DR vedrørende retlig interesse for forældregruppe	15-70-00836
07.11.2015	Pressenævnets vurdering af klageberettigelse for forældregruppe i sag om kontroversiel morgensamling på privatskole	15-70-00836
31.10.2015	Pressenævnet udtaler kritik af TV 2 for identificerbar omtale af ungt selvmordsoffer mod familiens ønske	15-70-00838
20.08.2015	TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt	15-70-00803

FORARBEJDE Betænkninger

4 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

nr. 1205 · 1990 · Justitsministeriet

Betænkning om medierne i demokratiet (Betænkning nr. 1320)

nr. 1320 · 1996 · Statsministeriet

Straffelovrådets betænkning om freds- og ærekrænkelser

nr. 1563 · 2017 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen

nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet

06

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over omtale af selvmord og afdøde

Pressenævnets praksis om skånsom selvmordsomtale, hensyn til afdøde og efterladtes klageadgang – sammenholdt med Højesterets linje om tortgodtgørelse

Version 1 Opdateret 29. maj 2026 15 afgørelser · 2015–2022

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Pressenævnet er det centrale forum for klager over mediers omtale af selvmord og afdøde. Praksis hviler på generalklausulen om god presseskik i medieansvarslovens § 34 og de vejledende reglers krav om, at selvmord kun omtales ved klar almen interesse og da så skånsomt som muligt, og at ofre, afdøde og pårørende vises det størst mulige hensyn. Denne oversigt samler Pressenævnets afgørelser om selvmordsomtale, metode- og hjælpemuligheder, identifikation af afdøde og efterladtes klageadgang og sammenholder dem med den parallelle domstolspraksis – navnlig Højesterets dom fra 2022 om tortgodtgørelse til efterladte efter erstatningsansvarslovens § 26.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Pressenævnet accepterer omtale af selvmord, når en klar almen interesse begrundet det, men kræver, at omtalen er så skånsom som mulig, jf. de vejledende regler for god presseskik punkt B.2.
- 02 Pressenævnet afviser detaljerede og tekniske beskrivelser af selvmordsmetoden, mens en kortfattet, ikke-teknisk angivelse (fx at en person 'hængte sig') normalt ikke i sig selv udløser kritik.
- 03 Pressenævnet anbefaler – men kræver ikke – at medier oplyser om hjælpemuligheder som Livslinien; en henvisning vægter positivt i helhedsvurderingen, og fraværet er ikke i sig selv et brud på god presseskik.
- 04 Pressenævnet kræver, at ofre, afdøde og pårørende vises det størst mulige hensyn, og kritiserer unødigt identifikation som præcis adresse, navngivning før de pårørende er underrettet og billeder hentet fra sociale medier uden samtykke.
- 05 Pressenævnet kræver, at agtelsesforringende beskyldninger mod en afdød forelægges en nærtstående før offentliggørelse, så familien kan svare på anklagerne.
- 06 Pårørende – forældre, søskende, ægtefælle og børn – har retlig interesse og kan klage både over omtalen af den afdøde og over krænkelse af deres eget privatliv og sorg.

07 Pressenævnet kan udtale kritik og pålægge offentliggørelse efter medieansvarslovens § 49, men ikke tilkende tort eller erstatning, som henhører under domstolene.

08 Højesteret tilkender kun efterladte tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, hvis de selv har været udsat for en selvstændig, retsstridig krænkelse af en vis grovhed – ikke på vegne af afdøde – og forudgående offentliggørelse mindsker krænkelsens grovhed.

Retsgrundlaget: medieansvarslovens § 34, de vejledende regler punkt

§ 1 B.2 og Pressenævnets prøvelse

Medieomtale af selvmord og afdøde reguleres ikke af en særlig forbudsbestemmelse, men af generalklausulen i [medieansvarslovens § 34](#), hvorefter et massemedies indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det nærmere indhold af normen fastlægges af de **Vejledende regler for god presseskik**, der er optaget som bilag til loven, og som Pressenævnet administrerer.

Af forarbejderne til § 34 fremgår, at bestemmelsen blev indført som en retlig standard, hvis udfyldning bevidst er overladt til nævnets skøn:

"Indførelsen af en sådan standard i loven indebærer, at det overlades til det klageorgan, der skal håndhæve de etiske regler, inden for normens rammer at skønne, om der i et konkret tilfælde er sket offentliggørelse i strid med god presseskik."

Pressenævnets prøvelse er dermed en skønsmæssig efterprøvelse af, om en konkret offentliggørelse er sket i strid med god presseskik – ikke en fuld legalitetskontrol af alle retsspørgsmål. Nævnet fastslog i sagen om en 13-årig drengs selvmord [2020-80-0577](#), at det alene tager stilling efter § 34 og de vejledende regler, og at spørgsmålet om, hvorvidt WHO's presseetiske guidelines er overtrådt, "falder uden for Pressenævnets kompetence".

At god presseskik også beskytter afdøde, har været forudsat siden lovens tilblivelse. I **Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar**, der ligger til grund for loven, hedder det:

"Reglerne 'God presseskik' omfatter det redaktionelle stof, både tekst og billeder, og omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer ..."

Pårørende anses derfor for klageberettigede, når de klager over omtale af en afdød. I [2018-80-0175](#) anerkendte nævnet udtrykkeligt, at en bror "som nær pårørende har retlig interesse i at klage over omtalen af sin afdøde bror". Hvilke massemedier der er omfattet, følger af [medieansvarslovens § 1](#).

LOV

[Medieansvarsloven § 1](#)
[Medieansvarsloven § 34](#)
[Medieansvarsloven § 43, stk. 2](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet vurderer omtale af 13-årig drengs selvmord i sag om mobning

13.03.2021

Pressenævnet · Omtale af dødsulykke i Helsingør Havn var ikke i strid med god presseskik

19.01.2019

Selv mord skal omtales tilbageholdende: metode, teknik og

§ 2 hjælpemuligheder

Det centrale udgangspunkt findes i de vejledende regler punkt B.2, som nævnet gengiver ordret:

"selvmord eller selvmordsforsøg [bør] ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrundet offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig."

Pressenævnet lægger vægt på, om der foreligger en klar almen interesse, og dernæst om omtalen er holdt så skånsom som mulig. I [2020-80-0577](#) – hvor Livslinien klagede over, at en artikel om en mobbet 13-årig drengs selvmord nævnte, at han "hængte sig på sit værelse" – fandt nævnet, at afdækningen af årsagerne til børns selvmord har betydelig samfundsmæssig interesse, og at den korte angivelse af metoden hverken var detaljeret eller teknisk. Forældrenes ønske om at stå frem indgik i vurderingen:

"Nævnet fandt dog, at det havde været hensigtsmæssigt, såfremt Ude og Hjemme i forbindelse med omtalen havde angivet oplysninger om, hvor man som selvmordstruet kan søge hjælp, men fandt efter en samlet vurdering ikke grundlag for at fastslå, at omtalen ikke har været så skånsom som mulig."

Afgørelsen viser to faste mønstre:

- **Metode og teknik:** En kortfattet, ikke-teknisk angivelse af, hvordan dødsfaldet skete, udløser i sig selv ikke kritik. Det er de detaljerede eller tekniske metodebeskrivelser, der kan gøre omtalen for lidt skånsom. Det samme blev lagt til grund i [2021-80-0615](#), hvor selve omtalen af et selvmord ikke blev kritiseret, fordi beskrivelsen "ikke var teknisk eller detaljeret".
- **Hjælpemuligheder:** Det er efter nævnets praksis *hensigtsmæssigt* at oplyse om hjælpemuligheder (fx Livslinien), men fraværet udgør ikke i sig selv et brud på god presseskik. Omvendt vægter det positivt, når mediet henviser til hjælp: i [2022-80-0801](#) lagde nævnet vægt på, at mediet havde oplyst kontaktinformation til Livslinjen, hvilket understøttede, at omtalen af en retssag om et selvmord var sket så skånsomt som muligt.

Samlet set er der tale om en konkret afvejning: jo større den almene interesse (børns selvmord, mobning, mediers egen ansvarlighed), desto mere tåler omtalen – men metodetotaljer og manglende skånsomhed trækker ned.

LOV	Medieansvarsloven § 34	Medieansvarsloven § 43, stk. 2
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frikender medie for omtale af erstatningssag vedrørende selvmordsdokumentar	24.06.2022
	Pressenævnet · Ude og Hjemme kritiseres for manglende forelæggelse i sag om beskyldninger mod afdød	24.08.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet vurderer omtale af 13-årig drengs selvmord i sag om mobning	13.03.2021

§ 3 Det størst mulige hensyn til afdøde og ulykkesofre – Pressenævnets vurderingsmønster

Ved omtale af afdøde, ulykkes- og forbrydelsesofre anvender nævnet de vejledende reglers krav om, at ofre og pårørende skal vises **det størst mulige hensyn**. Mønstret i afgørelserne er, at nævnet konkret vurderer, om identifikationen og de medtagne detaljer var nødvendige for at formidle en begivenhed af almen interesse – og kritiserer det, der er unødigt belastende.

Pressenævnet lægger navnlig vægt på følgende:

- **Er identifikationen nødvendig?** I [16-70-00924](#) udtalte nævnet kritik af, at en avis bragte de trafikdræbtes præcise adresse med vej og husnummer. Selvom dødsulykken havde almen interesse, var navn og alder

tilstrækkeligt til at identificere de afdøde, og husnummeret var hverken afgørende for artiklens budskab eller nødvendiggjort af en samfundsmæssig interesse.

- **Er de pårørende underrettet?** I [15-70-00774](#) udtalte nævnet alvorlig kritik af, at navnene på omkomne børn blev bragt allerede dagen efter en villabrand – før endelig identifikation og uden familiens samtykke. At oplysningerne senere viste sig korrekte kunne ikke retfærdiggøre den krænkelse, offentliggørelsen udgjorde på tidspunktet. At de pårørende derimod er underrettet, kan gøre navngivning acceptabel: i [16-70-00957](#) var navngivning af drabsofre ikke kritisabel, fordi de pårørende var underrettet, og sagen havde stor almen interesse.
- **Er billeder hentet fra private kilder?** I Nakskov-sagen fastslog nævnet, at tilgængeligheden på en åben Facebook-profil ikke er ensbetydende med samtykke til pressebrug, særligt ved billeder af mindreårige ofre.
- **Er detaljer og ordvalg unødigt krænkende?** Selv korrekte citater kan krænke de efterladte. I [16-70-00957](#) var overskriften om "tre drenge fyldt med huller" – et vidnecitat – unødvendig og en unødig belastning. I [16-70-00974](#) blev en sigtets uimodsagte forklaring om en "sexleg" anset for at krænke afdødes eftermæle. Og i [2021-80-0666](#) blev en makaber, detaljeret beskrivelse af et ligs tilstand sammen med lydeffekter fundet i strid med kravet om hensyn til efterladte – uanset at dødsfaldet lå mange år tilbage.

Modstykket er [2018-80-0175](#): her var omtalen af en dødsulykke i Helsingør Nordhavn ikke kritisabel, fordi mediet havde udeladt navn og kun nævnt køn og alder, og fordi den omfattende redningsaktion på et offentligt sted gav klar almen interesse – selv da en pårørende efterfølgende oplyste, at der kunne være tale om et selvmord.

LOV	Medieansvarsloven § 34	
PRAKSIS	Pressenævnet · DR kritiseres for krænkende beskyldninger og makaber dødsbeskrivelse i podcastserie	20.11.2021
	Pressenævnet · Omtale af dødsulykke i Helsingør Havn var ikke i strid med god presseskik	19.01.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Ekstra Bladet for manglende hensyn til pårørende i sag om trippeldrab	28.06.2016
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af BT for ukritisk dækning og manglende hensyn i drabssag	24.06.2016
	Pressenævnet · Presseetisk vurdering af identifikation af afdøde i trafikulykke	14.04.2016
	Pressenævnet · Pressenævnets kritik af Ekstra Bladets dækning af dødsbrand i Nakskov	22.05.2015

Beskyldninger mod afdøde og efterladtes eget privatliv: forelæggelse og samtykke

Når en afdød tillægges agtelsesforringende forhold, skærpes mediets pligt til efterprøvelse. **Pressenævnet kræver**, at sådanne beskyldninger forelægges en nærtstående til den afdøde inden offentliggørelse, så familien kan svare på anklagerne. Det fastslog nævnet i [2021-80-0615](#), hvor et ugeblad lod en ekskæreste beskrive klagerens afdøde søn – der havde begået selvmord – som voldelig og misbrugende: selve selvmordsomtalen var i orden, men de stærkt agtelsesforringende beskyldninger burde have været forelagt familien. Samme krav om forelæggelse for de efterladte førte til kritik i [2021-80-0666](#) (påstande om prostitution og misbrug om en afdød kvinde) og i [2021-80-0699](#), hvor krænkende, udokumenterede beskyldninger blev rejst i forbindelse med en arvestrid efter en afdød – det arveretlige behandles under [dødsboskifte](#).

Efterladtes *egget* privatliv beskyttes selvstændigt, navnlig ved private sørgesituationer. I [2020-80-0461](#) udtalte nævnet kritik af, at optagelser fra en privat bisættelse indgik i en landsdækkende dokumentar uden de pårørendes samtykke. Nævnet fastslog, at et gyldigt samtykke skal være frivilligt, specifikt og informeret:

"Da optagelserne ikke indeholder sådanne konkrete optagelser af almen interesse, at der var grundlag for at bringe dem uden klagerens samtykke, udtaler nævnet kritik af DR."

Almen interesse kan dog veje tungere end de efterladtes følelser. I [2018-80-0122](#) fandt nævnet ikke grundlag for kritik, da en avis omtalte en afdød skoleleders medlemskab af nazipartiet – oplysningerne havde klar offentlig interesse, uanset om det følte krænkende for de efterladte. Afgrænsningen til omtale af levende personers privatliv behandles i [privatlivskrænkelse ved medieomtale](#) og omtale af børn i [børn og mindreårige i medieomtale](#).

LOV

Medieansvarsloven § 34

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Århus Stiftstidende for krænkende påstande i sag om arvestrid	18.12.2021
Pressenævnet · DR kritiseres for krænkende beskyldninger og makaber dødsbeskrivelse i podcastserie	20.11.2021
Pressenævnet · Ude og Hjemme kritiseres for manglende forelæggelse i sag om beskyldninger mod afdød	24.08.2021
Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	19.09.2020
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Berlingske for omtale af tidligere skoleleders fortid i nazipartiet	22.12.2018

Klagebehandling ved Pressenævnet: retlig interesse, frister og sanktioner

§ 5

Klageberettigelse. Det er en betingelse, at klageren har retlig interesse – dvs. selv er omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet. Pårørende til en afdød opfylder dette, jf. [2018-80-0175](#). Selv en organisation, der ikke selv er omtalt, kan få en klage realitetsbehandlet, hvis forholdet har almen interesse, jf. [§ 43, stk. 2, nr. 2](#). I [2020-80-0577](#) optog nævnet således Livsliniens klage til behandling "henset til den samfundsmæssige interesse i den konkrete omtale", selvom organisationen ikke selv var nævnt i artiklen.

Frister. Klage skal indgives inden 12 uger efter offentliggørelsen. Fristen var oprindeligt 4 uger, men blev forlænget til 12 uger ved en ændring af [medieansvarslovens § 34, stk. 2](#), der trådte i kraft 1. januar 2014. For DR, TV 2 og de regionale TV 2-virksomheder skal klagen først indgives til mediet selv, hvis afgørelse derefter kan påklages til nævnet. I [16-70-00957](#) behandlede nævnet undtagelsesvis en for sent indgivet klage sammen med en rettidig på grund af artiklernes tætte indholdsmæssige sammenhæng.

Sanktion og kompetencegrænse. Nævnets reaktion er at udtale kritik og – efter [§ 49](#) – at pålægge mediet at offentliggøre kritikken på en tilsvarende fremtrædende plads. Det skete fx i [16-70-01026](#), hvor Radio24syv fik kritik for spekulative, krænkende påstande om en afdød (der havde begået selvmord) og manglende hensyn til enken. Pressenævnet kan derimod ikke tilkende tort eller erstatning; sådanne krav hører under domstolene. Offentliggørelsespålæg efter [§ 49](#) er bindende og skal efterleves.

Retsstillingen er aktuel. Der er ingen vedtagne, ikke-konsoliderede ændringer til § 34. De eneste pending ændringer til medieansvarsloven (vedtaget 2018, i kraft 2019) angår § 8 om, at elektroniske nyhedsmedier med redaktionel produktionsstøtte automatisk omfattes af loven – uden betydning for omtale af selvmord og afdøde.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 2	Medieansvarsloven § 43, stk. 2	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet vurderer omtale af 13-årig drengs selvmord i sag om mobning 13.03.2021 Pressenævnet · Omtale af dødsulykke i Helsingør Havn var ikke i strid med god presseskik 19.01.2019 Pressenævnet · Radio24syv får kritik for at bringe krænkende påstande om afdød rocker og manglende hensyn til enken 20.12.2016 Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Ekstra Bladet for manglende hensyn til pårørende i sag om trippeldrab 28.06.2016		

§ 6 Sammenhæng med domstolspraksis: tortgodtgørelse til efterladte efter erstatningsansvarsloven § 26

Pressenævnets afgørelser om selvmordsomtale har en parallel i domstolenes erstatningspraksis, men tærsklen for et retligt ansvar er højere. Den ledende sag angik en TV 2-udsendelse, der omtalte en ung kvindes selvmord uden familiens samtykke. Forældre og søskende krævede tortgodtgørelse og førte sagen gennem tre instanser: **Retten i Herning** (BS-7009/2017-HER), **Vestre Landsret** (BS-50832/2018-VLR) og endelig **Højesteret** (BS-47189/2020-HJR, dom af 24. januar 2022).

Kravet hvilede på [erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1](#):

"Den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale den forurettede godtgørelse for tort."

Højesteret fastlagde de retlige rammer for, hvornår efterladte kan få godtgørelse ved omtale af en afdød:

- Efterladte kan **ikke** kræve tortgodtgørelse på vegne af den afdøde.
- Kravet forudsætter, at de nærmeste pårørende **selv** har været udsat for en selvstændig og retsstridig krænkelse af deres eget privatliv.
- Tort forudsætter en culpøs krænkelse af en vis grovhed, der angår den pågældendes selv- og æresfølelse.

Konkret frifandt både **Vestre Landsret** og **Højesteret** tv-stationen. Der blev lagt afgørende vægt på, at omtalen var begrænset, og at oplysningerne allerede var offentligt kendt via en afskedsvideo på YouTube (set ca. 180.000 gange), lokalpressen og en mindeside på Facebook. Forudgående offentlighed mindsker altså krænkelsens grovhed.

Sammenhængen til nævnet er central: **Pressenævnets god presseskik-tærskel ligger lavere end domstolenes ansvarstærskel.** En omtale kan godt give kritik for manglende skånsomhed eller hensyn, selv om den ikke når op over tærsklen for en retsstridig krænkelse, der udløser tort. Det illustreres af [2022-80-0801](#), hvor nævnet prøvede hensynet til familien på ny, da et lokalt medie omtalte selve erstatningssagen – og frifandt mediet, bl.a. fordi det henviste til Livslinjen og udelod navne.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord 24.01.2022

Landsretten · Landsrettens dom stadfæster byrettens afgørelse om afvisning af tortgodtgørelse efter TV-udsendelse om selvmord	15.06.2020
Pressenævnet · Pressenævnet frikender medie for omtale af erstatningssag vedrørende selvmordsdokumentar	24.06.2022

§ 7 Sammenfattende – den dobbelte beskyttelse af afdøde og efterladte

Praksis tegner et samlet billede af en dobbelt beskyttelse: selve den afdøde (eftermæle, identifikation, skånsom selvmordsomtale) og de efterladte (eget privatliv, sorg, klageadgang).

- **Tilbageholdenhed som udgangspunkt.** Selvmord omtales kun, når klar almen interesse begrundet det, og da så skånsomt som muligt (de vejledende regler punkt B.2). Detaljerede metode- og teknikbeskrivelser undgås; en kort, ikke-teknisk angivelse er normalt acceptabel, jf. [2020-80-0577](#).
- **Hjælpemuligheder anbefales.** Det er hensigtsmæssigt – men ikke et ufravigeligt krav – at henvise til hjælp som Livslinien; henvisningen vægter positivt i helhedsvurderingen.
- **Størst mulige hensyn til afdøde og efterladte.** Pressenævnet kritiserer unødigt identifikation (præcis adresse, navngivning før underretning, billeder fra sociale medier uden samtykke) og unødigt krænkende detaljer eller ordvalg, herunder om afdødes eftermæle.
- **Forelæggelse.** Agtelsesforringende beskyldninger mod en afdød skal forelægges en nærtstående før offentliggørelse, jf. [2021-80-0615](#).
- **Pårørendes klageadgang.** Forældre, søskende, ægtefælle og børn har retlig interesse og kan klage både over omtalen af den afdøde og over krænkelser af deres eget privatliv.
- **To spor, to tærskler.** Pressenævnet udtaler kritik efter god presseskik og kan pålægge offentliggørelse efter § 49, men ikke tilkende tort. Domstolene kræver efter [erstatningsansvarslovens § 26](#) en selvstændig, retsstridig krænkelser af de efterladtes eget privatliv af en vis grovhed – en højere tærskel, som forudgående offentliggørelse ofte bringer omtalen under, jf. [Højesterets dom](#).

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	24.01.2022
	Pressenævnet · Ude og Hjemme kritiseres for manglende forelæggelse i sag om beskyldninger mod afdød	24.08.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet vurderer omtale af 13-årig drengs selvmord i sag om mobning	13.03.2021

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Erstatningsansvarsloven § 26	stk. 1	Medieansvarsloven § 1
Medieansvarsloven § 34		Medieansvarsloven § 43
Medieansvarsloven § 49		stk. 2

MATERIALE Citerede afgørelser

15 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		1
24.01.2022	Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	bs-47189-2020-hjr
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS		1
15.06.2020	Landsrettens dom stadfæster byrettens afgørelse om afvisning af tortgodtgørelse efter TV-udsendelse om selvmord	1109-1333
PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		13
24.06.2022	Pressenævnet frikender medie for omtale af erstatningssag vedrørende selvmordsdokumentar	2022-80-0801
18.12.2021	Pressenævnet udtaler kritik af Århus Stiftstidende for krænkende påstande i sag om arvestrid	2021-80-0699
20.11.2021	DR kritiseres for krænkende beskyldninger og makaber dødsbeskrivelse i podcastserie	2021-80-0666
24.08.2021	Ude og Hjemme kritiseres for manglende forelæggelse i sag om beskyldninger mod afdød	2021-80-0615
13.03.2021	Pressenævnet vurderer omtale af 13-årig drengs selvmord i sag om mobning	2020-80-0577
19.09.2020	Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	2020-80-0461
19.01.2019	Omtale af dødsulykke i Helsingør Havn var ikke i strid med god presseskik	2018-80-0175
22.12.2018	Pressenævnet frifinder Berlingske for omtale af tidligere skoleleders fortid i nazipartiet	2018-80-0122
20.12.2016	Radio24syv får kritik for at bringe krænkende påstande om afdød rocker og manglende hensyn til enken	16-70-01026
28.06.2016	Pressenævnet kritiserer Ekstra Bladet for manglende hensyn til pårørende i sag om trippeldrab	16-70-00957
24.06.2016	Pressenævnet udtaler kritik af BT for ukritisk dækning og manglende hensyn i drabssag	16-70-00974
14.04.2016	Presseetisk vurdering af identifikation af afdøde i trafikulykke	16-70-00924
22.05.2015	Pressenævnets kritik af Ekstra Bladets dækning af dødsbrand i Nakskov	15-70-00774

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

1990 · Justitsministeriet

07

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over Pressenævnets kompetence og klageproces

Anvendelsesområde, anmeldelse af internetmedier, retlig interesse og klagefrister

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 23 afgørelser · 2012-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Pressenævnet er det lovbestemte klageorgan efter medieansvarsloven og træffer afgørelse om, hvorvidt et massemedie har tilsidesat god presseskik eller med urette nægtet genmæle. Nævnet kan imidlertid kun behandle klager over de medier, der er omfattet af loven, og en meget stor del af nævnets afgørelser er derfor formalitetskendelser, hvor klagen afvises uden realitetsbehandling. Denne oversigt kortlægger Pressenævnets praksis om kompetence og de processuelle adgangsbetingelser: hvilke medier er omfattet af [medieansvarsloven § 1](#), det afgørende anmeldelseskrav for internetmedier i [§ 8](#), kravet om retlig interesse, klagefristerne og afvisningsgrundene i [§ 43](#). Oversigten dækker ikke de materielle presseskikregler ([god-presseskik](#)), selve genmæleprocessen ([genmæle](#)) eller nævnets sanktion og offentliggørelse ([pressenaevnet-sanktion-offentliggørelse](#)).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnet afviser konsekvent klager over internetmedier (hjemmesider, netaviser, blogs), der hverken er anmeldt efter medieansvarsloven § 8, stk. 1, eller modtager offentlig mediestøtte – uanset hvor krænkende indholdet måtte være.
- 02** Pressenævnet accepterer kun klager over sociale medier (Facebook, X/Twitter, blogindlæg), hvis den konkrete profil eller side selv er anmeldt efter § 8; det er ikke nok, at det bagvedliggende medie eller en ansat redaktør er tilknyttet et anmeldt medie.
- 03** Pressenævnet kræver, at klageren har retlig interesse – kun den, oplysningerne konkret vedrører og som er identificerbar, kan klage over god presseskik.
- 04** Trykt presse (§ 1, nr. 1) og registrerede radio-/tv-foretagender (§ 1, nr. 2) er automatisk omfattet uden anmeldelse, mens andre internetbaserede nyhedsmedier (§ 1, nr. 3) først er omfattet ved anmeldelse eller mediestøtte.
- 05** Pressenævnet kan kun prøve en offentliggørelse, der faktisk har fundet sted – nævnet afviser klager over et medies handle måde (fx skjulte optagelser), så længe materialet ikke er offentliggjort.

- 06** Pressenævnet afviser klager indgivet efter klagefristen på 12 uger; formanden kan alene afvise sager, der åbenbart falder uden for kompetencen, er åbenbart grundløse, mangler retlig interesse eller er for sent indgivet.
- 07** Pressenævnet afviser klager over grønlandske medier, da medieansvarsloven efter § 59 ikke gælder for Grønland.
- 08** Pressenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, men kan indbringes for domstolene – kompetencen til at pålægge genmæle og udtale presseskik-kritik tilkommer dog nævnet, ikke domstolene.

§ 1 Pressenævnets kompetenceområde og prøvelsesintensitet

Pressenævnet blev oprettet ved medieansvarsloven som et fælles klagenævn, der overtog de opgaver, der hidtil havde ligget hos Dansk Pressenævn, Radionævnet og Berigtigelsesnævnet. Nævnets kompetence er udtømmende fastlagt i [medieansvarsloven § 43, stk. 1](#): nævnet træffer afgørelse om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. [§ 34](#), og om, hvorvidt et medie er forpligtet til at bringe et genmæle.

God presseskik er udformet som en retlig standard – en generalklausul – hvor det er overladt til nævnet at skønne, om en konkret offentliggørelse strider mod god presseskik. Af forarbejderne fremgår, at nævnets opgave er »at udtale sig om, hvorvidt det indklagede massemedie har optrådt i strid med god presseskik«, og at de vejledende presseetiske regler udgør grundlaget for normens nærmere indhold. Nævnet udøver altså et fagligt skøn inden for standardens rammer; det er ikke en domstol og kan ikke idømme straf, erstatning eller tort.

Det nævnet IKKE kan prøve. Praksis viser en række faste afgrænsninger af kompetencen:

- Medier, der ikke er omfattet af [§ 1](#), kan nævnet ikke behandle klager over (se nedenfor om anmeldelseskrevet).
- Et medies handle måde kan kun prøves i tilknytning til en offentliggørelse, der faktisk har fundet sted, jf. **sag nr. 2023-04824** nedenfor.
- Spørgsmål om, hvorvidt et medies interne klagesagsbehandling overholder forvaltningsretlige principper, falder uden for nævnets kompetence, jf. **sag nr. 2023-04824**.

Formalitetsskendelser. Når kompetencen eller den retlige interesse er omtvistet, afgør nævnet først dette spørgsmål i en særskilt formalitetsskendelse, før der eventuelt foretages realitetsbehandling. Det skete fx i **sag nr. 2022-80-0862**, hvor nævnet udtrykkeligt bemærkede, at kendelsen »alene« angik spørgsmålet om kompetence og retlig interesse.

Domstolsprøvelse. Nævnets afgørelser efter § 43, stk. 1, nr. 1 og 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, men kan indbringes for domstolene, jf. [medieansvarsloven § 50](#). Allerede i forarbejderne blev dette forudsat – **Betænkning nr. 1205/1990, s. 109** fastslog kort: »Pressenævnets afgørelse vil kunne indbringes for domstolene.«

LOV

[Medieansvarsloven § 1](#)[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 50](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2's skjulte optagelser før udsendelse grundet manglende kompetence

07.10.2023

§ 2 Hvilke medier er omfattet – § 1's tre kategorier

Medieansvarslovens anvendelsesområde i § 1 afgør, hvilke medier Pressenævnet overhovedet kan behandle klager over. Bestemmelsen opdeler massemedierne i tre kategorier med vidt forskellige adgangsbetingelser:

§ 1	Medietype	Omfattet?
nr. 1	Indenlandske periodiske skrifter (trykt presse, herunder billeder mv.)	Automatisk
nr. 2	Lyd- og billedprogrammer fra DR, TV 2/Danmark, de regionale TV 2-virksomheder og foretagender med tilladelse til eller registrering for radio-/tv-virksomhed	Automatisk
nr. 3	Andre tekster, billeder og lydprogrammer, der periodisk udbredes til offentligheden, og som har karakter af nyhedsformidling, der kan ligestilles med nr. 1 eller 2	Kun ved anmeldelse efter § 8 eller mediestøtte

Forarbejderne til § 1, nr. 3, opstiller flere materielle krav, som nævnet anvender: udbredelsen skal være **periodisk** (ikke enkeltstående eller konstant uforanderlig), den skal ske **til offentligheden**, der skal være tale om **egentlig nyhedsformidling** med »et indhold, sammensat af en flerhed af informationer hidrørende fra forskellige kilder«, og mediet skal have foretaget en **selvstændig bearbejdning** af stoffet (en-vejs-kommunikation, hvor modtageren ikke kan påvirke produktet).

Trykt presse og papirudgaver. At et medie udkommer på tryk, er afgørende. I [sag nr. 17-70-01183](#) undersøgte nævnet, om den påklagede artikel på transporttidende.com også var bragt i papirudgaven Danmarks Transport Tidende – for skrevne medier i papirform er automatisk omfattet efter § 1, nr. 1. Da det ikke var tilfældet, og hjemmesiden ikke var anmeldt, blev klagen afvist.

Radio og tv. Registrerede radio- og tv-foretagender er omfattet uden anmeldelse. I [sag nr. 2017-80-0051](#) havde nævnet først afvist en klage, fordi den syntes at vedrøre hjemmesiden dk4.dk (ikke anmeldt). Da klageren gjorde gældende, at klagen reelt angik en udsendelse på selve tv-kanalen DK4 – der er registreret hos Radio- og tv-nævnet og dermed omfattet af § 1, nr. 2 – genoptog nævnet sagen som følge af sagsbehandlingsfejlen.

Anmeldte internetmedier. Når et internetmedie opfylder de materielle krav og er anmeldt, har nævnet kompetence. I [sag nr. 2025-... \(Redox\)](#) lagde nævnet indledningsvis til grund, at mediet Redox »er et massemedie omfattet af nævnets kompetence i medfør af [medieansvarsloven § 1, nr. 3](#)«, før der blev foretaget realitetsbehandling.

LOV

[Medieansvarsloven § 1](#)
[Medieansvarsloven § 8, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Redox for kritik i sag om portrætartikel af aktivist	24.09.2025
Pressenævnet · Genoptagelse af klagesag mod DK4: Pressenævnet anerkender kompetence over tv-kanal	05.01.2018
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over transporttidende.com grundet manglende anmeldelse af hjemmesiden	13.09.2017

§ 3 Anmeldelseskravet i § 8 – den afgørende adgangsbetingelse for internetmedier

For internetmedier omfattet af [§ 1, nr. 3](#) er det centrale spørgsmål næsten altid, om mediet er anmeldt efter [§ 8, stk. 1](#). Forarbejderne beskriver anmeldelsen som en ordensforskrift, hvis opfyldelse er en betingelse for, at de særlige ansvarsregler og dermed nævnets kompetence finder anvendelse:

»Medier, som opfylder betingelserne i § 1, nr. 3, er dog ikke automatisk omfattet af loven. Det kræves nemlig yderligere i henhold til lovforslagets § 8, stk. 1, at virksomheden indgiver anmeldelse herom til Pressenævnet.«

Formålet er, at en krænket borger kan få oplyst, om et bestemt foretagende er omfattet af de særlige ansvarsregler, og at virksomheden selv kan beslutte, om medieansvarslovens system eller straffelovens almindelige regler skal gælde – jf. [Betænkning nr. 1320/1996, del 2](#).

Det faste afvisningsmønster. Pressenævnet afviser systematisk klager over ikke-anmeldte internetmedier i medfør af [§ 43, stk. 2, nr. 1](#), uden at tage stilling til indholdet. Eksemplerne er talrige og ensartede:

- [sag nr. 2021-80-0759](#) – newsner.com var hverken anmeldt eller modtog mediestøtte.
- [sag nr. 17-70-01138](#) – randers.netavis.nu var ikke anmeldt; redaktøren havde ikke taget stilling til anmeldelse.
- [sag nr. 2018-80-0184](#) – plastforum.dk.
- [sag nr. 2019-80-0270](#) – netavisen gazetehaberler.com.
- [sag nr. 2019-80-0291](#) – raavildt.dk.
- [sag nr. 17-70-01084](#) – et fagforeningsnyhedsbrev og dets hjemmeside, hvor udgiveren udtrykkeligt ikke ønskede at anmelde.
- [sag nr. 16-70-00986](#) – blogindlæg på mareridts.blogspot.

Mediearkiver og afmeldte databaser. I [sag nr. 2017-80-0030](#) afviste nævnet en klage over infomedia.dk, fordi siden hverken var anmeldt efter medieansvarsloven eller (længere) anmeldt som offentligt tilgængelig informationsdatabase på offentliggørelsestidspunktet.

Anmeldelse forudsætter rådighed over mediet. Anmeldelse efter § 8 kan kun foretages af den, der kan handle på mediets vegne. I [sag nr. 16-70-00976](#) forsøgte en klager forgæves at »anmelde« et fremmed medie for selv at bringe det ind under nævnets kompetence; nævnet bemærkede, at klageren ikke havde dokumenteret fuldmagt eller relation til mediet.

Mediestøtte gør omfanget ufrivilligt. Ved freds- og ærekrænkelsesreformen (lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om erstatningsansvar og medieansvarsloven), der trådte i kraft den 1. januar 2019, blev der i [§ 8, stk. 1](#) indsat 2. og 3. pkt., så elektroniske nyhedsmedier, der modtager redaktionel produktionsstøtte eller projektstøtte efter mediestøtteloven, automatisk omfattes af medieansvarsloven – uden anmeldelse. Forarbejderne udtrykker det klart: »For udgivere af disse nyhedsmedier vil det således ikke længere være frivilligt, om de er omfattet af medieansvarsloven.« Betingelserne for redaktionel produktionsstøtte fremgår af [bekendtgørelse om mediestøtte § 5](#) (bl.a. ansvarshavende redaktør, mindst tre redaktionelle årsværk og overvejende redaktionelt nyhedsstof). Denne automatik er afspejlet i nyere praksis, fx newsner-kendelsen, hvor nævnet udtrykkeligt undersøgte både tilmelding og mediestøtte. Bemærk, at lovbekendtgørelse nr. 914/2014 er konsolideret før denne ændring, så § 8's mediestøtte-regel skal læses sammen med 2018-loven.

LOV	Medieansvarsloven § 1	Medieansvarsloven § 8, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 2
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klagesag mod internetmediet newsner.com grundet manglende kompetence 14.01.2022 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klagesag om trofæopmåling pga. manglende kompetence 06.04.2019 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over netavis uden for nævnets kompetence 13.03.2019 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over plastforum.dk grundet manglende kompetence 02.10.2018 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikel i Infomedias mediearkiv grundet manglende kompetence 11.10.2017 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over Randers Netavis grundet manglende kompetence 09.06.2017 Pressenævnet · Pressenævnet afviser sag om fagforenings nyhedsbrev grundet manglende anmeldelse 11.03.2017 Pressenævnet · Afvisning af klage over blogindlæg uden for Pressenævnets kompetence 11.06.2016 Pressenævnet · Afvisning af klage over grønlandsk medie grundet manglende jurisdiktion hos det danske Pressenævn 03.06.2016		

§ 4 Sociale medier falder uden for – medmindre profilen selv er anmeldt

Et af de mest praktiske udslag af anmeldelseskravet er, at sociale medier som udgangspunkt ikke er omfattet af Pressenævnets kompetence. Facebook-sider, X/Twitter-profiler og blogs er ikke i sig selv anmeldt efter [§ 8, stk. 1](#), og de anses derfor ikke for medier omfattet af [§ 1, nr. 3](#).

Tilknytning til et anmeldt medie er ikke nok. Praxis er fast: selv om et medie eller en redaktør er knyttet til et anmeldt medie, smitter dette ikke af på den sociale medie-profil. Mønstrer ses tydeligt:

- [sag nr. 16-70-00927](#) – klage over Researchkollektivet Redox' Facebook-side blev afvist, da Facebook-siden ikke var anmeldt.
- [sag nr. 16-70-01035](#) – et tweet fra en debatredaktør på Politiken faldt uden for nævnets kompetence; at redaktøren var ansat på et anmeldt medie, »medfører ikke, at hendes private profil på sociale medier automatisk bliver omfattet af medieansvaret«.
- [sag nr. 16-70-01020](#) – Vestsjællandske Distriktsblades Facebook-side var ikke anmeldt; klagen over fjernelse af indhold herfra blev afvist, mens klagen over avisen og dens hjemmeside blev behandlet.
- [sag nr. 2017-80-0003](#) – klagen over Dagbladet Holstebro-Struers Facebook-side blev afvist som uden for kompetencen, mens kommentarsporet på avisens egen (omfattede) hjemmeside blev realitetsbehandlet.

Konsekvensen. Krænkelser på uanmeldte sociale medier må forfølges efter straffelovens og erstatningsrettens almindelige regler ved domstolene – ikke ved Pressenævnet. Det strafferetlige spor for ærekrænkelser på sociale medier behandles særskilt under [injurier-ærek-sociale-medier](#).

LOV	Medieansvarsloven § 1	Medieansvarsloven § 8, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 2
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frikender lokalavis for kritik i sag om aflyst koncert og omtale af selskabskonkurs 09.10.2017 Pressenævnet · Pressenævnets afvisning af klage over redaktørs private udtalelse på Twitter 27.10.2016 Pressenævnet · Redaktørens ret til redigering og afvisning af debatindlæg med personangreb 07.10.2016 Pressenævnet · Afvisning af klage over Researchkollektivet Redox grundet manglende anmeldelse af Facebook-side 25.02.2016		

§ 5 Hvad Pressenævnet lægger vægt på ved kompetencevurderingen

På tværs af afgørelserne tegner der sig et fast vurderingsmønster for, hvornår nævnet anser sig for kompetent. Pressenævnet lægger navnlig vægt på følgende forhold:

- 1. Anmeldelse eller mediestøtte.** Det første og oftest afgørende kriterium er, om internetmediet er anmeldt efter § 8 eller modtager offentlig mediestøtte. Mangler begge dele, afvises klagen uden videre, jf. newsner-kendelsen.
- 2. Redigeret en-vejs-kommunikation.** Nævnet ser på, om indholdet er journalistisk udvalgt og bearbejdet, så modtageren ikke selv kan korrigere eller supplere det. I [sag nr. 2022-80-0862](#) behandlede DR en artikel under bjælken »Brugernes Redaktør« som et internt klageorgans administrative udtalelse uden for medieansvarsloven. Nævnet var uenigt:

»Pressenævnet fandt, at artiklen måtte betragtes som et redigeret indlæg, og at der var tale om en offentliggørelse omfattet af Pressenævnets kompetence, jf. medieansvarslovens § 1, nr. 3.«

Da indholdet var genstand for journalistisk udvælgelse og bearbejdelse på et anmeldt medie (dr.dk), og brugerne ikke kunne påvirke det, var det omfattet.

- 3. Offentliggørelse skal være sket.** Nævnet kan kun prøve indhold og handlemåde i tilknytning til en faktisk offentliggørelse. I [sag nr. 2023-04824](#) klagede et stutteri over TV 2's brug af skjulte optagelser, før programmet var sendt. Nævnet afviste:

»Da der ikke er sket en offentliggørelse af de skjulte optagelser, foreligger der ikke et sådant indhold i medieansvarslovens forstand, at Pressenævnet efter den tillagte kompetence kan tage stilling til, om de skjulte optagelser måtte være i overensstemmelse med god presseskik.«

Klageren havde – med støtte i juridisk litteratur – anført, at en sådan afgrænsning gør det konsekvensfrit at udøve kritisable handlemåder, hvis blot mediet undlader at udsende. Nævnet fastholdt ikke desto mindre, at kompetencen efter § 43, stk. 1 er knyttet til en offentliggørelse, og at klageren i stedet kunne søge fagedforbud eller indgive politianmeldelse.

- 4. Geografi.** Medieansvarsloven gælder efter § 59 ikke for Grønland. I [sag nr. 16-70-00976](#) afviste nævnet en klage over det grønlandske medie Sermitsiaq.ag, da sagen hørte under det grønlandske pressenævn.

LOV

[Medieansvarsloven § 1](#)
[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)
[Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#)
[Medieansvarsloven § 59](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2's skjulte optagelser før udsendelse grundet manglende kompetence	07.10.2023
Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om kompetence i sag vedrørende DR's interne klageorgan	27.08.2022
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klagesag mod internetmediet newsner.com grundet manglende kompetence	14.01.2022
Pressenævnet · Afvisning af klage over grønlandsk medie grundet manglende jurisdiktion hos det danske Pressenævn	03.06.2016

§ 6 Retlig interesse og klageberettigelse

Selv om mediet er omfattet, skal klageren have **retlig interesse** i det påklagede forhold. Det følger af § 43, stk. 2, nr. 1, at formanden kan afvise klager fra personer, virksomheder m.v., der er uden retlig interesse. Forarbejderne forklarer kravet med et eksempel:

»Endvidere kan formanden afvise klager fra personer, virksomheder m.v., der er uden retlig interesse i det påklagede forhold. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis en person klager over afslag på optagelse af et genmæle i anledning af faktiske oplysninger, som ikke vedrører den pågældende person.«

Kernen er, at det kun er den, oplysningerne **konkret vedrører**, og som er **identificerbar**, der kan klage over god presseskik. Ved klager over generalklausulen i § 34 fra en, der ikke selv er forurettet, kan nævnet enten afvise eller – på grund af forholdets almene interesse – optage sagen, ligesom nævnet af egen drift kan tage et forhold op, jf. § 44, stk. 2.

Identifikation kan foreligge uden navns nævnelse. Retlig interesse forudsætter ikke, at klageren er nævnt ved navn. I [sag nr. 2022-80-0862](#) var klageren kun omtalt som »en bruger« og »klager«. DR gjorde gældende, at han dermed ikke var »omtalt, afbildet eller på anden vis identificerbar« og derfor uden retlig interesse. Nævnet fandt alligevel, at han havde en direkte og individuel retlig interesse, fordi han var part i netop den ankesag, som artiklen beskrev.

Dette afspejler et bredere mønster, hvor identifikation over for en bekendtskabskreds er nok. I sager om god presseskik tillægger nævnet det vægt, at en person kan genkendes via fx forbogstaver, alder, billeder og detaljer – jf. realitetsbehandlingen i [sag nr. 2024-... \(Sjællandske Nyheder\)](#), hvor klagerne uanset navnebeskyttelse var lette at identificere for naboer og bekendte.

LOV	Medieansvarsloven § 34	Medieansvarsloven § 43, stk. 2	Medieansvarsloven § 44, stk. 2
PRAKSIS	Pressenævnet · Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om kompetence i sag vedrørende DR's interne klageorgan		
			27.11.2024 27.08.2022

§ 7 Klagefrister, sagsgang og afvisningsgrunde

Klagefristen er 12 uger. Efter § 34, stk. 2 kan en klage over presseskik rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet senest 12 uger efter offentliggørelsen, og mediets afgørelse kan indbringes for nævnet senest 12 uger efter, at den er kommet frem til klageren. For klager over DR, TV 2/Danmark og de regionale TV 2-virksomheder skal klagen efter § 34, stk. 3 altid først indgives til mediet selv. Fristen var oprindeligt 4 uger, men blev forlænget til 12 uger ved **lov om ændring af medieansvarsloven (forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)** med virkning fra 1. januar 2014, efter ønske i Folketingets beretning om medieansvar.

Fristoverskridelse afskærer realitetsbehandling. I [sag nr. 2019-80-0312](#) var hjemmesiden Udvandrerne.dk omfattet (periodisk nyhedsformidling og anmeldt efter § 8), men da klagen blev indgivet mere end 12 uger efter den oprindelige offentliggørelse, kunne nævnet kun tage stilling til spørgsmålet om sletning/anonymisering efter de vejledende regler – ikke til den oprindelige artikel.

Frister overholdt – og genoptagelse. I [sag nr. 2017-80-0051](#) efterprøvede nævnet udtrykkeligt fristerne: mediets endelige afslag forelå 8. august 2017, klagen til nævnet kom 25. oktober 2017 og var dermed rettidig. Da en del af klagen oprindeligt var blevet overset, forelå en sagsbehandlingsfejl, der gav pligt til genoptagelse.

Sagsgangen. Forretningsordenen for Pressenævnet regulerer behandlingen. Efter [bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 8](#) indhenter nævnet en skriftlig udtalelse fra det indklagede medie og kan kræve eksemplar af skriftet eller optagelse af udsendelsen udleveret:

»Undlader vedkommende massemedie inden 7 dage efter modtagelsen af nævnets henvendelse at fremsende sine kommentarer til nævnet, kan sagen behandles på det foreliggende grundlag.«

Nævnet kan indkalde til mundtlig forhandling; udebliver klageren uden lovligt forfald, kan klagen afvises. Sagsbehandlingstiden var på tidspunktet for sag nr. 2023-04824 gennemsnitligt 3-4 måneder.

Formandens afvisningskompetence. [Forretningsordenens § 6](#) samler afvisningsgrundene og svarer til [§ 43, stk. 2](#):

»Formanden kan afvise klager, som åbenbart ikke hører under nævnets kompetence, eller som er åbenbart grundløse, og klager fra personer, virksomheder m.v., der er uden retlig interesse i det påklagede forhold. Formanden afviser sager, hvor klagefristen i lovens § 34, stk. 2 eller 3, eller § 40 ikke er overholdt.«

De fleste afvisninger pga. manglende anmeldelse træffes netop af formanden, fordi klagen da »åbenbart« ikke hører under nævnets kompetence.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 2, 3	Medieansvarsloven § 40	Medieansvarsloven § 43, stk. 2
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2's skjulte optagelser før udsendelse grundet manglende kompetence		07.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over nægtet sletning af biografisk artikel på Udvandrerne.dk		31.10.2019
	Pressenævnet · Genoptagelse af klagesag mod DK4: Pressenævnet anerkender kompetence over tv-kanal		05.01.2018

§ 8 Sammenhæng med domstolspraksis

Pressenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene efter [§ 50](#), men det er ikke domstolene, der prøver nævnets kompetenceafgrænsning i første række. Snarere viser domstolssporet, hvordan kompetencefordelingen mellem nævn og domstole er fordelt.

Genmælekompetencen tilkommer nævnet. I byretssagen [BS-25045/2018-KOL](#) (Retten i Kolding) havde Pressenævnet tidligere kritiseret mediet på enkelte punkter og frifundet på andre. Da en sagsøger under den efterfølgende civile sag også nedlagde påstand om genmæle, afviste byretten dette: kompetencen til at pålægge et medie at bringe genmæle tilkommer Pressenævnet efter [medieansvarsloven § 40](#), og da nævnet ikke var part i retssagen, kunne domstolen ikke give genmæle. Dette illustrerer, at nævnets og domstolenes kompetencer er adskilte og supplerer hinanden.

Skjulte optagelser – samme tema, forskellige spor. TV 2-kendelsen (sag nr. 2023-04824) handlede om handlemåde *før* offentliggørelse. Når et program *er* offentliggjort, kan både nævnet (presseskik) og domstolene (straf/erstatning) tage stilling. I byretssagen [SS-5722/2024-ODE](#) (Retten i Odense) blev en redaktør og journalist tiltalt efter [straffeloven § 264 d](#), jf. medieansvarslovens særlige ansvarsregler i [§ 17](#) og [§ 21](#), for en dokumentar med skjulte optagelser fra et plejehjem; retten frifandt bl.a. under henvisning til, at god presseskik ikke fandtes tilsidesat. I [Sag 78/2011](#) idømte Højesteret derimod to journalister dagbøder for brud på tavshedspligt ved skjult kamera på et plejehjem – en strafferetlig vurdering, der ligger uden for Pressenævnets kompetence.

Ingen offentliggjort højesteretspraksis om selve kompetenceafgrænsningen. I det gennemgåede materiale ses ikke offentliggjorte domme fra Højesteret, der direkte tilsidesætter Pressenævnets afgrænsning af, hvilke medier der er omfattet, eller af kravet om offentliggørelse. Spørgsmålet om kompetencens udstrækning – særligt for handlemåde før offentliggørelse – er dog omdiskuteret i den juridiske litteratur, som klageren henviste til i TV 2-sagen.

LOV	Medieansvarsloven § 17, stk. 1	Medieansvarsloven § 21, stk. 1	Medieansvarsloven § 40
	Medieansvarsloven § 50	Straffeloven § 264d, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Dagbøder til journalister for brud på tavshedspligt ved brug af skjult kamera på plejehjem 21.02.2012 Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar 30.04.2025 Byretten · Frifindelse i sag om ærekrænkelse: Artikelserie om konkurskarantæne og stråmandsvirksomhed 17.06.2020 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2's skjulte optagelser før udsendelse grundet manglende kompetence 07.10.2023		

§ 9 Sammenfatning af centrale takeaways

Pressenævnets kompetence er snæver og formel: nævnet kan kun behandle klager over medier, der er omfattet af [medieansvarsloven § 1](#), og kun om de spørgsmål, der er tillagt det i [§ 43, stk. 1](#) – god presseskik og genmæle.

For praktikerer kan adgangsbetingelserne sammenfattes således:

- **Trykt presse og registreret radio/tv** (§ 1, nr. 1 og 2) er automatisk omfattet.
- **Andre internetmedier** (§ 1, nr. 3) er kun omfattet, hvis de er anmeldt efter [§ 8, stk. 1](#) eller modtager redaktionel produktionsstøtte/projektstøtte (siden 1. januar 2019).
- **Sociale medier** (Facebook, X, blogs) er som udgangspunkt uden for kompetencen, medmindre den konkrete profil selv er anmeldt – tilknytning til et anmeldt medie er ikke nok.
- **Klageren** skal have retlig interesse: kun den identificerbare, som oplysningerne vedrører, kan klage over presseskik.
- **Offentliggørelse** skal være sket; handlemåde før udsendelse afvises.
- **Klagefristen** er 12 uger, og formanden afviser klager, der er for sent indgivet, åbenbart uden for kompetencen, åbenbart grundløse eller uden retlig interesse.
- **Grønland** er undtaget efter [§ 59](#).

Resultatet er, at en meget stor del af Pressenævnets afgørelser om kompetence ender med afvisning i medfør af [§ 43, stk. 2, nr. 1](#) – ikke fordi indholdet er uangribeligt, men fordi mediet ikke er omfattet eller den processuelle adgangsbetegnelse ikke er opfyldt. Den krænkede henvises i de tilfælde

til domstolene efter straffe- og erstatningsrettens almindelige regler. De materielle presseskikregler, selve genmæleprocessen og nævnets sanktioner behandles i de særskilte oversigter [god-presseskik](#), [genmæle](#) og [pressenaevnet-sanktion-offentliggørelse](#).

LOV

[Medieansvarsloven § 1](#)
[Medieansvarsloven § 8, stk. 1](#)
[Medieansvarsloven § 43, stk. 2](#)
[Medieansvarsloven § 59](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2's skjulte optagelser før udsendelse grundet manglende kompetence	07.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om kompetence i sag vedrørende DR's interne klageorgan	27.08.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klagesag mod internetmediet newsner.com grundet manglende kompetence	14.01.2022
	Pressenævnet · Afvisning af klage over Researchkollektivet Redox grundet manglende anmeldelse af Facebook-side	25.02.2016

REFERENCE

Lovgrundlag

6 paragraffer

Medieansvarsloven § 1	Medieansvarsloven § 8 stk. 1
Medieansvarsloven § 34	Medieansvarsloven § 43
Medieansvarsloven § 50	Medieansvarsloven § 59

MATERIALE

Citerede afgørelser

23 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

1

21.02.2012	Dagbøder til journalister for brud på tavshedspligt ved brug af skjult kamera på plejehjem	78-2011
------------	--	---------

BYRETEN · FØRSTE INSTANS

2

30.04.2025	Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	9662-11276
17.06.2020	Frifindelse i sag om ærekrænkelse: Artikelserie om konkurskarantæne og stråmandsvirksomhed	2595-3091

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

20

24.09.2025	Pressenævnet frifinder Redox for kritik i sag om portrætartikel af aktivist	W20250991525
27.11.2024	Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk	
07.10.2023	Pressenævnet afviser klage over TV 2's skjulte optagelser før udsendelse grundet manglende kompetence	
27.08.2022	Pressenævnets afgørelse om kompetence i sag vedrørende DR's interne klageorgan	2022-80-0862

14.01.2022	Pressenævnet afviser klagesag mod internetmediet newsner.com grundet manglende kompetence	2021-80-0759
31.10.2019	Pressenævnet afviser klage over nægtet sletning af biografisk artikel på Udvandrerne.dk	2019-80-0312
06.04.2019	Pressenævnet afviser klagesag om trofæopmåling pga. manglende kompetence	2019-80-0291
13.03.2019	Pressenævnet afviser klage over netavis uden for nævnets kompetence	2019-80-0270
02.10.2018	Pressenævnet afviser klage over plastforum.dk grundet manglende kompetence	2018-80-0184
05.01.2018	Genoptagelse af klagesag mod DK4: Pressenævnet anerkender kompetence over tv-kanal	2017-80-0051
11.10.2017	Pressenævnet afviser klage over artikel i Infomedias mediearkiv grundet manglende kompetence	2017-80-0030
09.10.2017	Pressenævnet frikender lokalavis for kritik i sag om aflyst koncert og omtale af selskabskonkurs	2017-80-0003
13.09.2017	Pressenævnet afviser klage over transporttidende.com grundet manglende anmeldelse af hjemmesiden	17-70-01183
09.06.2017	Pressenævnet afviser klage over Randers Netavis grundet manglende kompetence	17-70-01138
11.03.2017	Pressenævnet afviser sag om fagforenings nyhedsbrev grundet manglende anmeldelse	17-70-01084
27.10.2016	Pressenævnets afvisning af klage over redaktørs private udtalelse på Twitter	16-70-01035
07.10.2016	Redaktørens ret til redigering og afvisning af debatindlæg med personangreb	16-70-01020
11.06.2016	Afvisning af klage over blogindlæg uden for Pressenævnets kompetence	16-70-00986
03.06.2016	Afvisning af klage over grønlandsk medie grundet manglende jurisdiktion hos det danske Pressenævn	16-70-00976
25.02.2016	Afvisning af klage over Researchkollektivet Redox grundet manglende anmeldelse af Facebook-side	16-70-00927

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

1990 · Justitsministeriet

Betænkning om medierne i demokratiet (Betænkning nr. 1320)

1996 · Statsministeriet

Bilag til Betænkning om Medierne i Demokratiet (Betænkning nr. 1320, del 2, 1996)

1996 · Statsministeriet

08

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over Pressenævnets sanktion og offentliggørelse

Pressenævnets pålæg om offentliggørelse efter medieansvarslovens § 49 – og grænserne for nævnets sanktionsmagt

Version 1 Opdateret 29. maj 2026 18 afgørelser · 2012-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Pressenævnets eneste retsfølge over for et medie, der har tilsidesat god presseskik eller skal bringe et genmæle, er at udtale kritik og at pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen efter medieansvarslovens § 49. Offentliggørelsen skal ske snarest muligt, uden kommenterende tilføjelser og "på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges". Denne oversigt kortlægger, hvad Pressenævnet lægger vægt på, når det vurderer, om et pålæg er efterlevet, hvad nævnet udtrykkeligt IKKE kan (sletning, afindeksering og erstatning), samt hvordan strafansvaret for manglende efterlevelse efter § 53, stk. 2, indgår i domstolssporet sammen med redaktøransvaret.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Pressenævnets eneste retsfølger er at udtale kritik (helt eller delvis medhold) og at pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen efter medieansvarslovens § 49; nævnet fastlægger selv offentliggørelsens omfang (fx resumé eller hele kendelsen).
- 02 Pressenævnet kræver, at en pålagt kritik eller et genmæle offentliggøres uden kommenterende tilføjelser, så modtagerne får nævnets vurdering uforstyrret – egne kommentarer, partsindlæg eller 'modsvar' i tilslutning til offentliggørelsen er selvstændige overtrædelser af § 49.
- 03 Pressenævnet kræver, at offentliggørelsen sker snarest muligt og 'så fremtrædende som det med rimelighed kan forlanges'; online skal kendelsen som udgangspunkt bringes frit tilgængeligt på forsiden – ikke bag betalingsmur – og ofte med Pressenævnets logo.
- 04 Pressenævnet accepterer mediets ret til at bestemme den tekniske og typografiske udformning, men klageren kan ikke kræve en bestemt formulering, navns nævnelse eller billeder ud over nævnets fastlagte ordlyd.
- 05 Pressenævnet afviser konsekvent krav om sletning og afindeksering; nævnet kan kun vurdere, om mediets egen håndtering er i strid med god presseskik, mens egentlig fjernelse må forfølges ved domstolene eller Datatilsynet.

- 06** Pressenævnet kan ikke tilkende erstatning eller tort – det er efter forarbejderne et centralt domstolsanliggende, jf. erstatningsansvarslovens § 26.
- 07** Pålægget retter sig mod den ansvarshavende redaktør, der er forpligtet til at efterkomme det uanset egen opfattelse af kendelsens rigtighed.
- 08** Manglende efterlevelse af et offentliggørelsespålæg er strafbart efter § 53, stk. 2 (bøde eller fængsel indtil 4 måneder) og kan tillige sanktioneres med tvangsbøder efter retsplejelovens § 997, stk. 3.

§ 1 Pressenævnets to retsfølger: kritik og pålæg om offentliggørelse – og intet andet

Pressenævnet afgør efter [medieansvarsloven § 43](#) alene to spørgsmål: om der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik (jf. [§ 34](#)), og om et massemedie skal bringe et genmæle. Når nævnet giver klageren helt eller delvis medhold, er nævnets eneste reaktionsmuligheder at *udtale kritik* og at *pålægge offentliggørelse* efter [§ 49](#):

"Nævnet kan pålægge redaktøren for det indklagede massemedie snarest muligt at offentliggøre en kendelse i et af nævnet nærmere fastlagt omfang. En sådan offentliggørelse skal ske uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges."

Det er nævnet selv, der fastlægger *omfanget* – fx om hele kendelsen eller blot et resumé skal bringes. I [2018-80-0146](#) (DR/socialtilsyn) blev DR således pålagt at offentliggøre "et resumé af nævnets kritik".

Det nævnet bevidst er afskåret fra. Forarbejderne til § 49 – lovforslaget til medieansvarsloven, som byggede på Medieansvarsudvalgets **Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar** – understreger, at nævnet hverken kan straffe eller tilkende erstatning:

"Justitsministeriet finder det ligesom Medieansvarsudvalget principelt betænkeligt at tillægge Pressenævnet en domstolslignende kompetence til at anvende sanktionerne straf eller erstatning i de sager, der vil blive indbragt for nævnet."

Forarbejderne fremhæver, at "afgørelsen af, om det fornødne erstatningsgrundlag foreligger, og af selve erstatningsudmålingen er centrale domstolsanliggender". Spørgsmål om tort og erstatning efter [erstatningsansvarsloven § 26](#) hører derfor under domstolene – se [tortgodtgørelse](#) – mens spørgsmål om databeskyttelse og sletning af personoplysninger henhører under Datatilsynet, som nævnet bemærkede i [Pressenævnets kendelse af 22. juni 2024](#) (B.T.). Nævnet kan derimod gentage et pålæg og minde om strafansvaret: i [2023-80-0995](#) (dkdox.tv) understregede nævnet, at manglende efterlevelse af pålæg kan straffes efter [§ 53, stk. 2](#).

Afgrænsning: selve presseskik-vurderingen behandles i [god-presseskik](#), genmælets indhold i [genmæle](#) og nævnets kompetence og adgangsbetingelser i [pressenaevnet-kompetence-proces](#).

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 26](#)[Medieansvarsloven § 34](#)[Medieansvarsloven § 43](#)[Medieansvarsloven § 49](#)[Medieansvarsloven § 53, stk. 2](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for mangelfuld opfølgning på klagesag om plastikkirurg

22.06.2024

Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer	11.05.2023
Pressenævnet · Kritik af DR for misvisende fremstilling af socialtilsyn i dokumentar om drabssag	27.02.2019

§ 2 Kravet om offentliggørelse 'uden kommenterende tilføjelser'

Det skarpeste mønster i nævnets sanktionspraksis er forbuddet mod, at mediet pakker nævnets kritik ind i egne kommentarer. Kravet følger direkte af ordlyden i § 49 ("uden kommenterende tilføjelser") og – for genmæle – af § 39, stk. 2, hvorefter "redaktionelle bemærkninger i umiddelbar tilslutning til offentliggørelsen skal indskrænkes til faktiske oplysninger".

Den klareste illustration er dkdox.tv-sagskomplekset. Mediet var i februar 2023 pålagt at bringe et resumé af nævnets kritik og et genmæle (pålægget blev fastholdt ved afslag på genoptagelse i 2023-80-0986). I stedet offentliggjorde mediet en video, hvor oplæsningen af kritikken blev efterfulgt af over 14 minutters kommentarer fra en journalist, og hvor mediet samtidig nægtede at bringe genmælet. I 2023-80-0995 udtalte Pressenævnet **alvorlig kritik** og fastslog tre selvstændige overtrædelser af § 49:

- **Manglende offentliggørelse af genmæle** – et medie er forpligtet til at efterkomme nævnets pålæg uanset mediets egen holdning til kendelsens rigtighed, jf. § 49, jf. § 39.
- **Ulovlige kommenterende tilføjelser** – at bringe kritikken sammen med omfattende kritiske kommentarer og partsindlæg strider mod kravet om, at læserne/seerne skal kunne modtage nævnets vurdering uforstyrret.
- **Fejlagtig linkning** – links skal føre direkte til den officielle kendelse på Pressenævnets hjemmeside, ikke til mediets eget kommenterende materiale.

Mediet blev pålagt at foretage en **ny offentliggørelse** som en selvstændig udsendelse uden kommentarer og med korrekte links, og nævnet henviste udtrykkeligt til strafansvaret efter § 53, stk. 2.

Pressenævnet kræver altså, at kritikken eller genmælet står *alene*. Det adskiller sig fra rene presseskik-sager om læserbreve, hvor redaktøren efter redigeringsretten godt kan knytte et faktuel modsvare til et indlæg – men det er en anden situation end offentliggørelsen af nævnets egen kendelse, hvor kommentarer er udelukket.

LOV	Medieansvarsloven § 39, stk. 2	Medieansvarsloven § 49	Medieansvarsloven § 53, stk. 2
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer 11.05.2023 Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod dkdox.tv om krænkende beskyldninger og manglende genmæle 18.03.2023		

§ 3 'Så fremtrædende som det med rimelighed kan forlanges': placering, platform og logo

Det andet kerneelement i § 49 er, at offentliggørelsen skal ske *snarest muligt og så fremtrædende som det med rimelighed kan forlanges*. Pressenævnet lægger ved bedømmelsen vægt på, om kritikens placering står mål med den oprindelige omtale, og om den faktisk når de samme modtagere.

Online: forsiden og fri adgang. I 17-70-01170 (Ekstra Bladet) havde mediet placeret kendelsen bag betalingsmuren EkstraBladet+, fordi den kritiserede artikel også havde ligget der. Pressenævnet fandt, at

offentliggørelse bag betalingsmur ikke var tilstrækkelig: ekstrabladet.dk er ét samlet medie, og kendelsen skulle bringes *frit tilgængeligt* på forsiden som en selvstændig artikel i nyhedsstrømmen, illustreret med Pressenævnets logo. Tilsvarende blev mediet i [Pressenævnets kendelse af 25. april 2024](#) (Udfordringen) pålagt at offentliggøre kendelsen på en fremtrædende plads i både den digitale og trykte udgave "med anvendelse af Pressenævnets logo".

Hvornår er placeringen tilstrækkelig? Praksis viser, at nævnet accepterer en placering, der har ligget fremtrædende i en periode:

Sag	Placering	Vurdering
15-70-00755 (Se og Hør)	Forsiden af seoghoer.dk i flere dage	Tilstrækkelig fremtrædende
15-70-00754 (Jyllands-Posten)	Netavis: første opslag på finans.dk i 24 timer	Tilstrækkelig (dissens om trykt placering på s. 2)
17-70-01170 (Ekstra Bladet)	Bag betalingsmur	Ikke tilstrækkelig – skal på fri forside

Mediets råderum over udformningen. Pressenævnet accepterer, at redaktøren bestemmer den tekniske og typografiske udformning, men kræver, at den svarer til de oprindelige artikler. I [16-70-00911](#) fastslog nævnet, at redaktøren selv har ansvaret for at undersøge og matche typografi og layout fra de oprindelige artikler. Klageren kan derimod *ikke* kræve en bestemt formulering, sit navn nævnt eller billeder ud over nævnets fastlagte ordlyd – det fastslog nævnet både i Se og Hør-sagen [15-70-00755](#) og i Amagerbank-sagen [15-70-00754](#).

§ 49 kan også bruges målrettet til at korrigere en mangelfuld online-placering: i [17-70-01083](#) (Søfart) blev mediet pålagt at *flytte linket* til sagens afslutning op til starten af brødteksten i den oprindelige artikel.

Kravene gentages i [Pressenævnets forretningsorden § 13, stk. 4](#).

LOV	Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 13, stk. 4	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Udfordringen kritiseres af Pressenævnet for alvorlige og uprøvede anklager i interview med prædikant 25.04.2024 Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse: Kritik af Ekstra Bladet skal offentliggøres på den gratis forside 15.08.2017 Pressenævnet · Onlinemedie får kritik for manglende partshøring og fejlagtig omtale af bortvisning 27.04.2017 Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik 16.02.2016 Pressenævnet · Direktør fik ikke medhold i krav om navngivelse og forsideplacering af Pressenævnets kritik 21.03.2015 Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om Se og Hørs offentliggørelse af kritik 10.02.2015	

§ 4 Hvad pålægget IKKE rækker til: sletning, afindeksering og erstatning

Pressenævnet afviser konsekvent at pålægge medier at *slette* eller *afindeksere* artikler. Et offentliggørelsespålæg efter § 49 er en *tilføjelse* (kritik eller genmæle), ikke en *fjernelse* af det oprindelige indhold. Nævnet kan alene vurdere, om mediets egen håndtering – fx en afindeksering eller anonymisering – er i overensstemmelse med god presseskik (de vejledende reglers punkt B.8/D.1).

Mønstret er entydigt på tværs af afgørelserne:

•

I [Pressenævnets kendelse af 1. marts 2024](#) (B.T.) afviste nævnet at slette en hel artikel- og podcastserie "med henvisning til proportionalitetsprincippet og informationsfriheden", men pålagde offentliggørelse af kritikken efter § 49.

- I [Pressenævnets kendelse af 22. juni 2024](#) (B.T.) blev sletning igen afvist, og nævnet bemærkede, at spørgsmål om databaseskyttelse "falder uden for nævnets kompetence og hører under Datatilsynet, jf. § 43".
- I [Pressenævnets kendelse af 18. september 2025](#) (Berlingske) afviste nævnet et krav om at få en kommentar fjernet og afindekseret.
- I [Pressenævnets kendelse af 28. november 2025](#) (Sjællandske Nyheder) og i [2022-80-0886](#) (Århus Stiftstidende) blev krav om sletning afvist, da oplysningerne ikke var tilstrækkeligt belastende eller private til at veje tungere end sagens aktualitet og almene interesse.
- I [17-70-01083](#) (Søfart) afviste nævnet sletning, men anså mediets egen afindeksering for tilstrækkelig.

Pressenævnet kan altså *pålægge* offentliggørelse, men ikke *fjernelse*. Den, der ønsker en artikel slettet, erstatning eller mortifikation, må gå til domstolene – eller til Datatilsynet for sletning af personoplysninger – jf. [tortgodtgørelse](#).

LOV	Medieansvarsloven § 43	Medieansvarsloven § 49	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over omtale og sletning efter frifindelse i sag om pædofilikommentarer		28.11.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Berlingske for kritik efter skarp kommentar om whistleblowerordning og meningsagenter		18.09.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for mangelfuld opfølgning på klagesag om plastikkirurg		22.06.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer B.T. for konfrontationsmetode i omfattende sag om plastikkirurg		01.03.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder medie for kritik i sag om omtale af hærværk mod kunstudstilling		18.11.2022
	Pressenævnet · Onlinemedie får kritik for manglende partshøring og fejlagtig omtale af bortvisning		27.04.2017

§ 5 Sagsgang, frister og bindende virkning ved Pressenævnet

Klageadgang og frister. Klage over god presseskik kan rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet inden 12 uger efter offentliggørelsen, jf. [§ 34, stk. 2](#) (for DR, TV 2/DANMARK og de regionale TV 2-virksomheder dog først til mediet, jf. stk. 3). Klage over afslag på eller utilstrækkeligt genmæle skal indbringes inden 12 uger, jf. [§ 40](#). Formanden kan afvise klager, der åbenbart falder uden for kompetencen, er åbenbart grundløse, kommer fra personer uden retlig interesse, eller er for sent indgivet, jf. [§ 43, stk. 2-3](#).

Afgørelsesform. Nævnet træffer afgørelse ved begrundet kendelse efter stemmeflerhed; ved stemmelighed er formandens eller næstformandens stemme afgørende, og en dissens anføres i kendelsen, jf. [Pressenævnets forretningsorden § 12](#). At formandens stemme kan blive udslagsgivende ses i [17-70-01170](#) (Ekstra Bladet), hvor stemmelighed førte til, at mediet blev pålagt at bringe kendelsen frit på forsiden. Kendelsen sendes til redaktøren for det indklagede massemedie, og pålægget om offentliggørelse meddeles efter samme bestemmelse [§ 13](#).

Bindende – ikke blot henstillende. I modsætning til flere private klagenevner er Pressenævnets offentliggørelsespålæg *bindende*: redaktøren er, som det hedder i forarbejderne, "forpligtet til at efterkomme

dette pålæg" og kan ikke vælge at meddele, at man "ikke følger afgørelsen". Trodser mediet pålægget, gentager nævnet det og henviser til strafansvaret – netop forløbet i dkdox.tv-sagen [2023-80-0995](#).

Genoptagelse. De nævnsmedlemmer, der afgjorde sagen, behandler også genoptagelse, og formanden kan afvise åbenbart grundløse anmodninger, jf. [forretningsordenen § 14](#). Genoptagelse kræver væsentlige nye oplysninger eller en sagsbehandlingsfejl – en betingelse, der sjældent er opfyldt, jf. afslagene i [15-70-00755](#), [15-70-00754](#), [16-70-00911](#) og [2023-80-0986](#). En klager kan i den forbindelse *ikke* gennem genoptagelse opnå en skarpere formulering eller mere fremtrædende placering, når mediet har bragt den ordlyd og placering, nævnet fastlagde.

Sanktionsbestemmelserne i § 49 og § 53, stk. 2, står uændrede; de eneste vedtagne (men endnu ikke konsoliderede) ændringer af medieansvarsloven vedrører [§ 8](#) om, hvilke elektroniske medier der automatisk omfattes af loven (i kraft 1. januar 2019), og berører ikke offentliggørelses- eller strafreglerne.

LOV

[Bekendtgørelse om forretningsordenen for Pressenævnet § 12](#)
[Bekendtgørelse om forretningsordenen for Pressenævnet § 13](#)
[Bekendtgørelse om forretningsordenen for Pressenævnet § 14](#)
[Medieansvarsloven § 8, stk. 1](#)
[Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#)
[Medieansvarsloven § 40](#)
[Medieansvarsloven § 43, stk. 2](#)
[Medieansvarsloven § 49](#)
[Medieansvarsloven § 53, stk. 2](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer	11.05.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod dkdox.tv om krænkende beskyldninger og manglende genmæle	18.03.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse: Kritik af Ekstra Bladet skal offentliggøres på den gratis forside	15.08.2017
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik	16.02.2016
	Pressenævnet · Direktør fik ikke medhold i krav om navngivelse og forsideplacering af Pressenævnets kritik	21.03.2015
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om Se og Hørs offentliggørelse af kritik	10.02.2015

§ 6 Domstolssporet: strafansvar efter § 53, stk. 2, og redaktøransvaret

Selvom Pressenævnet ikke selv kan straffe, er *manglende efterlevelse* af et offentliggørelsespålæg strafbar. Efter [§ 53, stk. 2](#) straffes "undladelse af at efterkomme pålæg om offentliggørelse efter § 49 og [§ 54](#)" med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, og efter [§ 53, stk. 3](#) kan en juridisk person pålægges bødeansvar. Forarbejderne tilføjer, at der tillige kan pålægges tvangsbøder efter [retsplejeloven § 997, stk. 3](#). [§ 54](#) er det parallelle pålæg i *domssporet*: en domstol kan bestemme, at indholdet af en dom (om straf, erstatning eller mortifikation) skal offentliggøres i mediet "uden vederlag og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges", og pligten påhviler – som efter § 49 – redaktøren.

Der ses ikke offentliggjorte domme, hvor en redaktør faktisk er straffet efter § 53, stk. 2, for at trodse et § 49-pålæg; sanktionen virker i praksis gennem nævnets gentagne pålæg og truslen om straf. Domstolene har derimod gentagne gange prøvet det bagvedliggende **redaktøransvar** og **kompetencefordelingen** mellem domstole og nævn:

•

Redaktøren er rette ansvarssubjekt. I PET-bog-sagen, [Sag 57/2017](#), fastslog Højesteret, at et forbud mod medieoffentliggørelse som udgangspunkt skal rettes mod den ansvarshavende chefredaktør personligt, jf. [medieansvarsloven § 3](#):

"...forbuddet skal rettes mod den ansvarshavende chefredaktør personligt, medmindre medieforetagendet som sådant er ansvarligt efter medieansvarslovens regler."

Det svarer til, at § 49-pålægget netop rettes mod "redaktøren".

- **Redaktøren kan straffes for mediets indhold.** I [SS-21001/2012-KBH](#) idømte Københavns Byret en ansvarshavende redaktør en bøde på 10.000 kr. efter [§ 13, stk. 1](#) (og journalisterne 5.000 kr. hver) for offentliggørelse af retsbogsoplysninger – en illustration af det særlige strafansvar, der knytter sig til redaktørrollen i medieansvarsloven.
- **Genmæle og presseskik hører under nævnet, ikke domstolene.** I [BS-25045/2018-KOL](#) (stadfæstet af Vestre Landsret i [BS-27184/2020-VLR](#)) afviste retten en påstand om genmæle med den begrundelse, at kompetencen hertil tilkommer Pressenævnet efter [§ 40](#); domstolene behandler straf, erstatning og mortifikation, mens nævnet behandler god presseskik og genmæle. Sagen viser også samspillet med udgiveransvaret efter [§ 15, stk. 1](#).

Domstolssporet bekræfter dermed nævnets linje: offentliggørelsesforpligtelsen er redaktørens, og den kan i sidste ende håndhæves strafferetligt – mens erstatning og mortifikation ligger hos domstolene, jf. [tortgodtgørelse](#).

LOV	Medieansvarsloven § 3	Medieansvarsloven § 13, stk. 1	Medieansvarsloven § 15, stk. 1
	Medieansvarsloven § 40	Medieansvarsloven § 53, stk. 2, 3	Medieansvarsloven § 54
	Retsplejeloven § 997, stk. 3		
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afklaring af rette adressat for forbud mod medieoffentliggørelse i PET-bog-sagen		
			02.11.2017
	Landsretten · Landsrettens dom i sag om ærekrænkelse i medieomtale af konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed		
			10.03.2022
	Byretten · Frifindelse i sag om ærekrænkelse: Artikelserie om konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed		
			17.06.2020
	Byretten · Journalister dømt for at offentliggøre oplysninger fra retsbog i drabssag		
			20.09.2012

Sammenfatning: et hurtigt og offentligt – men begrænset – retsmiddel

Pressenævnets sanktionssystem er bevidst skåret til at give en *hurtig og omkostningsfri offentlig oprejsning* frem for et fuldt domstolslignende opgør:

- Nævnets eneste retsfølger er **kritik og pålæg om offentliggørelse** efter [§ 49](#); nævnet fastlægger selv offentliggørelsens omfang (fx et resumé eller hele kendelsen).
- Offentliggørelsen skal ske **snarest muligt, uden kommenterende tilføjelser** og så **fremtrædende som det med rimelighed kan forlanges** – online betyder det som udgangspunkt fri adgang på forsiden, ofte med Pressenævnets logo, jf. [17-70-01170](#) og [dkdox.tv-sagen 2023-80-0995](#).
-

Nævnet kan **ikke** pålægge sletning eller afindeksering og kan **ikke** tilkende erstatning eller tort; det henhører under domstolene og Datatilsynet.

- Pålægget er **bindende** og rettet mod redaktøren, og **manglende efterlevelse** kan straffes efter § 53, stk. 2 samt sanktioneres med tvangsbøder.

For den krænkede betyder det, at Pressenævnet er vejen til en *synlig berigtigelse*, mens krav om økonomisk kompensation eller fjernelse af indhold må forfølges ad anden vej – primært domstolene.

LOV	Medieansvarsloven § 49	Medieansvarsloven § 53, stk. 2	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer		11.05.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse: Kritik af Ekstra Bladet skal offentliggøres på den gratis forside		15.08.2017

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Medieansvarsloven § 34	Medieansvarsloven § 39
Medieansvarsloven § 43	Medieansvarsloven § 49
Medieansvarsloven § 53 stk. 2	Medieansvarsloven § 54

MATERIALE Citerede afgørelser

18 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		1
02.11.2017	Højesterets afklaring af rette adressat for forbud mod medieoffentliggørelse i PET-bog-sagen	57-2017
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		1
10.03.2022	Landsrettens dom i sag om ærekrænkel se i medieomtale af konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed	2679-3192
BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		2
17.06.2020	Frifindelse i sag om ærekrænkel se: Artikelserie om konkurskarantæne og stråmandsvirksomhed	2595-3091
20.09.2012	Journalister dømt for at offentliggøre oplysninger fra retsbog i drabssag	6695-8043
PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		14
28.11.2025	Pressenævnet afviser klage over omtale og sletning efter frifindelse i sag om pædofilikommentarer	W20251017525
18.09.2025	Pressenævnet frifinder Berlingske for kritik efter skarp kommentar om whistleblowerordning og meningsagenter	W20250989825

22.06.2024	Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for mangelfuld opfølgning på klagesag om plastikkirurg	
25.04.2024	Udfordringen kritiseres af Pressenævnet for alvorlige og uprøvede anklager i interview med prædikant	
01.03.2024	Pressenævnet kritiserer B.T. for konfrontationsmetode i omfattende sag om plastikkirurg	
11.05.2023	Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer	2023-80-0995
18.03.2023	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod dkdox.tv om krænkende beskyldninger og manglende genmæle	2023-80-0986
18.11.2022	Pressenævnet frifinder medie for kritik i sag om omtale af hærværk mod kunstudstilling	2022-80-0886
27.02.2019	Kritik af DR for misvisende fremstilling af socialtilsyn i dokumentar om drabssag	2018-80-0146
15.08.2017	Pressenævnet afviser genoptagelse: Kritik af Ekstra Bladet skal offentliggøres på den gratis forside	17-70-01170
27.04.2017	Onlinemedie får kritik for manglende partshøring og fejlagtig omtale af bortvisning	17-70-01083
16.02.2016	Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik	16-70-00911
21.03.2015	Direktør fik ikke medhold i krav om navngivelse og forsideplacering af Pressenævnets kritik	15-70-00754
10.02.2015	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om Se og Hørs offentliggørelse af kritik	15-70-00755

09

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over privatlivskrænkelser i medieomtale

Pressenævnets praksis om omtale af helbred, økonomi, seksualliv og familieforhold – og det parallelle domstolsspør efter straffelovens § 264 d

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 61 afgørelser · 2014–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Praksisoversigten kortlægger, hvornår medieomtale af en persons rent private forhold – helbred og sygdom, økonomi, seksualliv, familieforhold, død og sorg – udgør en krænkelse af privatlivets fred i strid med god presseskik. Det centrale forum er Pressenævnet, der efter [medieansvarsloven § 34, stk. 1](#) og de vejledende regler for god presseskik (punkt B.1) afvejer hensynet til privatlivet mod den almene interesse i omtalen. Oversigten dækker specifikt informationskrænkelsen – hvad der må fortælles om en person – og samler mønstrene i Pressenævnets afgørelser samt den parallelle domstolspraksis om [straffeloven § 264 d](#) og tortgodtgørelse efter [erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#). Billedbrug og samtykke behandles selvstændigt under [billedbrug-samtykke-medier](#), skjulte optagelser under [skjulte-optagelser-medier](#) og omtale af børn under [boern-mindreårige-medieomtale](#).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Pressenævnet kræver samtykke eller klar almen interesse, før et medie videregiver oplysninger om en privatpersons helbred, sygdomsforløb, seksualliv eller andre rent private forhold.
- 02 Pressenævnet accepterer videregivelse af oplysninger fra offentligt tilgængelige registre – CVR, Tingbogen, Statstidende, Folkeregisteret – om erhvervsmæssige, økonomiske og objektive forhold uden forudgående samtykke.
- 03 Pressenævnet afviser klager fra personer, der ikke selv er omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet; generel eller ideologisk interesse i emnet giver ikke retlig interesse.
- 04 Almen interesse i selve emnet legitimerer ikke automatisk identifikation af den enkelte – der kræves proportionalitet mellem identifikationens belastning og oplysningens nyhedsværdi.
- 05 Selvvalgt offentlighed svækker beskyttelsen: den, der selv har bragt sine private forhold ind i den offentlige debat, kan ikke senere påberåbe sig privatlivets fred om netop disse forhold.
- 06 Offentligt kendte personer må tåle en mere nærgående omtale, men kun inden for det samfundsmæssigt relevante – intime detaljer om sexliv er beskyttet uanset kendthed.

- 07** Et gyldigt samtykke skal være frivilligt, specifikt og informeret, og hverken pårørende eller værge kan samtykke på en anden voksens vegne til videregivelse af meget personlige forhold.
- 08** Omtale af en afdød kan krænke såvel afdødes eftermæle som de efterladtes egne interesser, og publicering af stærkt private detaljer eller dødslejbilleder kræver samtykke fra de nærmeste efterladte.
- 09** Krav om sletning, anonymisering eller afindeksering af arkiverede artikler kan kun rejses, når oplysningerne er særligt belastende – og imødekommes sjældent, når klageren selv frivilligt har medvirket, eller artiklen fortsat har almen interesse.
- 10** Klagefristen er ubetinget 12 uger fra offentliggørelsen henholdsvis fra mediets afgørelse, og der findes ingen hjemmel til dispensation, uanset hvornår klageren fik kendskab til omtalen.
- 11** Pressenævnet kan alene udtale kritik og pålægge offentliggørelse af kendelsen – nævnet kan hverken tilkende erstatning eller tortgodtgørelse, afgøre straffelovsovertrædelser eller påbyde afpublicering som selvstændig sanktion.
- 12** Domstolene fortolker straffelovens § 264 d i lyset af EMRK artikel 8 og 10, og frifinder, når mediets rolle som offentlighedens vagthund vejer tungere end krænkelsen – også ved grove privatlivskrænkelser.
- 13** Efterladte kan ikke kræve tortgodtgørelse på afdødes vegne, men alene hvis de selv har været udsat for en tortberettigende krænkelse af deres eget privatliv.

Retsgrundlaget: generalklausulen om god presseskik og punkt B.1 om privatlivets fred

Pressenævnets prøvelse hviler på generalklausulen i [medieansvarsloven § 34, stk. 1](#): *massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik*. Af de oprindelige forarbejder til bestemmelsen fremgår, at der bevidst er valgt en retlig standard frem for detailregulering:

§ 34, stk. 1, indfører som noget nyt en generalklausul, hvorefter massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. ... Indførelsen af en sådan standard i loven indebærer, at det overlades til det klageorgan, der skal håndhæve de etiske regler, inden for normens rammer at skønne, om der i et konkret tilfælde er sket offentliggørelse i strid med god presseskik.

Forarbejderne fastslår samtidig, at *de vejledende etiske regler ... skal være grundlaget for det nærmere indhold af begrebet »god presseskik«*, og at nævnets egen praksis vil *udbygge og konkretisere normen*. Det er derfor Pressenævnets afgørelser – ikke lovteksten – der bærer retsudviklingen på området.

Den bestemmelse, praksis om privatlivskrænkelser konkret afgøres efter, er punkt B.1 i de vejledende regler for god presseskik, som nævnet gengiver ordret i sine kendelser:

Privatlivets fred må ikke krænkes, medmindre klar almen interesse berettiger offentlig omtale.

Normen er ordvalgt asymmetrisk: udgangspunktet er beskyttelse, og undtagelsen kræver *klar* almen interesse. I sagen om Fyens Stiftstidendes identifikation af en butiksleder i forbindelse med en påstået politianmeldelse –

[Pressenævnets kendelse af 27. august 2025](#) – citerer nævnet både punkt B.1 og de skærpede varsomhedsregler i punkt C.6 og C.7 om omtale af politianmeldelser mod navngivne personer.

Omtalen af §§ 34 og 36 skal ses sammen med, at klagefristen i 2013 blev forlænget fra 4 til 12 uger. Af forarbejderne til ændringen fremgår: »*Det foreslås to steder i § 34, stk. 2, at forlænge klagefristen fra 4 uger til 12 uger.*» Ændringen trådte i kraft 1. januar 2014 og gælder både klager over god presseskik og – via [medieansvarsloven § 36, stk. 3](#) – anmodninger om genmæle.

Sagsbehandlingen er nærmere reguleret i [bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet](#), hvorefter nævnet indhenter en skriftlig udtalelse fra mediet og kan behandle sagen på det foreliggende grundlag, hvis mediet ikke svarer inden 7 dage, jf. [§ 8](#). Nævnets møder er ikke offentlige, jf. [§ 9](#), og nævnet afgiver en årlig, offentliggjort beretning, jf. [§ 17](#). Ytringsfrihedskommissionen har i **Betænkning nr. 1573/2020, Del 2, om ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark** beskrevet, hvordan de presseetiske regler netop blev udbygget – senest i 2013 – efter flere års kritisk fokus på mediernes privatlivskrænkelser.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 36, stk. 3](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Fyens Stiftstidende for identifikation af leder i sag om politianmeldelse 27.08.2025

§ 2 Pressenævnets prøvelseskompetence og dens skarpe grænser

Pressenævnets kompetence er udtømmende afgrænset i [medieansvarsloven § 43, stk. 1](#): nævnet træffer afgørelse om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om der er pligt til genmæle. Alt andet ligger uden for.

Nævnet markerer denne grænse konsekvent og af egen drift:

- **Straffeloven.** I [2022-80-0882](#) præciserede nævnet, at det i medfør af [§ 43](#) kun tager stilling til god presseskik, mens *eventuelle overtrædelser af straffelovens bestemmelser om privatlivets fred hører under domstolene*.
- **Databeskyttelse.** I [Pressenævnets kendelse af 10. oktober 2023](#) afviste nævnet indledningsvis at behandle spørgsmål om erstatning, straffelov og databeskyttelseslovgivning, der i stedet hører under domstolene eller Datatilsynet. Samme afgrænsning gentages i [Pressenævnets kendelse af 18. februar 2025](#).
- **Godtgørelse.** I [Pressenævnets kendelse af 20. februar 2026](#) blev klagerens krav om tortgodtgørelse afvist som liggende uden for nævnets kompetence – selv om nævnet samtidig udtalte kritik af mediet.
- **Påbud om sletning.** I [2022-80-0894](#) afviste nævnet at pålægge mediet at slette artiklerne, da nævnet ikke har kompetence til at udstede sådanne påbud efter [§ 43, stk. 1](#). Nævnet kan derimod udtale kritik af, at et medie har afvist en sletningsanmodning.

Retlig interesse er en ufravigelig adgangsbetingelse, jf. [§ 43, stk. 2, nr. 2](#). Klageren skal som udgangspunkt selv være *omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret*. Nævnet fortolker kravet restriktivt:

Sag	Klager	Udfald
16-70-00969	Borrelia-patient blandt 2.200 underskrivere	Afvist – gruppeomtale, ikke individuel identifikation
2018-80-0078	Læser uden tilknytning til artikel om selvmord	Afvist – generel interesse i emnet er ikke nok

2018-80-0189	Mor til dømt søn, samme sjældne efternavn	Afvist – hun var ikke selv nævnt eller afbildet
2023-80-0993	Klage over terminologien »psykose«	Afvist – hverken retlig interesse eller tilstrækkelig almen interesse

Omvendt anerkender nævnet retlig interesse hos **nære pårørende** til en afdød: i [2022-80-0939](#) fastslog nævnet indledningsvis, at forældrene som nære pårørende havde retlig interesse i at klage over omtalen af deres afdøde søn. Klager over omtale af en levende tredjemand kræver derimod fuldmagt, jf. [2018-80-0178](#) og [2021-80-0755](#).

Endelig respekterer nævnet mediets **redigeringsret** som et frit skøn, der ikke prøves: valg af billede, vinkel, udeladelser og klip ligger hos redaktøren, jf. [2020-80-0518](#) og [2021-80-0711](#).

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 1-3	
PRAKSIS	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke		20.02.2026
	Pressenævnet · Afvisning af klage over manglende anonymisering af artikel om personligt sygdomsforløb		21.02.2025
	Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej		10.10.2023
	Pressenævnet · Klage over terminologi om psykiske lidelser i DR-artikel afvist på grund af manglende retlig interesse		05.04.2023
	Pressenævnet · Offentliggørelse af kendt musikers dødsfald baseret på offentlige registre		25.03.2023
	Pressenævnet · Frihedens Stemme kritiseres for manglende partshøring i sag om kobling mellem private tweets og ansættelsesforhold		16.12.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over offentliggørelse af intern politisk mailkorrespondance		01.11.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Se og Hør for omtale af partileders hustru og hendes fortid		08.04.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod Fyens Stiftstidende om privatliv og citatbrug		12.08.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet vurderer lokalavis' brug af adresse- og erhvervsoplysninger i k onkursomtale		21.03.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage fra mor over omtale af søns straffesag grundet manglende retlig interesse		11.10.2018

§ 3 Hvad Pressenævnet lægger vægt på ved omtale af helbred og sygdom

Helbredsoplysninger er den kerne af privatlivet, hvor Pressenævnet er mest tilbageholdende. Nævnet formulerer det direkte: helbredsoplysninger *må som udgangspunkt betragtes som værende særlig belastende* for den omtalte, jf. [Pressenævnets kendelse af 18. februar 2025](#) og [Pressenævnets kendelse af 16. december 2025](#).

De faktorer, der gentagne gange afgør udfaldet, er:

- **Hvorfra oplysningen stammer.** I [16-70-00932](#) hentede Gråsten Avis oplysninger om en kvindes kræftsygdom fra hendes lukkede Facebook-profil. Nævnet udtalte kritik og lagde vægt på, at oplysninger på lukkede profiler *som udgangspunkt er forbeholdt de personer, der har fået tilladelse til at have adgang til profilen*. At klageren havde 236 venner gjorde ikke oplysningerne offentligt tilgængelige.
- **Om klageren er offentligt kendt.** I samme sag var klageren ikke offentligt kendt, og der var ingen væsentlig almen interesse i hendes private helbredsforhold.

- **Om personen selv har fortalt om sygdommen.** Har klageren selv bragt sit helbred ind i offentligheden, skifter vurderingen fuldstændigt – se sektionen om selvvalgt offentlighed.
- **Om omtalen sker i en professionel kontekst.** I [17-70-01117](#) blev en reservelæge filmet på en psykiatrisk afdeling. Nævnet udtalte ikke kritik, fordi optagelserne viste hende *under udførelsen af sit professionelle arbejde som læge og ikke i en privat situation*, og fordi indslaget om demensdiagnostik havde klar almen interesse.

Den skarpeste kritik falder, hvor helbredsoplysninger om en person, der ikke kan forsvare sig, udstilles i detaljer. I [2021-80-0606](#) kritiserede nævnet JyskeVestkysten for et flerdelt mindeord om en lokalt kendt fyrværker, hvor avisen beskrev afdødes psykiske tilstand, spiseforstyrrelser og økonomiske deroute. Nævnet lagde vægt på, at afdøde ganske vist var en offentlig person, der måtte tåle mere nærgående omtale, men at mediet ikke kunne godtgøre, at han ville have været indforstået med offentliggørelsen. Også beskrivelsen af forældrenes ægteskab som et forhold, hvor man levede som »hund og kat«, blev anset for så privat, at det stred mod god presseskik.

LOV [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2's afslag på at slette artikel om studerendes trivsel og helbredsoplysninger	20.12.2025
	Pressenævnet · Afvisning af klage over manglende anonymisering af artikel om personligt sygdomsforløb	21.02.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af JyskeVestkysten for krænkende personoplysninger i omfattende mindeord	29.06.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af avis for deling af private helbredsoplysninger fra Facebook	15.04.2016

§ 4 Seksualliv, familieforhold og sorg – de særligt beskyttede kategorier

Seksualliv. Pressenævnets ledende afgørelse er [15-70-00900](#), hvor SE OG HØR under rubrikken »DE KNALDER HELE TIDEN« beskrev et kendispar formodede seksuelle samliv på grundlag af en sexologs generelle betragtninger. Nævnet udtalte kritik og fastslog, at *intime detaljer om sexliv er private, uanset om personerne er offentligt kendte*. Nævnet kritiserede tillige, at bladet gennem layout og rubrikker kobledede generelle ekspertudtalelser direkte til klagerens navne og dermed gav indtryk af konkret kendskab til deres intime relation, og at klagerne ikke var blevet forelagt de faktiske anklager før publicering.

Familieforhold. Omtale af skilsmisse, forældremyndighed og samvær vurderes efter samme afvejning. I [2017-80-0054](#) klagede en livstidsdømt over omtale af sin skilsmisse og en samværsdag. Nævnet udtalte ikke kritik: klageren var offentligt kendt som følge af sin dom for tredobbelt manddrab, havde selv udgivet en selvbiografi om sine private relationer, og børns samvær med dømte forældre blev anset for at have offentlig interesse. I [2019-80-0286](#) blev oplysninger om klagerens tre børn, sygemelding og barsel anset for relevante, netop fordi hun selv havde brugt dem som forsvar i retten.

Død og sorg. Her ligger nogle af nævnets skarpeste kritikker:

Sag	Omtale	Udfald
2019-80-0241	Fuldt navn på afdød stofmisbruger; billeder fra dødslejet og af åben kiste	Kritik – samtykke fra nærmeste efterladte var påkrævet
2020-80-0461	Optagelser fra privat bisættelse i DR-dokumentar	Kritik – intet gyldigt samtykke fra de pårørende

2021-80-0606	Detaljeret mindeord om afdødes psyke og deroute	Kritik
2022-80-0939	Kendt musikers dødsfald omtalt fire dage efter dødsfaldet	Ingen kritik – offentlig person, skånsom omtale, offentlige registre

Af [2019-80-0241](#) kan udledes et centralt proportionalitetskriterium: nævnet anerkendte, at belysning af stofmisbrug har klar almen interesse, men fandt, at *artiklen ikke ville have mistet sit journalistiske indhold, hvis anonymitet var blevet opretholdt*. Almen interesse i emnet legitimerer altså ikke i sig selv identifikationen. Tilsvarende fastslog nævnet i [2020-80-0461](#):

Da optagelserne ikke indeholder sådanne konkrete optagelser af almen interesse, at der var grundlag for at bringe dem uden klagerens samtykke, udtaler nævnet kritik af DR.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Offentliggørelse af kendt musikers dødsfald baseret på offentlige registre	25.03.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af JyskeVestkysten for krænkende personoplysninger i omfattende mindeord	29.06.2021
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren ”Krigsfotografen”	19.09.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over identifikation af dømte i sag om socialt bedrageri	13.09.2019
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	25.06.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af SE og HØR i sag om livstidsdømts privatliv og forældremyndighed	20.03.2018
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af SE OG HØR for krænkende dækning af kendisprivatliv	01.03.2016

§ 5 Økonomi, adresse og erhvervsforhold – hvor beskyttelsen stopper

Økonomiske oplysninger er kun beskyttet, når de er *rent private*. Så snart oplysningen har erhvervsmæssig karakter eller stammer fra et offentligt register, tillader Pressenævnet konsekvent videregivelse.

- **Ejendomshandler og bopælsadresse.** I [2019-80-0436](#) bragte Fyens Stiftstidende navne og adresser på køberne af Fyns dyreste boliger. Klageren, en læge, påberåbte sig en sikkerhedsrisiko over for potentielt farlige patientgrupper. Nævnet udtalte ikke kritik: oplysninger om, hvem der ejer en bestemt bolig, er offentligt tilgængelige via Tingbogen, og de professionelle sikkerhedshensyn kunne ikke føre til et andet resultat, når der var tale om faktuelle registeroplysninger i en relevant journalistisk kontekst.
- **Konkurs og CVR-oplysninger.** I [2018-80-0178](#) fandt nævnet, at oplysninger om en virksomheds adresseændring og ledende personers roller er af offentlig interesse, og at oplysninger om erhvervsmæssigt virke *ikke anses for følsomme eller private i en grad, der gør dem særligt belastende*.
- **Regnskabstal for en personligt drevet virksomhed.** I [Pressenævnets kendelse af 24. november 2023](#) klagede en psykolog over en robotgenereret artikel om hendes selskabs underskud. Nævnet udtalte ikke kritik: videregivelse af erhvervsmæssige oplysninger fra CVR og årsrapporter anses ikke for en krænkelse af privatlivets fred eller den personlige anseelse.
-

Politikeres ejendomskøb. I [2019-80-0419](#) accepterede nævnet omtale af en partileders mulige ejendomskøb med præcis adresse – også over for en klager under PET-beskyttelse – fordi ejendommen blev sat i forbindelse med politiske aktiviteter og ikke blev omtalt som privat bopæl.

Afgrænsningen mellem privat og professionelt er derfor det bærende kriterium. Det illustreres omvendt af [2022-80-0894](#), hvor et medie systematisk kobledede en hospitalsansats private tweets til hans ansættelsessted, offentliggjorde hans autorisations-ID og opfordrede læserne til at indgive bekymringshenvendelser til Styrelsen for Patientsikkerhed. Selve citaterne fra den åbne Twitter-profil kunne bruges, men koblingen udgjorde så alvorlige og potentielt skadelige beskyldninger, at de skulle have været forelagt før publicering – og nævnet udtalte kritik.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over medieomtale af psykologvirksomheds regnskabsunderskud	24.11.2023
	Pressenævnet · Frihedens Stemme kritiseres for manglende partshøring i sag om kobling mellem private tweets og ansættelsesforhold	16.12.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder avis for at omtale partileders mulige ejendomskøb i Rødkærsbro	02.04.2020
	Pressenævnet · Offentliggørelse af boligkøberes navne i artikel om dyre ejendomshandler var ikke i strid med god presseskik	26.02.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet vurderer lokalavis' brug af adresse- og erhvervsoplysninger i k onkursomtale	21.03.2019

§ 6 Offentligt kendte personer og selvvalgt offentlighed

Pressenævnet anvender en glidende skala: jo mere en person selv har eksponeret sit privatliv, jo mindre beskyttelse nyder netop de eksponerede forhold.

Offentligt kendte personer må tåle mere. Det fremgår udtrykkeligt af [2019-80-0419](#), hvor nævnet lagde vægt på, at *offentlige personer, herunder partiledere, må tåle en mere nærgående omtale end privatpersoner*. Men tålegrænsen udvides kun for det samfundsmæssigt relevante – [15-70-00900](#) viser, at intime detaljer om sexliv falder uden for, uanset kendthed.

Selvvalgt offentlighed er det stærkeste enkeltargument imod klageren. Mønsteret går igen på tværs af sagstyper:

- I [2019-80-0279](#) havde klageren selv rejst en offentlig debat om ægtefællebidrag i Information og på Radio24syv. Nævnet lagde afgørende vægt på, at han derved havde svækket sit krav på beskyttelse – også selv om artiklen omtalte hans skilsmisse, tvangsauktion, helbredsmæssige årsag til at ophøre som pilot samt indtægts- og pensionsforhold.
- I [14-70-00710](#) havde klageren tidligere selv udtalt sig offentligt om sit ægteskab og sin konvertering; omtale af hans religiøse tilhørsforhold i et læserbrev gav derfor ikke grundlag for kritik.
- I [2021-80-0755](#), [2021-80-0756](#) og [2021-80-0758](#) – tre parallelle kendelser om samme bryllup – vejede det tungt, at klageren selv havde inviteret pressen til vielsen, at hustruen tidligere frivilligt havde fortalt om sin relation til en drabsdømt i tv-programmer, og at hun i de påklagede artikler var anonymiseret.
-

I [Pressenævnets kendelse af 10. oktober 2023](#) havde en gårdejer selv inviteret mediet til at dække sin konflikt med kommunen; hans efterfølgende forbud mod at blive fotograferet kunne ikke fjerne den selvvalgte offentlighed.

Den samme logik er afgørende, når klageren senere fortryder. I [Pressenævnets kendelse af 18. februar 2025](#) havde en 22-årig kvinde selv taget kontakt til avisen, medvirket frivilligt og godkendt artiklen om sin sjældne genetiske sygdom før publicering. Nævnet anerkendte udtrykkeligt, at oplysningerne *som udgangspunkt må betragtes som værende særlig belastende*, men fandt alligevel ikke grundlag for kritik af mediets afvisning af at anonymisere. Samme resultat i [Pressenævnets kendelse af 16. december 2025](#), hvor en studerende frivilligt havde fortalt om sin psykiske lidelse i et tv-interview.

Endelig gælder, at en persons **tillidshverv eller professionelle rolle** ikke er privatliv. I [2022-80-0882](#) blev en intern mail til en kredsformand offentliggjort; nævnet fandt, at korrespondancen vedrørte hans professionelle virke og tillidshverv, ikke hans privatliv, og at indholdet ikke var egnet til at krænke hans personlige anseelse. Tilsvarende i [Pressenævnets kendelse af 22. august 2025](#), hvor identifikationen af et bestyrelsesmedlem relaterede sig direkte til vedkommendes virke i foreningen.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2's afslag på at slette artikel om studerendes trivsel og helbredsoplysninger	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over identifikation af studenterforeningsmedlem i sag om bederum	22.08.2025
	Pressenævnet · Afvisning af klage over manglende anonymisering af artikel om personligt sygdomsforløb	21.02.2025
	Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	10.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over offentliggørelse af intern politisk mailkorrespondance	01.11.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Se og Hør for omtale af partileders hustru og hendes fortid	08.04.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over medieomtale af politikers ægteskab med offentlig person	08.04.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over medieomtale af politikers ægtefælle og hendes fortid	08.04.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder avis for at omtale partileders mulige ejendomskøb i Rødkærsbro	02.04.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder digitalt medie i sag om privatlivets fred og omtale af ægtefællebidrag	17.10.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af SE OG HØR for krænkende dækning af kendisars privatliv	01.03.2016
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over læserbrev om polititjenestemandes religiøse overbevisning og privatliv	18.12.2014

Kilden til oplysningen: offentlige registre, åbne og lukkede sociale medier

§ 7

Pressenævnet vurderer systematisk, **hvor oplysningen kommer fra**, og dette valg af kilde er ofte udslagsgivende.

Offentlige registre. Oplysninger fra Tingbogen, CVR, Statstidende, OIS og Folkeregisteret kan som udgangspunkt viderebringes uden samtykke, jf. [2019-80-0436](#), [2018-80-0178](#) og [2022-80-0939](#), hvor et dødsfald blev dokumenteret ved en adresseforespørgsel hos Københavns Kommune. I den sidstnævnte sag

bemærkede nævnet dog, at mediet *med fordel kunne have orienteret forældrene forud for offentliggørelsen* – en presseetisk henstilling uden kritik.

Lukkede sociale medier. Udgangspunktet er det modsatte: materiale fra en lukket profil er forbeholdt de personer, der har fået adgang, og medierne har derfor som udgangspunkt ikke adgang til at bruge det, *medmindre der foreligger en væsentlig samfundsmæssig interesse, der overstiger hensynet til privatlivet*, jf. [16-70-00932](#). Denne undtagelse aktiveres i praksis, når det bagvedliggende emne har tungtvejende samfundsmæssig karakter:

- [2019-80-0304](#) – screenshots fra en lukket profil om hån af terrorofre; ingen kritik, fordi den samfundsmæssige interesse i en politisk organisations holdninger til terror oversteg privatlivshensynet, og fordi kilderne var anonymiseret.
- [2021-80-0687](#) – et opslag fra en lukket profil, som en dommer havde »liket« kort efter en domsafsigelse; ingen kritik, da habilitetsspørgsmålet havde klar offentlig interesse, og da opslaget ikke i sig selv indeholdt private, følsomme eller krænkende oplysninger om klageren.

Åbne profiler. Har brugeren selv gjort materialet offentligt tilgængeligt, kritiserer nævnet ikke selve citeringen, jf. [2022-80-0894](#), hvor kritikken alene angik den manglende forelæggelse af den samlede beskyldning. Tilsvarende var det i [Pressenævnets kendelse af 22. august 2025](#) afgørende, at videoen lå på en åben Instagram-profil.

Mønsteret kan sammenfattes således: **kildens tilgængelighed skaber en formodning**, men den er ikke afgørende alene. En offentligt tilgængelig oplysning kan stadig krænke privatlivets fred, hvis den sættes ind i en sammenhæng, der er belastende og uden dækning i almen interesse – og omvendt kan en oplysning fra en lukket sfære lovligt bringes, når emnet har tilstrækkelig samfundsmæssig vægt.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over identifikation af studenterforeningsmedlem i sag om bederum	22.08.2025
	Pressenævnet · Offentliggørelse af kendt musikers dødsfald baseret på offentlige registre	25.03.2023
	Pressenævnet · Frihedens Stemme kritiseres for manglende partshøring i sag om kobling mellem private tweets og ansættelsesforhold	16.12.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Berlingske for omtale af privat Facebook-opslag i sag om dommers habilitet	18.12.2021
	Pressenævnet · Offentliggørelse af boligkøberes navne i artikel om dyre ejendomshandler var ikke i strid med god presseskik	26.02.2020
	Pressenævnet · Berlingske frifundet for at omtale private Facebook-opslag fra medlemmer af Den Nordiske Modstandsbevægelse	17.10.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet vurderer lokalavis' brug af adresse- og erhvervsoplysninger i konkurrence om kursusomtale	21.03.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af avis for deling af private helbredsoplysninger fra Facebook	15.04.2016

§ 8 Samtykkets krav, rækkevidde og grænser

Hvor den almene interesse ikke rækker, er samtykke den eneste anden vej. Pressenævnet stiller tre kumulative krav, formuleret klartest i [2020-80-0461](#): et gyldigt samtykke skal være **frivilligt, specifikt og informeret**. I sagen var optagelserne fra en bisættelse oprindeligt indhentet med henvisning til privat brug og en mulig

film om afdøde; DR kunne derfor ikke dokumentere samtykke til brug i en landsdækkende dokumentar om krigsfotografen, og bevisbyrden for samtykket påhvilede mediet.

Af praksis kan endvidere udledes:

- **Samtykke fra én pårørende dækker ikke de øvrige.** At børnene og andre familiemedlemmer havde samtykket, fritog ikke DR over for afdødes søskende og far, jf. [2020-80-0461](#).
- **Kildens tilladelse erstatter ikke de efterladtes.** I [2019-80-0241](#) understregede nævnet, at publicering af så følsomt materiale kræver samtykke fra de nærmeste efterladte, *uanset om kilden til billederne har givet tilladelse*.
- **Deltagelse i en offentlig begivenhed er ikke i sig selv samtykke.** I [Pressenævnets kendelse af 20. februar 2026](#) fandt nævnet, at et stort forsidebillede af en kvinde i bikini – hovedmotivet og kun i begrænset omfang relateret til nyhedsstoffet – krævede udtrykkeligt samtykke, selv om billedet var taget på et frit tilgængeligt sted ved en offentlig begivenhed.
- **Forudgående godkendelse binder klageren.** I [Pressenævnets kendelse af 18. februar 2025](#) tillagde nævnet det vægt, at klageren havde læst og udtrykkeligt godkendt artiklen med sine helbredsoplysninger inden publicering.
- **Tilbagekaldt eller betinget samtykke.** I [2020-80-0518](#) fastholdt nævnet, at det ligger inden for redaktørens ret at vælge billede, når der først foreligger en aftale om at blive fotograferet til artiklen.

Domstolene har trukket den yderste grænse for, hvem der overhovedet kan samtykke. I [9-5722/2024](#) lagde Retten i Odense – med henvisning til Højesterets kendelse **U.2021.5227 H** – til grund, at *hverken en væerge eller pårørende kan give et gyldigt samtykke til videregivelse af meget personlige forhold i en tv-udsendelse*, og at en demensramt beborers egen indvilgelse ikke kunne tillægges betydning.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Straffeloven § 264d, stk. 1	
PRAKSIS	Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar		30.04.2025
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke		20.02.2026
	Pressenævnet · Afvisning af klage over manglende anonymisering af artikel om personligt sygdomsforløb		21.02.2025
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren ”Krigsfotografen”		19.09.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod Fyens Stiftstidende om privatliv og citatbrug		12.08.2020
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald		25.06.2019

§ 9 Fortsat tilgængelighed: sletning, anonymisering og afindeksering

En stor og voksende del af Pressenævnets privatlivspraksis angår ikke selve publiceringen, men mediets afvisning af senere at hindre tilgængeligheden af arkiverede artikler. Grundlaget er de vejledende regler for god presseskik – i nævnets ældre kendelser omtalt som punkt B.8, i de nyeste som **punkt D.1**:

Efter anmodning skal mediet tage stilling til, om det er muligt og rimeligt at hindre tilgængeligheden af tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger, uanset at disse tidligere er offentliggjort i overensstemmelse med god presseskik.

Nævnet har opstillet en klar tærskel: reglen »bør som udgangspunkt kun anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt«, jf. [Pressenævnets kendelse af 18. februar 2025](#).

De faktorer, nævnet vejer, er:

- Oplysningernes karakter** – helbred og psykisk sygdom er særligt belastende; erhvervsforhold, regnskabstal og barndomsportrætter er det ikke, jf. [Pressenævnets kendelse af 24. november 2023](#), [Pressenævnets kendelse af 25. april 2024](#) og [2021-80-0627](#).
- Klagerens egen medvirken** – frivillig deltagelse og forudgående godkendelse tæller tungt imod sletning, jf. [Pressenævnets kendelse af 16. december 2025](#).
- Tidsforløbet** – nyere artikler slettes ikke; i [2022-80-0885](#) var der *ikke forløbet så lang tid siden publiceringen*, at afpublicering kunne kræves, når frifindelsen var tydeligt markeret.
- Fortsat almen interesse** – jf. [2020-80-0458](#), hvor artiklens tema om vildledning af forbrugere fortsat havde væsentlig samfundsmæssig interesse, og [2024-10177](#), hvor sagens alvor vejede tungere end klagerens privatliv.
- Mediets afhjælpende skridt** – opdatering med oplysning om frifindelse og link til ny artikel var tilstrækkeligt i [2022-80-0885](#).

Der udtales dog kritik, hvor oplysningerne er særligt belastende for en sårbar person: i [2022-80-0887](#) og [2021-80-0734](#) kritiserede nævnet mediet både for identifikation og for at afvise at slette eller anonymisere.

Praksis om **afindeksering** har undergået et markant skifte. I [2022-80-0792](#) genoptog nævnet en sag efter nye tekniske oplysninger fra Danske Medier og konstaterede, at nævnets praksis siden 2013 havde bygget på en fejlagtig forudsætning om en graduering mellem sletning, anonymisering og afindeksering:

Pressenævnet finder, at det ikke kan udelukkes, at de nye oplysninger om den tekniske virkning af en afindeksering kunne have været af betydning for sagens afgørelse i relation til den presseetiske vurdering.

Afindeksering blev herefter erkendt at have en **mere vidtgående** virkning end antaget, fordi artiklen bliver usøgbar på samtlige parametre. Samme skelnen ses i [Pressenævnets kendelse af 25. september 2024](#) om 22 arkiverede brevkasseartikler om sex og samliv, i [2024-08551](#) og i [Pressenævnets kendelse af 22. august 2024](#).

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 1
PRAKSIS		
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2's afslag på at slette artikel om studerendes trivsel og helbredsoplysninger	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet godkender mediehus' afvisning af anonymisering i sag om seksuelle overgreb mod mindreårige	24.05.2025
	Pressenævnet · Afvisning af klage over manglende anonymisering af artikel om personligt sygdomsforløb	21.02.2025
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning og afindeksering af medlemsoplysninger i artikel om lokal loge	24.01.2025
	Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning af arkiverede brevkasseartikler om sex og samliv	25.09.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet fastholder Ekstra Bladets ret til at arkivere artikler om omfattende narkokriminalitet	22.08.2024

Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over medieomtale af psykologvirksomheds regnskabsunderskud	24.11.2023
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	16.12.2022
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over manglende sletning af artikel efter frifindelse i straffesag	23.11.2022
Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	19.03.2022
Pressenævnet · Pressenævnet genoptager sag om afindeksering efter nye tekniske oplysninger fra Danske Medier	12.03.2022
Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning af 17 år gammel artikel om barndomstalent	26.06.2021
Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om sletning og afindeksering af artikel vedrørende svindelanklager	26.08.2020

§ 10 Klagebehandling, frister og sanktioner ved Pressenævnet

Klageadgang og frist. Klage kan rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet, jf. [medieansvarsloven § 34, stk. 2](#). For DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal klagen først indgives til mediet, jf. [§ 34, stk. 3](#) – en ordning, der gentages i [bekendtgørelse om vedtægt for DR § 27](#) og [bekendtgørelse om de regionale TV 2-virksomheder § 19](#).

Fristen er i begge tilfælde **12 uger** – fra offentliggørelsen henholdsvis fra mediets afgørelse er kommet frem. Nævnet håndhæver fristen ubetinget:

Sag	Problem	Udfald
2018-80-0082	Klage modtaget efter kontortid dagen efter fristens udløb	Afvist
2019-80-0356	Klager afventede lovet opfølgning fra mediet	Afvist – fristen suspenderes ikke
2022-80-0809	Lang sagsbehandlingstid hos mediet	Afvist – ingen dispensationshjemmel
Kendelse af 27. november 2025	Klager fik først kendskab til artiklen efter fristen	Afvist
16-70-00991	Genudsendelse af dokumentar	Rettidig – genudsendelse er en selvstændig offentliggørelse

To nuancer er værd at bemærke. For det første kan et medie **afkalde** sig fristindsigelsen: i [Pressenævnets kendelse af 27. november 2025](#) præciserede nævnet, at realitetsbehandling efter fristens udløb kun anses for afkald, hvis mediet ikke har taget udtrykkeligt forbehold – og i [2019-80-0279](#) realitetsbehandlede nævnet netop, fordi mediet ikke havde taget forbehold. For det andet kan manglende klagevejledning føre til, at en fristoverskridelse ikke tillægges betydning, jf. [16-70-00912](#).

Sanktioner. Nævnets sanktionsapparat er snævert. Udfaldet er enten *ingen kritik*, *kritik* eller – i grove tilfælde – *alvorlig kritik*, jf. [2021-80-0734](#). Hertil kommer, at nævnet efter [medieansvarsloven § 49](#) kan pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen *uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges*. Pålægget kan konkretiseres – i [2020-80-0461](#) blev DR pålagt både at bringe et resumé på DR2 og at indsætte en tydelig henvisning i toppen af udsendelsen på dr.dk, og i [2022-80-0887](#) blev mediet pålagt at bringe kritikken i mindst et døgn med nævnets logo. Er kritikken allerede imødekommet ved en beklagelse, kan nævnet undlade pålægget, jf. [16-70-00932](#), og pålægget kan udelades af hensyn til klageren selv,

jf. [2021-80-0734](#). I [15-70-00755](#) fastslog nævnet, at klageren ikke kan stille krav til formuleringen af kritikken, så længe mediet bringer nævnets ordlyd.

Genoptagelse kræver nye oplysninger af væsentlig betydning eller væsentlige sagsbehandlingsfejl, jf. [2020-80-0518](#) og – med modsat udfald – [2022-80-0792](#).

Genmæle er et selvstændigt spor efter [medieansvarsloven § 36, stk. 1](#) og forudsætter *oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning*. Privatlivskrænkelser opfylder sjældent denne betingelse – i [2019-80-0241](#) blev genmælekravet afvist, selv om nævnet samtidig udtalte kritik for privatlivskrænkelsen.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 36, stk. 1
	Medieansvarsloven § 43, stk. 3	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage mod Viborg Stifts Folkeblad som for sen: Klagefrist på 12 uger regnes fra offentliggørelsen, uanset senere bekendtgørelse	27.11.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	16.12.2022
	Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	19.03.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet genoptager sag om afindeksering efter nye tekniske oplysninger fra Danske Medier	12.03.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over redigering af læserbrev på grund af overskridelse af klagefristen	19.02.2022
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren ”Krigsfotografen”	19.09.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod Fyens Stiftstidende om privatliv og citatbrug	12.08.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder digitalt medie i sag om privatlivets fred og omtale af ægtefællebidrag	17.10.2019
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klage over Politiken grundet overskredet 12-ugers frist i medieansvarsloven	01.08.2019
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	25.06.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2-indslag grundet overskridelse af 12-ugers klagefrist	21.02.2018
	Pressenævnet · Pressenævnet fastlægger klagefrist ved genudsendelse i sag mod DR	25.06.2016
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af avis for deling af private helbredsoplysninger fra Facebook	15.04.2016
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om Se og Hørs offentliggørelse af kritik	10.02.2015

§ 11 Det parallelle domstolsspor: straffelovens § 264 d og tortgodtgørelse

Pressenævnet kan hverken straffe eller tilkende godtgørelse. Den sanktionerede del af privatlivsbeskyttelsen ligger derfor hos domstolene, som anvender [straffeloven § 264 d](#) – uberettiget videregivelse af *meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold* – og [erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#) om tortgodtgørelse for retsstridig krænkelse af en andens fred.

Højesteret fortolker § 264 d i lyset af EMRK. I [SS-92/2023-HJR](#) frifandt Højesteret en blogger, der havde offentliggjort et billede af et terroroffer. Retten fastslog, at bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med

EMRK artikel 8 og 10, og at offentliggørelse kun er »uberrettiget«, hvis privatlivskrænkelsen overstiger hensynet til ytringsfriheden. Bloggerens virksomhed kunne sidestilles med pressens rolle som offentlighedens vagthund:

Under de anførte omstændigheder finder Højesteret, at hensynet til ytringsfriheden vejer tungere end hensynet til privatlivet. Videregivelsen af billedet kan herefter ikke anses for uberrettiget.

Højesteret ophævede dermed Vestre Landsrets domfældelse og stadfæstede byrettens frifindelse i [SS-1418/2021-ARH](#).

Byretspraksis følger samme kriteriekatalog. I [9-5722/2024](#) frifandt Retten i Odense en redaktør og en journalist for videregivelse af skjulte optagelser af demente plejehjemsbeboere i intime plejesituationer. Retten anvendte EMD's kriterier – bidrag til debat af offentlig interesse, den berørtes kendthed, konteksten, indhold og konsekvenser, forudgående adfærd, indhentningsmetode og straffens alvor – og konkluderede, at videregivelsen udgjorde **grove krænkelse af privatlivets fred**, men at straf ville være et uproportionalt indgreb i ytringsfriheden. Retten tillagde det vægt, at et strafansvar for journalist og redaktør *ville kunne begrænse mediernes funktion som offentlighedens kontrolorgan*. Dommen indeholder desuden to praktisk vigtige præmisser: videregivelse ved streaming sker først, når en konkret bruger faktisk ser programmet – den blotte tilgængelighed er ikke nok, hvilket i sagen medførte forældelse efter [straffeloven § 93, stk. 1, nr. 1](#) – og hverken værge eller pårørende kan samtykke på en anden voksens vegne.

Tortgodtgørelse tilkendes sjældent mod medier. I [BS-47189/2020-HJR](#) afviste Højesteret et krav fra en afdøds forældre og søskende efter en tv-omtale af selvmordet:

Appellanterne kan således ikke kræve tortgodtgørelse på vegne af H, men alene hvis de selv har været udsat for en tortberettigende krænkelse af deres eget privatliv.

Højesteret lagde vægt på, at omtalen var begrænset i omfang, at oplysningerne allerede var offentligt tilgængelige via YouTube, lokalpressen og Facebook, og at tv-stationen efter dialog med familiens advokat havde udeladt dele af afskedsvideoen. Landsretten var nået til samme resultat i [BS-50832/2018-VLR](#). Tilsvarende frifandt Højesteret i [BS-33797/2019-HJR](#) – Se og Hør-sagen om systematisk overvågning af kreditkortoplysninger – fordi de retsstridige krænkelse ikke nåede tærsklen for tort.

Tærsklen er dog ikke uopnåelig. Uden for mediekonteksten tilkendte Højesteret i [44501/2025](#) 30.000 kr. for en kommunes fejlagtige videregivelse af en psykisk diagnose ved en aktindsigtsbesvarelse – en illustration af, at netop helbredsoplysninger vurderes som særligt skadevoldende. Og i [BS-1595/2019-KOL](#) blev der tilkendt 20.000 kr. i tortgodtgørelse for injurier og fredskrænkelser på Facebook.

Forudgående forbud mod offentliggørelse er den mest indgribende reaktion og opnås sjældent.

I [BS-58456/2025-OLR](#) ophævede Østre Landsret et byretsforbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser, idet EMRK artikel 10 vejede tungere end artikel 8. I [BS-21838/2024-KBH](#) nægtede Københavns Byret forbud, fordi kilden selv havde taget initiativ til projektet og afgivet et frivilligt og oplyst samtykke. Højesteret har i [BS-35975/2020-HJR](#) fastslået, at en redaktør bevarer retlig interesse i at få prøvet lovligheden af et forbud, selv efter at det er ophævet.

Endelig viser [82/2025](#), at ytringsfriheden ikke altid vinder: en journalist blev med 4-1 stemmer idømt 10.000 kr. i bøde for at have overtrådt et navneforbud, idet håndhævelsen ikke krænkede EMRK artikel 10.

Bemærk om retstilstanden: strafferammen i [§ 264 d, stk. 1](#) er ved en vedtagen, endnu ikke konsolideret ændring hævet fra fængsel indtil 6 måneder til fængsel indtil 1 år med ikrafttræden **1. januar 2027**.

LOV

Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1

Straffeloven § 93, stk. 1

Straffeloven § 264d, stk. 1, 2

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Kommunes fejlagtige videregivelse af helbredsoplysninger ved aktindsigt udløser GDPR-godtgørelse på 30.000 kr.	24.08.2026
	Højesteret · Journalist idømt bøde for overtrædelse af navneforbud i § 220-sag – ytringsfrihed versus privatliv og uskyldsformodning	21.04.2026
	Højesteret · Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed	23.02.2024
	Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	24.01.2022
	Højesteret · Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar	28.09.2021
	Højesteret · Spørgsmål om godtgørelse for tort ved ulovlig overvågning af kreditkortoplysninger (Se og Hør-sagen)	11.03.2020
	Landsretten · Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde	26.01.2026
	Landsretten · Landsrettens dom stadfæster byrettens afgørelse om afvisning af tortgodtgørelse efter TV-udsendelse om selvmord	15.06.2020
	Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	30.04.2025
	Byretten · Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	07.05.2024
	Byretten · Frifindelse i sag om offentliggørelse af billede af afdød person og overtrædelse af navneforbud	08.11.2022
	Byretten · Dom om injurier og tortgodtgørelse efter udtalelser på Facebook	20.04.2022

§ 12 Samspillet mellem Pressenævnet og domstolene

De to spor er formelt adskilte, men griber i praksis ind i hinanden.

Pressenævnet er ikke bundet af domstolene – og omvendt. Nævnets vurdering af god presseskik og domstolenes vurdering af, om en videregivelse er »uberettiget« efter [straffeloven § 264 d](#), er selvstændige prøvelser. Det fremgår klart af [9-5722/2024](#), hvor Retten i Odense frifandt, men samtidig konstaterede, at videregivelsen udgjorde grove krænkelser af privatlivets fred.

Domstolene tillægger dog Pressenævnets vurdering bevismæssig vægt. I samme dom indgik det udtrykkeligt i afvejningen under kriteriet om oplysningernes indhentning, at *Pressenævnet ikke havde fundet anledning til kritik af den gennemførte sløring* i sag nr. 2021-80-0611, og retten fandt herefter ikke grundlag for at tilsidesætte god presseskik. En frifindende nævnskendelse fungerer altså som en indikator for, at pressens metode var forsvarlig.

Prøvelsesintensiteten er forskellig. Pressenævnet foretager en presseetisk helhedsvurdering med lav tærskel – kritik udtales, når privatlivets fred er krænket uden klar almen interesse. Domstolene anlægger derimod en menneskeretlig proportionalitetsprøvelse, hvor selv en grov krænkelse kan forblive straffri, fordi straffen i sig selv ville udgøre et uforholdsmæssigt indgreb i ytringsfriheden. Resultatet er et **asymmetrisk system**: mediet kan blive kritiseret og pålagt at offentliggøre kritikken efter [medieansvarsloven § 49](#) i tilfælde, hvor domstolene ville frifinde.

Klageren skal derfor vælge spor bevidst. Ønskes økonomisk compensation, må sagen anlægges ved domstolene efter [erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#) – Pressenævnet afviser sådanne påstande, jf. [Pressenævnets kendelse af 20. februar 2026](#). Ønskes derimod en hurtig, gebyrfri og offentligt synlig reaktion, er

Pressenævnet den effektive vej, men med en ubetinget 12-ugers frist og uden mulighed for at få artiklen fjernet ved påbud.

Nævnet omtaler i øvrigt jævnligt selv retspraksis: i [Pressenævnets kendelse af 12. december 2023](#) og [Pressenævnets kendelse af 12. december 2023 om ensidig dækning](#) behandlede nævnet klager over mediernes dækning af netop en højesteretsdom om tortgodtgørelse – uden at dette gav nævnet anledning til at prøve dommens indhold.

LØV	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1	Medieansvarsloven § 49	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS	Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke		
			30.04.2025 20.02.2026

§ 13 Sammenfatning: den tredelte test i Pressenævnets privatlivspraksis

Pressenævnets afgørelser om privatlivskrænkelser i medieomtale kan sammenfattes i en tredelt test, der går igen på tværs af sagstyper og årtier.

1. Er oplysningen et rent privat forhold? Helbred, sygdomsforløb, psykisk tilstand, seksualliv, dødsomstændigheder og intime familieforhold er kernen. Erhvervsmæssige forhold, regnskabstal, roller i selskaber og foreninger, registeroplysninger om ejendomshandler og objektive personoplysninger er det ikke – jf. [2018-80-0178](#) og [Pressenævnets kendelse af 24. november 2023](#).

2. Foreligger der samtykke eller selvvalgt offentlighed? Et gyldigt samtykke skal være frivilligt, specifikt og informeret, jf. [2020-80-0461](#). Har klageren selv bragt forholdet frem offentligt – i debatindlæg, tv-programmer, selvbiografier eller ved at invitere pressen – falder beskyttelsen af netop det forhold bort, jf. [2019-80-0279](#) og [2021-80-0755](#).

3. Er der klar almen interesse – og står identifikationen mål med den? Dette er testens egentlige tyngdepunkt. *Almen interesse* i *emnet* er ikke nok; nævnet spørger, om historien ville have mistet sit journalistiske indhold ved anonymitet, jf. [2019-80-0241](#). Selv en historie med utvivlsom lokal interesse kan udløse kritik, hvis identifikationen kobles til uprøvede beskyldninger, jf. [Pressenævnets kendelse af 27. august 2025](#).

For **arkiverede artikler** gælder en fjerde, efterfølgende prøvelse efter punkt D.1 (tidligere B.8): oplysningerne skal være *særligt belastende*, og selv da vejer klagerens egen medvirken, artiklens alder og dens fortsatte almene interesse tungt imod sletning eller afindeksering.

Processuelt bør man notere sig, at nævnets prøvelse er hurtig og billig, men snæver: **12 ugers ubetinget frist**, ingen dispensationshjemmel, ingen godtgørelse, ingen påbud om afpublicering og ingen prøvelse af straffeloven eller databeskyttelsesretten. Sanktionen er kritik og – hvor nævnet finder det påkrævet – pålæg om offentliggørelse efter [medieansvarsloven § 49](#). Vil den krænkede have økonomisk oprejsning, må vejen gå ad domstolene, hvor tærsklen efter [erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#) er markant højere, og hvor ytringsfriheden efter Højesterets praksis i [SS-92/2023-HJR](#) og byrettens praksis i [9-5722/2024](#) i praksis ofte får forrang.

LOV Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1 Medieansvarsloven § 34, stk. 1
Medieansvarsloven § 49

PRAKSIS **Højesteret** · Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed 23.02.2024

Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	30.04.2025
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Fyens Stiftstidende for identifikation af leder i sag om politianmeldelse	27.08.2025
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over medieomtale af psykologvirksomheds regnskabsunderskud	24.11.2023
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Se og Hør for omtale af partileders hustru og hendes fortid	08.04.2022
Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren ”Krigsfotografen”	19.09.2020
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder digitalt medie i sag om privatlivets fred og omtale af ægtefællebidrag	17.10.2019
Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	25.06.2019
Pressenævnet · Pressenævnet vurderer lokalavis’ brug af adresse- og erhvervsoplysninger i konkursomtale	21.03.2019

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Erstatningsansvarsloven § 26	stk. 1	Medieansvarsloven § 34	stk. 1
Medieansvarsloven § 36	stk. 1	Medieansvarsloven § 43	
Medieansvarsloven § 49		Straffeloven § 264d	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

61 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

6

24.08.2026	Højesteret: Kommunes fejlagtige videregivelse af helbredsoplysninger ved aktindsigt udløser GDPR-godtgørelse på 30.000 kr.	44501-2025
21.04.2026	Journalist idømt bøde for overtrædelse af navneforbud i § 220-sag – ytringsfrihed versus privatliv og uskyldsformodning	82-2025
23.02.2024	Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed	4781-5753
24.01.2022	Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	bs-47189-2020-hjr
28.09.2021	Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar	bs-35975-2020-hjr
11.03.2020	Spørgsmål om godtgørelse for tort ved ulovlig overvågning af kreditkortoplysninger (Se og Hør-sagen)	bs-33797-2019-hjr

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

2

26.01.2026	Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde	10574-12482
15.06.2020	Landsrettens dom stadfæster byrettens afgørelse om afvisning af tortgodtgørelse efter TV-udsendelse om selvmord	1109-1333

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		4
30.04.2025	Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	9662-11276
07.05.2024	Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	5544-6638
08.11.2022	Frifindelse i sag om offentliggørelse af billede af afdød person og overtrædelse af navneforbud	4320-5179
20.04.2022	Dom om injurier og tortgodtgørelse efter udtalelser på Facebook	1361-1648
PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		48
20.02.2026	Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	W20260926425
20.12.2025	Pressenævnet afviser klage over TV 2's afslag på at slette artikel om studerendes trivsel og helbredsoplysninger	W20251025925
27.11.2025	Pressenævnet afviser klage mod Viborg Stifts Folkeblad som for sen: Klagefrist på 12 uger regnes fra offentliggørelsen, uanset senere bekendtgørelse	W20251017125
27.08.2025	Pressenævnet udtaler kritik af Fyens Stiftstidende for identifikation af leder i sag om politianmeldelse	W20250986625
22.08.2025	Pressenævnet afviser klage over identifikation af studenterforeningsmedlem i sag om bederum	W20250985925
28.05.2025	Pressenævnet afviser klage over navngivning af svindeltalt erhvervsmand i landsdækkende avis	W20250944725
24.05.2025	Pressenævnet godkender mediehus' afvisning af anonymisering i sag om seksuelle overgreb mod mindreårige	2024-10177
21.02.2025	Afvisning af klage over manglende anonymisering af artikel om personligt sygdomsforløb	
24.01.2025	Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning og afindeksering af medlemsoplysninger i artikel om lokal loge	
25.09.2024	Afslag på anmodning om sletning af arkiverede brevkasseartikler om sex og samliv	
22.08.2024	Pressenævnet fastholder Ekstra Bladets ret til at arkivere artikler om omfattende narkokriminalitet	
22.06.2024	Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for mangelfuld opfølgning på klagesag om plastikkirurg	
24.11.2023	Pressenævnet afviser klage over medieomtale af psykologvirksomheds regnskabsunderskud	
10.10.2023	Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	
05.04.2023	Klage over terminologi om psykiske lidelser i DR-artikel afvist på grund af manglende retlig interesse	2023-80-0993
25.03.2023	Offentliggørelse af kendt musikers dødsfald baseret på offentlige registre	2022-80-0939

16.12.2022	Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	2022-80-0887
16.12.2022	Frihedens Stemme kritiseres for manglende partshøring i sag om kobling mellem private tweets og ansættelsesforhold	2022-80-0894
23.11.2022	Pressenævnet afviser klage over manglende sletning af artikel efter frifindelse i straffesag	2022-80-0885
01.11.2022	Pressenævnet afviser klage over offentliggørelse af intern politisk mailkorrespondance	2022-80-0882
08.04.2022	Pressenævnet frifinder Se og Hør for omtale af partileders hustru og hendes fortid	2021-80-0755
08.04.2022	Pressenævnet afviser klage over medieomtale af politikers ægteskab med offentlig person	2021-80-0756
08.04.2022	Pressenævnet afviser klage over medieomtale af politikers ægtefælle og hendes fortid	2021-80-0758
19.03.2022	Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	2021-80-0734
12.03.2022	Pressenævnet genoptager sag om afindeksering efter nye tekniske oplysninger fra Danske Medier	2022-80-0792
19.02.2022	Pressenævnet afviser klage over redigering af læserbrev på grund af overskridelse af klagefristen	2022-80-0809
18.12.2021	Pressenævnet udtaler ikke kritik af Berlingske for omtale af privat Facebook-opslag i sag om dommers habilitet	2021-80-0687
29.06.2021	Pressenævnet udtaler kritik af JyskeVestkysten for krænkende personoplysninger i omfattende mindeord	2021-80-0606
26.06.2021	Afslag på anmodning om sletning af 17 år gammel artikel om barndomstalment	2021-80-0627
19.09.2020	Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	2020-80-0461
26.08.2020	Pressenævnets afgørelse om sletning og afindeksering af artikel vedrørende svindelanklager	2020-80-0458
12.08.2020	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod Fyens Stiftstidende om privatliv og citatbrug	2020-80-0518
02.04.2020	Pressenævnet frifinder avis for at omtale partileders mulige ejendoms køb i Rødkærsbro	2019-80-0419
26.02.2020	Offentliggørelse af boligkøberes navne i artikel om dyre ejendomshandler var ikke i strid med god presseskik	2019-80-0436
17.10.2019	Berlingske frifundet for at omtale private Facebook-opslag fra medlemmer af Den Nordiske Modstandsbevægelse	2019-80-0304
17.10.2019	Pressenævnet frifinder digitalt medie i sag om privatlivets fred og omtale af ægtefællebidrag	2019-80-0279
13.09.2019	Pressenævnet afviser klage over identifikation af dømte i sag om socialt bedrageri	2019-80-0286

01.08.2019	Afslag på genoptagelse af klage over Politiken grundet overskredet 12-ugers frist i medieansvarsloven	2019-80-0356
25.06.2019	B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	2019-80-0241
21.03.2019	Pressenævnet vurderer lokalavis' brug af adresse- og erhvervsoplysninger i konkursomtale	2018-80-0178
11.10.2018	Pressenævnet afviser klage fra mor over omtale af søns straffesag grundet manglende retlig interesse	2018-80-0189
20.03.2018	Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af SE og HØR i sag om livstidsdømts privatliv og forældremyndighed	2017-80-0054
21.02.2018	Pressenævnet afviser klage over TV 2-indslag grundet overskridelse af 12-ugers klagefrist	2018-80-0082
25.06.2016	Pressenævnet fastlægger klagefrist ved genudsendelse i sag mod DR	16-70-00991
15.04.2016	Pressenævnet udtaler kritik af avis for deling af private helbredsoplysninger fra Facebook	16-70-00932
01.03.2016	Pressenævnet udtaler kritik af SE OG HØR for krænkende dækning af kendispars privatliv	15-70-00900
10.02.2015	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om Se og Hørs offentliggørelse af kritik	15-70-00755
18.12.2014	Pressenævnet afviser klage over læserbrev om polititjenestemandes religiøse overbevisning og privatliv	14-70-00710

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

16.12.2024	Fortolkningsstrid om p-skive og licenskrav uden for tidsbegrænsede perioder i Valby	park-11276
------------	---	------------

FORARBEJDE **Betænkninger**

1 reference

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet

10

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over rubrik, dækning og vinkling

Pressenævnets praksis om dækningskravet til rubrikker og forsidehenvisninger efter medieansvarslovens § 34

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 22 afgørelser · 2015-2026

[Læs online](#)**INTRODUKTION**

Denne praksisoversigt kortlægger Pressenævnets praksis om kravet til, at rubrikker, underrubrikker og forsidehenvisninger skal have dækning i artiklens indhold, og om hvornår en vinkling giver et misvisende samlet billede. Retsgrundlaget er [medieansvarsloven § 34](#) om god presseskik og de vejledende regler for god presseskik (afsnit B om korrekte oplysninger). Pressenævnet afvejer i hver sag mediets redaktionelle frihed til at vælge vinkel mod kravet om en korrekt fremstilling, og oversigten viser de mønstre, der afgør, om nævnet udtaler kritik eller frifinder mediet. Den parallelle domstolspraksis i ærekrænkelses- og erstatningssager inddrages, hvor misvisende overskrifter har været et tema.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnet kræver, at rubrikker, underrubrikker og forsidehenvisninger har dækning i artiklens indhold eller i de faktiske forhold; mangler dækningen, udtales der kritik – også når brødteksten i øvrigt er korrekt.
- 02** Pressenævnet accepterer skarp og tilspidset vinkling som led i redaktørens redigeringsret, så længe det samlede indtryk er retvisende, og de nødvendige nuancer fremgår af brødteksten.
- 03** Pressenævnet afviser at lade en efterfølgende rettelse af en misvisende overskrift reparere krænkelsen, fordi læsere ikke nødvendigvis læser brødteksten eller vender tilbage til artiklen.
- 04** Jo mere alvorlig og agtelsesforringende en beskyldning fremsættes i overskriften (fx "falsk" eller påstand om kriminalitet), desto strengere er kravet til dækning og forudgående efterprøvelse.
- 05** En isoleret korrekt oplysning kan alligevel give et misvisende helhedsindtryk, og Pressenævnet vurderer overskrift, underrubrik, billede og brødtekst samlet.
- 06** Pressenævnet lægger bevisbyrden for, at en overskrift har dækning, og at skadelige beskyldninger er efterprøvet, på mediet.
- 07** Pressenævnet accepterer citat-rubrikker (markeret med kolon eller anførselstegn), når de loyalt sammenfatter kildens synspunkt, men finder dem betænkelige, når de fremstår som ordrette citater, kilden ikke har udtalt.

08 Pressenævnet kan kun udtale kritik og pålægge genmæle, ikke idømme straf, erstatning eller mortifikation; spørgsmål om injurier hører under domstolene.

§ 1 Generalklausulen om god presseskik og kravet om dækning

Pressenævnets vurdering af rubrikker, underrubrikker og forsidehenvisninger hviler på generalklausulen i [medieansvarsloven § 34, stk. 1](#), hvorefter "massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik". Klausulen er en retlig standard, hvis nærmere indhold udfyldes af de vejledende regler for god presseskik, og det er overladt til Pressenævnet inden for normens rammer at skønne, om der konkret er offentliggjort i strid med god presseskik.

Forarbejderne knytter udtrykkeligt dækningskravet til overskriften. I bemærkningerne til § 34 i forslaget til medieansvarsloven (LSF 132/1990) hedder det, at ordet "indhold" ikke kun sigter til ordlyden af et udsagn, men også til måden og formen, hvorpå indholdet fremtræder:

Selve fremtrædelsen af en artikel eller dennes overskrift sammenholdt med teksten i øvrigt eller filmklippet skal være i overensstemmelse med god presseskik.

De samme betragtninger findes i [Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar, s. 67](#), hvor § 34 beskrives som en retsstandard knyttet til massemediernes indhold og handlemåde ud fra en samlet vurdering. Selve det operationelle krav til overskrifter er ældre end loven. Allerede [Betænkning nr. 714/1974 om kriminalforsorgen og massemediene, s. 71](#) gengiver den presseetiske regel:

Det skal nøje påses, at overskrifter og underoverskrifter i form og indhold har dækning i den pågældende artikels tekst.

Samme sted slås det fast, at teksten på gadeplakater ("spisesedler") skal svare til bladets indhold – forløberen for nutidens regel om, at forsidehenvisninger skal have dækning. Reglen videreføres i dag i de vejledende regler for god presseskik, afsnit B (Korrekte oplysninger), og er det målestok, Pressenævnet anvender, jf. fx **Pressenævnets kendelse af 28. oktober 2023** ([sag om Frihedsbrevet/nepotisme](#)), hvor nævnet udtrykkeligt udtaler, at overskrifter skal have dækning i den pågældende artikel.

Denne oversigt behandler alene dækningskravet til rubrikker og vinkling. Spørgsmål om genmæle ved faktuelle fejl behandles under [genmæle](#), mediets egen berigtigelsespligt under [berigtigelse af faktuelle fejl](#), forelæggelse og kildekritik under [god presseskik](#) og strafbar ærekrænkelser under [injurier og ærekrænkelser](#).

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Frihedsbrevet modtager kritik fra Pressenævnet for misvisende overskrift om nepotisme

28.10.2023

§ 2 Pressenævnets prøvelseskompetence – presseetik, ikke injurier

Pressenævnet prøver, om en offentliggørelse er sket i strid med god presseskik, jf. [medieansvarsloven § 43](#) og [§ 3](#) i Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet. Nævnet kan udtale kritik og pålægge mediet at offentliggøre kritikken eller bringe et genmæle, men det kan ikke idømme straf, erstatning eller

mortifikation. Som det fremgår af [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017, s. 328](#), fungerer Pressenævnet som et supplement til retssystemet, og nævnets kritik er ofte den mest effektive og hurtige oprejsning for den, der føler sig krænket af et medie.

Kompetenceafgrænsningen har direkte betydning for, hvor langt nævnet kan gå i bedømmelsen af en overskrift. I **sag nr. 2019-80-0259** ([Gråsten Avis – "Borgmester presser regulativ igennem"](#)) protesterede mediet mod, at nævnet havde betegnet en misvisende overskrift som "krænkende", idet det hævdede, at begrebet hørte under domstolenes injuriekompetence. Pressenævnet fastholdt, at det inden for sin kompetence efter § 43 kan vurdere, om en overskrift er krænkende i presseetisk forstand, uanset at de samme forhold potentielt kunne bedømmes strafferetligt ved domstolene. Omvendt afviser nævnet konsekvent at tage stilling til, om en skarpt vinklet overskrift udgør en injurie. I **sag nr. 2020-80-0480** ([DR Detektor – "vildleder"](#)) og i **Pressenævnets kendelse af 28. august 2025** ([Politiken – "højreradikale" anmeldelsesmiljøer](#)) præciserede nævnet, at spørgsmål om eventuelle injurier hører under domstolene, mens nævnet alene vurderer, om de værdiladede ord havde dækning i de faktiske forhold.

Nævnets prøvelse er afgrænset af redaktørens redigeringsret. Den redaktionelle frihed til at træffe endelig afgørelse om mediets indhold er, som beskrevet i [Betænkning nr. 1320/1996 om medierne i demokratiet, del 2, s. 8](#), grundlaget for hele det presseretlige ansvarssystem, og "ytringsfrihed er ikke identisk med ytringsmulighed eller med adgang til at kræve spalteplass i en avis". Pressenævnet prøver derfor ikke redaktørens valg af vinkel som sådan, men kun om resultatet er misvisende.

LOV

Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 3

Medieansvarsloven § 34, stk. 1

Medieansvarsloven § 43

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Politiken for dækning af højreradikale anmeldelsesmiljøer	28.08.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for kritik i sag om faktatjek af læges corona-graf	24.09.2020
	Pressenævnet · Gråsten Avis' anmodning om genoptagelse afvist i sag om misvisende overskrift om borgmester	27.02.2019

§ 3 Hvad Pressenævnet lægger vægt på ved overskrifter – kravet om dækning

Det gennemgående mønster i praksis er, at **Pressenævnet lægger afgørende vægt på, om overskriften, underrubrikken eller forsidehenvisningen har dækning i artiklens indhold eller i de faktiske forhold**. Mangler dækningen, udtaler nævnet kritik – også selv om den øvrige brødtekst er korrekt.

Klare kritik-eksempler:

- **Pressenævnets kendelse af 28. oktober 2023** ([Frihedsbrevet/nepotisme](#)): Overskriften angav klageren som chef for sin mor, selv om hun var ansat i en anden afdeling. Nævnet fandt, at overskriften ikke havde dækning i artiklens faktiske indhold, og udtalte kritik.
- **Pressenævnets kendelse af 4. oktober 2025** ([Bornholms Tidende – "falsk rapport"](#)): Brugen af ordet "falsk" i overskrift og forsideomtale var en faktuel vurdering af meget alvorlig karakter uden tilstrækkelig dækning i artiklen.
-

sag nr. 14-70-00726 (Politiken – TDC's skatteforhold): Rubrikken tillagde TDC en handling, som ubestridt var foretaget af hovedaktionæren NTC; rubrikken havde derfor ikke dækning i brødtekstens faktiske oplysninger.

- **sag nr. 2023-80-0970 (Frihedsbrevet/madspild – "omfattende rod")**: Formuleringen "omfattende rod" var misvisende, da der reelt kun var dokumenteret én politianmeldelse af væsentlig karakter.
- **Pressenævnets kendelse af 19. september 2024 (Se og Hør – voldsdom)**: Overskrift, underrubrik og brødtekst angav fejlagtigt, at klageren var dømt for vold mod ekskærester, selv om han var frifundet herfor – urigtig og særligt agtelsesforringende information.

Nævnet lægger samtidig vægt på, at **dækningskravet skærpes med beskyldningens alvor**. Jo mere agtelsesforringende et udsagn er ("falsk", påstand om kriminalitet), desto strengere er kravet til dækning og forudgående efterprøvelse, jf. Bornholms Tidende-sagen ovenfor og **Pressenævnets kendelse af 27. november 2024 (Sjællandske Nyheder – hashdyrkning)**, hvor beskyldningen om hashdyrkning i rubrikken var så belastende, at den krævede særlig efterprøvelse.

Et centralt vurderingsmoment er endvidere, at **en efterfølgende rettelse ikke reparerer en misvisende overskrift**. I Frihedsbrevet-sagen om nepotisme lagde nævnet vægt på, at læsere ikke nødvendigvis læser brødteksten eller vender tilbage til artiklen for at se rettelser; overskriften var misvisende på offentliggørelsestidspunktet, og det var afgørende. Samme synspunkt bærer Se og Hør-sagen, hvor en hurtig rettelse i selve artiklen ikke var tilstrækkelig, fordi mediet ikke bragte en særskilt nyhed om rettelsen i nyhedsstrømmen.

Omvendt frifinder nævnet, når overskriften – uanset skarp form – har dækning i brødteksten. I **sag nr. 2020-80-0455 (DR Detektor – sociale ydelser)** fandt nævnet, at en skarpt vinklet overskrift og underrubrik havde dækning, fordi de nødvendige nuancer fremgik af artiklen. I **sag nr. 2021-80-0745 (Berlingske – sygeplejerskers lønkamp)** og **Pressenævnets kendelse af 31. oktober 2025 (JydskeVestkysten – Wegovy "stik imod anbefalinger")** var overskrifterne tilspidsede, men havde dækning i udtalelser eller faktiske forhold beskrevet i brødteksten. Selv en upræcis overskrift kan gå fri, hvis brødteksten retter op: i **sag nr. 15-70-00870 (Sjællandske Medier – "Chikane-manden")** var overskriften om, at klageren "skal i fængsel", upræcis (dommen var anket), men det fremgik tydeligt af brødteksten, at sagen ikke var endelig, og der blev ikke udtalt kritik på det punkt.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over skarp overskrift om læges off-label Wegovy ordination.	31.10.2025
	Pressenævnet · Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse.	04.10.2025
	Pressenævnet · Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærverk	27.11.2024
	Pressenævnet · Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager	19.09.2024
	Pressenævnet · Frihedsbrevet modtager kritik fra Pressenævnet for misvisende overskrift om nepotisme	28.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Frihedsbrevet for misvisende dækning af madspildsorganisation	28.06.2023
	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om Berlingskes overskrifter i sag om sygeplejerskers lønkamp	04.03.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over DR Detektors dækning af forskning om sociale ydelser	30.05.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske Medier for gentagne faktuelle fejl og manglende kontrol af voldsbeskyldninger	05.02.2016
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Politiken for misvisende overskrift om TDC's skatteforhold	22.01.2015

§ 4 Misvisende helhedsindtryk – når korrekte enkeltoplysninger giver et forkert samlet billede

Et særligt spor i praksis er, at **en isoleret korrekt oplysning alligevel kan give et misvisende helhedsindtryk**. Pressenævnet vurderer ikke overskriften isoleret, men sammenholder overskrift, underrubrik, billede og brødtekst og spørger, om det samlede indtryk er retvisende. Dette følger direkte af, at § 34 efter forarbejderne omfatter mediernes "indhold og handlemåde" ud fra en samlet vurdering.

Det tydeligste eksempel er **Pressenævnets kendelse af 20. februar 2026** ([Ekstra Bladet – krænkende billedbrug](#)). Her var det isoleret korrekt, at klageren optrådte på et arkivfoto fra en film, men kombinationen af det uslørede billede og forsideomtalen overskrifter om rockermiljø og kriminalitet efterlod læseren med det fejlagtige indtryk, at klageren havde tilknytning til det kriminelle miljø. Nævnet udtalte kritik, selv om hun ikke var navngivet, fordi det samlede indtryk var krænkende og misvisende. Tilsvarende i **sag nr. 14-70-00726** ([Politiken – TDC](#)): selv om det var korrekt, at ejerkredsen havde søgt skatteaftaler i Luxembourg, gav rubrikkens identifikation af driftsselskabet TDC med ejernes dispositioner et samlet billede, der manglede dækning.

Når nævnet frifinder på dette punkt, er begrundelsen, at det samlede indtryk var retvisende. I DR Detektor-sagen om sociale ydelser (**sag nr. 2020-80-0455**) understregede nævnet, at det ligger inden for redaktørens redigeringsret at vælge vinkling og kilder, "så længe det samlede indtryk er retvisende".

Et tilbagevendende deltema er **citaterubrikker**. Pressenævnet accepterer, at en overskrift med kolon eller anførselstegn loyalt sammenfatter en kildes synspunkt, men finder det betænkeligt, hvis rubrikken fremstår som et ordret citat, kilden ikke har udtalt. I Berlingske-sagen (**sag nr. 2021-80-0745**) blev brug af kolon i overskriften anset for en acceptabel måde at præsentere kildens overordnede synspunkt på, fordi det indholdsmæssigt svarede til kildens egne udtalelser. I **sag nr. 14-70-00724** ([DOXA – catcalling](#)) fandt nævnet det "uheldigt", at en overskrift var formuleret som et citat, der ikke var kildens præcise ord, men forholdet var ikke alvorligt nok til kritik, da det afspejlede artiklens tema.

LOV [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Presseetisk kritik af Ekstra Bladet for krænkende billedbrug af tidligere skuespiller	20.02.2026
	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om Berlingskes overskrifter i sag om sygeplejerskers lønkamp	04.03.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over DR Detektors dækning af forskning om sociale ydelser	30.05.2020
	Pressenævnet · Manglende dokumentation for interviewcitater førte til frifindelse af netavis i sag om overskrifter og genmæle	19.02.2015
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Politiken for misvisende overskrift om TDC's skatteforhold	22.01.2015

§ 5 Redaktionel frihed til vinkling vs. kravet om korrekt fremstilling

Praksis afspejler en konstant afvejning mellem redaktørens frihed til at vinkle og kravet om en korrekt fremstilling. Pressenævnet accepterer, at en historie tilspidises og vinkles skarpt, og at redaktøren vælger, hvilke dele af et interview eller et CV der fremhæves – men vinklingen må ikke gøre fremstillingen faktuel forkert eller efterlade et misvisende samlet billede.

Nævnet anerkender en vidtgående redigeringsret. I **sag nr. 2019-80-0365** ([JyskeVestkysten – portræt om barndomsmisbrug](#)) fastslog nævnet, at en redaktør har en vidtgående ret til at beslutte mediets indhold og

vinkling, herunder hvilke dele af et interview der skal fremhæves; så længe klagerens budskab ikke var forvansket, og der ikke var faktuelle fejl, var vinklingen acceptabel. I **Pressenævnets kendelse af 28. august 2025 (Politiken – højreradikale)** var det op til redaktøren at vælge, hvilke dele af en persons baggrund der blev fremhævet.

Pressenævnet accepterer endvidere, at mediets egne vurderinger fremgår skarpt af overskriften, når vurderingen har dækning i researchen. I **sag nr. 2020-80-0480 (DR Detektor – corona-graf)** fandt nævnet, at ordet "vildleder" i overskriften var udtryk for DR's redaktionelle vurdering på baggrund af research, og at der var dækning for vurderingen i artiklens samlede indhold. Tilsvarende blev betegnelsen "højreradikal" i Politiken-sagen anset for en subjektiv redaktionel vurdering med tilstrækkelig dækning i de faktiske forhold, og i Wegovy-sagen (**sag W20251006025**) blev en skarp vinkling ("stik imod anbefalinger") anset for at have dækning, fordi brødteksten uddybede den korrekte sammenhæng.

Grænsen overskrides, når vinklingen tipper over i en faktisk påstand uden dækning. Det er forskellen mellem den frifundne corona-sag ("vildleder" som dokumenteret vurdering) og den kritiserede Bornholms Tidende-sag ("falsk rapport" som udokumenteret faktisk vurdering). Pressenævnet lægger her vægt på, om udsagnet for læseren fremstår som en redaktionel vurdering med belæg eller som en konstatering af et faktum, der ikke kan dokumenteres.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over skarp overskrift om læges off-label Wegovy ordination.	31.10.2025
	Pressenævnet · Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse.	04.10.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Politiken for dækning af højreradikale anmeldelsesmiljøer	28.08.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for kritik i sag om faktatjek af læges corona-graf	24.09.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over vinkling og manglende sletning af artikel om barndomsmisbrug	24.01.2020

§ 6 Sagsgang ved Pressenævnet – klage, frister, bevisbyrde og sanktion

En klage over en misvisende overskrift kan rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet, jf. [medieansvarsloven § 34, stk. 2](#). Klagefristen er 12 uger efter offentliggørelsen; den blev forlænget fra 4 til 12 uger ved en ændring af medieansvarsloven af 28. december 2013 (i kraft 1. januar 2014). Klager over DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal altid først indgives til mediet, jf. [§ 34, stk. 3](#). Det er gratis at klage. Pr. 29. maj 2026 er der ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer af § 34.

Sagsbehandlingen følger Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet. Formanden afviser sager, hvor klagefristen ikke er overholdt, eller som åbenbart ikke hører under nævnets kompetence eller er åbenbart grundløse, jf. [§ 6](#). Nævnet indhenter en skriftlig udtalelse fra det indklagede medie og kan behandle sagen på det foreliggende grundlag, hvis mediet ikke svarer inden 7 dage, jf. [§ 8](#).

Pressenævnet lægger bevisbyrden for dækning på mediet. Det er mediet, der skal kunne dokumentere, at overskriften har dækning, og at skadelige beskyldninger er efterprøvet. I **sag nr. 14-70-00724 (DOXA)** kunne nævnet ikke fastslå et brud, netop fordi mediet hverken havde lydfil eller udskrift af interviewet, og det derfor ikke kunne afgøres, hvilken parts udlægning der var korrekt. Omvendt udtalte nævnet i Bornholms Tidende-sagen kritik, fordi mediet ikke kunne dokumentere dækning for "falsk", og i **Pressenævnets kendelse**

af 27. november 2024 ([Sjællandske Nyheder](#)) fandt nævnet, at mediet ikke havde løftet bevisbyrden for, at det havde gjort en tilstrækkelig indsats for at få beskyldningerne efterprøvet.

Udtaler nævnet kritik, kan det efter [medieansvarsloven § 49](#) og [§ 13](#) pålægge redaktøren snarest muligt at offentliggøre kendelsen "uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges" – i praksis med Pressenævnets logo og fremtrædende placering, jf. fx Frihedsbrevet-sagen og Bornholms Tidende-sagen, hvor der tillige blev krævet forsidehenvisning. Genoptagelse forudsætter nye oplysninger af væsentlig betydning eller betydelige sagsbehandlingsfejl, jf. [§ 14](#); i **sag nr. 2019-80-0259** ([Gråsten Avis](#)) blev genoptagelse afvist, fordi mediet blot udtrykte uenighed i nævnets vurdering uden at fremlægge nye fakta.

LOV

[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 6](#)[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 8](#)[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 13](#)[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 14](#)[Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#)[Medieansvarsloven § 49](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse.	04.10.2025
	Pressenævnet · Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk	27.11.2024
	Pressenævnet · Frihedsbrevet modtager kritik fra Pressenævnet for misvisende overskrift om nepotisme	28.10.2023
	Pressenævnet · Gråsten Avis' anmodning om genoptagelse afvist i sag om misvisende overskrift om borgmester	27.02.2019
	Pressenævnet · Manglende dokumentation for interviewcitater førte til frifindelse af netavis i sag om overskrifter og genmæle	19.02.2015

Sammenhæng med domstolspraksis – redaktøransvar og ærekrænkelse

§ 7

En misvisende overskrift kan ud over presseetisk kritik også give anledning til et strafferetligt eller erstatningsretligt søgsmål ved domstolene, og de to spor løber ofte parallelt. Domstolene afgør strafansvar og erstatning, ikke god presseskik, men anvender et beslægtet dækningsbegreb, når de bedømmer, om et belastende udsagn er en "værdidom" med tilstrækkeligt faktuel grundlag.

Parallelliteten ses tydeligt i [BS-25045/2018-KOL](#) (Retten i Kolding). Pressenævnet havde i forvejen kritiseret mediet for udtrykket "hovedskurken" og for manglende forelæggelse, men i den efterfølgende ærekrænkelssag frifandt byretten mediet: udtryk som "konkursrytteri", "konkurskonge", "hovedskurk" og "topstråmand" var vurderende udsagn ("value judgments"), for hvilke der ikke kan kræves ført sandhedsbevis, og der var "tilstrækkelig dækning" i artiklerne. Dommen illustrerer, at kompetencen til genmæle tilkommer Pressenævnet efter [medieansvarsloven § 40](#), og at mortifikation efter [straffeloven § 270](#) ikke er mulig for værdidomme.

Højesteret har ikke selv prøvet den presseetiske dækningsstandard – den hører under Pressenævnet – men har i [BS-28731/2020-HJR](#) fastlagt den centrale sondring mellem faktiske beskyldninger og værdidomme efter [straffeloven § 267](#), jf. [§ 269](#). Værdidomme kræver ikke fuldt sandhedsbevis, men et tilstrækkeligt faktuel grundlag:

Højesteret finder derfor, at der ikke kan stilles store krav til det faktuelle grundlag... Sherin Khankans generelt holdte og til dels vekslende udsagn om forholdet mellem islam og politik har kunnet efterlade en uklarhed om, hvilken nærmere rolle i samfundet islam efter hendes opfattelse bør spille.

Dette "tilstrækkelige faktuelle grundlag" er domstolenes pendant til Pressenævnets krav om "dækning", og afvejningen sker mod ytringsfriheden i EMRK artikel 10.

Når sagen ender ved domstolene, placeres ansvaret efter medieansvarslovens særlige ansvarssystem: forfatteren, dernæst den ansvarshavende redaktør og i sidste instans udgiveren, jf. [medieansvarsloven § 11](#) (med objektivt ansvar for redaktør og udgiver), som beskrevet i [Ytringsfrihedskommissionens betænkning nr. 1573/2020, del 2, s. 150](#). At redaktøransvaret kan indtræde på objektivt grundlag – også for en forsidehenviisning eller et forsidebillede – understreges af [SS-5722/2024-ODE](#), hvor tiltalen mod redaktør og journalist hvilede på [medieansvarsloven § 21](#) og [§ 17](#), om end de blev frifundet efter en afvejning af ytringsfrihed og privatliv. Eventuel godtgørelse udmåles efter [erstatningsansvarsloven § 26](#).

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 26](#)[Medieansvarsloven § 11](#)[Medieansvarsloven § 40](#)[Straffeloven § 267](#)[Straffeloven § 270](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om parlamentarisk immunitet og grænserne for politikeres ytringsfrihed i sager om ærekrænkelser	27.05.2021
	Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	30.04.2025
	Byretten · Frifindelse i sag om ærekrænkelser: Artikelserie om konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed	17.06.2020

§ 8 Sammenfatning af centrale takeaways

Pressenævnets praksis om rubrik, dækning og vinkling kan sammenfattes i nogle få bærende linjer:

- **Dækningskravet er kernen.** Rubrikker, underrubrikker og forsidehenviisninger skal have dækning i artiklens indhold eller i de faktiske forhold. Mangler dækningen, udtaler nævnet kritik efter [medieansvarsloven § 34](#), jf. fx Frihedsbrevet-sagen om nepotisme og Bornholms Tidende-sagen om "falsk rapport".
- **Helheden tæller.** En isoleret korrekt oplysning kan give et misvisende samlet indtryk; nævnet vurderer overskrift, billede og brødtekst under ét, jf. Ekstra Bladet-sagen og Politiken/TDC-sagen.
- **Redigeringsretten beskytter vinklen, ikke fejlene.** Skarp og tilspidset vinkling er tilladt, så længe det samlede indtryk er retvisende, og nuancerne fremgår af brødteksten (DR Detektor om sociale ydelser, Berlingske om sygeplejersker, Wegovy-sagen). Grænsen går, hvor vinklingen bliver en udokumenteret faktisk påstand.
- **Alvor skærper kravet.** Jo grovere beskyldning i overskriften, desto strengere krav til dækning og efterprøvelse, og bevisbyrden påhviler mediet.
- **Rettelse hjælper kun delvist.** En efterfølgende rettelse fjerner ikke krænkelsen på publiceringstidspunktet, fordi læsere ikke nødvendigvis ser den.
- **To spor.** Pressenævnet afgør presseetik (kritik og genmæle), mens domstolene afgør strafansvar og erstatning ud fra et beslægtet krav om "tilstrækkeligt faktisk grundlag" for værdidomme.

Resultatet er en relativt forudsigelig praksis, hvor udfaldet næsten altid afhænger af ét spørgsmål: Var der dækning for overskriften – og var det samlede billede retvisende?

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS

Byretten · Frifindelse i sag om ærekrænkelse: Artikelserie om konkurskarantæne og stråmandsvirksomhed 17.06.2020

Pressenævnet · Presseetisk kritik af Ekstra Bladet for krænkende billedbrug af tidligere skuespiller 20.02.2026

Pressenævnet · Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse. 04.10.2025

Pressenævnet · Frihedsbrevet modtager kritik fra Pressenævnet for misvisende overskrift om nepotisme 28.10.2023

Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over DR Detektors dækning af forskning om sociale ydelser 30.05.2020

REFERENCE **Lovgrundlag**

6 paragraffer

[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 3](#)
[Medieansvarsloven § 34](#) stk. 1

[Medieansvarsloven § 36](#) stk. 1

[Medieansvarsloven § 43](#)
[Medieansvarsloven § 49](#)
[Straffeloven § 267](#)
MATERIALE **Citerede afgørelser**

22 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

1

27.05.2021 Højesterets dom om parlamentarisk immunitet og grænserne for politikeres ytringsfrihed i sager om ærekrænkelse bs-28731-2020-hjr

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

2

30.04.2025 Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar 9662-11276

17.06.2020 Frifindelse i sag om ærekrænkelse: Artikelserie om konkurskarantæne og stråmandsvirksomhed 2595-3091

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

19

28.04.2026 Pressenævnet: BT's overskrift om flygtning der ikke vil hjem er ikke misvisende – klagen tages ikke til følge W20260946525

20.02.2026 Presseetisk kritik af Ekstra Bladet for krænkende billedbrug af tidligere skuespiller W20260926525

31.10.2025 Pressenævnet afviser klage over skarp overskrift om læges off-label Wegovy ordination. W20251006025

04.10.2025 Kritik til Bornholms Tidende for misvisende overskrift og manglende efterprøvelse. W20250995825

28.08.2025 Pressenævnet frifinder Politiken for dækning af højreradikale anmeldelsesmiljøer

27.11.2024 Sjællandske Nyheder får kritik for uimodsagte beskyldninger om hashdyrkning og hærværk

19.09.2024 Se og Hør kritiseres for urigtige oplysninger om voldsdom mod reality-deltager

07.05.2024	Pressenævnet frifinder medie for kritik i dækning af voldssag mod dørmænd	
27.02.2024	Pressenævnet afviser klage over manglende forelæggelse i sag om påstået grænseoverskridende adfærd	
28.10.2023	Frihedsbrevet modtager kritik fra Pressenævnet for misvisende overskrift om nepotisme	
28.06.2023	Pressenævnet kritiserer Frihedsbrevet for misvisende dækning af madspildsorganisation	2023-80-0970
04.03.2022	Pressenævnets afgørelse om Berlingskes overskrifter i sag om sygeplejerskers lønkamp	2021-80-0745
24.09.2020	Pressenævnet frikender DR for kritik i sag om faktatjek af læges corona-graf	2020-80-0480
30.05.2020	Pressenævnet afviser klage over DR Detektors dækning af forskning om sociale ydelser	2020-80-0455
24.01.2020	Pressenævnet afviser klage over vinkling og manglende sletning af artikel om barndomsmisbrug	2019-80-0365
27.02.2019	Gråsten Avis' anmodning om genoptagelse afvist i sag om misvisende overskrift om borgmester	2019-80-0259
05.02.2016	Pressenævnet udtaler kritik af Sjællandske Medier for gentagne faktuelle fejl og manglende kontrol af voldsbeskyldninger	15-70-00870
19.02.2015	Manglende dokumentation for interviewcitater førte til frifindelse af netavis i sag om overskrifter og genmæle	14-70-00724
22.01.2015	Pressenævnet kritiserer Politiken for misvisende overskrift om TDC's skatteforhold	14-70-00726

FORARBEJDE Betænkninger

6 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

1990 · Justitsministeriet

Betænkning om medierne i demokratiet (Betænkning nr. 1320)

1996 · Statsministeriet

Bilag til Betænkning om Medierne i Demokratiet (Betænkning nr. 1320, del 2, 1996)

1996 · Statsministeriet

Straffelovrådets betænkning om freds- og ærekrænkelser

2017 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen

2020 · Justitsministeriet

Kriminalforsorgen og massemedierne

1974 · Justitsministeriet

11

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over skjult kamera og skjulte optagelser i medier

Pressenævnets praksis om skjult kamera og skjulte lyd-/billedoptagelser som journalistisk metode

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 39 afgørelser · 2012-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Skjult kamera og skjulte lyd- og billedoptagelser er blandt de mest indgribende journalistiske researchmetoder, og Pressenævnet har gennem en lang række afgørelser udviklet en fast toleddet test for, hvornår metoden er forenelig med god presseskik efter [medieansvarsloven § 34](#) og punkt B.7 i de vejledende regler for god presseskik: den samfundsmæssige interesse skal klart overstige den enkeltes krav på beskyttelse, OG den fornødne dokumentation må kun meget vanskeligt kunne skaffes på anden måde. Denne oversigt kortlægger, hvad Pressenævnet i praksis lægger vægt på – optagelsesstedets karakter, om den optagede vises i privat eller erhvervsmæssig rolle, sløringens effektivitet og optagelsernes selvstændige nyhedsværdi – og hvordan nævnets linje forholder sig til domstolenes parallelle prøvelse efter [straffelovens § 264 a](#) og [§ 264 d](#) samt til forbudssagerne efter [retsplejelovens § 413](#). Oversigten dækker specifikt selve optagelsesMETODEN – ikke den generelle privatlivskrænkelser ved omtale, jf. [privatlivskrænkelser-medieomtale](#), og ikke billedbrug/samtykke til offentliggjorte fotos, jf. [billedbrug-samtykke-medier](#).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnet anvender en toleddet test efter punkt B.7 i de vejledende regler: den samfundsmæssige interesse skal klart overstige den enkeltes krav på beskyttelse, OG den fornødne journalistiske dokumentation må kun meget vanskeligt kunne skaffes på anden måde.
- 02** Pressenævnet kræver, at mediet har forsøgt den åbne vej først – dokumenterede afslag på at filme med åbent kamera er det stærkeste enkeltargument for, at subsidiaritetskravet er opfyldt.
- 03** Pressenævnet lægger afgørende vægt på, om den optagede vises i sin PROFESSIONELLE rolle eller i en privat situation; optagelser af personer i deres erhvervsmæssige virke tåler langt mere end optagelser af privatliv.
- 04** Pressenævnet afviser som udgangspunkt, at en lydoptager er en "skjult optagelse" i punkt B.7's forstand – lydoptageren anses for et almindeligt journalistisk arbejdsredskab, som enhver, der ved, at han taler med en journalist, må være forberedt på.

- 05 Pressenævnet kritiserer skjulte optagelser, når de ikke tilfører sagen noget afgørende nyt – den høje almene interesse i SAGEN legitimerer ikke i sig selv de konkrete optagelser.
- 06 Pressenævnet skærper kravet, når optagelsen sker på privat grund eller ved klagerens bopæl; området foran en privatbolig betragtes som privat grund, og manglende samtykke vejer da tungere.
- 07 Pressenævnet accepterer brug af muldvarp og fiktiv identitet, når dette er nødvendigt for at dokumentere et lukket miljø's faktiske praksis, men kræver særlig varsomhed, når dokumentationen fremprovokeres ved opdigtede oplysninger.
- 08 Pressenævnet kræver effektiv sløring af menige medarbejdere, men accepterer sløring, der alene forhindrer identifikation for en bredere kreds – at nærtstående kan genkende personen er ikke i sig selv en tilsidesættelse af god presseskik.
- 09 Pressenævnet prøver ikke, om optagelsen er strafbar efter straffeloven, eller om personlighedsretten er krænket – det henhører under domstolene, jf. medieansvarslovens § 43.
- 10 Klagefristen er absolut 12 uger fra offentliggørelsen, og der er ingen hjemmel til dispensation; fortsat tilgængelighed on-demand udløser ikke en ny frist.
- 11 Pressenævnets eneste sanktion ved skjulte optagelser er kritik og pålæg om at offentliggøre kendelsen efter medieansvarslovens § 49 – nævnet kan hverken idømme straf, erstatning eller godtgørelse.
- 12 Domstolene anvender en beslægtet, men selvstændig afvejning efter EMRK artikel 8 og 10, og har både frifundet journalister for optagelser med skjult kamera i et privat hjem og ophævet forbud mod offentliggørelse af skjult optaget materiale.

Retsgrundlaget: generalklausulen i § 34 og punkt B.7 om skjulte optagelser

§ 1

Pressenævnets prøvelse af skjulte optagelser hviler på generalklausulen i [medieansvarsloven § 34, stk. 1](#):

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik.

Begrebet "god presseskik" er ikke defineret i loven. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til bestemmelsen (1990 LSF 132, Forslag til medieansvarslov), at der er tale om en retlig standard, hvis nærmere indhold udfyldes af de vejledende regler og af nævnets egen praksis:

Indførelsen af en sådan standard i loven indebærer, at det overlades til det klageorgan, der skal håndhæve de etiske regler, inden for normens rammer at skønne, om der i et konkret tilfælde er sket offentliggørelse i strid med god presseskik. [...] Klageorganets praksis vil herefter være et væsentligt bidrag til at udbygge og konkretisere indholdet af de generelle principper, som er grundlaget for generalklausulens norm »god presseskik«.

Forarbejderne understreger samtidig, at ordet **handlemåde** "relaterer sig navnlig til den fremgangsmåde, som pressen har anvendt ved fremskaffelsen af oplysninger". Det er præcis dette led, der bærer prøvelsen af skjult

kamera: metoden kan være presseetisk kritisabel, selv om det offentliggjorte indhold i sig selv er korrekt og relevant.

Generalklausulens tilblivelse er beskrevet i [Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar](#), hvor udvalget afviste at inkorporere detaljerede etiske regler direkte i loven:

For det første er etiske regler bl.a. udtryk for den faglige standard, som pressen selv har fastsat som norm for udøvelsen af sin virksomhed. [...] En sådan etisk standard kan ikke på udtømmende måde udtrykkes gennem konkrete lovregler.

Den operative norm for skjulte optagelser er **punkt B.7 i de vejledende regler for god presseskik**. Pressenævnet gengiver i [W20251026225](#) normens to kumulative betingelser: den samfundsmæssige interesse skal **klart overstige** den enkeltes krav på beskyttelse, og dokumentationen må kun **meget vanskeligt** kunne skaffes på anden måde. Hertil kommer punkt B.1 om, at privatlivets fred ikke må krænkes, medmindre klar almen interesse berettiger offentlig omtale – gengivet ordret af nævnet i [2023-07580](#).

At reglerne kun er vejledende, og at nævnet har respekteret dette, blev fremhævet allerede i [Betænkning nr. 1320/1996 om medierne i demokratiet](#). Straffelovrådet har senere sammenfattet forholdet mellem presseetikken og straffelovgivningen i [Betænkning nr. 1563/2017 om freds- og ærekrænkelser](#): begrebet god presseskik "går således videre end straffelovens bestemmelser om freds- og ærekrænkelser".

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst	20.12.2025
	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024

§ 2 Pressenævnets prøvelseskompetence – og de spørgsmål nævnet konsekvent afviser

Pressenævnets kompetence er udtømmende afgrænset i [medieansvarsloven § 43, stk. 1](#): nævnet træffer afgørelse om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om der er krav på genmæle. Prøvelsen er dermed **ren presseetisk** – ikke strafferetlig, ikke erstatningsretlig og ikke databeskyttelsesretlig.

Nævnet markerer dette konsekvent og af egen drift, når en klage over skjulte optagelser også rummer en strafferetlig påstand:

- I daginstitutionssagen [2019-80-0374](#) præciserede nævnet indledningsvis, at "spørgsmål om eventuelle overtrædelser af straffeloven henhører under domstolene og ikke Pressenævnet".
- I [2021-80-0741](#) bemærkede nævnet tilsvarende, at spørgsmål om tilsidesættelse af **personlighedsretten** hører under domstolene.
- I [W20230977425](#) afviste nævnet både erstatningsspørgsmålet, straffelovsspørgsmålet og databeskyttelsesspørgsmålet, idet det sidste henhører under Datatilsynet.

Dette betyder i praksis, at **den samme optagelse kan bedømmes forskelligt af nævnet og af domstolene**: nævnet spørger, om metoden var presseetisk forsvarlig, mens domstolene spørger, om fotograferingen var "uberettiget" i [§ 264 a's](#) forstand, eller om videregivelsen var uberettiget efter [§ 264 d](#).

Inden for sin kompetence er prøvelsen til gengæld **fuld og selvstændig** for så vidt angår metodevalget. Nævnet efterprøver, om betingelserne i punkt B.7 var opfyldt, og lægger sin egen vurdering af nødvendigheden til grund – se den udtrykkelige nødvendighedsprøvelse i [2019-80-0289](#), hvor nævnet fandt "metodens nødvendighed" ikke godtgjort.

Derimod udøver nævnet **tilbageholdenhed over for redigeringsretten**. Valg og fravalg af materiale er redaktørens, så længe det samlede indtryk er retvisende – jf. [W20260985125](#) og [W20251026225](#). Grænsen går, hvor redigeringen af det skjult optagede materiale bliver direkte vildledende; i [2022-80-0815](#) fik DR kritik for at udelade en del af et optaget vagtlægeopkald, så lægen fremstod uempatisk.

Endelig prøver nævnet ikke faktiske omstændigheder, der ikke kan bevises i skriftlig sagsbehandling. I [2020-80-0439](#) forelå der modstridende forklaringer om, hvorvidt journalisterne havde præsenteret sig korrekt ved adgangen til en privat plantage; nævnet lagde i mangel af andet til grund, at de tilstedeværende familiemedlemmer havde samtykket til optagelserne.

LOV	Medieansvarsloven § 43, stk. 1	Straffeloven § 264a	Straffeloven § 264d
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen" 26.08.2026 Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst 20.12.2025 Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej 10.10.2023 Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer DR for vildledende redigering af lægeopkald i dokumentarserie 18.11.2022 Pressenævnet · TV 2 frifundet for overtrædelse af god presseskik ved brug af lydoptagelse af advokat 04.03.2022 Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation 20.11.2020 Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar 09.06.2020 Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen 17.09.2019		

§ 3 Den toleddede test: klar samfundsmæssig interesse OG subsidiaritet

Pressenævnets prøvelse af skjult kamera følger et fast todelt spor. Begge led skal være opfyldt.

Led 1 – den samfundsmæssige interesse skal klart overstige beskyttelseshensynet. Nævnet har i praksis anerkendt en meget klar samfundsmæssig interesse i bl.a.:

Emne	Afgørelse	Udfald
Pædagogisk kvalitet og normeringer i daginstitutioner	2019-80-0390	Ingen kritik
Alternativ behandling af kræftpatienter	2020-80-0453	Ingen kritik
Hvidvask via lukkede hawala-netværk	W20230979725	Ingen kritik
Danske patienters behandling på tyske borrelia-klinikker	17-70-01070	Ingen kritik
Frikirkelegt miljø møde med psykisk syge / psykiaters dobbeltrolle	W20251026225	Ingen kritik
Plejen af demente på plejehjem	2021-80-0611	Ingen kritik

Led 2 – subsidiaritetskravet. Det er her, sagerne reelt afgøres. Nævnet efterprøver konkret, om mediet kunne have skaffet dokumentationen ad anden vej, og det stærkeste enkeltargument for mediet er et **dokumenteret afslag på at filme åbent**. I daginstitutionssagerne havde TV 2 gentagne gange fået afslag fra Københavns Kommune på at filme med åbent kamera, og nævnet konkluderede i [2019-80-0373](#), at de kritiske forhold vedrørende personalets tone og pædagogiske praksis "vanskeligt kunne dokumenteres på anden vis".

I hawala-sagen ([W20230979725](#)) begrundede nævnet subsidiariteten i **miljøets lukkede og tillidsbaserede karakter**. I lægepræst-sagen ([W20251026225](#)) var det afgørende, at klageren telefonisk forud havde oplyst, at han "[g]år en bue udenom" dæmonuddrivelser – hvorfor den faktiske ageren netop **ikke** kunne dokumenteres ved et åbent interview.

Et selvstændigt argument, som nævnet accepterer, er at **den officielle dokumentation ikke er retvisende**. Klagerne i daginstitutionssagerne gjorde gældende, at forholdene kunne dokumenteres via aktindsigt i kommunens tilsynsrapporter; nævnet fulgte TV 2's synspunkt om, at anmeldte tilsyn ikke fanger hverdagen, jf. [2019-80-0374](#).

Omvendt fører **manglende opfyldelse af led 2 til kritik, selv når led 1 er klart opfyldt**. Det er kernen i [2019-80-0289](#) om Socialstyrelses-svindelsagen: nævnet anerkendte den høje offentlige interesse i underslæb af offentlige midler, men fandt, at oplysningerne fra de skjulte optagelser "ikke indeholdt tilstrækkeligt nyt eller væsentligt indhold til at retfærdiggøre brugen af skjult kamera", og at dokumentationen kunne have været opnået på andre måder.

LOV [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for skjulte optagelser i sag om hawala-netværk	26.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera	21.09.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling	19.12.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder TV 2 for brug af skjult kamera i dokumentar om daginstitutioner	09.06.2020
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af TV 2s brug af skjult kamera og muldvarp i dokumentar om daginstitutioner	09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar	09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	17.09.2019
	Pressenævnet · TV 2 frikendt for brug af skjult kamera i dokumentar om tyske borrelia-klinikker	08.06.2017

§ 4 Hvad Pressenævnet lægger vægt på – de tilbagevendende afgørelsesfaktorer

På tværs af afgørelserne lægger Pressenævnet vægt på et forholdsvis stabilt sæt af faktorer, som tilsammen afgør, om metoden var berettiget. De vigtigste er:

1. Optagelsesstedets karakter. Nævnets udgangspunkt er, at det ikke er i strid med god presseskik at filme personer på offentligt tilgængelige steder. Formuleringen er gengivet ordret i [2019-80-0386](#):

Det er som udgangspunkt ikke i strid med god presseskik, at medier fotograferer eller filmer personer eller virksomheder, der befinder sig på offentligt tilgængelige steder, og offentliggør billeder af denne art, selvom de pågældende ikke har samtykket hertil.

I [2023-07580](#) var det afgørende, at optagelserne af lastbilchaufføren skete "på en vej uden for marken, som må anses for at være et frit tilgængeligt sted". Modsat lagde nævnet i [2019-80-0289](#) udtrykkeligt til grund, at **området foran klagerens hus må betragtes som privat grund.**

2. Privat eller professionel rolle. Dette er nok den mest gennemgående faktor. Nævnet frifinder, når den optagede vises i sit erhvervsmæssige virke:

- Pædagogisk personale i deres arbejde, ikke i private situationer – [2019-80-0374](#).
- Behandlerens "professionelle virke og ikke hans privatliv" – [2020-80-0453](#).
- Vagten "udelukkende i sin professionelle rolle" – [2019-80-0386](#).
- Lastbilchaufførens "ageren som led i hans arbejde" – [2023-07580](#).
- En læge i embeds medfør på en psykiatrisk afdeling – [17-70-01117](#), hvor nævnet noterede, at kontoret som udgangspunkt er et privat område, men samtidig en arbejdsplads.

3. Optagelsernes selvstændige nyheds- og informationsværdi. Nævnet vejer den konkrete sekvens' værdi mod krænkelsen – ikke programmets samlede værdi. I [2019-80-0424](#) fik DR kritik, selv om serien generelt havde almen interesse, fordi de konkrete optagelser af klageren "havde begrænset nyheds- og informationsværdi i forhold til den krænkelse, offentliggørelsen medførte". Samme logik bærer kritikken i [2020-80-0461](#):

Da optagelserne ikke indeholder sådanne konkrete optagelser af almen interesse, at der var grundlag for at bringe dem uden klagerens samtykke, udtaler nævnet kritik af DR.

4. Rammesætningen. Den sammenhæng, som optagelsen redigeres ind i, indgår selvstændigt. I [2019-80-0424](#) blev klageren "indsat i en fortælling og en ramme skabt af DR, som han ikke var bekendt med" – en datingkontekst – og dette var i sig selv krænkende. Nævnet lagde her tillige vægt på **optageteknikken**: brugen af en lidt synlig lapelmikrofon på hovedpersonens tøj understøttede klagerens opfattelse af, at der ikke var tale om en officiel optagelse.

5. Klagerens egen forudgående adfærd. At klageren selv har søgt offentlighedens søgelys svækker beskyttelsesbehovet markant – se [W20260985125](#), hvor nævnet lagde vægt på klagerens rolle som foreningsformand og deltager i den offentlige debat.

LOV [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen"	26.08.2026
	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling	19.12.2020
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	19.09.2020
	Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar	09.06.2020

Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	09.06.2020
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder DR for optagelser af vagt i programmet Kontant om kødklister	24.01.2020
Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	17.09.2019
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage fra læge over tv-optagelser på psykiatrisk afdeling	09.06.2017

§ 5 Grænsen mellem "skjult optagelse" og almindeligt journalistisk arbejdsredskab

En stor og selvstændig sagsgruppe angår lydoptagelser af samtaler, hvor kilden ikke er blevet oplyst om, at der optages. Her har Pressenævnet en **fast og meget mediegunstig linje**: en lydoptager udgør som udgangspunkt slet ikke en "skjult optagelse" i punkt B.7's forstand.

Den ledende formulering findes i [17-70-01144](#) om Radio24syvs afspilning af en optaget telefonsamtale med en tidligere skatteminister. Nævnet opstillede tre bærende principper:

- **Journalistiske værktøjer**: "En lydoptager anses i dag for at være et almindeligt journalistisk arbejdsredskab. Personer, der taler med journalister, må som udgangspunkt være forberedt på, at samtalen optages."
- **Lyd sidestilles med citat**: elektroniske medier har ret til at bringe lydoptagelser i tilfælde, hvor et skrevet medie ville kunne bringe udtalelsen som citat.
- **Karakteren af det bragte**: en sekvens, der blot dokumenterer en afvisning af at medvirke, er ikke krænkende.

Det **afgørende kriterium er, om kilden vidste, at hun talte med en journalist** – ikke om hun vidste, at der blev optaget. Linjen er fastholdt konsekvent:

Afgørelse	Situation	Udfald
2021-80-0741	Advokat optaget i telefonsamtale om klientforhold; frabad sig citering til sidst	Ingen kritik – journalisten havde præsenteret sig; erhvervsmæssig kontekst
2021-80-0700	Mor optaget uden orientering; optagelsen blev aldrig bragt	Ingen kritik – internt arbejdsredskab
2022-80-0940	Radioformand optaget; havde nægtet at medvirke og blive citeret	Ingen kritik – burde være forberedt på optagelse
17-70-01172	Udskrift af telefonsamtale offentliggjort i uanonymiseret kendelse	Ingen kritik
W20250991525	35 minutters forelæggelsessamtale optaget uden samtykke	Ingen kritik
W20260985125	34-minutters telefoninterview; optagelse oplyst efter ca. 6 minutter	Ingen kritik – udgjorde ikke skjult optagelse i punkt B.7's forstand

Zetland-sagen præciserer to yderligere punkter. For det første fastslog nævnet udtrykkeligt, at **lydoptagelsen ikke udgjorde en skjult optagelse i punkt B.7's forstand**. For det andet afviste nævnet, at der presseetisk består en ret for kilden til at **trække sit samtykke tilbage** efter samtalen, når kilden i tilstrækkeligt omfang var gjort bekendt med, hvad omtalen ville angå. Til sammenligning gælder der strafferetligt det modsatte udgangspunkt: Justitsministeriet har i [cirkulæreskrivelsen om politiets samarbejde med pressen](#) anført, at et samtykke i relation til [straffelovens § 264 d](#) "til enhver tid kan tages tilbage".

Grænsen for denne mediegunstige praksis går, hvor journalisten **ikke** har præsenteret sig, eller hvor kilden med rimelighed kunne tro, at samtalen var privat. I [2019-80-0424](#) indgik netop dette moment i kritikken.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen" 26.08.2026 Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Redox for kritik i sag om portrætartikel af aktivist 24.09.2025 Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af Frihedsbrevet i sag om pædofili og lukning af lokalradio 04.05.2023 Pressenævnet · TV 2 frifundet for overtrædelse af god presseskik ved brug af lydoptagelse af advokat 04.03.2022 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikel om barndomssvigt: Fokus på redigeringsret og optagelse af samtaler 20.11.2021 Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke 09.06.2020 Pressenævnet · Medier frifundet for at bringe uanonymiseret kendelse og optagelse af telefonsamtale 14.09.2017 Pressenævnet · Afspilning af optaget telefonsamtale med tidligere minister var ikke i strid med god presseskik 10.08.2017	

§ 6 Optagelser i private hjem og på privat grund – det skærpede krav

Når optagelsen sker i eller ved en privat bolig, skærper Pressenævnet vurderingen mærkbart. Den samfundsmæssige interesse skal da være **særligt tungtvejende**, og subsidiaritetskravet prøves strengere.

Den klareste illustration er [2019-80-0289](#). TV 2 opsøgte datteren til hovedmistænkte i Socialstyrelses-svindelsagen på hendes bopæl; journalisten præsenterede sig med synlig TV 2-mikrofon, mens en fotograf filmede på afstand fra en vinkel, hvor klageren ikke kunne se kameraet. Nævnet udtalte kritik og opstillede tre præmisser, der siden er blevet retningsgivende:

- Området foran klagers hus må betragtes som **privat grund**.
- Offentliggørelse af skjulte optagelser kræver, at den samfundsmæssige interesse **klart overstiger** beskyttelsen af privatlivet.
- Den journalistiske dokumentation kunne i den konkrete sag have været opnået på andre måder.

At journalisten havde præsenteret sig, og at klageren dermed vidste, at hun talte med et medie, var **ikke tilstrækkeligt**: der forelå intet samtykke til offentliggørelse, og klageren havde udtrykkeligt afvist at medvirke.

Tilsvarende skærpe ses, hvor optagelserne dokumenterer intime eller sårbare situationer i privatsfæren. I [2020-80-0461](#) fastslog nævnet, at et gyldigt samtykke skal være **frivilligt, specifikt og informeret**, og at almen interesse i en dokumentar om en krigsfotografers liv ikke var tungtvejende nok til at tilsidesætte hensynet til pårørende ved en privat bisættelse.

Det mest indgribende eksempel på skjulte optagelser i privatsfæren er plejehjemsdokumentaren, hvor kameraer var placeret i **stue og soveværelse** hos en 90-årig dement kvinde i 16 døgn. Pressenævnet behandlede kun sløringsspørgsmålet i [2021-80-0611](#), mens spørgsmålet om beboernes beskyttelse blev prøvet af domstolene (se sektionen om domstolssporet nedenfor).

Modsat accepterer nævnet optagelser på **erhvervsmæssigt benyttet privat grund**, når indholdet reelt vedrører driften. I [2020-80-0439](#) blev en klage over filmning på en privat plantage afvist, bl.a. fordi familiemedlemmerne

blev vist i forbindelse med deres arbejde og ikke i en privat situation. Og i [W20260959225](#) frifandt nævnet NORDJYSKE for billeder af en bostedsdirektørs private villa, fordi omtalen vedrørte klagerens **erhvervsmæssige virke** og havde klar almen interesse.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera	21.09.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation	20.11.2020
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	19.09.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	17.09.2019

§ 7 Sløring og identifikation som betingelse for metodens berettigelse

Skjulte optagelser går sjældent gennem nævnets prøvelse uden effektiv anonymisering. Nævnet behandler sløringen som en **selvstændig betingelse**, der kan gøre en ellers berettiget metode kritisabel.

Udgangspunktet er, at **menige medarbejdere ikke må kunne identificeres af en bredere kreds**, når mediet kritiserer en offentlig myndighed. Princippet er formuleret i [2021-80-0611](#), hvor en social- og sundhedsassistent var optaget skjult i en dement beboers bolig. Nævnet fandt sløringen tilstrækkelig og formulerede målestokken således:

Ved, som anført ovenfor, at have sløret klagerens ansigt og stemme, fremstår hun ikke identificerbar for en bredere kreds, medmindre man på forhånd har kendskab til medarbejderne på det omtalte plejecenter.

Målestokken er altså den **brede offentlighed** – ikke omgangskredsen. Det gælder, selv om klageren dokumenterer konkret genkendelse. I [2021-80-0611](#) fremlagde klageren erklæringer fra fire personer, der genkendte hende på kropssprog, gang, stemme, accent og tøjhåndtering – og som havde ført til afskedigelse og chikane. Nævnet anerkendte, at det var krænkende, men fastholdt, at det ikke i sig selv medførte, at TV 2 havde handlet i strid med de presseetiske regler.

Samme resultat i daginstitutionssagerne: i [2019-80-0374](#) fandt nævnet ansigts- og stemmesløringen tilstrækkelig, uanset at klageren var genkendt af familie, bekendte og forældre i institutionen. I [2019-80-0373](#) accepterede nævnet tilsvarende sløringen af et barn, selv om den nærmeste kreds muligvis kunne genkende det – og fandt endda, at den samfundsmæssige interesse klart oversteg barnets krav på beskyttelse, uanset at forældrene udtrykkeligt havde nægtet samtykke.

Også i hawala-sagen indgik sløringen som en udtrykkelig del af frifindelsesgrundlaget: nævnet lagde vægt på, at restauranten og den ansatte var sløret "i et omfang, så de ikke var identificerbare for den brede offentlighed", jf. [W20230979725](#).

At sløringspligten er reel, viser [W20250921925](#), hvor TV 2 fik kritik for at bringe et arkivbillede uden at sløre personer, der ikke var genstand for omtalen.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Kritik af TV 2 for manglende sløring af privatperson i indslag om historiske overgreb	21.03.2025

Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for skjulte optagelser i sag om hawala-netværk	26.10.2023
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera	21.09.2021
Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar	09.06.2020
Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af TV 2s brug af skjult kamera og muldvarp i dokumentar om daginstitutioner	09.06.2020

§ 8 Muldvarpe, fiktiv identitet og indsigelsen om agent provocateur

Skjult kamera kombineres i praksis ofte med, at journalisten optræder under **fiktiv identitet** eller lader sig ansætte som **muldvarp**. Pressenævnet behandler dette som en skærpende, men ikke i sig selv diskvalificerende omstændighed.

Nævnet har accepteret metoden i flere sager:

- **Muldvarp i ansættelse.** I [2019-80-0373](#) afviste nævnet at kritisere brugen af en pædagoguddannet muldvarp; det blev lagt til grund, at metoden var nødvendig, og at hun havde de faglige forudsætninger for at observere. Der var "ingen overtrædelse af god presseskik i forbindelse med selve ansættelsesforholdet eller indsamlingen af informationer".
- **Fiktiv identitet som patient.** I [2020-80-0453](#) udgav to DR-medarbejdere sig for at være en datter og hendes kræftsyge far med en opdigtet hjernetumor. Nævnet fandt både skjult kamera og fiktiv identitet berettiget, fordi dokumentationen for behandlerens konkrete rådgivning under konsultationer ikke kunne skaffes på anden vis.
- **Opdigtede symptomer.** I [17-70-01070](#) betegnede nævnet TV 2's brug af en rask testperson med opdigtede symptomer og et fiktivt flåtbid som "betænkelig", men fandt metoden berettiget, da den nødvendige dokumentation for klinikkens arbejdsmetoder meget vanskeligt kunne skaffes på anden vis.
- **Fiktiv psykisk sygdom.** I [W20251026225](#) sendte TV 2 en muldvarp til Pinsekirken, hvor hun opgav fiktive oplysninger om tidligere indlæggelse og antipsykotisk medicin og fik arrangeret en sjælesorgssamtale, der blev optaget skjult.

Lægepræst-sagen indeholder nævnets hidtil klareste **forbehold**. Klageren gjorde gældende, at journalisten havde optrådt som *agent provocateur* og aktivt fremprovokeret bønner. Nævnet accepterede metoden i den konkrete sammenhæng, men bemærkede udtrykkeligt, at

man skal udvise særlig varsomhed, når dokumentation fremprovokeres ved angivelse af opdigtede psykiske vanskeligheder.

Denne varsomhedsstandard er den nærmeste, nævnet er kommet på at anerkende agent provocateur-indsigelsen. I daginstitutionssagen [2019-80-0374](#) blev indsigelsen – fremført af FOA om, at muldvarpens tilstedeværelse kunne have påvirket de dokumenterede situationer – afvist uden nærmere prøvelse.

At muldvarpekonstruktionen også har en efterspil-dimension, fremgår af [2024-10010](#), hvor Fyens Stiftstidende blev frifundet for at omtale en advokats forbindelse til en omstridt TV 2-muldvarp – og af [BS-21838/2024-KBH](#), hvor en muldvarp forgæves søgte forbud mod TV 2's brug af materialet med henvisning til bristede forudsætninger for sit samtykke.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Byretten · Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	07.05.2024
	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet finder dækning for medieomtale af advokats forbindelse til omstridt TV2-mulddarp	10.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling	19.12.2020
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af TV 2s brug af skjult kamera og mulddarp i dokumentar om daginstitutioner	09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og mulddarp i daginstitutionsdokumentar	09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 frikendt for brug af skjult kamera i dokumentar om tyske borrelia-klinikker	08.06.2017

Klagebehandling ved Pressenævnet: frister, klageberettigelse og sanktioner

Klagevej og frist. Efter [medieansvarsloven § 34, stk. 2](#) kan en klage rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet, i begge tilfælde inden **12 uger** efter offentliggørelsen. Klager over DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal derimod **altid først** indgives til den pågældende virksomhed, jf. [§ 34, stk. 3](#) – en praktisk vigtig detalje, da langt hovedparten af sagerne om skjult kamera netop angår disse medier. Virksomhedens afgørelse kan indbringes for nævnet senest 12 uger efter, at den er kommet frem.

Fristen var oprindelig **4 uger** og blev forlænget til 12 uger ved **lov nr. 1721 af 27. december 2013 om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)** med virkning fra 1. januar 2014.

Fristen er **absolut**. I [2023-80-1048](#) præciserede nævnet tre ting, der har direkte betydning for dokumentarsager:

- Der findes **ingen hjemmel til at dispensere** fra fristen.
- Offentliggørelsetidspunktet regnes fra den første udsendelse eller genudsendelse. **Fortsat tilgængelighed on-demand udløser ikke en ny klagefrist.**
- Manglende vejledning af en medvirkende om klagemulighederne kan ikke tilsidesætte lovens frist.

Formanden **skal** afvise sager, hvor fristen ikke er overholdt, jf. [§ 43, stk. 3](#). Sammenhold [2021-80-0691](#), hvor klagen over indholdet af den ældste artikel blev afvist, mens de øvrige punkter blev realitetsbehandlet.

Klageberettigelse. Klageren skal have retlig interesse, jf. [§ 43, stk. 2, nr. 2](#), dvs. være direkte eller indirekte omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret. Kravet fortolkes restriktivt – se [2019-80-0281](#), hvor tilstedeværelse i samme lokale og samme beklædning som en beskrevet person ikke var tilstrækkeligt. I sager om skjult kamera har dette den praktiske konsekvens, at effektiv sløring kan svække klagerens egen retlige interesse. Modsat kan **pårørende** klage på vegne af en afdød, jf. [2020-80-0461](#), hvor afdødes søskende og far blev anset for klageberettigede.

Kompetence over mediet. Nævnet kan kun behandle klager over medier omfattet af [medieansvarsloven § 1](#) eller anmeldt efter [§ 8, stk. 1](#). Dette har konkret betydning ved skjulte optagelser, der deles på sociale medier: i [2022-80-0940](#) afviste nævnet klagen for så vidt angik Frihedsbrevets Facebook-side, fordi den ikke var anmeldt.

Sanktion. Nævnets eneste reaktion er kritik og – efter § 49 – pålæg om at offentliggøre kendelsen "uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges". I skjult kamera-sagerne har nævnet udnyttet denne beføjelse offensivt: i 2019-80-0289 blev TV 2 pålagt at bringe resuméet både på hjemmesiden og i nyhedsudsendelserne på TV 2 og TV 2 NEWS, og i 2019-80-0424 blev DR pålagt at indsætte kritikken som indledning til programmet på dr.dk, så længe episoden er tilgængelig. Nævnet kan derimod **ikke** idømme straf, erstatning eller godtgørelse, jf. [Betænkning nr. 1563/2017](#), og kravet om **sletning** af skjulte optagelser afvises som hovedregel, jf. 2020-80-0461 og 2020-80-0453.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 43, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS			
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesag over DR-dokumentar grundet overskredet klagefrist		29.06.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af Frihedsbrevet i sag om pædofili og lukning af lokalradio		04.05.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling		19.12.2020
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"		19.09.2020
	Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke		09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen		17.09.2019

§ 10 Domstolssporet I: straffelovens §§ 264, 264 a og 264 d ved skjult kamera

Det strafferetlige spor forløber parallelt med og uafhængigt af Pressenævnets prøvelse. To bestemmelser er centrale:

- [Straffeloven § 264 a](#): "Den, der **uberettigt** fotograferer personer, der befinder sig på et **ikke frit tilgængeligt sted**, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder."
- [Straffeloven § 264 d, stk. 1](#) om uberettiget **videregivelse** af meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold.

Bemærk kommende ændring: ved [lov nr. 263 af 11. februar 2026](#) hæves strafferammen i § 264 d, stk. 1, fra 6 måneders til 1 års fængsel med virkning fra **1. januar 2027**, jf. [lov nr. 263 af 11. februar 2026](#). Ændringen er endnu ikke konsolideret i lovbekendtgørelsen.

Den ledende afgørelse om skjult kamera i et privat hjem er Højesterets dom af 17. april 2012 i **sag 181/2011** (i databasen registreret som [Sag 181/2011](#)). En DR-fotograf og en journalist havde under foregivende af at ville købe en hvalp filmet med skjult kamera i et ægtepars køkken for at dokumentere ulovlig erhvervsmæssig hundehandel. Retten i Herning frifandt, Vestre Landsret domfældte med dagbøder, og Højesteret stadfæstede frifindelsen med stemmerne 3-2. Flertallet formulerede fortolkningsrammen:

Straffelovens § 264 a skal forstås i lyset af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 om beskyttelse af privatlivets fred og artikel 10 om ytringsfrihed. I afvejningen af hensynet til ytringsfriheden over for andre hensyn, herunder hensynet til beskyttelse af boligen og privatlivets fred, indgår særligt, at der ikke må opstilles begrænsninger, som hindrer medierne i på rimelig måde at udfylde rollen som offentlighedens kontrol- og informationsorgan.

Og om metoden specifikt:

Fotografering med skjult kamera er som udgangspunkt forbundet med væsentlige betænkeligheder, og en sådan fremgangsmåde kan kun være berettiget efter en nøje afvejning i hvert enkelt tilfælde af den samfundsmæssige interesse i forhold til den enkeltes krav på beskyttelse.

Flertallet lagde vægt på, at køkkenet blev brugt til erhvervsmæssig handel, at optagelserne fokuserede på hundene og kun viste kvinden på afstand, og at politiet ikke havde reageret på tidligere anmeldelser – hvilket støttede den journalistiske vurdering af, at anden dokumentation ikke var mulig. **Bemærk sammenfaldet med Pressenævnets subsidiaritetskrav.** Mindretallet på to dommere fandt derimod, at optagelsen "indebar en grov krænkelse af hendes ret til beskyttelse af sit privatliv og hjem", og pegede på, at politiet efter retsplejeloven ikke ville have måttet foretage tilsvarende observation.

Også ved **indtrængen på ikke frit tilgængelige erhvervssteder** vejer nyhedsformidlingen tungt. I [SS-952/2018-OLR](#) frifandt Østre Landsret fem journalister og fotografer for [straffelovens § 264](#) efter et uanmeldt besøg på en virksomhedsadresse i en sag om kædesvindel:

Afvejningen af de modstående hensyn fører i denne sag til, at hensynet til nyheds- og informationsformidlingen må tillægges en sådan vægt, at de tiltaltes tilstedeværelse på virksomhedsadressen for at søge at opnå et interview med F ikke kan anses for at have været uberettiget.

Landsretten lagde vægt på, at stedet var en **virksomhedsadresse og ikke en privat bolig**, at krænkelsen var beskeden, og at de tiltalte havde en berettiget forventning om interview. Byretsdommen i samme sagskompleks, [SS-4763/2017-LYN](#), viser desuden, at **forældelse** ofte bliver afgørende: strafansvar efter § 264 a forældes på 2 år, og en sigtelse efter § 264 afbryder ikke automatisk fristen for § 264 a.

En journalsists arbejdsmetode kan dog føre til domfældelse efter § 264 d. I [S-1136-22](#) ændrede Østre Landsret byrettens frifindelse og dømte en journalist for at have videregivet indholdet af en sigtelse til en ukendt kilde via Messenger som led i research. Og Højesteret har i [SS-92/2023-HJR](#) fastslået, at også en bloggers virksomhed efter omstændighederne kan sidestilles med pressens rolle som offentlighedens vagthund, og at [artikel 10](#) da kan veje tungere end [artikel 8](#).

Anklagemyndighedens tilgang er beskrevet i [Rigsadvokatmeddelelsen om digitale sexkrænkelser](#), og den strafferetlige ramme er analyseret i [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017 om freds- og ærekrænkelser](#) samt historisk i [Straffelovrådets betænkning nr. 601/1971 om privatlivets fred](#).

LOV	Straffeloven § 264, stk. 1	Straffeloven § 264a	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS			
	Højesteret · Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed		23.02.2024
	Landsretten · Journalist dømt for uberettiget videregivelse af private forhold via Messenger i forbindelse med research		17.04.2023
	Landsretten · Journalister frifindes for ulovlig indtrængen og filming i forbindelse med TV-udsendelse om kædesvindel		01.11.2018
	Landsretten · Dom for groft skattesvig og overtrædelse af bogføringsloven		17.04.2012
	Byretten · Dom om Husfredskrænkelser og Overtrædelse af Billedforbuddet Under Journalistisk Arbejde		09.03.2018

Domstolssporet II: plejehjemssagen – hvor nævn og domstole nåede forskellige resultater

Ingen sag illustrerer forholdet mellem Pressenævnets og domstolenes prøvelse bedre end TV 2-dokumentaren "Plejehjemmene bag facaden", hvor skjulte kameraer i 16 døgn optog i stue og soveværelse hos en 90-årig dement kvinde.

Forløbet gik gennem **fire spor**:

Instans	Afgørelse	Kerne
Retten i Aarhus, 13. marts 2020	Forbud nedlagt	Kravet om offentliggørelse må vige for den grove krænkelse af privatlivets fred, jf. retsplejeloven § 413
Vestre Landsret, 30. juni 2020	Forbud stadfæstet	Intet gyldigt samtykke fra den demente beboer; krænkelse oversteg hensynet til ytringsfriheden, jf. § 264 a og § 264 d
Pressenævnet, 21. september 2021	Ingen kritik	2021-80-0611 – sløringen af den ansatte var tilstrækkelig
Retten i Odense, 30. april 2025	Frifindelse	9-5722/2024 – strafansvar ville være uproportionalt indgreb i artikel 10

Højesteret tog i [BS-35975/2020-HJR](#) stilling til, om TV 2's ansvarshavende redaktør fortsat havde retlig interesse i at få prøvet forbuddet, efter at det var ophævet. Højesteret fremmede kæremålet og udtalte:

Højesteret finder, at Anne Engdal Stig Christensen efter det anførte fortsat har fornøden retlig interesse i en prøvelse af spørgsmålet om berettigelsen af det forbud, som blev nedlagt efter kommunens begæring, og som efter sagens karakter har væsentlig, vidererækkende betydning for mediernes muligheder for at anvende skjulte videooptagelser til brug for dokumentarprogrammer.

Straffesagen endte med frifindelse i byretten i Odense. Dommen er metodisk vigtig, fordi retten opstillede **EMD's Axel Springer-kriterier** fra *Khural and Zeynalov v. Azerbaijan* og vejede dem enkeltvis:

(i) whether the impugned statements contributed to a debate of public interest; (ii) the degree of notoriety of the person affected and the subject of the publication; (iii) the context within which the impugned statements were made; (iv) the content, form and consequences of the publication; (v) the prior conduct of the person concerned; (vi) the way in which the information was obtained and its veracity; and (vii) the nature and severity of the penalty imposed.

To forhold fortjener særlig opmærksomhed. For det første fulgte retten Højesterets kendelse **U.2021.5227 H** og fastslog, at **hverken værge eller pårørende kan give gyldigt samtykke** til videregivelse af meget personlige forhold i en tv-udsendelse. For det andet indgik **Pressenævnets frifindende afgørelse direkte i den strafferetlige vurdering**: under kriterium (vi) lagde retten vægt på, at beslutningen om skjult kamera var resultatet af en grundig journalistisk vurdering, og at "Pressenævnet havde ikke fundet anledning til kritik af den gennemførte sløring (sag nr. 2021-80-0611)". Nævnets presseetiske vurdering fik dermed konkret vægt i domstolenes proportionalitetsafvejning.

Retten anerkendte, at videregivelsen udgjorde **grove krænkelse** af privatlivets fred, men fandt alligevel, at strafansvar for journalisten og redaktøren ville være uproportionalt, fordi det "ville kunne begrænse mediernes funktion som offentlighedens kontrolorgan". Dommen viser samtidig en praktisk vigtig **forældelsesregel**-

: videregivelse efter § 264 d sker først, når en konkret bruger faktisk ser programmet – den blotte on-demand-tilgængelighed er ikke tilstrækkelig, og uden bevis for konkrete visninger regnes fristen fra flow-tv-udsendelsen.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Retsplejeloven § 413, stk. 1	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar 28.09.2021 Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar 30.04.2025 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera 21.09.2021		

Domstolssporet III: forbudssager om forhåndscensur mod skjulte optagelser

Hvor Pressenævnet altid prøver **efterfølgende**, kan domstolene gribe ind **forud for offentliggørelsen** via midlertidigt forbud efter [retsplejeloven § 413](#). Dette er den mest indgribende reaktion på skjulte optagelser, og den skal ses i lyset af censurforbuddet i [grundloven § 77](#).

Den nyeste og mest principielle sag er svinestaldssagen. Dyreaktivistere havde skaffet sig ulovlig adgang til en svinebesætning ejet af formanden for Landsforeningen af Danske Svineproducenter og optaget forholdene; TV 2 og et produktionsselskab ville bruge materialet. Retten i Odense nedlagde forbud i [BS-56534/2025-ODE](#), men Østre Landsret ophævede det i [BS-58456/2025-OLR](#).

Landsrettens afvejning følger samme struktur som Pressenævnets:

- **Krænkelsens karakter:** indtrængningen var ulovlig og berørte familiens bopæl, men optagelserne viste kun staldanlægget, ikke beboelsen eller personer – hvilket begrænsede indgrebet i privatlivet.
- **Offentlig interesse:** afgørende vægt på, at den berørte var **brancheformand** og selv havde talt kraftigt i den offentlige debat om dyrevelfærd; at optagelserne viste forhold i toppen af erhvervet, der modsiger hans tidligere udtalelser, styrkede nyhedsinteressen betydeligt.
- **Journalistiske metoder:** landsretten fandt "ikke grundlag for at tilsidesætte det journalistiske skøn om, at optagelserne er nødvendige for at belyse sagen, da medierne normalt har svært ved at få ubegrænset adgang til sådanne steder".

At medierne kan **udnytte materiale, de ikke selv har optaget ulovligt**, hviler på [straffelovens § 264 c](#), der udstrækker strafansvaret til den, som uberettiget udnytter oplysninger fremkommet ved en overtrædelse. Landsretten fandt her, at ytringsfriheden vejede tungere.

Forbud nedlægges dog fortsat, hvor grundlaget er **aftaleretligt** frem for privatlivsretligt. I [BS-12329/2022-OLR](#) stadfæstede Østre Landsret et forbud mod at bruge dokumentarråoptagelser til at udstille en medvirkende som utroværdig; her var rettighederne overdraget, og der forelå væsentlig **forudsætningsbrist**. Omvendt blev forbud nægtet i [BS-21838/2024-KBH](#), hvor en muldvarp selv havde taget initiativ til projektet og afgivet et frivilligt og oplyst samtykke, og i [BS-53471/2024-FRB](#), hvor retten formulerede tærsklen som en krænkelse af en "sådan grovhed, at hensynet til den krænkede overstiger hensynet til offentlighedens informationsadgang".

Mediernes særlige retsstilling i denne afvejning er beskrevet i [Ytringsfrihedskommissionens betænkning nr. 1573/2020](#), der fremhæver, at mediernes særlige funktion konkret kan betyde, at en handling, der for andre ville være strafbar, bliver straffri for medierne og deres ansatte.

LOV	Grundloven § 77	Retsplejeloven § 413, stk. 1	Straffeloven § 264c
PRAKSIS	Landsretten · Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde 26.01.2026 Landsretten · Landsretten stadfæster forbud mod offentliggørelse af dokumentarfilmoptagelser grundet rettighedskonflikt og omdømmekrænkelser 05.04.2023 Byretten · Midlertidigt forbud mod TV2-dokumentar om dyreaktivisternes ulovlige optagelser i svinestalde 25.11.2025 Byretten · Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser 07.05.2024		

§ 13 Sammenfatning: den praktiske checkliste for skjulte optagelser

Pressenævnets praksis om skjult kamera er bemærkelsesværdigt stabil og lader sig sammenfatte i en operativ checkliste, som både medier og klagere kan bruge.

1. Er emnet af klar samfundsmæssig interesse? Nævnet har anerkendt dette for daginstitutioner, plejehjem, hvidvask, alternativ kræftbehandling, privatklinikkers diagnosepraksis og frikirkers møde med psykisk syge. Det er sjældent dette led, der fælder mediet.

2. Kan dokumentationen skaffes på anden måde? Dette er det reelle stridspunkt. Mediet bør kunne dokumentere, at den åbne vej er forsøgt – afslag på at filme med åbent kamera, forgæves anmodninger om interview, eller at miljøet er lukket og tillidsbaseret. I [2019-80-0289](#) faldt TV 2 præcis her.

3. Hvor optages der? Frit tilgængeligt sted er udgangspunktet for lovlighed; området foran en privatbolig er privat grund; erhvervsmæssigt benyttede lokaler ligger derimellem. Sammenhold [2023-07580](#) og [2019-80-0289](#).

4. Vises personen privat eller professionelt? Den professionelle rolle er den stærkeste enkeltfaktor for frifindelse på tværs af hele materialet.

5. Har de konkrete optagelser selvstændig nyhedsværdi? Programmets generelle almene interesse smitter ikke automatisk af på den enkelte sekvens, jf. [2019-80-0424](#) og [2020-80-0461](#).

6. Er sløringen effektiv over for den brede offentlighed? Genkendelse i den nære kreds er ikke i sig selv kritisabelt, jf. [2021-80-0611](#).

7. Er der tale om en "skjult optagelse" overhovedet? Er der blot brugt lydoptager i en samtale, hvor kilden vidste, at hun talte med en journalist, falder forholdet uden for punkt B.7, jf. [17-70-01144](#) og [W20260985125](#).

8. Er klagen rettidig? 12 uger, absolut frist, ingen dispensation, ingen ny frist ved on-demand-tilgængelighed, jf. [2023-80-1048](#).

Endelig bør det holdes for øje, at **de to spor ikke er kommunikerende kar, men heller ikke uafhængige**. Pressenævnet prøver kun presseetikken og afviser konsekvent strafferetlige og erstatningsretlige spørgsmål. Alligevel viser [9-5722/2024](#), at nævnets frifindende afgørelse kan indgå med reel vægt i domstolenes proportionalitetsvurdering under EMRK artikel 10 – og [Sag 181/2011](#) viser, at Højesteret anvender materielt

de samme to kriterier som nævnet: samfundsmæssig interesse og nødvendighed. Den mest markante forskel er, at domstolene i plejehjemssagen fandt krænkelseerne **grove**, hvor Pressenævnet inden for sin snævrere prøvelsesramme ikke fandt anledning til kritik.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Straffeloven § 264a	
PRAKSIS	Landsretten · Dom for groft skattesvig og overtrædelse af bogføringsloven		17.04.2012
	Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar		30.04.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen"		26.08.2026
	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse		25.04.2024
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesag over DR-dokumentar grundet overskredet klagefrist		29.06.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera		21.09.2021
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"		19.09.2020
	Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke		09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen		17.09.2019
	Pressenævnet · Afspilning af optaget telefonsamtale med tidligere minister var ikke i strid med god presseskik		10.08.2017

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Medieansvarsloven § 34	stk. 1	Medieansvarsloven § 43	
Medieansvarsloven § 49		Retsplejeloven § 413	stk. 1
Straffeloven § 264a		Straffeloven § 264d	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

39 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		2
23.02.2024	Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed	4781-5753
28.09.2021	Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar	bs-35975-2020-hjr
LANDSRETTE · ANKEINSTANS		5
26.01.2026	Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde	10574-12482
17.04.2023	Journalist dømt for uberettiget videregivelse af private forhold via Messenger i forbindelse med research	S-1136-22

05.04.2023	Landsretten stadfæster forbud mod offentliggørelse af dokumentarfilmoptagelser grundet rettighedskonflikt og omdømmekrænkelser	3038-3593
01.11.2018	Journalister frifindes for ulovlig indtrængen og filming i forbindelse med TV-udsendelse om kædesvindler	228-266
17.04.2012	Dom for groft skattesvig og overtrædelse af bogføringsloven	Sag 181/2011
BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		4
25.11.2025	Midlertidigt forbud mod TV2-dokumentar om dyreaktivistens ulovlige optagelser i svinestalde	10452-12307
30.04.2025	Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	9662-11276
07.05.2024	Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	5544-6638
09.03.2018	Dom om Husfredskrænkelser og Overtrædelse af Billedforbuddet Under Journalistisk Arbejde	227-265
PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		27
26.08.2026	Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen"	
20.12.2025	Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst	W20251026225
24.09.2025	Pressenævnet frifinder Redox for kritik i sag om portrætartikel af aktivist	W20250991525
10.05.2025	Pressenævnet finder dækning for medieomtale af advokats forbindelse til omstridt TV2-muldværp	2024-10010
21.03.2025	Kritik af TV 2 for manglende sløring af privatperson i indslag om historiske overgreb	
25.04.2024	Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	
26.10.2023	Pressenævnet frikender DR for skjulte optagelser i sag om hawala-netværk	
10.10.2023	Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	
29.06.2023	Afslag på genoptagelse af klagesag over DR-dokumentar grundet overskredet klagefrist	2023-80-1048
04.05.2023	Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af Frihedsbrevet i sag om pædofili og lukning af lokalradio	2022-80-0940
18.11.2022	Pressenævnet kritiserer DR for vildledende redigering af lægeopkald i dokumentarserie	2022-80-0815
04.03.2022	TV 2 frifundet for overtrædelse af god presseskik ved brug af lydoptagelse af advokat	2021-80-0741
20.11.2021	Pressenævnet afviser klage over artikel om barndomssvigt: Fokus på redigeringsret og optagelse af samtaler	2021-80-0700
21.09.2021	Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera	2021-80-0611

19.12.2020	Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling	2020-80-0453
20.11.2020	Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation	2020-80-0439
19.09.2020	Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	2020-80-0461
09.06.2020	DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	2019-80-0424
09.06.2020	Pressenævnet frifinder TV 2 for brug af skjult kamera i dokumentar om daginstitutioner	2019-80-0390
09.06.2020	TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar	2019-80-0374
09.06.2020	Pressenævnets vurdering af TV 2s brug af skjult kamera og muldvarp i dokumentar om daginstitutioner	2019-80-0373
24.01.2020	Pressenævnet frifinder DR for optagelser af vagt i programmet Kontant om kødklister	2019-80-0386
17.09.2019	TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	2019-80-0289
14.09.2017	Medier frifundet for at bringe uanonymiseret kendelse og optagelse af telefonsamtale	17-70-01172
10.08.2017	Afspilning af optaget telefonsamtale med tidligere minister var ikke i strid med god presseskik	17-70-01144
09.06.2017	Pressenævnet afviser klage fra læge over tv-optagelser på psykiatrisk afdeling	17-70-01117
08.06.2017	TV 2 frikendt for brug af skjult kamera i dokumentar om tyske borrelia-klinikker	17-70-01070

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

16.12.2024	Fortolkningsstrid om p-skive og licenskrav uden for tidsbegrænsede perioder i Valby	park-11276
------------	---	------------

FORARBEJDE **Betænkninger**

5 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

nr. 1205 · 1990 · Justitsministeriet

Betænkning om medierne i demokratiet (Betænkning nr. 1320)

nr. 1320 · 1996 · Statsministeriet

Straffelovrådets betænkning om freds- og ærekrænkelser

nr. 1563 · 2017 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen

nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet

Straffelovrådets betænkning om privatlivets fred (Betænkning nr. 601/1971)

nr. 601 · 1971 · Justitsministeriet